

۱۱۴

صاحب اقتدار
۱۴۳۰ نامه
کسر میتوانم
از ۵۵

پرسنلیتی مارکت

بهمن - اسفند ۱۳۴۹

(شماره مسلسل - ۳۰)

سال پنجم

شماره ۶

مطابع شاهنشاهی ایران

مجلهٔ بررسی‌های تاریخی

مجلهٔ تاریخ و تحقیقات ایران شناسی

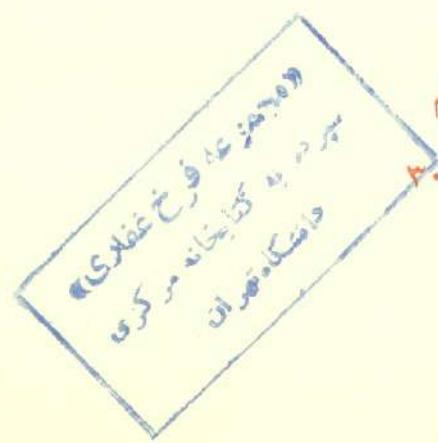
نشریهٔ ستاد بزرگ ارتشتاران - بخش تحقیقات تاریخی

بهمن - اسفند ۱۳۴۹

فوریه - مارس ۱۹۷۱

شماره ۶ سال پنجم

شماره مسلسل - ۳۰

گراورها و کلیشه‌های چاپ شده در این شماره در گراورسازی چاپخانه ارتش
شاہنشاهی تهیه و آماده شده است.

« ذکر تاریخ گذشته از واجبات است بخصوص در
موردنمتنهای که اتفاق را شنیدن تاریخ گذشته ملی را دارند
جوانان باید بدانند که مردم گذشته چه فدا کارها
کرده و چه وظیفه حساس فوق العاده بعده آنها
است . »
از نخان شاهنشاه آریامهر

بفرمان مطاع علیحضرت هایون شاهزاده آریامهر زرگ ارشادان ارکان میره
مجله بررسی تاریخی شرح زیر میباشد

الف - بیانت زینه اقماری :

تیمار ارشبد رضا غنیمی - تیمار ارشبد فردیون جم
جانب آقای دکتر علیقی عالیجانی
، دیرتا و بزرگ ارشادان ،
درین و انجکه تھان
، فریدنگ

ب - بیانت میره :

تیمار پسند خلام رضا از ناری
جانشین نیں تاد بزرگ ارشادان
تیمار پسند علی کرمیلو
معاون هم اهونگ کهنده تاد بزرگ ارشادان
تیمار پسند حسین سکار نامار
رئیس اداره کنسرول تاد بزرگ ارشادان

پ - بیانت تحریریه

آقا دکتر خانبا با بیانی
آقا دکتر عباس زریاب خانی
آقا سید محمد تقی مصطفوی
اساد باشناسی
سرنگنگ ۲ یحیی شهدی
میرسول و سرد برجسته بررسی تاریخی

« درین شماره »

صفحه	عنوان مقاله	نویسنده - مترجم
۵۴-۱	سیمای تاریخ و فرهنگ ایران در موزه های تاریخ و باستانشناسی اتحاد جماهیر شوروی	دکتر پرویز درجاوند
۶۸-۵۵	آئین نامه نظامی (کتاب مشق سرباز)	سرهنگ ۲ یحیی شهیدی
۸۸-۶۹	وضع دادرسی و قضاؤت در کشورهای باستانی خاورزمین	
۹۸-۸۹	میترا نیسم و سو شیانس مهر	علی سامی
۱۲۶-۹۹	روابط ایران و هلند در زمان صفویه	مجید یکتائی
۱۴۲-۱۲۷	چند فرمان تاریخی	دکتر خاتمبا با بیانی
۱۹۲-۱۴۳	چند تلگراف تاریخی از عین الدوله	محمد کریم زاده تبریزی
۲۴۰-۱۹۳	به والی فارس	سروان محمد کشمیری
۲۵۶-۲۴۱	معرفی چند آثار باستانی تبریز	سروان مجید و هرام
۲۹۴-۲۵۷	سندی درباره سفارت جنرال یرمیوف به ایران	سرهنگ دکتر
	گزارشی درباره بنیادهای تاریخی	جهانگیر قائم مقامی
	ارتش خشایارشا	محمد قلی اشترا

بخش دوم

۳۰۶ - ۲۹۵ فهرست مقالات و اسامی ذویسند گان سال پنجم مجله بررسی های تاریخی

CONTAINS

<u>Author</u>	<u>Title</u>	<u>Page</u>
Dr. VARJAVAND (p.)	Iranian Historical and Cultural Aspects in the Russian Historical and Archeology Museums,	1—54
Lt. Col. SHAHIDI (y.)	Military Regulations (Military Drill of the Soldier).	55—68
SAMY (a.)	The Manner of Justice in the Eastern Ancient Countries.	69—88
YEKTAYE (m.)	Mithraism and Sociance of Mehr.	89—98
Dr. BAYANI (kh.)	Iranian and Dutch Relations in the Safavee era.	99—126
KARIMZADEH TABRIZI (m.a.)	Some Historical Commandments.	127—142
Capt. KESHMIRI(m.)	Some Historical Telegraphs from Einodoleh to the Governer-General of Fars.	143—192
Capt. VAHRAM(m.)	Introducing Some Relics of Tabriz.	193—240
Col. GHAEM— MAGHAMI (j.)	A Document on the Embassy of Gen. Yermolof to Iran.	241—256
ASHTARI (m.gh.)	A Report on Historical Origins of the A Army of Xerxes.	257—294
<u>Part 2</u>		
	The List of publications for the Historical Research Magazine.	295—306

پیکتuar

در پرتو عنايات شاهانه والطاف خسروانه
شاهنشاه دانش پرور و دادگستر اعلیحضرت
همايون شاهنشاه آريامهر بزرگ ارتشتاران
مجله بررسیهای تاریخی با این شماره پنجمین
سال انتشار خود را به پایان میرساند و باشروع
فروردین سال ۱۳۵۰ ششمین سال خدمت خود
را آغاز مینماید. حسن استقبالی که تاکنون
در ایران و سایرکشور های جهان از این مجله
بعمل آمده مبین آن میباشد که روش و سبک آن
مورد قبول مراجع صاحب نظر قرار گرفته است.
ستاد بزرگ ارتشتاران بسیار سرافراز
است که در این مدت توانسته است برای
شناسانیدن تمدن و فرهنگ شکوهمند ایران
بجهانیان گامهای ارزنده ای بردارد. در این
موقیت مرهون همکاری بی دریغ دانشمندان و
محققان ارجمند میباشیم که باعطف و مهر بانی
فراؤان مارا در انجام این خدمت یاری کرده اند.

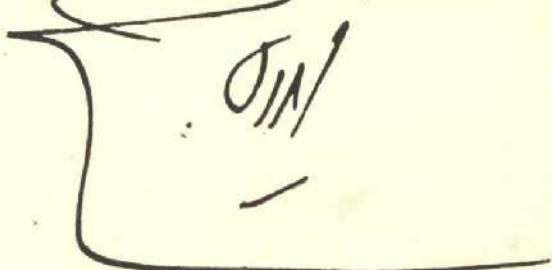
اینک با مسrt فراوان باطلاع دلستگان
به تاریخ و فرهنگ ایران میرساند که بفرمان
اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریامهر بزرگ—
ارتشتاران همزمان با انتشار این شماره ،
دومجله دیگر تحت عنوان :

Etudes Historiques de l'Iran.

Historical Studies of Iran.

بزبانهای انگلیسی و فرانسه نیز منتشر
میگردد و بدین طریق قدم دیگری در راه
شناسانیدن تاریخ ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی ایران
برداشته میشود . از کلیه دانشمندان و
نویسنندگان ایرانی و ایرانشناسان که بانوشت
نامه یا تلفن ما را در راه ادامه خدمت یاری
نموده اند سپاسگزاری نموده امید است در سال
آینده نیز ما را از همکاری های پرثمر خود
بهرهمند سازند .

میں تا و بزرگ ارتشتاران برتر شد فریدون جم

شاہکارهای تمدن

مودودی سید احمد زین الدین شاہ محتت ایڈیشن مولانا نوین نازد
شاہکارهای تیرمذکور در این راسته بیکشیدن مذکوره مختلف
جذب و مجموعه پر خصوصیت، بخواند کافی لامحه میرزا
سینماه.

سیمای تاریخ و فرهنگ ایران

در

موزه‌های تاریخ و باستان‌شناسی

اتحاد جماهیر شوروی

در مرداد ماه سال جاری
بنا بدعوت فرهنگستان علوم
شوری بمنظور آشنائی با
فعالیت‌های علمی آن کشور در
زمینه باستان‌شناسی و مردم -
شناسی عازم روسیه شوروی
گردیدم. در طی سه هفته اقامت
در آنکشور از برخی شهرها و
نواحی آن چون: مسکو -
لنینگراد - تاشکند - سمرقند

نوشته:

پرویز ورجاوند

(دکتر در باستان‌شناسی)

و با کو بازدید بعمل آمد و از
نژدیک تعدادی از موزه‌ها و
مؤسسات باستان‌شناسی و
کارگاه‌های تعمیر اشیاء هنری
وبناهای تاریخی مورد بازدید
قرار گرفت و با چگونگی آنها
و شیوه کارشان آشنائی حاصل
گشت.

با وجود کوتاهی مدت اقامت، سعی گردید تا در جریان بازدیدهای مختلف، یادداشت‌های تهیه شود. اینک براساس آن یادداشت‌های مختصر، سعی خواهد گشت تا در طی چند مقاله اطلاعاتی درباره برخی از وزدها - مؤسسات پژوهشی سبک و چگونگی تعمیر بنای تاریخی و نظایر آن در اختیار علاقهمندان قرار دهد.

باتوجه به عظمت و اهمیت وحجم کاری که در زمینه تحقیقات باستانشناسی و تعمیر بنای تاریخی در نواحی مختلف روی شور و صورت می‌پذیرد و اینکه قسمت اعظم این بررسیها با تاریخ و فرهنگ ایران، و استگی فراوان دارد، ایجاد میکنند تا آنچه که مقدور است محققان و علاقهمندان را در جریان فعالیت‌های مزبور قرارداد. از اینروزگار نده کوشش خواهد نمود تا در زمینه مسائلی که به آنها اشاره رفت اطلاعاتی کلی در اختیار قراردهد. ولی از پیش باید یادآور شوم از آنچه که اساس این نوشه ها را یادداشت‌های مختصر هن تشكیل میدهد و تنها در برخی موارد از محدودی مدارک استفاده شده است، بدون شک دارای نواقص فراوان خواهد بود. بنابراین در انتظار آن هستم تا از نظریات و راهنمایی محققان ارجمندی که تا کنون توفیق دیدار از این محلها را بدست آورده اند و اطلاعاتی در اختیار دارند باخبر گردد، باشد که در ذوشه های بعدی مورد استفاده قرار گیرد.

در نوشته حاضر سعی گردیده است ضمن معرفی کلی چند موزه معتبر چون: موزه تاریخ مسکو - موزه هنر ملل شرق - موزه ارمیتاژ - موزه تاریخ تاشکند و موزه تاریخ باکو وغیره تا آنچه که میسر است، بر روی آثاری تکیه شود که بطور مستقیم معرف تاریخ و فرهنگ ایران است. تا جایی که در مورد موزه ارمیتاژ نیز فقط از قسمت های مربوط به ایران یاد شده است.

امید هن اینست که با انتشار این سلسله مقاله ها بتوانم تا حد لازم و در خور امکان توجه عموم را به اهمیت فعالیت های علمی در باره تحقیقات

باستانشناسی و ایجاد موزه‌های بزرگ و جامع جلب نمایم. شاید که مقامات مسئول را به اقدامی فوری جهت ایجاد سازمانی هنرمندی و علمی برای فراهم ساختن موجبات انجام دیک رشته فعالیت‌های وسیع در این امور و استفاده از وجود افراد متخصص، مطلع و با ایمان در اداره آنچه که هر بوطبه فرهنگ و تاریخ ملت میگردد تشویق و وادار سازد. باشد که دست کم در آینده‌ای نزدیک چهره موزه‌های غیرعلمی کشور تغییر یابد و بگونه‌ای اصولی و صحیح نظیراً کثیر موزه‌های پیشرو دنیا تنظیم یابند.

موزه تاریخ مسکو

موزه تاریخ مسکو که بنای آن بهمین منظور در قرن ذوزدهم ساخته شده از تعدادی اطاق و تالارهای هتوسط که بدون اختلاف سطح در پی یکدیگر قرار گرفته‌اند، تشکیل یافته است. در اولین اطاق موزه که درست راست راه روی ورودی قرار دارد، بوسیله چند طرح، عکس و ماکت معنی شده تا براساس نظریات موجود تحول و تکامل نوع انسان نشان داده شود. از این‌رو مرحل تکامل میمون انسان نماینده «پیته کانتروب» – «نیاندرتال» و بالاخره انسان «هوموساپین» که انسان کنونی از فرزندان آن بشمار می‌رود، با تصاویری جالب نموده شده است. دریک قفسه در این اطاق اندازه و شکل هغزسر، در موجود انسانی از «پیته کانتروب» ببعد و همچنین شکل و تحول پنجه دست و پا نموده شده است. در همین قفسه بر روی یک صفحه سعی گردیده تا چگونگی انعکاسها و یا طرز عمل کرد هغزانسان پیته کانتروب و نیاندرتال در موقع تراش-دادن سنگ و ساختن ابزار سنگی با مجموعه‌ای از خطوط متقطع نشان داده شود. بمنظور نشان دادن آثار خلاقه بشر دوره پالئولیتیک (پارینه سنگی) تعدادی از ابزار سنگی هربوط بین دوران نیز عرضه شده است. بر رویهم باید گفت که مجموعه آثار این تالار و نحوه عرضه کردن آنها از نظر جنبه

آموزشی و جلب توجه عموم افراد با دانشمندانه هنرها، دارای ارزش و اجد اهمیتی خاص است.

در تالار مجاور در قسمت سقف بکمک چند صحنه نقاشی سعی شده تا سیمایی از زندگی روزانه انسان دوران پارینه سنگی را عرضه نمایند. در صحنه های هزبور چگونگی شکار، تهیه غذا، ساختن ابزار سنگی توسط بشر آن دوران نموده شده است. دریکی از صحنه ها وجود چند ظرف سفالی معرف آنست که هنرمند نقاش از علم باستانشناسی پیش از تاریخ بهره لازم رانداشته است.

درسه تالار بعد بترتیب تمدن و فرهنگ دوره نو سنگی (نوولیتیک) - دوره مفرغ و دوره آهن عرضه شده است. آثار هر یک از دوره های هزبور مربوط است به نواحی مختلف روسیه و در واقع سعی شده تا چگونگی پیشینه تمدن پیش از تاریخ سرزمین هزبور بکمک آثار بدست آمده در حفاری های متعدد مربوط به هر عهد نموده شود. برای انجام این منظور در قسمه های مختلف ابزار کار و زندگی روزانه - وسائل مربوط به شکار و کشاورزی عرضه گردیده است. نحوه بنمایش گذاردن آنها چنانست که شخص تاحد قابل ملاحظه ای میتواند تصویری از چگونگی زندگی مردم هناییه را در دورانهای سه گانه مورد بحث دریابد. در برخی موارد شکل مسکن و گورنیز بصورت هاکت نشان داده شده است.

از جمله نکات جالب و قابل توجه این سه تالار، قسمه هایی است که در هر یک از آنها وجود دارد. در این قسمه ها اشیاءی عرضه گردیده که اغلب آنها مورد استعمال مذهبی داشته و تعدادی از آنها نیز معرف ویژه گیهای هنری دوران است. در میان آنها به نقوش و مجسمه ها و پیکره های کوچک جالب برخورد میگردد. تکیه نمودن بر روی خصوصیات مذهبی و نحوه پندار بشر دوران پیش از تاریخ و آغاز تاریخ در این موزه قابل توجه بسیار است.

وضع تالارهای بعد از دوره آهن، یکباره با تالارهای قبلی فرق نمیکند،

زیرا از این زمان ببعد دیگر این خصوصیات کای یک دوره مربوط به نواحی مختلف نیست که در یکجا عرضه میشود، بلکه شهرها و هر آنکه عمدت تمدن هستند که هر یک تالاری را بخود اختصاص داده اند. در این تالارها آثار مربوط به قرنها مختلف هر یک از این نواحی را، از آغاز دوران تاریخی ببعد، تا آنجا که آثار بدست آمده و جمع آوری شده امکان داده است عرضه کرده اند.

نکته جالب در این تالارها اینست که، در هر یک از آنها خصوصیات عمدت معماري منطقه و شهری که تالار مربوط متعلق به آنست، بصورت یک قوس، حاشیه های تزیینی و سایر آرایش های معماري نموده شده است. در انجام این منظور هنرمند کوشیده است تامه مترین و شکوفاترین دوران هنر معماري آن سرزمین را برای بیان مقصود بر گزیند.

پس از چند تالار که باین گونه عرضه شده است، از حدود قرن شانزدهم میلادی، شیوه کار بصورت تالارهای نخستین باز میگردد و بار دیگر هر تالار نماینده دوره ای برابریک قرن برای تمامی سرزمین روسیه میشود. ولی باید گفت که در این تالارها تمام نمودهای زندگی مردم آن قرن و تمام ساکنان روسیه عرضه نشده است. بلکه بیشتر تکیه بر روی آثاری است که دارای جنبه هنری بوده و متعلق به مردم مرغ زمان میباشد. در اینجا از وسائل کار و پیشه و آلات و ابزار مربوط به حرفه های مختلف و چگونگی شکل زندگی و نوع معيشت عامه مردم نشانه های روشن و گویائی در دست نیست. و در نتیجه آثار موجود در این تالارها سیمای روشنی از اوضاع اجتماعی و اقتصادی سده های شانزدهم به بعد را بدست نمیدهد.

بطور کای باید گفت که موزه تاریخ مسکو از نظر موزه آرائی و نحوه عرضه نمودن اشیاء و تنظیم تالارها، موزه جالب و با ارزشی است که تاحدی میتوان آنرا با موزه «مردم شناسی» پاریس مقایسه نمود. از نظر نحوه تفکر نیز باید گفت که در این موزه برخلاف انتظار، در این معرفی تمدن و فرهنگ

هر دوران، تنها به عرضه داشتن نمودهای فرهنگ مادی جامعه توجه نشده و از سوی دیگر بایک برداشت کاملاً مارکسیستی به امر تحول و تکامل تاریخ جوامع نظاره نشده است و یا میتوان گفت دست کم برای بازدید کننده چنین دریافتی حاصل نمیشود.

نمایشگاه هر بوط به جنگ جهانی دوم: آخرین تالارهای موزه، هر بوط است به حوادث جنگ جهانی دوم. بازدید ما نیز مصادف بود با ترقیب دادن نمایشگاهی بمناسبت پایان بیست و پنجمین سال جنگ جهانی دوم. در این قسمت نخست تصویر نظامیان و سرداران معروف روسیه که در جریان نبرد به افتخار شهادت رسیده و یافتش عمدت ایفا نموده بودند، همراه با لباس رزم و اسلحه آنها بعرض نمایش گذارده شده بود. همچنین آگهی‌های هر بوط به جنگ و کاریکاتورهای علیه آلمانها، دیوار تالارهارا زینت میداد در وسط یکی از تالارها در داخل یک قفسه شیشه‌ای نمونه‌هایی از اسلحه‌های غنیمت گرفته شده از آلمانها و پرچم‌های ارتضی و نشانها و شمشیرهای ژنرالهای آنها بصورت درهم، برویهم ریخته شده بود.

نحوه تنظیم و به نمایش گذاردن این غنائم جنگی چنان است که بخوبی خرد گشتن و نابود شدن ارتش آلمان را نشان میدهد. صحنه هزبور و آرایش تالار چنان است که هر کودک و نوجوان روس بادیدن آن بشدت تحت تأثیر قرار گرفته دریک زمان دو حالت برای او پیش می‌آید، از یکسو حس کینه و نفرتش نسبت به آلمان به بالاترین حد و شدت خود میرسد و از سوی دیگر نسبت به پیروزی که ارتش کشورش کسب نموده احساس غرور ملی مینماید. نکته مهم اینست که در تنظیم این نمایشگاه کوشش گردیده تا اهمیت و نقش ارتش را بیش از بیش برای مردم بیان نمایند و در نتیجه همیاز اجتماعی ارتضی‌هارا در جامعه روسیه که به نحو چشم گیری توجه همگان را بخود جلب می‌سازد توجیه کرده باشند.

موزه هنر ملل شرق در مسکو

موزه هنر ملل شرق که آثار جالبی از هند - چین - ژاپن و دیگر سرزمینهای شرقی در آن گردآوری شده در نوع خود دارای اهمیتی فراوان است. من در اینجا از خود موزه صحبتی نمیکنم و به معرفی برخی از قسمت‌های ذخیره آن میپردازم.

بنای طبقه دوم موزه که محل خزانه آنست، عبارت از تعدادی اطاوهای کوچک است که در سطوح‌های مختلف قرار گرفته و با راهروهای کم عرض و پلکانهای چند بهم ارتباط دارند.

نخست از محل ذخیره آثار مکشوف در هاوراه النهر بازدید بعمل آمد. در اینجا آثار بدست آمده از حفاریهای شهر افراسیاب (سمرقد کهن) - قره‌تپه و نسرا مشاهده گردید.

گذشته از ظروف سفالی و مجسمه‌های کوچکی که از حدود هزاره سوم و دوم پ. م از قره‌تپه بدست آمده بود، سفالهای جالبی از دوره اسلامی (قرن پنج و شش هجری) نیز از ناحیه افراسیاب بدست آمده بود که با آثار سفالی آمل وری و نیشابور شباهت بسیار داشت. وجود نقش‌اسب - پرنده و نظایر آنها در این ظروف، نشان‌دهنده نفوذ و ادامه نگاره‌ها و نقش‌های دوره ساسانی در این عهد است.

برخی سفالهای دوره اسلامی حدود قرن ششم که در نزدیکی عشق‌آباد بدست آمده، از نظر رنگ، شکل و بخصوص نقش‌های کنده کاری شده یا قالبی (استمامپه)، به سفالهای جالب اسلامی مکشوف در استخر شباهت بسیار دارد.

- در این گنجینه برای اوین بار ساغر (ریتون) های جالب عاجی را که در نخستین پایتخت اشکانیان در نسا کشف گردیده است، مشاهده نمودم. این ساغرها در جریان زلزله شدید و حشتناک سال ۱۹۴۸ عشق‌آباد دریکی از بنایهای اشکانی نسا که بنام «خانه چهار گوش» خوانده میشود، کشف گردید. در آن سال

باستانشناسان شوروی با وجود شرایط نامساعد هوا، کار خود را برای کشف قطعات پراکنده این ساغرها دنبال نمودند و موفق گشتند تا حدود چهل ساغر را که به هزاران قطعه تقسیم شده بود بیابند و جمع آوری سازند. این ساغرها که شاهکار هنر عهد پارتها است در حال حاضر بدنهای بازسازی شده و در موزه‌های : تاشکند - مسکو و لینینگراد عرضه گردیده است.

در امر تعمیر و باز پیرائی این ساغرها دقت و هنرمندی خاصی بکار رفته است. سر حیوانها و تصاویر انسانی موجود در این ساغرها نهایت زندگانی و پرتوش و توان اجراء شده‌اند.

- آثار پراکنده هنر دوره اسلامی ایران در این موزه در محلی خاص نگهداری می‌شود و هنوز تالاری برای عرضه ساختن آنها وجود ندارد. در اینجا تعدادی از ظروف سفالی مربوط به قرن‌های پنجم و ششم و هفتم هجری وجود دارد که اغلب آنها از نظر طرح و نقش ورنگامیزی نهایت جالب و ارزشمند می‌باشد. از جمله کاسه‌ایست که در دوره داخل آن تصاویر کوچکی از شخصیت‌ها و افراد عهد سلاجوقی نقاشی شده است، تا آنجا که به خاطر دارم در هیچ مجموعه‌ای، ظرفی با این نوع کار و با این دقت و ریزه کاری از این عهد ندیده‌ام. در اینجا ظرفهای سفالی مکشوف از ری و سلطان آباد مربوط به قرن هفتم هجری قرار دارد که برخی از نگاره‌های آنها بانگاره‌های رایج عهد صفوی مانند نقش «دهان اژدری» شباهت دارد.

در این قسمت تعداد قابل توجهی تابلوهای نقاشی ایرانی از دوره قاجار جمع آوری و نگهداری می‌شود. در بین آثار هزبور تابلوی مستطیل شکلی بطول تقریبی ۸۰ سانتیمتر وجود دارد که روی آن اگر اشتباہ نکرده باشم صحنه‌پذیرائی شاه طهماسب از همایون پادشاه هند نقش شده است. این درست همان صحنه‌ایست که در تالار چهل ستون اصفهان وجود دارد و میتوان گفت که از روی اثر هزبور کپی شده است. نحوه کار و بخصوص حالت رنگ تابلو

چنان مینماید که این تابلو کار هنرمندان دوره صفویه باشد . (اظهار نظر قطعی در این باره احتیاج به بررسی دقیق تابلوی مزبور دارد که متأسفانه فرصت آن برای نگارنده دست نداد) .

بطور کلی باید گفت که اگر روزی آثار این قسمت ، بخصوص ظروف سفالی و تابلوهای آن مورد مطالعه قرار گیرد و در نمایشگاهی عرضه شود ، میتواند معرف یکی از ارزشمندترین واحدهای موزه مربوط به هنر ایران در دوران بعد از اسلام باشد .

موزه ارمیتاژ

من در باره موزه ارمیتاژ چیز زیادی ندارم که بنویسم . زیرا که این موزه را با همه علاوه ایکه از دیرباز به دیدن آن داشتم جزو بار آنهم در فرستی کوتاه نتوانستم ببینم . دلیل این امر آن بود که بازدید از لینینگراد مصادف شده بود با دو روز تعطیل شنبه و یکشنبه که مسئولان موزه در مرخصی بودند .

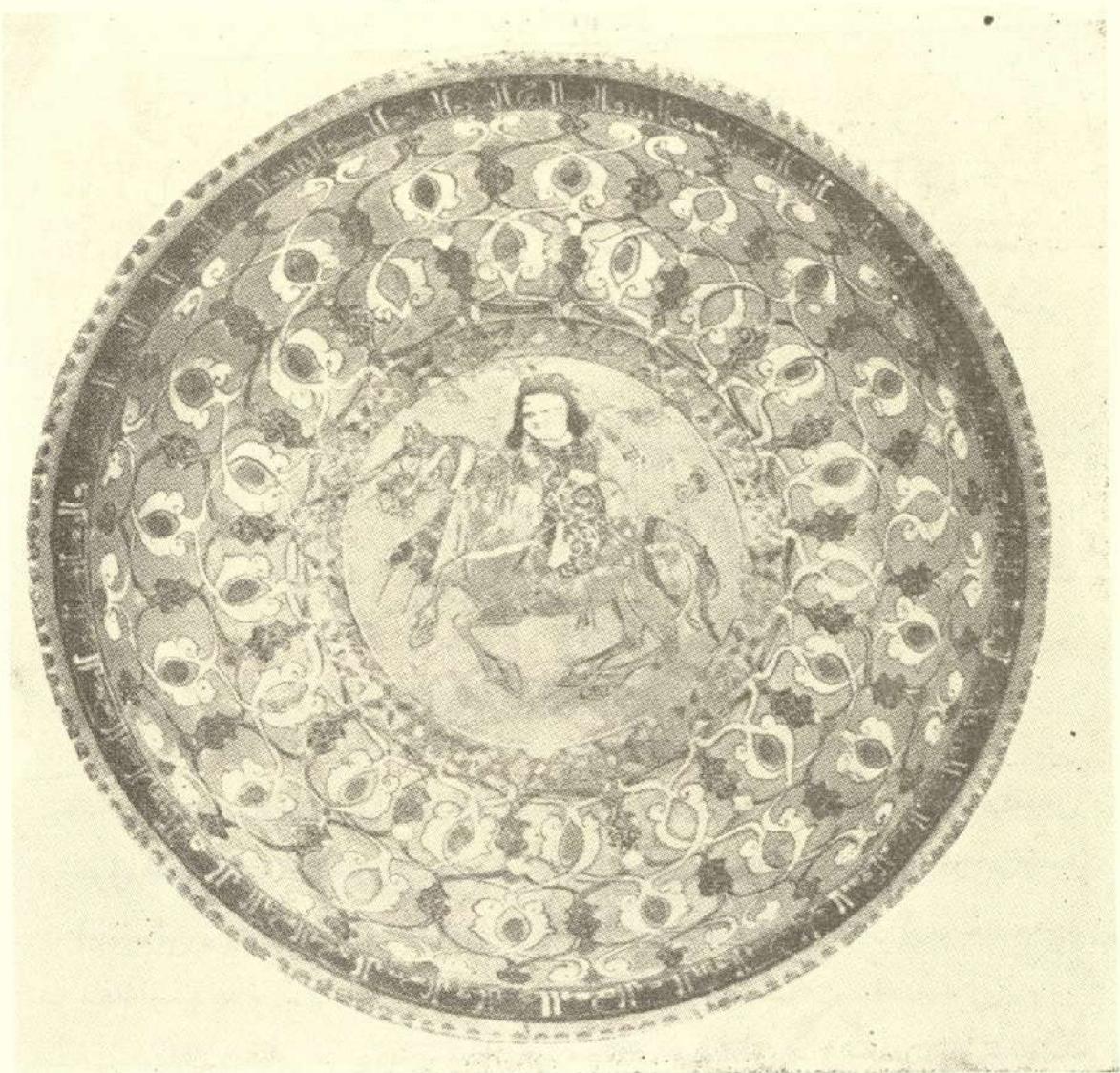
به حال آنچه درباره ارمیتاژ باهمه عظمت و شکوه آن مینویسم ، سخن کوتاهی است مربوط به برخی از آثار تمدن و فرهنگ ایرانی در آن موزه .
در اینجا قبل از توضیح درباره آثار مزبور ، بدلیل عظمت و اهمیت فراوان این موزه بزرگ و مشهور ، جا دارد تا با ختصار درباره بنای آن و مجموعه آثار شرقی آن مطالعی را بیان داریم .

بنای موزه ارمیتاژ : موزه ارمیتاژ که یکی از بزرگترین و معروف‌ترین موزه‌های جهان بشمار می‌رود و در بسیاری از موارد آثار موجود در آن جنبه استثنائی دارد ، در بنای عظیمی مرکب از چهار کاخ و یک تالار ترتیب و تنظیم یافته است .

ساختمانهای مزبور در زمانهای مختلف و بمنظورهای خاص بنا شده‌اند

نمای هرزوء ارمیتاژ در لنینگراد

کاسه سفالی لعاب دار چند رنگ از آثار جالب قرن ۱۲ یا ۱۳ میلادی ایران
موزه ارمیتاژ

ولی سالهای بعد بوسیله دلالهای سرپوشیده آنها را بهم مرتبط نموده و یک واحد ساختمانی بزرگ را بوجود آورده‌اند.

قدیمی‌ترین واحد این مجموعه بنام «قصرزمستانی» معروف است که بین سالهای ۱۷۵۴ تا ۱۷۶۲ بوسیله معمار معروف «راسترلی» ساخته شده است. هدف در اصل ساختن محلی برای هوزه بوده ولی مدت‌ها از آن بعنوان یک کاخ استفاده می‌کردند و سالیان دراز جشن‌های مختلف و باشکوه در تالارهای آن و در میان نقاشی و تزیینات جالب این محل بر گذار می‌شده است. قصر مزبور در سال ۱۸۳۷ براثر آتش سوزی ویران می‌گردد و در سال ۱۸۴۰ بازدیگر توسط دو تن از معماران بر جسته زمان تجدید بنام می‌شود که در نتیجه از نظر شیوه معماری سبک زمان در آن بکار گرفته می‌شود.

— ساختمان دیگر که عبارت از یک تآثر خصوصی بوده و بنام «تا آثار میتاز» معروف است در سال ۱۷۸۷ بوسیله «کوارنگی» معمار معروف بپایان رسیده است.

— سومین واحد بنام ساختمان «فلتون» معروف است که آنرا بنام معمار ساختمان نامیده‌اند. این بنا بین سالهای ۱۷۸۷ و ۱۷۷۱ ساخته شده است.

— چهارمین ساختمان که آن نیز توسط «کوارنگی» بین سالهای ۱۶۸۳ و ۱۷۹۲ ساخته شده، تقلید کامل و دقیقی است از گالری معروف «رافائل لو گیاس» واقع در واتیکان.

— آخرین قسمت که بنام ساختمان جدید ارمیتاز معروف است بین سالهای ۱۸۳۹-۱۸۴۱ توسط معمار «لیو کانز» ساخته شده است.

— تعداد تالارهای هوزه ارمیتاز به سیصد هیرسد و تعداد اشیاء آن بالغ بر ۲۵۰۰۰۰ قطعه می‌باشد. بخش قابل توجهی از اشیاء این هوزه هربوط است به دوران پارینه سنگی (پالئولیتیک).

آثار دوران نوسنگی (نئولیتیک) و بعد از آن، قسمت عمده آثار هوزه را در بر می‌گیرد که بر حسب منطقه و تمدن‌های مختلف در تالارهای جدا گانه تنظیم یافته‌اند.

- آثار مربوط به فرهنگ و تمدن ملل شرق تا سال ۱۹۲۰ در قسمتهای مختلف هوزه بصورت پراکنده قرار داشت. در آن سال مجموعه‌ای مرکب از هفت هزار قطعه درباره فرهنگ و هنر ملل شرق جمع آوری و در بخش ویژه‌ای ترتیب یافت.

در حال حاضر تعداد اشیاء مربوط به این مجموع حدود ۱۳۶۰۰۰ قطعه است.

آثار مربوط به فرهنگ و هنر ملل شرق به دو قسمت کلی تقسیم می‌شود. یک واحد مربوط است به تاریخ و فرهنگ سرزمین‌ها و جمهوریهای آسیائی اتحاد جماهیر شوروی. و قسمت دیگر مربوط است به برخی از کشورهای شرقی جهان که در آن آثار مربوط به بیزانس - سوریه - عراق - مصر - قرکیه و ایران بنشانیش گذارده شده است.

آثار ایران در ارمیتاژ: آثار مربوط به ایران را در این هوزه در شش محل مختلف باید دید. دلیل این پراکندگی نخست مربوط است به ذجوه دید و برداشتی که بدلاً این سیاسی، دانشمندان روسیه درباره توجیه سرزمین‌های آسیائی جدا شده از ایران دارند. آنها آنچه را که در ناحیه خراسان بزرگ و هاوراء النهر بدست آمده به اعتباری جزئی از فرهنگ و تمدن «آسیای مرکزی» میدانند. سرزمین‌هایی چون: جمهوریهای ازبکستان - تاجیکستان - ترکمنستان - قرقیزستان و ناحیه جنوبی قزاقستان، در تقسیم بندی دانشمندان شوروی بعنوان آسیای مرکزی شناخته می‌شود. در حالیکه سایر محققان و دانشمندان جهان نواحی چون: ترکستان شرقی - مغولستان و تبت را بنام آسیای مرکزی می‌شناسند.

بحث درباره دلیل اینکه چرا دانشمندان شوروی نواحی مزبور را بنام آسیای مرکزی مینامند و در برخی موارد می‌کوشند تا فرهنگی مستقل برای آن عرضه دارند، در گفتار کنوی ما نمی‌گنجد ولی جا دارد باین نکته اشاره نمائیم که قسمت اعظم این نواحی چون سرزمین زیبای فارسی زبان تاجیکستان

جام سفالی مکشوف از شوش مربوط به هنر ایلامی. هزاره چهارم پ. م. نگاره اصلی روی جام عبارت است از نقش استیلیزه یک بز کوهی. در قسمت لبه بالای جام نیز تصویر استیلیزه ای از یک ردیف مرغهای ماهیخوار با گردنهای بلند نقش شده است. موزه ارمیتاژ

و جمهوریهای ازبکستان و ترکمنستان، از دیر باز جزوی از سرزمین وسیع ایران بشمار میرفته‌اند و همبستگی فرنگی و تاریخی آنها با فرنگ و تاریخ ایران انکار ناپذیر می‌باشد. این امری است که حتی برخی از دانشمندان روس‌چون «بلنیتسکی^۱» نویسنده کتاب «باستانشناسی آسیای مرکزی»^۲ نیز ضمن بحث در باره وضع این منطقه در عهد هخامنشیان بطور وضوح به آن اشاره نموده‌اند.

آثار پازیریک: از جمله آثار جالب مربوط به هنر و تمدن ایران در موزه ارمیتاز، میتوان کهن‌ترین نمونه‌های قالی ایرانی مکشوف در پازیریک را نام برد. آثار هزبور در سال ۱۹۴۸ در «گورکانهای» واقع در تپه‌های پازیریک، در دامنه کوه «آلتنائی» که ۷۹ کیلومتری مرز مغولستان قرارداد، توسط باستان‌شناس معروف شوروی «س. آ. رودنکو» کشف گردید. در این محل پنج «گورکان» قرار داشت که مساحت دو تای آنها هفده متر مربع و دو تای دیگر سیزده و هشت متر مربع بود. عمق این گورکانها بین ۱/۲۰ تا ۲۶ متر فرق می‌کرد. از این مقبره‌ها چهار جسد هومیانی شده و تعدادی اسکلت انسانی و اسب و وسائل زین و برگ و پوشک – لوازم مربوط به زندگی وبالاخره چند قالی و قالیچه و گبه و نمد روی اسب بدست آمده است. درمورد چگونگی محفوظ ماندن این اشیاء باید گفت که مدت زمانی بعد از دفن اجساد و ایجاد گورکانها، آب بداخل آنها نفوذ می‌کند و سپس یخ می‌بندد و بد لیل سرمای زیاد منطقه، یخهای هزبور بصورت همیشگی در می‌آید و در نتیجه آنچه که درون گورکانها بوده بصورت نخستین خویش باقی می‌ماند. پس از کشف این محل یخها را با آب گرم ذوب می‌کنند و اشیاء را از زیر آنها خارج می‌سازند. قسمت مهمی از این اشیاء در حال حاضر در تالار بزرگی از موزه ارمیتاز قرار دارد. از جمله عرابه‌چوبی شبیه عرابه‌های ترکمنی است که بخوبی بازسازی شده، همچنین

1 - A. Belenitsky

2- Asie Centrale- Archaeologiamundi - Nagel 1968

تزمینات روی یک زمین عاج از دوره اشکانی — حدود قرن اول میلادی . در این تصویر نقش پادشاهی هجره با پیغمبر شرط شدید است — هر چهار امپیرا

اسکلت یک اسب^۳ و بالاخره هم‌تر از همه‌چند قطعه فرش پر ارزش را باید نامبرد.

جالبترین فرشهای مزبور قطعه‌ایست بطول دو متر و پهنای ۱۱۸۳ متر و ضخامت دو میلیمتر که از پشم بافته شده و در هر دسیمتر هر بیان ۳۶۰۰ گره بکار رفته است. فرش مزبور از پنج حاشیه دورادور و قسمت شطرنجی شکل میانی تشکیل یافته است. حاشیه‌های فرش با نقش حیوان افسانه‌ای بالدار - ردیف سواران ایرانی و ردیف گوزنهای خالدار زینت یافته است. قسمت وسط فرش نیز دارای نقش گلهای چهار برگی می‌باشد. رنگهای بکار رفته در این قالی عبارت است از زمینه زرد کمرنگ - قرمز - نارنجی و سبز.

در باره محل بافت این قالی و سایر فرشهای مکشوف در پازیریک بنا بر دلایل متعدد، ناحیه خراسان را یاد می‌کنند. بهر حال باید گفت که آثار مکشوف در پازیریک از نظر روشن ساختن پیشینه صنعت و هنر مشهور قالی- بافی ایران حائز کمال اهمیت است. در اینجا باید گفت که نور غیر مستقیم برای روشن ساختن این آثار در تالار مزبور چنان‌که باید کافی نیست.

باید توجه نمود که بین تالار مزبور، و سایر تالارهای که آثار هربوط به ایران در آنها قرار دارد فاصله بسیار وجوددارد و ارتباط لازم بین آنها مشاهده نمی‌شود.

پنجیکنت و نسا: در طبقه اول موزه در دو تالار آثار جالب مکشوف در «پنجیکنت» بصورت مجسمه و فرسک به نمایش گذارده شده است. محل شهر تاریخی پنجیکنت در حومه شهر جدیدی بهمین نام در شهرستان کیلومتری شرق سمرقند قرار دارد. دوران زندگی این شهر در سالهای ۷۲۰ تا ۷۷۰ میلادی بعد از حمله سپاه مسلمین بیان رسانیده است. ویرانه‌های این محل مجموعه کاملی از آثار معماري در چهار منطقه مختلف را عرضه میدارد. مناطق چهار گانه

۳ - بردوی سر اسکلت اسب، جای ضربه‌ای دیده می‌شود و نشان میدهد که باحتمال طبق سنت زمان، پس از مرگ صاحب‌ش، اسب را نیز کشته و در کنار او بخاک سپرده‌اند.

شكل ١

شرح تصاویر رنگی :

شکل ۱ - مجسمه طلائی یک گراز - هنر دوران اشکانی مربوط به قرن دوم یا سوم
میلادی موزه ارمیتاج

* * *

شکل ۲ - مجموعه‌ای از آثار زینتی طلا مربوط به هنر دوران اشکانی - بر روی
گوشواره‌ای که در وسط مجموعه قرار دارد نام صاحب آن کنده شده است . این
آثار مربوط است به حدود اوایل قرن اول میلادی - موزه ارمیتاج

* * *

شکل ۳ - بشقاب نقره مطلا . وزن ۱۲۶۵ گرم . قطر ۲۹ سانتیمتر از آثار
قرن هفتم میلادی . صحنۀ شکار شیر . در پشت ظرف به پهلوی ساسانی در سه
خط چنین نوشته شده است . «این بشقاب بفرمان یوروهمن ساخته شده است
۳۰۲۰ درهم ». موزه ارمیتاج

* * *

شکل ۴ - تنگ نقره مطلا بوزن ۱۰۴۱ گرم و بارتفاع ۳۲ سانتیمتر از آثار ارزنده
ساسانی - حدود قرن ششم میلادی موزه ارمیتاج

سر مجسمه مر بوط به یکزن، قسمتی از نقش بر جسته یک آرامگاه در پالمیر، قرن دوم میلادی هنر دوران اشکانی . موزه ارمیتاژ

حجاری زیبائی مربوط به یک سنگ قبر در پالمیر - قرن دوم میلادی - هنر دوران اشکانی موزه ارمیتاژ

عبارتست از: قلعهوار گشاھی - شهر اصلی یا «شهرستان» - حومه شهر - گورستان. این شهر در دوران ساسانی از قرن پنجم میلادی پا میگیرد و تا قرن هشتم به زندگانی خود ادامه میدهد.

در پنجیکنت گذشته از آثار جالب معماری و وسائل زندگی و نوشته‌های بخط سفدي، آثار ارزنه هنری بصورت فرسک یا دیوار نگاره‌های باشكوه، مجسمه‌هایی از چوب و گل رس نیز بدست آمده که حائز کمال اهمیت است. دیوار نگاره (فرسک) هایی که در این محل بدست آمده واینک قسمت مهمی از آن بر روی دیوارهای تالار موزه ارمیتاز نصب شده است دارای ابعاد بزرگی حدود 3×5 متر می‌باشد. باید گفت که دیوار نگاره‌های مزبور، دیوار اطاقه‌ای خانه‌ها و معابدرا از کف تا سقف زینت میداده است. فرسک‌های مزبور از نظر رنگ بسیار غنی هستند. برخی از نقشها و صحنه‌های دیوار نگاره‌های پنجیکنت معرف داستانهای مربوط به رستم، قهرمان حمامی ایران باستان است. که از جمله نبرد رستم با دیوسفید در آنها نموده شده است. در برخی دیگر از صحنه‌ها تصاویری از نبرد سواران با حیوانات در نده طرح شده است که از نظر تفکر و طرز دید بیان کننده اعتقاد به درگیری خیروش و نبرد میان مظاهر نیک و بد است. اعتقادی که در فلاسفه و دین ایران باستان وجود داشته و بصورت سمبولیک در حجاری‌های تخت جمشید نیز نموده شده است. نحوه اجراء وسیک این آثار با شیوه کار عهد اشکانیان و ساسانیان شباهت کامل دارد. در برخی از صحنه‌ها نشانه‌ای از خدایان افسانه‌ای مذهب بودائی نیز دیده می‌شود.

در قصه‌ای در این تالار آثار فلزی از دوره هخامنشیان عرضه گردیده است. از جمله اشیاء جالب و ارزنه دیگر این قسمت، ساغر (ریتون) های عاج مکشوف در نسما می‌باشد که بنحو چشم گیر و ارزنه‌ای بر تاریک آثار جالب ارمیتاز میدرخشند.

پشت سکه بهرام دوم . در این تصویر در وسط نقش یک آتشدان و در دو جانب آن دوسرباز نگهبان طرح شده است .

سکه درهم نقره مربوط به بهرام دوم (۲۹۳ - ۲۷۶ ب.م) در روی این سکه تصویر جالب پادشاه - ملکه و ولیعهد دیده میشود . موزه ارمیتاژ

گنجینه آثار زرین سکاها : در همین طبقه با اشیاء ارزشی دیگری برخورد می‌شود که عبارتست از مجموعه‌ای از آثار هنری معروف به گنجینه سکاها که قسمت عمده آنها از «گورکانها» بسته‌آمده است. گنجینه مزبور از نظر مجموعه آثار هنری زریکی از مهمترین و معروف‌فترین گنجینه‌های جهان بشمار می‌رود برای بررسی هنر جواهر سازی ایران از آغاز هزاره اول بعد، شناسائی ویژه گیهای هنری مجموعه مزبور حائز کمال اهمیت است.

آثار دوره ساسانی : در طبقه دوم وزهار میتار تالار شماره ۳۸۳ آن به معرفی آثار فلزی دوره ساسانی اختصاص یافته است. در این تالار تعدادی از بشقابهای ذقره و طلا کاری دوره ساسانی در چندین قفسه به نمایش گذارده شده است. مجموعه مزبور از نظر گوناگونی و تعداد، غنی‌ترین مجموعه آثار فلزی دوره ساسانی بشمار می‌رود. آثار مزبور در نواحی شمالی سوری و در کنار راههای تجاری باستانی که ایران را با شمال روسیه مربوط می‌ساخته، یافت شده است. صحنه‌هایی که در روی بشقابها طرح شده عبارتست از:

الف - صحنه شکار بصورت پیاده و سوار بر اسب هربوت به شاپور دوم - شاپور سوم - بهرام هرمز چهارم - اسلحه در شکار سواره عبارتست از تیرو و کمان، در شکار پیاده تیرو کمان و خنجر.

ب - صحنه مراسم رسمی و بزم شاهانه که شاهرا در حال نشسته بر روی تخت نشان میدهد - از جمله صحنه‌ایست هربوت به خسرو انسویروان که بر روی تخت نشسته و دو حیوان در زیر تخت او قرار داردند.

پ - صحنه شکار بهرام به مراد آزاده و سوار بر شتر.

ت - صحنه‌های میتو لوزیک، نظیر نقش زمی که بر «حیوان افسانه‌ای» سوار هیباشد و مشغول نواختن نوعی ساز بادی نظیر قره‌نی است.

نقش دیگر در همین گروه عبارتست از تصویر عقابی در وسط که زنی بر پشت آن در حال رقص و دست افشاری است. در قسمت پائین این صحنه تصویر دو تن در حالیکه کمان و تیری در دست دارند طرح شده است.

نقش شاپور دوم در حین شکار شیر بر روی بشقابی از دوره ساسانی . از گنجینه معروف هنر ساسانی موزه ارمیتاژ

— صحنه رسمی بر تخت نشستن خسرو انوشیروان . چنانکه ملاحظه میگردد، در این تصویر سطح بشقاب به دو قسم تقسیم گردیده که در بخش بالای آن ، صحنه‌ای از شکارگاه شاهی نموده شده است . هنرمند را این قسمت برخلاف بخش بالای ظرف که از سکون برخوردار است و یک صحنه تشریفاتی و رسمی را نشان میدهد، کوشش نموده تا منظره‌ای بر تحرک و پرتوش و توان را عرضه بدارد . موزه ارمیتاژ

ث - صحنه‌های مربوط به آنها در حال دست افشاری . این صحنه‌ها در دوران دورانه جامها نقش شده است . نکته جالب اینکه صحنه‌های رقص در میان چارچوبهای از پدیده‌های معماری نظیر طاقه‌ها و قوس‌دار گنجانده شده است . در این تصاویر پایه قوسها بر روی ستونهای با سبکهای مختلف قرار گرفته است . برخی از این ظرفها دارای نوشته‌های میباشد که گذشته از جنبه‌های ارزش تاریخی نیز به آنها بخشیده است .

- مجموعه ظروف فلزی ساسانی موزه ارمیتاز گذشته از آنکه نمایشگر نکات فنی گوناگون کنده کاری روی فلز است ، از نظر هنری نیز معرف احساس قوی تر کیب و تنظیم (کمپوزیسیون) هنرمندان دوران ساسانی میباشد . از نمونه‌های جالب این مجموعه بشقابی است که در آن صحنه شکار شیر توسط شاپور دوم نموده شده است .

- در آخرین قفسه مجموعه مزبور ، تعدادی از بشقابهای فلزی قرن نهم تا یازدهم میلادی که مربوط بدوران بعد از اسلام میباشد ، عرضه شده است . این آثار از نظر شباهت فراوانی که بین نقش آنها و نقش بشقابهای دوره ساسانی وجود دارد دارای ارزش بسیار است . نمونه‌های از صحنه‌های مزبور عبارتنداز :

.۱- پادشاهی سوار بر اسب و در حال نبرد با شیر بکمک نیزه .

.۲- نبرد شیر و گاو و حمله شیر بر پشت گاو ، نظیر نقش‌های تخت جمشید .

.۳- صحنه بر تخت نشستن یک پادشاه و کنیزی که مشغول باد زدن او است و در اطراف تخت چند نفر در حال نواختن آلات مختلف موسیقی دیده میشوند و مجموعه آن مجلس بزمی را نشان می‌دهد .

کلیه این آثار از نظر تنظیم و پرداخت صحنه ، نشان دهنده نفوذ کامل و ادامه خصوصیات اجتماعی وزندگی دوره ساسانی و نمودارهای هنری آن در

عوتسوز برنز بشکل یک سوارکار بارتفاع ۳۵ سانتیمتر از آثار هنری
اواخر دوران ساسانی . موزه ارمیتاژ

دوران بعد از اسلام است. باید گفت که آثار مزبور از نظر نکات فنی در مقایسه با آثار دوره ساسانی بسیار ضعیفتر بمنظور همیرسد.

آثار دوران بعد از اسلام ایران : آثار دوران اسلامی ایران در ارمنیا نیز در دو محل مختلف و دوراز هم عرضه شده است. قسمت عمده این آثار در همان طبقه اشیاء دوره ساسانی و در دنبال آن بنمایش گذارده شده است. اشیاء عمده این مجموعه عبارتست از کاشی های نفیس امامزاده یحیی و رامین - محراب جالب کاشی از شهر کاشان - ظروف لعابدار و بالاخره تعدادی از قالیهای بسیار پر ارزش ایرانی مربوط بنواحی مختلف کشور، از دوره صفویه و قاجار.

در بین آثار سفالی این بخش، گلدانی جالب قرار دارد که کار هنرمندان کاشان در قرن سیزدهم میلادی است. بر روی این ظرف نقوش جالبی از انسان و حیوانات مختلف دیده میشود. در قسمت کارهای دست بافت نیز همتوان از یک قطعه میخمل با حاشیه دوزی ابریشمی مربوط به قرن شانزدهم یاد کرد که نقش جالب آن نمایشگر سر گردانی هجنون در بیابان است. رویهم رفته آثار ایز قسمت از نظر معرفی هنر دوران بعد از اسلام ایران ارزش بسیار دارد.

قسمت دیگر آثار دوران اسلامی ایران در طبقه اول موزه قرار دارد و عبارتست از اشیاء زیبای عتیقه و هنری دوران صفویه و قاجار از قبیل: اسلحه ظروف فلزی - ظروف بلورین - میتاکاری - قطعات زربفت و نظایر آنها که از نظر زیبائی و چشم نواز بودن و ریزه کاری مجموعه ارزشمندی را معرفی مینماید. از جمله آثار جالب این مجموعه شمشیر فتحعلیشاه است که ناصر الدین شاه آنرا به مبلغ ۰۰۰۰۰۰۰ میلیون ریال خریداری کرده است!!

- در قسمت زیرزمین موزه ارمیتاز اشیائی مربوط به دوران پیش از تاریخ، مادوه خاکنشی بنمایش گذارده شده است.

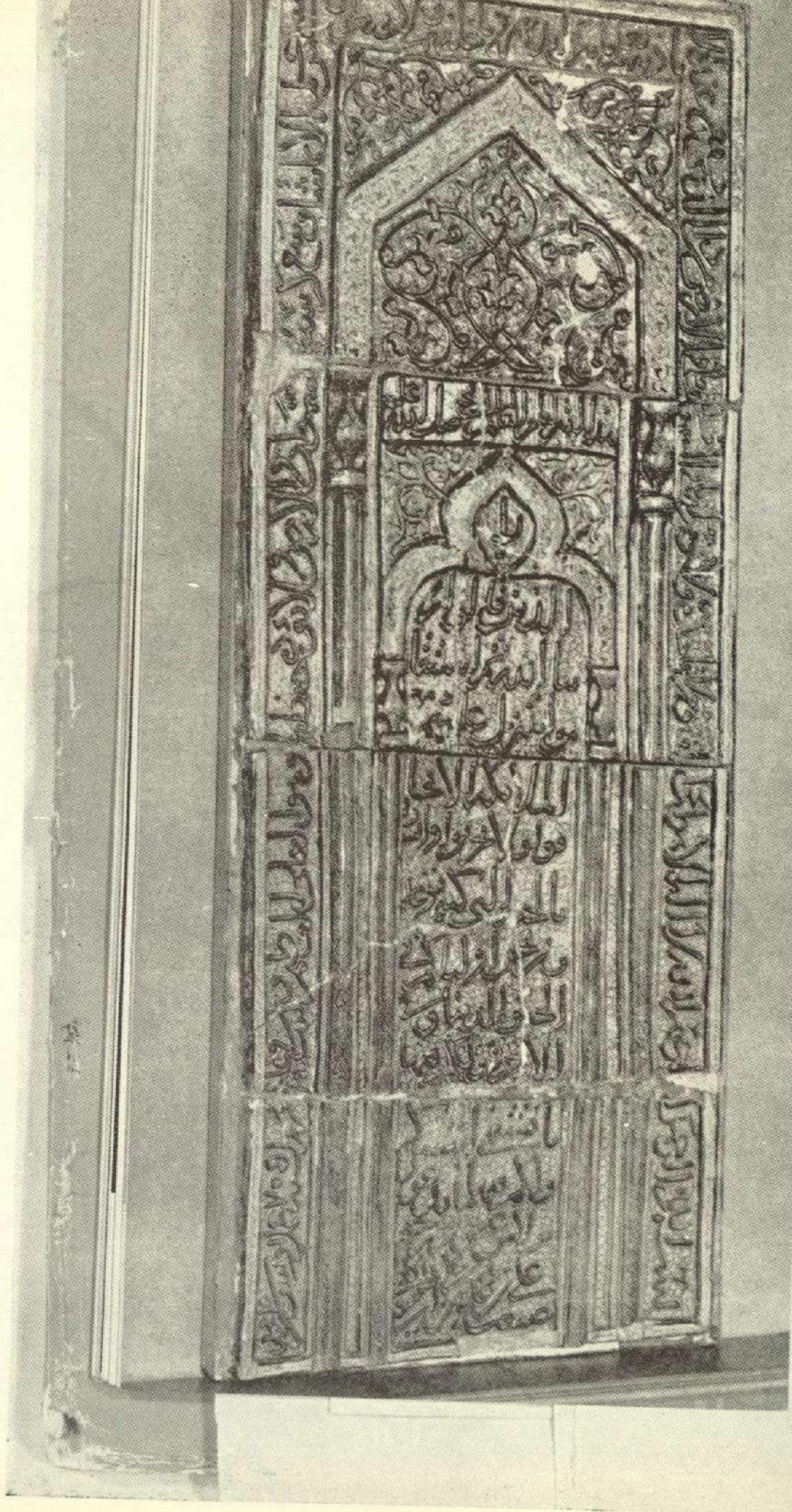
- در طبقه چهارم موزه نیز گنجینه جالبی از آثار طلائی و جواهرات دوران ساسانی وجود دارد.

باید عذرخواه باشد

مجسمه بزنی مربوط به قرن دوازدهم میلادی از آثار جالب فلزی ایران .
 موزه ارمیتاژ

تصویر جالب محراب کاشی هر بوط به امامزاده یحیی در این باتاریخ سال ۱۳۰۵ میلادی . موزه ارمیتاز

— یک قطعه مینیاتور از کارهای هنرمند بزرگ و معروف ایران رضای عباسی — هربوت به سال ۱۶۱۶ — هزاره امپراتور

مینیاتور از رضای عباسی
بهره از کتاب عمارت

تنگ شیشه‌ای - هنر شیشه‌سازی قرن هیجدهم ایران - موزه ارمیتاژ

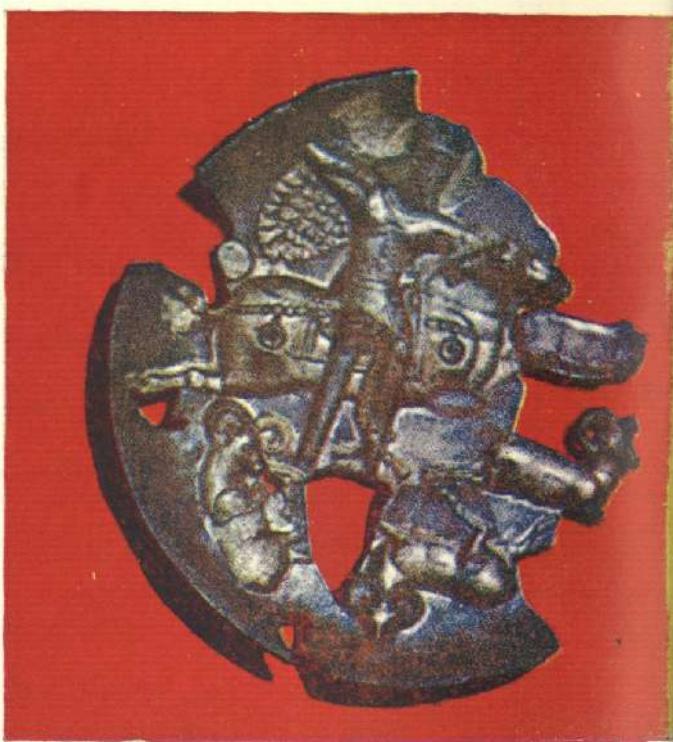
با کمال تأسف از این دو قسمت موزه بازدید بعمل نیامد و آنچه در بالا بدان اشاره رفت بر اساس اظهارات یکی از دوستان دانشمندی است که سالها پیش، از این دو واحد بازدید کرده بود.

- در اینجا لازم میداند یکبار دیگر به این نکته اشاره نماید که نحوه عرضه نمودن آثار هر بوط بفرهنگ و تمدن دورانهای مختلف ایران در موزه ارمیتاژ، از وجود یک پیوستگی منطقی بر اساس زمان بدور بوده و در نتیجه بعلت پراکندگی و دورافتادن از هم باوجود همه اهمیت و ارزش فراوانی که اشیاء هر دوره دارا می‌باشد، معرف مجتمعه‌ای بهم پیوسته که نمایشگر فرهنگی کهن در طول هزاران سال تاریخ باشد، نیستند. از این رو امکان یک بررسی علمی درباره گرگونیها و تحول فرهنگ و هنر ایران از طریق این واحدهای پراکنده کار مشکلی بنظر میرسد. و بازدید کنندگان علاقه‌مند نیز چنانکه باید در یافته روشن از آن بدست نخواهند آورد.

موزه تاریخ تاشکند

موزه تاریخ تاشکند در محل بنای جالبی که بعد از زلزله شدید تاشکند، جزو چند بنای منحصر به فرد قدیمی این شهر بشمار می‌رود، ترتیب داده شده است. در این موزه از دوران پارینه‌سنگی تا عصر حاضر آثار جالبی مربوط به منطقه‌ای که هم‌اکنون جمهوری ازبکستان را در بر می‌گیرد بمعرض نمایش گذارده شده است. در این موزه سعی گردیده است دورانهای مختلف تاریخ منطقه بکمک آثار مکشوف و یا طرحها و عکسها و ماکتهای متعدد، معرفی شوند. که قسمتی از این مجتمعه‌ها هر بوط بدورة پیش از تاریخ می‌باشد و بخشی دیگر بدوران تاریخی اختصاص داده شده است.

در عین حال کوشیده‌اند نحوه عرضه ساختن آثار بصورتی باشد که از ورای آن بتوان در یافته خاص بر اساس نظریات مارکسیستی از چگونگی و

تحول دورانهای مزبور حاصل نمود. این احساس در تالارهای که معرف دوران پیش از تاریخ و دوران تاریخی است دست زمیدهد. در این تالارها چگونگی سیمای جامع زندگی جوامع منعکس نیست و در نتیجه نشانه‌ای از وجود طبقات مختلف و تضاد زندگی بین طبقه حاکمه و دیگر مردم مشاهده نمی‌شود. ولی از حدود قرون وسطی ببعد وضع تغییر می‌یابد، چنانکه با ساختن ماکت برخی از کارگاه‌ها و مجسمه‌های پیشه‌وران و صنعتگران زمان، سعی گردیده است تلاش ایشان و همچنین فرد هفقاتان در یکطرف، و امکانات و موقعیت مناسب گروه مالکان و حکمرانان بالباسهای فاخر وزندگی مردم درسوی دیگر عرضه شود. در تالارهای هر بوط به قرن هیجدهم و نوزدهم، باشدت بیشتری به مسئله قدرت هیأت حاکمه زمان بصورت یک نیروی بهره‌برداری کننده توجه شده و در مقابل شرایط زندگی توده مردم بگونه‌ای نامناسب نمایان گشته است.

چنانکه در یکسو زندگی محلل و راحت حکمرانان و از جانب دیگر زندگی فلاکت بار مردم و نحوه رفتار خشنی که نسبت به آن‌ها صورت می‌پذیرفته، بکمک عکس و طرح نشان داده شده است.

رویهم رفته قسمت‌های مزبور در این موزه ضمن هنری که در تنظیم آنها بکار رفته، به نظریات خاصی ترتیب یافته و سعی شده است تا شرایط و اوضاع سیاسی، اجتماعی و اقتصادی منطقه در دوران پیش از انقلاب روسیه به گونه‌ای غیرعادلانه و غیرانسانی نشان داده شود. طبقه بالای موزه به دوران بعد از انقلاب تعلق دارد که بعلت کمی وقت آنرا جزء برنامه بازدید قرار نداده بودند. اینکه در پی آنچه که گفته شد به شرح مختصری درباره هر دوره و برخی از آثار آن که در این موزه عرضه شده است می‌پردازم.

پیش از تاریخ : قسمت پیش از تاریخ موزه بکمک مقداری از ابزار سنگی مکشوف و همچنین تعداد قابل توجهی ماکت و عکس به گونه‌ای بسیار خوب و موفق به نمایش گذارده شده است. چنانکه در چندین قفسه بکمک ماکت و

مجسمه‌های مختلف تکامل میمون‌های انسان‌نمای به انسانهای چون پیته- کانتروپ- نئاندرتال و هوهوساپین، همراه با شرایط و چگونگی زندگی آنها نموده‌اند. در این موزه مجسمه نیم تن- یک انسان نئاندرتال را به نمایش گذارده‌اند. این مجسمه از روی اسکلت کودکی هشت تا نه ساله مربوط به تمدن دوره «موسترین» که زمان آنرا حدود ۴۰۰۰ سال پیش دانسته‌اند، ساخته شده است. اسکلت مزبور در جریان حفاری سال ۱۹۳۸ در غاری واقع در «تشیک‌تاش» در جنوب شرقی «ترهز» نزدیک «آمودریا»، در داخل چاه‌ای که روی آن را با شاخ بزرگ‌کوهی پوشانیده بودند بدست آمده است. جمجمه اسکلت نامبرده که بطور کامل و سالم کشف گردیده از جمله نمونه‌های جالب انسان «نئاندرتال» بشمار میرود. مجسمه‌ای که در موزه تاشکند قرار دارد یک بازسازی دقیقی است که بکمک انسان شناسان شوروی انجام گرفته، چنان‌که میتوان سیمای انسان نئاندرتال را بیاری آن بازشناخت.

از جمله آثار جالب دیگر دوره پیش از تاریخ موزه میتوان کپی مربوط به نقشه‌ای پیش از تاریخ (دوره مزو لیتیک) را نام برد که در کوهستانهای «باباطاق» در صد کیلومتری شرق «ترهز» بدست آمده است. در این جا تصاویری از حیوانات وحشی و شکارچیانی که پوست حیوانات را در بردارند نموده شده است. نقش‌های مزبور با آنچه که در طی دو سال گذشته در ناحیه لرستان ایران (غار همیان- میر ملاس و دوشه) کشف گردیده از بسیاری جهات قابل مقایسه است. در قسمت پیش از تاریخ موزه اشیاء و آثار جالبی که از تپه‌های دوره نو سنگی (نیولیتیک) مانند: «نمایزگاه تپه» و «قره تپه» بدست آمده به نمایش گذارده شده است.

دوران تاریخی: آثار مربوط به دوران تاریخی موزه بطور طبیعی معرف آثاری از آغاز هزاره اول- عهد هخامنشی، اشکانی و ساسانی تا زمان حمله عرب است. درباره آثار دوره اشکانی سعی بر آنست که آنها را بعنوان هنری خاص

وویژه تمدنی مستقل بنام کوشان معرفی نمایند. در این موزه برای نمودن خصوصیات کلی تمدن و هنر دوره هخامنشی از تعدادی عکس هربوط به بناهما و حجاری‌های تخت جمشید استفاده شده است. درینجا برای نمودن آثار گنجینه طلای معروف جیحون که مجموع آن در «موزه بریتانیا» قرار دارد نیز از عکس استفاده شده است. گنجینه‌های مزبور در سال ۱۸۷۰ در جنوب تاجیکستان نزدیک ناحیه «قبادیان» بدست آمد.

حفاری‌های انجام شده در ناحیه خوارزم منجر به کشف آثار معماری عظیم وارزنهای از دوره هخامنشی گردیده که هم از نظر طرح و هم از نظر عواملی چون ستون که بکار گرفته شده، حائز اهمیت فراوان است. از جمله آثار هربوط به دوره هخامنشی در این موزه باید ظرفهای جالب سفالی مکشوف در «کوچک - تپه» نزدیک «ترمز» در حوالی کناره «آمودریا» را نام برد.

- آثار جالبی از منطقه باستانی «افراسیاب» واقع در کنار شهر سمرقند کنونی که سمرقند باستانی را در برداشت، در موزه تاشکند دیده هیشود. از جمله^۴ این آثار میتوان مجسمه‌های جالب سفالی از اله^۴ آناهیتا را نام برد که تاجی برسر و بالی شبیه بال پرند گان دارد. در افراسیاب همچنین تعدادی مجسمه سفالی با کلاه «فریزی» بدست آمده که از وجود پیروان آئین ههر در این ناحیه حکایت میکند.

- از جمله اشیاء جالب دیگر باید از اثری یاد کرد که تصویر دو مار را در حال حمله بسوی یکدیگر نشان میدهد، این اثر هنری که دارای جنبه اشاره‌ای (سمبولیک) بوده و باحتمال معرف نبرد بین خوبی و بدی است، در ناحیه «فرغانه» بدست آمده است. جالب اینکه بنا بر توضیح مدیر موزه نظری این شئی در مکزیکو نیز یافت شده است.

- در موزه تاشکند «استودان» جالبی قرار دارد که در ناحیه خوارزم بدست آمده و هربوط به قرن چهارم میلادی است. جنس استودان مزبور از

سفال است و بشکل مجسمه زنی نشسته ساخته شده است. هجسمه سفالی هزبور تو خالی است وزمانی که جسدرا می‌سوزانیدند استخوانهای باقیمانده و خاکستر جسد را در آن میریختند. باستانشناسان در تاشکند اثر هزبور را هربوط به دورانی میدانستند که التقاطی بین مذهب و تفکر بودائی و زرتشتی در منطقه وجود داشته است.

در این موزه قطعاتی از پلاکهای چوبی مستطیل با دستهای کوچک در انتهای آنها قرار دارد که بر روی آن بخط پهلوی مطالبی نوشته شده است. این نوشته‌ها هربوط به قرن اول تا سوم میلادی است.

— عکسها و آثاری هربوط به کاوش‌های ناحیه «حالچیان» در موزه تاشکند عرضه شده که حائز اهمیت بسیار است. منطقه باستانی حالچیان که از مجموعه فراوانی تپه‌های باستانی کنارهم تشکیل یافته، در فردیک دهکده‌ای بهمین نام در کنار رودخانه «سرخان دریا» در شرق «تر هز» واقع است و آثار آن هربوط به قرن‌های اول پیش از میلاد تا دوم میلادی است.

در طی سالهای ۱۹۶۲-۶۴ باستانشناس معروف شوروی «پوگاچنکووا» موفق به کشف قصری جالب در این محل گشت. آثار معماری این محل با برخی از آثار معماری مکشوف در نسا شباهت دارد. از اکتشافات جالب این محل میتوان کشف نقش بر جسته‌ها و هجسمه‌هایی از گل‌رس را نام برد که نمای ایوان بنا و تالار بزرگ آنرا زینت میداده است.

تصویر هربوط به گروه سواران در این بنا از نظر شیوه کار، شکل لباس و اسلحه، بانقش سواران پارتی در «دورا اوروپوس»^۴ شباهت بسیار دارد. بطور کلی باید گفت که آثار زیما و پر ارزش حالچیان در امر بررسی و شناخت هنر معماری وزینت آن هربوط به دوره اشکانی حائز اهمیت بسیار است. ورخشا: تصاویری از بنها و آثار معماری مکشوف در «ورخشا» در موزه تاریخ تاشکند عرضه شده که نمودار ارزنده‌ای از سبک معماری و هنر دوران

۴ - از آثار معروف دوران اشکانیان که در سوریه واقع است.

اشکانی و ساسانی بشمار می‌رود. آثار معماري و قصر معروف ورخادر سی کیلومتری شمال غربی بخارا قرار دارد. در این محل تپه‌های باستانی فراوان و متعددی که هر یک بخشی از مجموعه بناهای شهری بزرگ رادر بردارند، در کنارهم دیده می‌شود.

با کشف این محل در سال ۱۹۳۷ توسط «شیشکین» باستانشناس شوروی هیجان خاصی در بین باستانشناسان بوجود آمد. ورخا شهری بوده که بین قرن پنجم میلادی یعنی از اواسط دوران ساسانی تا قرن دهم میلادی دوران شکوفای خود را طی نموده است.

مهمترین کشف این محل، قصر جالبی است که بنام «بخارا خدا» یا قصر حاکم بخارا معروف بوده است. قصر مزبور گذشته از وجود تالارهای بزرگ و ترکیب خاص تالار و ایوان در آن که از خصوصیات معماری عهد اشکانیان و بعد دوران ساسانی است، از نظر وجود دیوار نگاره (فرسک) هائی که دیوارهای تالارها را می‌پوشانیده است حائز اهمیت می‌باشد. صحنه‌های دیوار نگاره‌های مزبور بصورت نبرد فیل سواری با پلنگ - حیوان بالدار افسانه‌ای و ببر نموده شده است. ذیوه صحنه پردازی این تصاویر، نمایشگر همان شیوه ایست که در هنر دوره اشکانی و ساسانی دیده می‌شود.

افراسیاب: از آثار جالب دیگر موزه تاشکند وجود کپی از دیوار نگاره‌های مکشوف در بناهای حدود قرن هفتم میلادی ویرانه‌های افراسیاب، یا سمرقند باستانی است. بر روی دیوار تالارهای مکشوف در افراسیاب تزیینات جالبی بصورت دیوار نگاره (فرسک) وجود داشته که بادقت خاصی از روی آنها کپی تهیه شده است. اندازه برخی از این دیوار نگاره‌ها به 11×11 متر میرسد. رنگ‌های بکار رفته بیشتر عبارتست از: آبی-زرد- قهوه‌ای - سفید و سیاه. قطعه‌ای که در موزه عرضه شده چندتن از نماینده‌گان «بدخشان» را نشان میدهد که به دربار حکمران شهر «شاش» (نام قدیمی تاشکند) آمده‌اند.

سفال است و بشکل مجسمه زنی نشسته ساخته شده است. مجسمه سفالی مزبور تو خالی است وزمانی که جسدرا میسوزانیدند استخوانهای باقیمانده و خاکستر جسد را در آن هیریختند. باستانشناسان در تاشکند اثر مزبور را هربوط به دورانی میدانستند که التقاطی بین مذهب و تفکر بودائی و زرتشتی در منطقه وجود داشته است.

در این موزه قطعاتی از پلاکهای چوبی مستطیل با دسته‌ای کوچک در انتهای آنها قرار دارد که بر روی آن بخط پهلوی مطالبی نوشته شده است. این نوشته‌ها هربوط به قرن اول تا سوم میلادی است.

— عکسها و آثاری هربوط به کاوش‌های ناحیه «حالچیان» در موزه تاشکند عرضه شده که حائز اهمیت بسیار است. منطقه باستانی حالچیان که از مجموعه فراوانی تپه‌های باستانی کنارهای تشکیل یافته، در تزدیک دهکده‌ای بهمین نام در کنار رودخانه «سرخان دریا» در شرق «ترمز» واقع است و آثار آن هربوط به قرن‌های اول پیش از میلاد تا دوم میلادی است.

در طی سالهای ۱۹۶۲-۶۴ باستانشناس معروف شوروی «پو گاچنکووا» موفق به کشف قصری جالب در این محل گشت. آثار معماری این محل با برخی از آثار معماری مکشوف در نسما شباهت دارد. از اکتشافات جالب این محل هیتوان کشف نقش بر جسته‌ها و مجسمه‌هایی از گلرس را نام برد که نمای ایوان بنا و تالار بزرگ آفرازینت میداده است.

تصویر هربوط به گروه سواران در این بنا از نظر شیوه کار، شکل لباس و اسلحه، بانقش سواران پارتی در «دورا اوروپوس»^۴ شباهت بسیار دارد. بطور کلی باید گفت که آثار زیبا و پر ارزش حالچیان در امر بررسی و شناخت هنر معماری وزینت آن هربوط به دوره اشکانی حائز اهمیت بسیار است.

ورخشا : تصاویری از بنایها و آثار معماری مکشوف در «ورخشا» در موزه تاریخ تاشکند عرضه شده که نمودار ارزنده‌ای از سبک معماری و هنر دوران

۴ - از آثار معروف دوران اشکانیان که در سوریه واقع است.

اشکانی و ساسانی بشمار میرود. آثار معماري و قصر معروف ورخشادر سی کیلومتری شمال غربی بخارا قرار دارد. در این محل تپه های باستانی فراوان و متعددی که هر یک بخشی از مجموعه بناهای شهری بزرگ را در بردارند، در کنار هم دیده میشود.

با کشف این محل در سال ۱۹۳۷ توسط «شیشکین» باستانشناس شوروی هیجان خاصی در بین باستانشناسان بوجود آمد. ورخشا شهری بوده که بین قرن پنجم میلادی یعنی از اواسط دوران ساسانی تا قرن دهم میلادی دوران شکوفای خود را طی نموده است.

همترین کشف این محل، قصر جالبی است که بنام «بخارا خدا» یا قصر حاکم بخارا معروف بوده است. قصر مزبور گذشته از وجود تالارهای بزرگ و ترکیب خاص تالار و آیوان در آن که از خصوصیات معماری عهد اشکانیان و بعد دوران ساسانی است، از نظر وجود دیوار نگاره (فرسک) هائی که دیوارهای تالارها را میپوشانیده است حائز اهمیت میباشد. صحنه های دیوار نگاره های مزبور بصورت نبرد فیل سواری با پلنگ - حیوان بالدار افسانه ای و پر نموده شده است. ذیوه صحنه پردازی این تصاویر، نمایشگر همان شیوه ایست که در هنر دوره اشکانی و ساسانی دیده میشود.

افراسیاب : از آثار جالب دیگر موزه تاشکند وجود کمی از دیوار نگاره های مکشوف در بناهای حدود قرن هفتم میلادی ویرانه های افراسیاب، یا سمرقند باستانی است. بر روی دیوار تالارهای مکشوف در افراسیاب تزیینات جالبی بصورت دیوار نگاره (فرسک) وجود داشته که بادقت خاصی از روی آنها کمی تهیه شده است. اندازه برخی از این دیوار نگاره ها به 11×11 متر میرسد. رنگ های بکار رفته بیشتر عبارتست از: آبی - زرد - قهوه ای - سفید و سیاه. قطعه ای که در موزه عرضه شده چند تن از نماینده گان « بد خشان » را نشان میدهد که به دربار حکمران شهر « شاش » (نام قدیمی تاشکند) آمده اند.

نکته جالب در مورد این تصویر، نقش‌هایی است که بر روی پارچه جامه این افراد دیده می‌شود. نقشهای هزبور عبارتست از دواير و یا بیضی‌هایی که داخل آنها تصویر حیوان بالدار افسانه‌ای و پرنده‌ای که گردن بندی بدھان دارد و آنرا «پرنده بخت» مینامند نقش شده است.

اینگونه نگاره‌های تزیینی ویژه هنر عصر ساسانی است که در این تصاویر به ذیحو چشم گیری جلوه گر می‌باشد^۵. باید گفت که اعراب به حضن رسیدن به افراسیاب بر روی تمای این دیوار نگاره‌ها گچ کشیده‌اند و در برخی موارد سرحيوانات را خراب کرده‌اند.

از جمله آثار جالب دیگری که از افراسیاب بدست آمده، یک قطعه گچ-بری ارزشمند بصورت سرآژدها می‌باشد که شبیه آنرا با نقره در مجتمعه آثار فلزی دوره ساسانی ارمیتاز می‌توان مشاهده نمود.

مغ خانه: در آخرین تالار دوران تاریخی موزه تاشکند هاکت جالبی وجود دارد که نشان دهنده منطقه کوهستانی بنام «مغ خانه» است. در این هاکت گورکانهای مربوط به «هفتالها» نشان داده شده است. گورکانهای هزبور بصورت آرامگاههای سنگی گنبید داری است که با سنگهای لاسه ساخته شده است. نحره دفن در این دوران چنان بوده که استخوانها رادر داخل استودانهای کوچک سفالی میریختند و پس از انجام مراسم خاص استودانها را داخل گورکانهای هزبور بر روی هم قرار میدادند. منطقه مغ خانه در ناحیه «سرخان دریا» قرار دارد.

معماری رباط ملک : عکسها و تصاویری که از معماری‌های باقیمانده موجود در «رباط ملک» نزدیک بخارا مربوط به قرن یازدهم میلادی در موزه تاشکند

۵— در موقع بازدید از محل کار هنرمندان مؤسسه باستان‌شناسی تاشکند که مشغول تعمیر و تهیه کی دیوار نگاره‌های افراسیاب بودند، مشاهده گردید، که لباس خانهای هنرمند با همان رنگ و نقشی تهیه شده بود که در دیوار نگاره‌های افراسیاب وجود داشت. پارچه‌های هزبور در سمر قند بافته می‌شود.

قرار دارد، هعرف آنست که آثار مزبور براساس و شیوه هنر معماری عهد ساسانی ساخته شده است.

دوران بعد از اسلام : دوران بعد از اسلام موزه تاریخ تاشکند با چند تالار خاص دوره سامانیان آغاز میشود بیرون نخستین تالار دوره سامانیان نقشه بزرگی از سرزمین وسیع خراسان بزرگ و نواحی که زیر فرمان شاهان سامانی بوده است قرار دارد.

اشیاء و تصاویر و طرحهای که معرف خصوصیات دوران سامانی است از هر جهت کمال اهمیت را دارد و به جرأت میتوان گفت که در هیچ موزه‌ای نمیتوان مجموعه‌ای اینچنین کامل از دوران سامانی را بازیافت.

تصاویر جالبی از شخصیت‌ها و دانشمندان بزرگ ایرانی چون ابن‌سینا و ابوریحان بیرونی همراه با اصل ویا کپی اکثر آثار آنها در این موزه عرضه شده است. نظیر چنین مجموعه و تصاویر را در هیچ موزه و محلی در ایران کنونی نمیتوان مشاهده نمود. تصاویری از الغ بیک و امیر علی‌شیر نوائی وزیر دانشمند فیز در این موزه بنمایش گذارده شده است. اثر جالب دیگر موزه، مجسمه تمام قد الغ بیک است که با بررسی و انجام اندازه‌گیری‌های دقیق از روی اسکلت او انجام گرفته است. این کارهم درباره دانشمند بزرگ الغ بیک و هم تیمور لنگ، هردو صورت پذیرفته است. جریان امر چنین است که در سال ۱۹۴۱ یک کمیسیون علمی مأمور آن گردید تا با بررسی اسکلت تیمور و الغ بیک مطالب تاریخی را که درباره آنها نوشته شده است بررسی نماید.

موضوع درستی یا نادرستی لنگ بودن تیمور از دیرباز توجه جمع بسیاری را جلب ساخته بود. هیأت علمی مزبور پس از برداشتن سنگ قبر و بیرون آوردن خالک آن، صندوقی چوبی را میباشد که جسد تیمور را در برداشته است. چوبهای صندوق بخوبی باقی مانده بود. بعد از باز کردن صندوق،

اسکلت تیمور را درون آن می‌یابند، در کنار اسکلت نه اسلحه و نه هیچگونه تزیینی بدست نمی‌آید و نشان میدهد که این مت加وز ویرانگر، پس از هرگ از آنها غارتگری‌ها چیزی را با خود به گور ابدیش نبرده است. در بررسی جسد تیمور مشاهده می‌کنند که یک پای او از پای دیگرش بسیار کوتاه‌تر است. در نتیجه نوشته مورخان تأیید می‌گردد. پس از انجمام اندازه گیری و قالب گیری از اسکلت، بار دیگر آنرا بصورت نخستین در محل خود قرار میدهند. هیأت مزبور همچنین بمنظور تأیید این نظر که الغ بیک توسط فرزندش در بیست کیلومتری سمرقند سر بریده شده است، قبر او را نیز می‌شکافند و مشاهده می‌کنند که سراسکلت از بدن جدا شده و در کنار آن نهاده شده است. بر روی هردهای گردانی جسد، بخوبی محل بریدگی مشاهده می‌شود و در اینجا می‌گردد که دانشمند بزرگ بقتل رسیده است.

در جریان بررسی‌های مزبور مردم شناس بزرگروس «میخائیل گراسیموف» موفق می‌گردد که با انجمام اندازه گیری و قالب گیری کامل به امر تهیه مجسمه نیم تنۀ تیمور و مجسمه تمام قد الغ بیک توفیق یابد. اینک این هردو مجسمه در همراه تاریخ تاشکند قراردادند.

از جمله آثار دیگری که در بخش بعد از اسلام موزه تاشکند قرارداده باید از دو تابلوی بزرگ جالب یاد نمود. یکی از آنها معرف مقاومت دلیرانه سلطان جلال الدین خوارزمشاه در برابر مت加وزین مغول است و دیگری مربوط به قیام دلیرانه «سربداران» علیه ویرانگران وحشی مغول است. با مشاهده تابلوهای مزبور در این موزه و بیاد آوردن این امر که در تمامی موزه‌های کشور خود هیچگونه نشانه‌ای از چنین آثاری وجود ندارد و هیچیک از هنرمندان نقاش بفکر زنده ساختن صحنه‌های دلیری و پایمردی قهرمانان تاریخ این سرزمین نبوده‌اند، فراوان تأسف خوردم و از این‌که نسل کنوی وطن من اینچنین نسبت به تاریخ گذشته خویش و سلحشوریها و

ایستادگی‌های قهرمانانه ملت خود بی‌تفاوت می‌بایشد، احساس شرمندگی نمودم.

- در موزه تاریخ تاشکند تعداد قابل توجهی مینیاتور وجود دارد که اصل آنها در گنجینه موزه نگهداری می‌شود و کمی آنها در تالار به نمایش گذارده شده است.

- از جمله اسناد تاریخی موزه میتوان نامه‌امیر تیمور به شارل ششم پادشاه فرانسه را نیز یاد کرد.

- از مهمترین آثار نوشته‌های موزه تاریخ تاشکند جادارد تا از قرآنی یاد شود که آنرا به عثمان نسبت می‌دهند. بنا بر نوشته‌های مختلف قرآن هزبور توسط عثمان رونویسی گردیده است. قرآن هزبور در زمان تیمور به سمرقند برده می‌شود و در مسجد «خواجه احرار» نگهداری می‌شود. در سال ۱۸۶۹ حکمران روس منطقه، قرآن هزبور را به پتروگراد می‌فرستد. بعد از انقلاب اکتبر، مسلمانان ازلینین تقاضا می‌کنند تا قرآن هزبور را به جایگاه اصلی خود باز گردانند، لینیں تقاضا را می‌پذیرد و قرآن به موزه تاریخ تاشکند فرستاده می‌شود و هم‌اکنون در گاو صندوقی محفوظ می‌باشد.

در پایان گفتگوی مربوط به موزه تاریخ تاشکند جا دارد باین نکته اشاره نماید که موزه هزبور از نظر اشیاء و آثاری که در آن جمع آوری کرده‌اند موزه‌ایست جالب و ارزش‌نده و نحوه موزه‌آرائی و عرضه نمودن اشیاء آن برویهم قابل توجه و مناسب است.

موزه تاریخ تاشکند از جمله موزه‌هایی است که در امر مطالعه و بررسی فرهنگ و تمدن دورانهای مختلف تاریخ ایران می‌تواند کمک بسزائی برای محققان بشمار رود. موزه هزبور بخصوص در مورد دوره ساهانیان و بعد از حمله مغول با توجه به ضعف موزه‌های ایران در این دوره‌ها می‌تواند توجه محققان را بسوی خود جلب نماید.

موزه زیج الغ بیک

در کنار شهر سمرقند در محل ویرانه‌های باستانی آن، اثر جالب معروف به زیج الغ بیک قرار دارد که توسط «واتکین» باستانشناس روس حفاری آن انجام شده است. در حال حاضر تنها قسمت رصد نمودن آن بر جای مانده و طرح واحدهای وابسته با آن نیز تاحدی مشخص می‌باشد.

در کنار زیج موزه جالبی قرار دارد که در آن سعی کرده‌اند شخصیت الغ بیک بمدد معرفی آثار و تحقیقات علمی او به گونه‌ای شایسته و در خور تحسین نشان داده شود. در اینجا عکس‌هایی از مجمع ستاره‌شناسان و دانشمندان نجوم اروپا در قرن هفدهم در ایتالیا قرار دارد که در بالای سر آنها با نام الغ- بیک بعنوان یکی از بزرگترین علمای نجوم برخورد می‌شود.

در موزه هزبور عکس‌هایی از رصدخانه «ابسر و اتو آر» جدید تاسیکند در کنار آلات و ابزار نجومی عهد الغ بیک قرار داده‌اند تا نشان دهند که این علم همچنان در آن منطقه پایدار مانده است.

از نکات جالب در این موزه اینکه به نحوی ماهرانه و مؤدبانه بمناسبت طرح یک مبحث علمی در این محل، سعی گشته است که مذهب را امری بی‌پایه و بنیاد معرفی نمایند. در این موزه تصاویر جالبی نیز از ابوریحان بیرونی و ابن‌سینا وجود دارد که بعنوان فرزندان از بکستان مورد ستایش قرار گرفته‌اند.

موزه تاریخ باکو

از جمله موزه‌های جالب و ارزشمندی که مورد بازدید قرار گرفت موزه تاریخ آذربایجان در باکو بود. با کمال تأسف برای بازدید از این موزه، با توجه به برنامه‌های تنظیم شده دیگر، فرصت کافی منظور نشده بود و به ناچار توفیق تهیه هیچ‌گونه یادداشتی میسر نگردید و آنچه که در زیر با آن اشاره می‌شود هر بوط به خاطراتی است که از آن بازدید مختصر به یادمانده است. موزه تاریخ آذربایجان در یکی از بنایهای جالب اوایل قرن بیستم با کو

تصویر یک جام زیبای قرن نوزدهم در موزه تاریخ باکو نگاره‌های کار شده روی تمامی سطح جام، از نظر ترکیب و پرداخت نهایت زیبا و چشم‌گیر است.
موзе تاریخ در باکو

تصویر یکی از تالارهای موزه تاریخ باکو که در آن آثار منطقه از قرن‌های پانزدهم تا هفدهم میلادی بعرض نمایش گذارده شده است.

یک تابلو نقاشی در موزه تاریخ باکو مربوط به نیمه قرن نوزدهم میلادی.
موزه تاریخ در باکو

ترتیب یافته است. در این موزه آثاری از دوره هخامنشی وجود دارد و جالبترین آنها را تعدادی ظروف سفالین تشکیل میدهد که از نظر بررسی هنر سفالگری آن دوران حائز اهمیت است. در این موزه دو پایه ستون سنگی نیز از دوره هخامنشی وجود دارد. ستونهای مذبور از محلی بنام «ساری تپه» نزدیک با کو در بنائی مرکب از سیزده اطاق و قلalar بدست آمده. طرح بنا، ضیافت و نوع دیوارسازی آن معرف شباهت زیاد مجموعه مذبور با بنای خاص دوران هخامنشی است. دلیل اینکه چرا فقط از محل مذبور دو پایه ستون سنگی زنگی شکل نظیر آثار تخت جمشید بدست آمده اینست که محوطه مذبور بر اثر تیغه بولدوزور بشدت لطمہ دیده و تعدادی از پایه ستونها خرد گشته واز میان رفته است.

- از آثار دوره اشکانی ما کت چند قبر یافت شده در حفاری ها، همراه با خمره هایی که اسکلت درون آنها قرار دارد، عرضه شده است. این گورهای پارتی با آنچه که در ناحیه «گرمی» در آذربایجان شرقی در سه سال پیش توسط آقای کامبیخش فرد کشف گردید شباهت بسیار دارد. سفالهای دوره اشکانی در موزه با کو، از نظر شکل و طرح دارای ارزشی خاص هستند.

از دوران ساسانی تعدادی ظرف نقره نیز در این موزه وجود دارد. در موزه تاریخ آذربایجان سعی گردیده است آثار معماری دورانهای تاریخی مانند قلعه ها و نظیر آنها را بصورت ما کت به گونه ای زیبا تهیه و برای آگاهی بازدید کنند گان عرضه بدارند.

نحوه تنظیم موزه از حدود قرون وسطی ببعد نظیر آنچه که در موزه تاریخ تاشکنند مشاهده می شود، چنان انجام گرفته تا نشان دهنده برداشت مار کسیستی از چگونگی تحولات و تاریخ منطقه باشد.

- بطور کلی باید گفت که موزه تاریخ با کو از جمله موزه های مهم جهان است که برای انجام یک بررسی کامل و جامع درباره فرهنگ و تمدن ایرانی باید آثار آنرا مورد مطالعه دقیق قرارداد.

موزه آتشگاه

از جمله آثار جالب و دیدنی با کوکه اثری استثنائی در نوع خود، بشمار می‌رود، آتشگاه جالب با کوکه می‌باشد. در باره ویژه گیهای کامل بنای این آتشگاه، ضمن گفتگو از آثار معماری منطقه سخن خواهیم گفت.

آتشگاه مورد بحث در حومه شهر با کوکه قرار دارد و بخوبی مورد حافظت قرار گرفته است. چهار طاقی آتشگاه با پوشش گنبدی کم خیز خود در وسط محوطه‌ای وسیع قرار دارد. اطراف محوطه هزبور را دور تا دور اطاقهای مستطیل شکای که با قوسهای سنگی کم خیز پوشش شده‌اند، فرا گرفته است. اطاقها در دوران آبادانی آتشگاه محل استراحت زائرانی بوده که از راهی دور برای زیارت باین مکان می‌آمدند.

هم اکنون نزدیک غروب متصدیان این محل تاریخی، مشعل زیر چهار طاقی و چهار مشعلی را که در چهار گوش روی سقف آن قرار دارد می‌افروزند و شعله‌های سرخ فام آتش بسوی آسمان زبانه می‌کشد و یاد گذشته‌ای نه چنان دور را که معتقدان به زرتشت، پیام آور بزرگ ایرانی در این مکان به عبادت می‌پرداختند، زنده می‌سازد.

مسئولان محل بنای آتشگاه را هربوت به حدود قرن هیجدهم می‌لادی میدانستند. در محوطه آتشگاه بیست کتیبه وجود دارد که نوزده تای آن بخط و زبان سانسکریت و یکی از آنها بزبان و خط فارسی است.

- در داخل اطاقهای اطراف محوطه، موزه جالبی بکمک عکس‌ها و گراورهای مختلف هربوت به محل آتشگاه ترتیب داده شده که برخی از آنها معرف انجام مراسم عبادت در محل است. برخی از وسائل هربوت به اجراء مراسم مذهبی زرتشیان را نیز که در هوزه ارمیتاژ قرار داشته، بمنظور تکمیل ساختن موزه هزبور باین محل منتقل ساخته‌اند.

بر روی هم آتشگاه و موزه آن در مجموع از آثار دیدنی و ارزنده با کوکه بشمار می‌رود.

آئین نامه نظامی

کتاب مشق سر باز

از

سرگفت ۲ یحیی شمیدی

(فوق لیسانسیه در جغرافی)

آئین نامه نظامی

«کتاب مشق سر باز»

از

سرهنگ ۲ یحیی شهیدی

(فوق لیسانسیه در جغرافی)

در شماره اول سال چهارم
برای اطلاع خوانندگان
ارجمند «جله بررسیهای قاریخی
نوشته‌یم که «در گزارش‌های
سرهنگ برونگنیار Brongniart
رئیس هیأت مستشاران نظامی
فرانسوی در ایران که در سال
۱۲۷۵ هجری قمری (۱۸۵۸)
به ایران آمده بودند به موضوع
تدوین آئین نامه های نظامی
بر میخوریم. چنان‌که برونگنیار
در گزارش شماره ۳۸ خود
بتاریخ ۱۵ دسامبر ۱۸۶۰ که
به وزارت جنگ فرانسه فرستاده
است می‌نویسد: بنا به پیشنهاد
افسران فرانسوی، به ترجمة
برخی از آئین نامه‌های نظامی
ارتیش فرانسه مشغول شده‌اند تا

برای ارتش ایران آئین نامه‌های نظامی تهیه کنند...» اینک آقای احمد طاهری یک جلد آئین نامه خطی به بررسیهای تاریخی ارائه نمودند که دنباله همان اقدامات مستشاران فرانسوی در مورد ترجمه آئین نامه‌های نظامیست که ضمن تشکر از ایشان بمعرفی آن می‌پردازیم.

این آئین نامه چنانچه در مقدمه آن مسطور است در زمان ناصر الدین شاه توسط هسیوبه لسرتیپ فرانسه معلم هندسه و پیاده نظام تصویف گردیده و توسط محمد کریم ولد مرحوم محمد حسین خان سرتیپ فیروز کوهی ترجمه و بخط خود او نیز نوشته شده در ۱۲۷۹ به اتمام رسیده است.

قبل از مقدمه ناصر الدین شاه در مورد این کتاب چنین نوشته است: «بسیار خوب کتابی است باید زود تمام شده بنظر بر سر البته» بعد از دستخط مذکور مقدمه اینطور شروع می‌شود:

بسم الله الرحمن الرحيم - حمد بيهدو شای بيعدد مر خداير اجلت قدر ته سزا است
که مقدر نظام عالم ومصور بنی آدم است و درود غير معدود بر سلا رانبياء وعلت
وجود ماسوى اعني محمد مصطفى و بر آل طيبين او باد و بعد چون همت فلك رفعت
پادشاه عادل باذل ابر كف در ياد شاهنشاه جمجهه اسلام پناه سلطان السلاطين
و خاقان الخواقيين السلطان ابن السلطان السلطان والخاقان ابن الخاقان ابن الخاقان
السلطان المظفر ناصر الدین شاه قاجار خلد الله ملکه و دولته بر ابداع کليات
قواعد صالح و جنگ و اختراع اصول قوانین شتاب و درنگ مایل گشته تا
لشکر و رعیت از آن شاد و ممالك و اقاليم آباد گردد.

بناعلی هذا هر یک از خانه زادان دولت جاوید مدت مهما ممکن خدمتی در خور
قابلیت خود بتقدیم رسانیده این بنده خانه زاد دولت جاوید مدت محمد کریم
ولد مرحوم محمد حسین خان سرتیپ فیروز کوهی که به یمن توجه
جناب جلالت و بنالت نصاب مجده و فیخامت انتساب قواماً للدو له العلیه و نظاماً
للشو کة السنیه امیر الامراء العظام مقرب الخاقان میرزا محمد خان سپه سالار
عساکر منصوره نظام و غير نظام تربیت شده کتاب مشق سر باز که او لین کتاب
قواعد کلیه نظامیست و عالیجاه بلند جایگاه جلادت و رشادت اکتناه

مقرب الخاقان موسیو بهلر سرتیپ فرانسه معلم هندسه و پیاده نظام تصنیف نموده ترجمه کرده پیشکش حضور مهر ظهور نماید تا بر بینندگان علم نظام قواعدی از اصول علوم و اعمال نظامی ~~حقیقی~~ نمایند. این کتاب با خط نستعلیق خوب روی کاغذ آبی بقطع ۱۲/۵ × ۲۰ سانتیمتر نوشته شده و سرفصلهای آن با هر کب قرmez مشخص گردیده است و ظاهر آنسخه اصلی ترجمه شده میباشد که برای چاپ مهیا شده است و بصیره ناصر الدین شاه نیز رسیده است و در آخر کتاب ۱۸ صفحه تابلوی سیاه قلم چاپی میباشد که حالات مختلف هشق سرباز را با تفنگ مجسم میکند و از مأخذ اصلی فرانسه اقتباس شده است. (گراور شماره ۷). اما برای مامعلوم نیست که آیا این آئین نامه چاپ گردیده یانه و بهمین علت علاوه بر گراور و چاپ مقدمه، چهار صفحه از اول و یک صفحه از آخر آنرا گراور کرده و در پایان این مقاله چاپ میکنیم. (گراورهای شماره ۱۱۰۵) تا خوانندگان ارجمند با ملاحظه گراورهای مذکور چنانچه چاپ شده آنرا در دست دارند برای بررسی و تحقیق بیشتر بدفتر مجله بررسیهای تاریخی ارسال دارند و ما از این بابت پیشاپیش سپاسگزاری میکنیم.

کتاب مشتمل بر دو فصل است.

فصل اول در بیان دسته بندی و جای صاحب منصبان یکدسته. (در ابتدای این فصل محل استقرار افسران را تعیین نموده و در ملاحظات آن جانشینان آنها را نیز پیش بینی کرده است.)

تنبیه: در همین فصل در مورد تنبیهات مینویسد: اگر در تعلیم دادن فوج، صاحب منصبان و کیل و سرجوخه کان درست از عهد بروزیانند این تقصیر با فرمانده فوج است و مورد تنبیه که سابق قرار گذاشته شده است میشود^۱ عمل بجهت صاحب منصبان بسیار لازم است لکن باید علاوه بر عمل، علمی همداشته باشند. پس بر سر کار جلالت آثار سپهر اقتدار مؤمن در بار سلطانی جناب سپه سالار لازم است

۱ - با این جمله مشخص میشود که در مورد امتیازات و تنبیهات نیز قبل آئین نامه ای تنظیم گردیده است.

که، وقتی بجهت تدریس و تعلیم علم جنگ و حرکت فوج و افواج بجهة صاحب منصبان قرار دهند تا ترقی که منظور نظر کیمیا اثر شاهنشاه کل ممالک محروسه ایران و سرکار جلالات آثار است دست دهد بناعلی هذا، علم و عملی که بجهة صاحب منصبان بزرگ و سلطانها لازم است از این قرار است. اول امشق تفنگ، ثانیاً هشقم دسته، ثالثاً مشق همیران، رابعاً حرکت فوج خامساً حرکت افواج.

فصل دوم، در بیان تعلیم دادن سرباز.

تعلیم سرباز هنر قسم است بر سه فقره و هر فقره بچند درس :
فقره اول : در بیان تعلیم دادن سرباز است بدون تفنگ. (مشتمل بر ۶ درس است).

درس اول : در بیان مرش^۲ با قدم جست و خیز.

درس دوم : در بیان جستن از دیوارهای کوتاه و خندقهای کم عرض.

درس سوم : در دویدن با سرعت.

درس چهارم : در بیان ایستادن سرباز است بدون تفنگ و بعمل آوردن نظر براست و نظر بچپ.

درس پنجم : در بر است راست و بچپ چپ و طرف راست گرد است.

درس ششم : در بیان تعلیم دادن آهسته مرش و زود مرش است.

فقره هفدهم : در هشقم تفنگ و پر کردن و انداختن است (مشتمل بر ۵ درس است).

درس اول : قاعده نگاهداشت تفنگ است در دوش.

درس دوم : در مشق تفنگ.

درس سوم : در پر کردن بچهار وقت و پر کردن با اختیار

درس چهارم : در آتش مستقیم و آتش منحرف و آتش قطار و آتش دو صاف است.

درس پنجم : در ردوبدل کردن نیزه است .

فقره سیم : در نظام دادن و آهسته هرش و زود هرش و هرش با قدم جست و خیز و دویدن با سرعت هرش بحالت قطاری و بازو راست و یا بازو چپ پیش است . (مشتمل بر پنج درس هیبایشد)

درس اول : در جمع کردن هشت الی دوازده نفر سرباز است برای نظام دادن .

درس دوم : در هرش به پیش و هرش منحرف با قدم آهسته هرش و زود هرش و هرش با قدم جست و خیز .

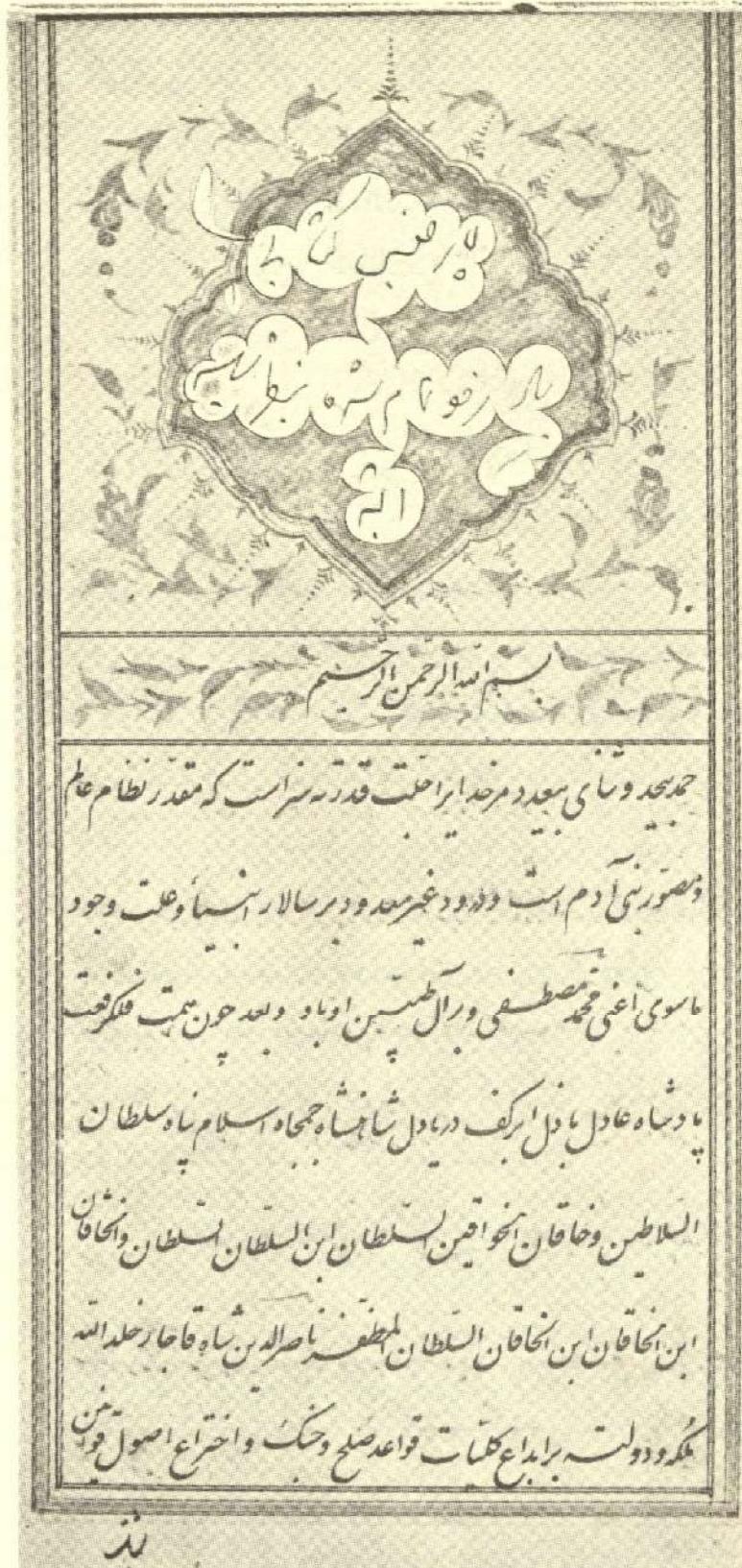
درس سوم : در هرش بحالت قطاری است .

درس چهارم : در بازو راست یا بازو چپ پیش و تبدیل سمت است .

درس پنجم : در هرش با قدم جست و خیز است در مدت زیاد وجستن از دیوارهای کوتاه و خندق‌های کم عرض و دویدن با سرعت است با کوله بار و تفنگ .

در اوایل فصل دوم درسهای مربوط به فقره اول را برای اینکه سربازان بهتر درگذراشند بصورت سؤال و جواب نیز مطرح کرده‌اند که سربازان با توجه به آنها ، فرامین را یاد گرفته و اجراء نمایند .

اینک یک صفحه از سؤال و جواب مذکور را گراور کرده از نظر خوانندگان ارجمند می‌گذراند . (گراور شماره ۶)

کراور شماره ۱

(7)

شاب و ده کنگ مایل گشته باشگرد غیبت زان ساد و مکالک و آفایم آمود
 با علی هر ابر گشت از حاضر را وان دولت جاویده دست جها امکن خدمتی در خور
 قابلت خود تقدیم رسانیده این نده خاصه را و دولت جاویده دست کنگ
 ولد مرحوم محمد حسن خان سرتیپه هنرور کوہی که حسن تووجه خاص بخلافت د
 بات انصاب محبت و فیرات امدادات تو امداده ولد اعلیه و لطفه للسوکه
 السنه امیر الامر را العظام مغرب اسماح قارن سرتیپ احمد خان حسن لا امیر بعوره
 و غیر عظام مربیت شده کتاب شش سر برگ را اولین کتاب تو اعد کلیه عظام
 و عالی و میشه خاچکاه حلاوت در شادت کهنسناه مهر اسماح ایشان پسر
 سرتیپ فرانز معلم نمده و ساده عظام نصیف نموده در بندگ کرد و دشکش حسن
 مهر خور کايد تامیر نمده کان عالم عظام فواحدی از اصول علوم و اعمال عظامی
 محبی نامه

فصل اول در بیان دسته بندی و جای صفات مصباں که دسته

سر بر قبیل دصف اول راست دومی کو نا در ترازو اول درصف دوم و سه

کو نا در ترازو دومی درصف اول و حصار می کو نا در ترازو این درصف دهم و نیم

سر بر قبیل دوست راست دسته دصف اول

نایب اول در خاطر افضل و سلطان کزرسد دوم

نایب دوم در خاطر افضل و سلطان کزرسد اول

و یکل اول در خط سرافیل طرف چسب اول بعاصد دوسته

و یکل اول پشت سلطان درصف دوم و این و یکل و یکل رهت دسته

و یکل دوم در خط سرافیل پشت سرافیل جنسه ای رسید دوم داین و یکل و یکل

چسب دسته است لکن در دسته آخر فوج درسته چسب دسته دصف اول بیان

و یکل سیم در خط سرافیل در طرف راست نایب اول در رسید دوم

دکل حکایم و خلاص این دو اصرحت داول
 دکل دیسته و خلاص این دو طرف رہتا یا ب دوم
 در درسته لغزش رو قلازم است و جامی انها این قرار است که در پندر
 پندرین انها در دست راست رسید اول و صفت اول و دوم منی دیسته
 و دو لغزش کو ناد مراز را نهاد در دست چپ رسید اول و صفت اول پندر دوم منی دیسته
 و جان لغزش جود رسید دو هم داشتند رسید اول فخر ای سکنی

اگر رسیدسته ب او سلطنه نداشته باشد میباشد ای اول جامی او فرماده است
 در این صورت پاصل جمیع صباان لغزش جامی خود داشته و اگر در یک فوج در دست رسید
 و نایاب اول بخوبی رسید نیاده باشد اذوقت فرماده فوج باید یک لغزش اول
 جامی رسیده اند رسیده بکار دو صباان لغزش جمیع صباان و تمهیب بیان لغزشی دو جامی

بین فرمان سه بازیصف دوم فظا طلاق باشد تک خود را از چاطم برداشته
 سخاں ساخته است
 و سرازصف اول خفت تک خود را با دست چه تو تک سراز طلاق صفت
 اول را با دست راست بخورد و سرازصف دوم خفت تر تک خود را با دست راست
 از پسند و دم کر قشہ این خطر بر سه هنگام کرد که نیزه کار بر یکدیگر کند رانه
 و بعد سرازصف اول طلاق تک خود را از سرازصف اول خفت کر قشہ ساخته
 المسند که پس اقبال سروال شاهی و مجاهد اسلام بناد روی و در عرب
 هدایه و فتوحه جناب حلالم کسب سپسالار علی عاصی مصطفی
 این ناسف خود که در بدبخت و مشق و اغذیه بیت
 باشمام آمد و آغاز باختسام بیوت
 ۱۴۲۹

امید که مقتبیون نظر قدومنان پیکاه کیوان دکاه کردند مقعده فل خانه را دان مجید

اگر و دو سایی شش میل سازه درین صورت گرد وقت راه رفتن این قسم باشد
نکاهه ندارد ایساون بقاعده مذکوره که باشد خواهد از کند بر انقضاض داشته باشد بروزی

مکن مشوه

س مرد عرب اهل زمین باشد

ج اول ایکندر سرخه اهل زمین باشد را خوش مشوه ایاد وقت زمین کشتن باشد

کف و داشته بکر زمین میباشد

س چهارم هزار از روی مکن مشوه

ج زرگار گلزار آذر و کنی زمین کشیده مکد کرده زمین گذاشده خدمت عیب کند

ادله حکمت سر بران سکنی مشوه داشته باشد که کفر زمین همی آید عال انداره که بگند قدم

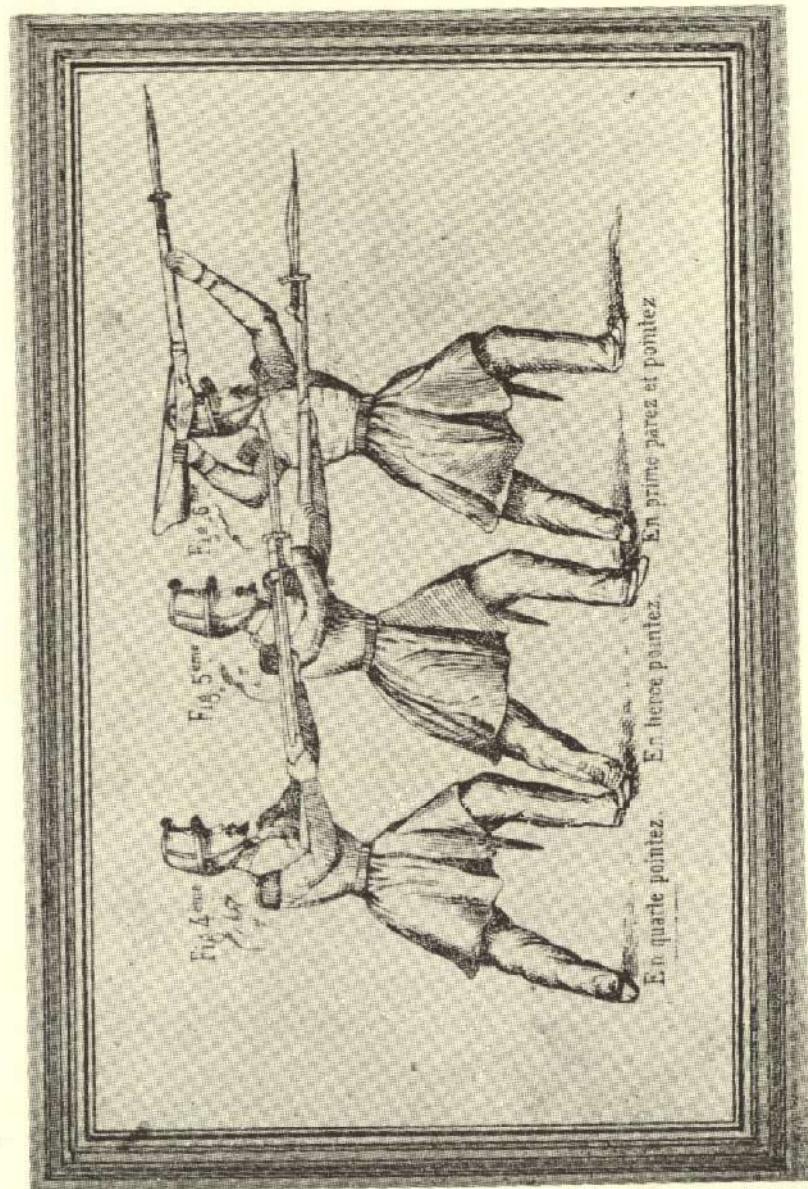
هر هر شش دگر شده است که در راه مشوه را بقایه نصرت زمین می آید و سه زمین

بروی خسته مشوه

کل دلخواه

گراور شماره ۶

یک نمونه از حالات مختلف مشق سربازان را با تفکر نشان میدهد .
گروار شماره ۷

وضع دادرسی و قضایت

در کشورهای باستانی خاور زمین

تا کنون کهنترین لوحه‌گای
که نمایاننده قوانین باشد در
جلگه بین‌النهرین و در سرزمین
سومر قدیم (جنوب بین‌النهرین)
یافت گردیده است. این لوحه
رابنام لوحه قانون «اور-نمود^۱»
ذامگذاری کرده‌اند و در موزه
استانبول ترکیه نگاهداری
می‌شود. در هر دو طرف لوحه
مواد قانونی نوشته شده و کاتب
هر طرف را بچهار ستون تقسیم
کرده، مواد را درون آن نوشته
است. باستان‌شناس شهیر معاصر
«سموئل کرامر^۲» خواننده‌این
لوحه در کتاب الواح سوهر،
ترجمه آنرا براین مفاد ذکر
کرده است:

بِقْم

عَصْمَر

(استاد دانشگاه پهلوی)

1— Our-Nammov
2— Samuel Kramer

«پس از آفرینش جهان و تعیین سرنوشت «سوهر» و شهر «اور» «آن» و «انلیل» بر جسته ترین خدایان سومری «نانا» خدای ماه را بفرمانروائی «اور» بر گزیدند. «نانا» نیز «اور-نما» رابعنوان نماینده زمینی خود انتخاب کرد تا بر سوهر و اور حکومت کند. نخستین اقدام پادشاه جدید تضمین امنیت اور و سوهر بود. از این رو برشهر مجاور «لگاش» که در حال گسترش بود، حمله برد و «نامهانی» پادشاه آنجار اشکست داد و بکشت. آنگاه با کمک و یاری «نانا» مرزهای پیشین کشور را بحال سابق باز گردانید. سپس وقت آن رسید که با مورد اخلی کشور بپردازد و اصلاحات اجتماعی و اخلاقی را دنبال کند، لذا فرمان داد که رشوه خواران و کلاهبرداران را از کارهای بر کنار کنند. یا چنانکه در متن سند آمده دزدان گاو و گوسفند و استر هردم را بر کنار سازند. بعد از آن وضع ثابتی برای اوزان و اندازه‌ها بوجود آوردو کاری کرد که «یتیمان طعمه ژرو تمدنان نگردند، و بیوه زنان قربانی زورمندان نشوند و مالک یک شکل^۳ در چنگال هالک تک منه^۴ (۶۰ شکل) نیفتند.

قسمت مهم لوحه درهم شکسته و مواد دیگری در پشت لوحه نوشته شده که فقط پنج ماده از آن بخوبی خوانده شده است. یکی از مواد این قانون، شیوه آزمایش مدعی را در راستگوئی توصیف کرده، بموجب این آزمایش برای کشف صحت و سقم ادعای مدعی، او را برودخانه می‌افکندند، اگر از غرق شدن در آب میرهید، صدق گفته‌های او ثابت می‌شود، هاده دیگری آنست که اگر مردی بر ابر مردی باسلاخ، استخوانها یش شکست، یک‌منا (من) نقره باید بپردازد.

همین خاورشناس و استاد خط سومری، در پایان این بحث مینویسد که:
«در جامعه باستانی سومر، عدالت و قانون چه از لحاظ نظری و چه از لحاظ عملی

3— Shekel

4— Mana

جز و مفاهیم اساسی بوده است و بدین جهت هم در تمام شمoun زندگی اقتصادی و اجتماعی سومر خنہ کرده بود. در قرن گذشته باستان‌شناسان صدها لوحه یافته‌ند که بر آنها اقسام اسناد حقوقی، از قبیل فرادادها، وصیت‌نامه، سفته، رسید و احکام دادگاهها، ثبت بود. در آن روزگاران، دانشجویان ارشد سوهری بیشتر وقت خود را وقف مطالعات حقوقی می‌کردند و همواره عبارات و اصطلاحات تخصصی و حقوقی و مجموعه‌های قوانین و احکام دادگاه‌هارا که بصورت رویه قضائی در آمده بود، رونویس می‌کردند.

«اور نمو»^۵ (۲۳۱۱ تا ۲۳۲۸ ق.م.) که در این لوحه ذکر شده و پرسش شولژی^۶ (۲۲۶۳ تا ۲۳۱۰ ق.م.) خود را پسر «آنو» می‌خواندند و از قانون‌گذاران بزرگ سوهر بشمار می‌روند. شولژی دستگاه‌های قضائی کشورش را تحت نظم واحدی در آورد و قانون‌یکسانی برای همه افراد کشور تعیین نمود، ولی بیش از او در هر ناحیه، قانون جداگانه‌ای مجری می‌گشت. از مجموعه قوانین «اور» فقط قسمت‌هایی باقی مانده و قوانین حمورابی از روی همین قوانین جمع آوری و تدوین گردیده است.

قوانینی که در زمان این دو پادشاه وضع و تدوین شده، ابتدائی تر و ساده تر و با ملاجمت بیشتری منظور شده، و در نتیجه شدت عملیش در کیفرها کمتر بود و مثلا در قوانین بابلی اگرزنی زنامیداد مجازاتش کشتن بود، ولی در قوانین سوهری شوهرش حق داشت که زن دیگری بگیرد و برزن زانی خود اور ابرتری دهد. در هورد پنهان کردن غلام فراری در قوانین سوهری استرداد غلام با پرداخت بهای او کافی بوده در صورتی که در قانون حمورابی پنهان کننده غلام، بمراگ محکوم می‌گردیده. ولی در سوهر اگر غلامی، بندگی خود را انکار می‌کرد پس از اثبات دروغ او، اورا می‌فروختند، ولی در بابل یکی از اعضاء بدن چنین غلامی را قطع می‌کردند.^۷

۵- اور-نمورا اور نگور ourengur و شولژی را دونژی و دونگی Dungi هم خوانده‌اند.
۶- تاریخ ممل باستان کشورهای آسیای غربی تألیف آقای دکتر بهمنش صفحه ۴۹۹-۴ جلد اول مشرق زمین یا گهواره تمدن تألیف ویل دورانت صفحه ۱۹۱.

مجالس محاکمه و داوری در پرستشگاهها تشکیل هی شد و داوران معمولاً روحانیان بودند ولی برای دادگاههای عالی قر، قاضیان متخصص و وزیریه بزرگزیده میشدند. اختلافات در بدو امر بشوراهای داوری مراجعت میشدند و آن شورا بطرفین دعوی توصیه میکرد که اختلاف بین خود را در دوستانه حل کنند. چنانچه در این مرحله تصفیه نمیشدند، دعوی دادگاهها مطرح و مورد بررسی قرار میگرفت و بحکم قانون توسل میجستند.^۸

یکی از لوحه‌های گلی پیداشده در سال ۱۹۵۰ بتوسط هیئت مشترک باستان-شناسان مؤسسه شرقی شیکاگو و موزه دانشگاه پنسیلوانیا در سرزمینهای سومر، که آنرا نخستین رویه قضائی بشردا نسته‌اند، لوحه‌ای است مربوط به ۱۸۵۰ سال پیش از میلاد مسیح که جریان قتل و محاکمه قاتلین و رأی اعضاء دادگاه در آن منعکس است. از لحاظ اهمیت و جالب بودن مطالب این نوشته بنقل خلاصه آن می‌پردازد:

سه نفر که یکی شغلش با غبانی و دیگری آرایشگر بوده شخصی را بنام «لوانیانا» از کار کنان یکی از پرستشگاهها بقتل هیرسانند. قاتلین جریان قتل را به اطلاع «نیندادا» همسر مقتول هیرسانند و همسر مقتول این جنایت را مکتوم می‌دارد. خبر این جنایت در پایتخت سومر «ایسین» بعرض پادشاه رسانده می‌شود. او موضوع را برای رسیدگی و تعقیب گناهکاران بدادگاه محل احالة میدهد و نه نفر هماور تعقیب همه مین میگردند و عقیده شان این بوده که نه فقط مرتكبین اصلی جرم، بلکه همسر مقتول نیز بعنوان شریک جرم بایستی تعقیب شود. زیرا او با سکوت خود و خبر ندادن به محاکمه و مراجعت صالحه در جرم شرکت جسته است.

دفاع از همسر مقتول در دادگاه بعهده دو نفر و کیل گذارده میشود و کلای مدافع اعلام داشتند که زن نامبرده بهیچوجه در قتل شوهرش دخالت نداشته و نباید مجازات و تحت تعقیب قرار گیرد. اعضاء مجمع، نظر و کلای مدافع را

-۸- جلد اول مشرق زمین یا گهواره تمدن تألیف ویل دورانت صفحه ۱۹۱.

پذیرفتند، زیرا مقتول نفقه همسر خود را نمی‌پرداخت و سکوت زن‌نشاشی از بی‌مهری هردبوده است.

محکمه پس از شور چنین رأی میدهد: کیفر جنایت متوجه مباشران جرم و مجازات آنها اعدام است، اما زوجه او از اتهامات واردہ ببرامی باشد. ساموئل کرامر ترجمه کننده این لوحه در پایان نقل ترجمه مینویسد که: پس از فراغت از ترجمه سند بالابر آن شدیم که حکمدادگاه نیپور را بالحکامی که امروز در موارد مشابه با آن صادر میشود مقایسه کنیم. بنابراین ترجمه را نزد شادروان «اون ج. رابرتس»^۹

رئیس وقت دانشکده حقوق دانشگاه پنسیلوانیا و عضو دیوان عالی کشور ایالات متحده در سالهای ۱۹۴۵-۱۹۳۰ فرستادیم و نظرایشان راجویا شدیم، پاسخ آقای روبرتس بسیار جالب بود، چون معلوم شد قضات معاصر و قضات سوهر در این قضیه نظر واحدی دارند. عین پاسخایشان را در اینجا می‌آوریم: «بموجب قوانین ما همسر مقتول شریک جرم شناخته‌اندو صرف و اطلاع ازو قوع

جرائم کسی را مجرم نمی‌سازد. شریک جرم کسی است که بمجرم پنهان دهد و یا

در قتل معاونت کند یا وسائل آسایش و نگهداری مجرم را فراهم سازد.»

از آنچه درباره دادرسی و قوانین سوهریها نوشته شده، چنین برمی‌آید که همه مردم در برابر قوانین یکسان و آزادی فردی و خانوادگی ملحوظ بوده است. زنان شخصیت‌های مستقل در برابر شوهران و مردان داشته. حکم بین زن و شوهر چنانچه اختلافاتشان بین خودشان حل و فصل نمی‌شود، محکم صالحه بوده و چنانچه اختلاف منجر بطلاق می‌شود، شوهر موظف بود مبلغی وجه بزن پردازد، ولی در ازاء زن کاملاً زیر اطاعت مرد بود و چنانچه به اعمال زشت یا مثار که با تقصیر محکوم می‌شود، اورا بدریامی انداختند. مادر حق داشته نسبت به ازدواج پسر خود مخالفت کند. پدر و مادر حق نداشتند فرزندان خود را از

ارت محروم سازند، مگر در مواردی که قانون اجازه میداده است. فرزند خواهدها نیز دارای حقوق قانونی بوده‌اند. برد گان و غلامان همانند سایرین از مزایای قوانین برخوردار بوده‌اند.

حمورابی

قانون حمورابی

در دسامبر سال ۱۹۰۱ وزانویه ۱۹۰۲ در خلال کاوش‌های هیئت علمی فرانسوی تحت ریاست ژاک دمر گان^{۱۰} در آرگ شوش تپه اکروپل سه قطعه سنگ در فواصل نزدیک بدست آمد که هیئت علمی فرانسوی آنرا «ستل حمورابی»^{۱۱} نام نهادند. اینستون چهار گوش از سنگ دیوریت و ۲/۴۵ سانتیمتر بلندی دارد و طول اضلاع آن در بالا ۶۵×۶۵ سانتیمتر می‌باشد. بالای ستون بارتفاع ۶۵ سانتیمتر و عرض ۶۰ سانتیمتر تصویر شamas^{۱۲} (رب النوع عدالت) بر روی تختی نشسته، نقش گردیده و قوانین را به حمورابی که در برابر او ایستاده دیکته مینماید. در پائین نقش ۲۸۲ هاده بخط ریز بابلی نوشته شده است.

در ادوار باستانی قوانین را حکم خدائی میدانستند و آن قوانینی مطاع و متبوع مردم بود، که از طرف خدایان صادر می‌شد. در مصر باستان قوانین رابه «نحوت» یکی از رب النوع ها نسبت میدادند و در یونان باستان دیونیسوس^{۱۳} را «اولین قانونگزار» مینامیدند و اهالی جزیره کرت معتقد بودند دیکتا^{۱۴} یکی از ارباب و انواع بر هینوس پادشاه آنجا نازل شد و قوانین را باو تلقین کرده است. در آئین هزدیسنا نیز بر آنند که کتاب قانون که همان دستورات

10— Jaeque de Morgan

11— Stèle Hamourabi

12— Shammash

13— Dyonyssos

14— Dicta

دینی باشد، هنگامی که حضرت زرتشت برفراز کوه بلندی نیایش میکرد، باو عطا گردیده است. بنابر این برای اطاعت و انقیاد هردم بابل از قانون جمع آوری شده توسط حمورابی بدان جنبه دینی داده و آن قانون را اعطا شده از طرف «شمش» یکی از خدايان معروف بابلی نمودار ساخته است. بابل بواسطه هوقیت و جنبه سوداگری و بازار گانیش برای فراهم ساختن قوانین در شمار پیش گامان کشورهای باستانی خاورزمین میباشد و قانون نامه حمورابی، نمودار برتری هبانی حقوقی و قضاؤت در آن کشور است.

حمورابی یکی از پادشاهان بنام عهد باستانی است که حدود اوائل هزاره دوم پیش از میلاد در بابل فرمان میراند و اودولت بزرگ بابل را در بین النهرین تشکیل میدهد و مدت ۳۴ سال سلطنت کرد و منشاء و هوجدیک سلسه اقدامات اساسی و اجتماعی برای بابل بوده است. راجع به زمان او بین مورخان و محققان بیک تاریخ معین و مشخصی توافق نشده و بین ۲۲۵۰ سال پیش از میلاد تا ۱۶۸۶ ق.م. بطور مختلف مدت سلطنت اوراد کر کرده اند. مايسنر^{۱۵} از ۱۹۵۵ تا ۱۹۱۳ ق.م. و در کتاب «نوشته های شرق باستانی»^{۱۶} چاپ پریچارد^{۱۷} از ۱۷۲۸ تا ۱۶۸۶ ق.م. ذکر کرده است، که در واقع موخر ترین تاریخ میباشد.

این لوحه نخست در شهر سیپار^{۱۸} بابل برپا بوده و بین سالهای ۱۲۰۰ تا ۱۱۰۰ ق.م تقریباً حدود ۱۱۹۰ ق.م توسط فاتح عیلامی شوتروک ناخونته^{۱۹} ضمن غنائم جنگی بشوش آورده شده و چون قسمتهای از این لوحه صاف شده، تصور میرود که عمداً آنرا صاف کرده و میخواسته اند راجع به پادشاه فاتح، کتبیه ای بدان بیافزایند. ولی چون لوحه های دیگر از این قوانین در کتابخانه آشور بانیپال و در شوش روی الواح بدست آمد تقریباً تمام ۲۸۲ ماده خوانده

15— Meissner

16— Ancient near Eastern Texts

17— Prichard

18— Sippar

19— Shutruk Nakhunte

و معلوم گردید. این سند هم باستانی هنگام سقوط شوش و شکست عیلام از آشور بانیپال، چون سنگین و حمل آن مشکل بوده آنرا شکسته و در همانجا انداخته بودند.

نخستین دانشمندی که موفق بخواندن آن گردید شیل فرانسوی^{۲۰} بود که در جلد چهارم «خاطرات هیئت علمی فرانسوی در ایران»^{۲۱} (چاپ پاریس ۱۹۰۲) منتشر یافت و بعد توسط میک^{۲۲} به انگلیسی ترجمه و در کتاب «ذوشه‌های باستانی خاور نزدیک» چاپ پریچارد چاپ گردید.

حمورابی در پیش گفتار این قانون نامه متذکر می‌شود که : «... خداوند آسمان مرا حمورابی شاهزاده عالیقدر و پرستنده خدایان، مأمور کرد که

عدالت را در کشور مستقر سازم، مردمان مودی قسی القلب را نابود کنم. هانع

گردم که اشخاص قوی هزارم ناتوانان گردند کشور را منورو آسایش مردم را

قائم کنم. این من هستم حمورابی که ثروت و فراوانی را ایجاد کرده‌ام که شهر

بورسیها را تزیین کرده‌ام، که دانه‌را برای اوراش نیرومند فراهم آورده‌ام، که

دستوردادم حق بیوه زنان و یتیمان داده شود، که بینوارا کمک کرده‌ام، که

مالکیت را در بابل مستحکم کرده‌ام. من خدمتگزار ملتی هستم که رفتارش به

انویت A Nun uit پسندیده بوده است...»

قوانين ناهمبرده از لحاظ رعایت حق وعدالت و جنبه اخلاقی و عرفی و حقوق ارباب و رعیت و مالکیت و تجارت و قواعد ازدواج و میراث و خدمت نظام، دهداری و حقوق پزشکان و معماران و مجازات قضات ناپاک و افسران خطکار، و امور مربوط به زراعت و دامداری، سزاواردقت و اهمیت فراوان میباشد و حمورابی متذکر شد که «این قانون‌ها را باینجهت تدوین کرده که عدالت در

20— Sheil

21— Mémoire de la délégation en Iran

22— T. J. Meek

زمین رعایت شود و شروفساد از هیمان برود و توانا نتواند به ناتوانستم کند و این قانون همچنان خورشید تابان بالای سر مردم برآید و زمین را روشن سازد» او همه فضائل و خدمات و افتخارات خودوکارهائی که در زمان صلح و جنگ کرده، شرح داده و سپس اضافه هینماید که: «در آن‌نهنگام که مردوکها مأمور ساخت تام مردم و کشور را برای راست راهنمائی کنم من قانون و عدالت را بزبان این ممالک برقرار ساختم و با این ترتیب در افزایش وسائل رفاه و آسایش مردم کوشیدم...»

در آخر ذکر قوانین بر کسانی که در برابر آن قانون بی‌پروا باشند و اطاعت آن سر پیچی کنند، لعنت و نفرین هینمایند و تأکید می‌کند که نسبت به مردم غافل، بی‌اعتنای نبوده است.

چند سال پس از کشف این ستون سنگی در شوش دانشمندان و باستانشناسان به این فکر افتادند که نسخه‌های دیگر این قانون نامه را بیابند و باستانشناسان دانشگاه پنسیلوانیا در خرابهای شهر نیپور Nippur چند کتیبه مشتمل بر موادی از همین قانون بدست آوردند. این کتیبه‌های آجر چهار گوش که هر ضلع آن ۲۴ سانتی‌متر اندازه دارد، نوشته شده و در هر صفحه شش ستون نوشته دارد.

در باره حقوق و تنبیهات جزائی در زمان حمورابی بطور کلی چنین نوشته‌اند که: «رسیدگی به دعاوی در دست محاکم عادی و محاکم مذهبی بود. قاضی ۲۳ نماینده رب النوع شماش (قاضی مطلق) در زمین محسوب می‌شد و در مجمعی که کارش رسیدگی بر مرا فعات و استماع گواهی شهود بود، حضور می‌یافت. ادای شهادت در حضور یکی از خدایان یعنی در برابر علامتی که معرف شماش یا مردوک یا خدای محلی دیگری بود، انجام می‌گرفت. حکم قطعی از طرف قاضی صادر می‌شد و اگر او از حکم خود عدول نمی‌کرد بموجب ماده ۵ قانون از مقام خود خلع و دیگر حق حضور در محاکم نداشت. تصمیمات می‌کممه کتبی و باتار یخ بود.

و برای تأیید بمهورهم هیرسید. برای هر یک از جرائم تنبیهات خاصی در قانون پیش‌بینی شده و در پاره‌ای از موارد باارزش اجتماعی گناهکاران و یاستمدید گان هناسب بود.

هر متهم که گناه مسلمی نداشت هیتوانست برای تبرئه خود «بجان خداوند» سوگند یاد کند و این عمل معمولاً در مورد جراحت و آسیب غیر عمد، زن مظنون بخیانت بشوهر، چوپانی که گله خود را براثر شیوع مرض از دست داده، و یاملاحی که قایق او براثر تصادف از بین رفته، و مواردی نظیر آنها اجرا میشد. توسل بقسم برای تأیید صحت گفتار گواهان و بی‌گناهی متهمین بود. عملیاتی از قبیل بآب‌انداختن، میان‌آتش رفتن برای اثبات بی‌گناهی بندرت انجام میگرفت. چنان‌که در ماده دوم قانون باین موضوع اشاره شده: «اگر هر دی بجادو گری متهم میشد، برای تبرئه خود مجبور بود خود را برود خانه فرات بیندازد، اگر آب فرات وی را غرق میکرد، خانه او متعلق بکسی بود که وی را باین سمت معرفی کرده و اگر از آب سالم بیرون میآمد، هفت‌تیر میکوم بمراگ و خانه او بمردی که تبرئه شده بود، داده میشد.»

کیفرهایی که در قانون پیش‌بینی شده عبارت بوده از: غرق کردن در آب برای زن خطکار و هم‌دست او (مگر در صورتی که شوهر از خطای او چشم می‌پوشید)، زنی که وظایف همسری را نسبت بشوهر زندانی خود انجام نداده، میخکوب کردن درباره زنی که شوهر خود را بخاطر هر ددیگری کشته باشد. سوزاندن برای کسی که بهانه اطفاء حریق، قسمتی از اموال آفت رسیده‌ای را تصاحب میکرد، یاراهیهای که بمیخانه رفت و آمد داشت.

شلاق زدن و بچوب بستن فقط در مورد مرد آزادی بود که بمافوق خود سیلی میزد. درباره قطع پاره‌ای از اعضاء بدن ظاهرآً عضو گناهکار، مثلاً گوش، بینی، زبان که آلت جرم بودند، هی بریدند. قانون قصاص بمثل، یعنی چشم بچای چشم، دندان بچای دندان و بالاخره انسان بچای انسان شدیداً مجری بود ولی باز هم بر حسب شخصیت مجرم تنبیهات خفیف و شدید میشد،

جبان زیان هم به نسبت ارزش اشیاء و مالک آنها از ۳ تا سی برابر قیمت شیئی تغییر می کرد . اگر مأموری از عمل دولتی پولی می گرفت واز پرداخت آن سر باز میزد ، مجبور بود سه برابر آن مبلغ را پردازد ، و اگر از خانه پادشاه یا معبد چیزی بسرقت میرفت سارق سی برابر قیمت آن شیئی را می پرداخت ...

بعضی از پژوهندگان بر آنند که پاره از قوانین تورات ماذند همین قوانین است و تأثیر قوانین حمورابی که مجتمع و تدوین کننده قوانین قدیم ساکنان بین النهرين بوده ، در قوانین یهود مشهود است . منتهادر قوانین یهود که جدیدتر است تسمیلات و تعدیلاتی در آن بعمل آمده که در زیر بشرح چند ماده از قوانین دو قوم که باهم تشابه دارند می پردازد :

آیه ۱۶۵ از سفر خروج : هر کس کسی را بذدد و بفروشد باید کشته شود .
ماده ۴ قانون حمورابی : اگر کسی بچه دیگری را ذدید و فروخت باید سرش را ببرید .

آیه ۱۸۶ و ۱۹۶ سفر خروج : هر گاه کسی در نزاع دیگری را با سنگ یا هشت بزنده و طرف از آن ضربت بیمار و بسته شود و بعد به بودی پیدا کرده و از بستر برخیزد و بکار خود رود ، زننده باید هزد روزهای بیکاری و هزینه دارو و درمان اورا بپردازد .

ماده ۲۰۶ قانون حمورابی : هر گاه دونفر نزاع کردنده یکی دیگری را زخمی زد ، باید سو گند بخورد که عمدی نبوده و نیز هزینه درمان اورا بپردازد .

قوانین و قضاوت در آشور قدیم :

از قوانین آشور یها مدارک چندان زیادی ضمن کاوشها بدست نیا مده ولی در ویرانه های شهر آشور ، باستان شناسان آلمانی نه لوحه که منتخبی از قوانین آشوری روی آن نوشته شده ، یافته اند که در سال ۱۹۲۰ ترجمه و

منتشر شد . از رسم الخط و واژه های بکار رفته در آن چنین تشخیص داده اند ، که این قوانین هر بوط بفاصله بین قرن ۱۵ تا ۱۲ قبل از میلاد است .

این قوانین باستثنای چند مورد ، نظیر مواد قوانین حمورابی است و هر یک از مواد باین جملات : اگر یک مرد اگر یک زن آغاز میگردد و پس از ذکر جرم ، راه حل قانونی و کیفر آن را تعیین مینماید .

قانونگزاری در آشور از وظائف پادشاه و گفته او حکم قانون را داشته است و قضاوت بوسیله یک قاضی انجام میگرفت در حالیکه در بابل قضاوت بوسیله چند قاضی انجام میشد .

قوانين هیئتی ها :

در بین الواح نوشته میخی که در «بغار کوی» سی و سه کیلومتری آنکارا بدست آمد ، دلووحه نیز حاوی مجموعه ای از قوانین هیئتی هاست در یک صد ماده . تاریخ تنظیم آن بطور تحقیق معلوم نشده ولی کاوشگران و محققان بحدود قرن پانزدهم پیش از میلاد و زمان پادشاهی سوپیلو لیوما حدس زده اند . تنبیهات پیش بینی شده در این قانون معدل تولد تولید تنبیهات در قوانین حمورابی و آشور میباشد . تنبیهات سخت مانند اعدام و نقص اعضاء بدن ، با پرداخت مبلغی جریمه جبران میشدند مثلا :

«هر کس شخصی را در طی یک زد و خورد میکشت جریمه ای میپرداخت ، شخص مقتول اگر از طبقه آزاد بود چهار نفر بجای او و اگر از بردگان بود قاتل دونفر بجای او میداد ولی اگر این عمل قتل از روی عمد نبوده دونفر بجای مقتول آزاد ، و یکنفر بجای برده مقتول داده میشد . اگر برادر زد و خوردی مرد آزادی کور میشد و یاد ندانهای او هیریخت ، خسارت برابر با بیست سی کل نقره و برای یک غلام نصف آن میپرداخت ، و برای شکستن یک دست

یا یک ساق پا از مرد آزاد بیست سی کل نقره و برای غلام دو سی کل پرداخته میشد. در این موارد اگر شخصی مصدوم، رنجور و علیل میماند بیست سی کل و اگر شکستگی دست یا پای او علاج پذیر بود، نصف این مبلغ را در یافته میداشت. تنبیه‌ی که برای ربودن اشخاص پیش‌بینی شده، بسیار شدیدتر از تنبیه قاتل بود. کسی که مرتکب چنین عملی میشد گاه مجبور بود تمام خانه و تمام خانواده خود را بعنوان جریمه و اگذار کند، اعدام معمولاً مخصوص کسانی بود که علیه فرمان پادشاه یا اعمال وی قیام میکردند. در هم خوابگی با محارم و اعمال منافی عفت هم همین تنبیه مجری بود.

اگر شوهری همسر خود را در حین اعمال منافی عفت دستگیر میکرد حق داشت هردو طرف را بکشد. اگر بزنی در کوهستانها دست درازی میشد، زن از تنبیه معاف بود. ولی اگر زنی در خانه گرفتار چنین پیش‌آمدی میشد، چون میتوانسته است از مردم کمک بخواهد و خود را از خطر برها ند، خود او بمرگ محکوم بود.

درباره دزدی نیز موادی در قوانین هیئتی موجود است، شدیدترین تنبیه‌های مخصوص سرقت حیوانات بود، چون در آن موقع حیوانات گرانبهاترین سرمایه خانواده‌ها را تشکیل میدادند. برای یک اسب یا یک گاو (حداقل دو ساله) سارق مجبور بود سی اسب یا سی گاو جریمه بدهد، این جریمه بعداً به پانزده اسب و پانزده گاو تخفیف یافت. اگر گاوی بمزرعه دیگری میگریخت مالک مزرعه آن گاو را تصاحب میکرد و حق داشت تاغر و بآن روز از آن گاو کار بکشد و سپس آنرا بصاحبش رد کند، از سارق کندوی عسل شش سی کل نقره در یافته میشد، در صورتیکه پیش از اصلاح قانون، وی را در اختیار زنبورها میگذاشتند.

در هاتی زناشوئی از راه خرید یا بوسیله ربودن انجام میشد، دختر هنگام

زنashوئی از پدر خود جهیزیه‌ای میگرفت^{۲۴} درهوری باین جهیزیه مولو گو^{۲۵} میگفتند همچنانکه در آشور نیز معمول بود. زن میتوانست درخانه پدر خود بماند یا بخانه شوهر برود، شوهر قبل از عروسی مبلغی بعروس یا بخانواده او میداد، خانواده دختر میتوانست عروسی را فسخ کند منتهی در این مورد مجبور بود دو برابر مبلغی را که دریافت داشته مسترد دارد.

در قوانین هیتی ربودن دختران برای وصلت با آنها مجاز بود ولی اگر زن آزادی باین ترتیب با افراد طبقات پائین وصلت میکرد بسیار بردگی محکوم میشد. اگر شوهر هی مرد برادر یا پدر وی موظف بودند زن او را بگیرند این عمل در آشور و اسرائیل نیز رسم بود، اگر مرد آزاده ویک برده (کنیز) بوسیله طلاق از یکدیگر جدا میشدند دارای خانه بین آنها تقسیم میشد و اطفال بمرد تعلق میگرفت وزن حق داشت فقط یکی از اطفال را نزد خود نگاهدارد.

موضوع جالب که حاکی از اجراء کامل حقوق عدالت است و بین این نوشهای دیده شده «اعتراف» سوپی لولیوما به تجاوز کردن بخاک سوریه است که آنرا خود غیرقانونی و انسانی دانسته، و بسزای این پیش روی غیر معقول و قانونی، انتظار دارد که یک بیماری و اگیری در کشور او بروز نماید.^{۲۶} نخستین قانون اساسی دنیا^{۲۷} در این کشور و دیکته شده توسط خداوند تلپی نوس میدانسته‌اند. در این قوانین حقوق مردم و امراؤ نجبا و همچنین برای پادشاه مستبد و مطلق العنان حدودی تعیین می‌نماید:

24- Iwarou

25- Moulougou

۲۶ - صفحه ۱۶۹ تاریخ ملل قدیم آسیای غربی تألیف آقای دکتر بهمنش

۲۷ - صفحه ۱۵۹ تاریخ ملل باستانی آسیای غربی تألیف دکتر بهمنش.

هوریها :

از روی آثاری که از این قوم بدست آمد ارتباطشان و تشابه قوانین آن با بابل مشهود گردیده است، ولی قوانین کیفری و مجازاتها، بشدت کیفرهای معمول در بابل و آشور نبوده است، مقصربپرداخت مبلغ زیادی نقد یا جریمه جنسی محکوم میشد. تنبیهات بدنی بندرت درباره این قبیل خطکاران اجرا میشد برای دزدی تنبیه اعدام معمول نبود، ولی دزد بپرداخت جریمه‌ای که گاهی به ۲۴ برابر بهای شیئی هیرسید، محکوم میشد و اگر سارق بدست نمیآمد، محله و ناحیه او محکوم میشدند. متهم هیتوانست با ادای سوگند خود را تبرئه کند، حتی در مواردی که شهود نیز وجود داشت، سوگند و قسم دروغ بسیار نادر بود و متهم با در بر گردانیدن روی از خدایان بخطای خود اعتراف میکرد.

در مصر باستان :

در زمان سلسله پنجم سلطنتی مصر (۲۵۶۳ تا ۲۴۲۳ ق.م.) قوانین مدنی و جنائی کامل‌تر شده و مردم در برابر قانون مساوی بودند با این شرط که طرفین دعوا از حیث ثروت و مقام باهم برابر باشند. قضات از دو طرف دعوی میخواستند که استدلال و مطالب خود را بنویسند و به حکم‌های تسلیم نمایند تا مورد بررسی قرار گیرد. جزای سوگند دروغ کشتن بوده است. در هر شهری حکم‌های برای رسیدگی بدعاوی مردم بود ولی محاکم عالی در پایتهخت تشکیل میشد (معفیس یا طبس). گاهی متهم و مجرم را شکنجه میدادند تا بحقیقت مطلب اعتراف کند. چوب زدن از کیفرهای رایج بود، گاهی گوش یابینی و یا زبان یادست تبهکار را میبریدند یا اورا به محل استخراج معادن تبعید میکردند. عمل اعدام یا دار زدن، خفه کردن، سر بریدن و یاسوزانیدن

زنashوئی از پدر خود جهیزیه‌ای میگرفت^{۲۴} در هوری باین جهیزیه مولو گو^{۲۵} میگفتند همچنانکه در آشور نیز معمول بود. زن میتوانست در خانه پدر خود بماند یا بخانه شوهر برود، شوهر قبل از عروسی مبلغی بعروس یا بخانواده او میداد، خانواده دختر میتوانست عروسی را فسخ کند منتهی در این مورد مجبور بود دو برابر مبلغی را که دریافت داشته مسترد دارد.

در قوانین هیتی ریون دختران برای وصلت با آنها مجاز بود ولی اگر زن آزادی باین ترتیب با افراد طبقات پائین وصلت میکرد بسیار بردگی محکوم میشد. اگر شوهر هیمرد برادر یا پدر وی موظف بودند زن او را بگیرند این عمل در آشور و اسرائیل نیز رسم بود، اگر هر آزاده و یک برده (کنیز) بوسیله طلاق از یکدیگر جدا میشند دارای خانه بین آنها تقسیم میشد و اطفال بمرد تعلق میگرفت وزن حق داشت فقط یکی از اطفال را نزد خود نگاهدارد.

موضوع جالب که حاکی از اجراء کامل حقوق و عدالت است و بین این نوشهای دیده شده «اعتراف» سوپی لولیوما به تجاوز کردن بخاک سوریه است که آنرا خود غیرقانونی و انسانی دانسته، و بسزای این پیش روی غیر معقول و قانونی، انتظار دارد که یک بیماری و اگیری در کشور او بروز نماید.^{۲۶} نخستین قانون اساسی دنیا^{۲۷} در این کشور و دیکته شده توسط خداوند تلپی نوس میدانسته‌اند. در این قوانین حقوق مردم و امرا و نجبا و همچنین برای پادشاه مستبد و مطلق العنوان حدودی تعیین هینماید:

24- Iwarou

25- Moulougou

۲۶ - صفحه ۱۶۹ تاریخ مملق قدیم آسیای غربی تألیف آفای دکتر بهمنش

۲۷ - صفحه ۱۵۹ تاریخ مملق باستانی آسیای غربی تألیف دکتر بهمنش.

هوریها :

از روی آثاری که از این قوم بدست آمد ارتباطشان و تشابه قوانین آن ببابل مشهود گردیده است، ولی قوانین کیفری و مجازاتها، بشدت کیفرهای معمول در بابل و آشور نبوده است، مقصربپرداخت مبلغ زیادی نقد یا جریمه جنسی محکوم میشد. تنبیهات بدنی بندرت درباره این قبیل خطکاران اجرا میشد برای دزدی تنبیه اعدام معمول نبود، ولی دزد بپرداخت جریمه‌ای که گاهی به ۲۴ برابر بهای شیئی هیرسید، محکوم میشد و اگر سارق بدست نمیآمد، محله و ناحیه او محکوم میشدند. هتھم میتوانست با ادای سوگند خود را تبرئه کند، حتی در مواردی که شهود نیز وجود داشت، سوگند و قسم دروغ بسیار نادر بود و متهم با دربر گردانیدن روی از خدایان بخطای خود اعتراف میکرد.

در مصر باستان :

در زمان سلسله پنجم سلطنتی مصر (۲۵۶۳ تا ۲۴۲۳ ق.م.) قوانین مدنی و جنائی کامل تر شده و مردم در برابر قانون مساوی بودند با این شرط که طرفین دعوا از حیث ثروت و مقام باهم برابر باشند. قضات از دو طرف دعوی میخواستند که استدلال و مطالب خود را بنویسنند و بمحکمه تسليم نمایند تا مورد بررسی قرار گیرد. جزای سوگند دروغ کشتن بوده است. در هر شهری محکمه‌ای برای رسیدگی بدعاوی مردم بود ولی محاکم عالی در پایتخت تشکیل میشد (معفیس یا طبس). گاهی متهم و مجرم را شکنجه میدادند تا بحقیقت مطلب اعتراف کند. چوب زدن از کیفرهای رایج بود، گاهی گوش یابینی و یا زبان یادست تبهکار را میبریدند یا اورا بمحل استخراج معادن تبعید میکردند. عمل اعدام یا دار زدن، خفه کردن، سربریدن و یاسوزانیدن

انجام میگرفت. سخت ترین شکنجه آن بود که گناهکار را زنده زنده هومیائی میکردند یا بدن او را با پرده‌ای از نترون سوزاننده میپوشانیدند که بدنش را خرده خرد بخورد واورا از بین ببرد.

نخست وزیر آخرین پناهگاه برای مستدعیان بود. در یکی از نقوش مقابر مصر وزیری دیده میشود که صبح زود از خانه خارج میشود تا چنانکه در کتیبه ذکرشده « بشکایت فقیران گوش فرادارد »، بی آنکه بین بزرگ و کوچک تفاوتی بگذارد.

یک پاپیروس شگفت‌انگیزی در دست است که یکی از فراعنه مصر هنگام انتصاب وزیر تازه‌ای باو توصیه‌هایی به این شرح کرده است:

« نیک مراقب دفتر وزارت باش و آنچه را در آن میگذرد از نظر دور مدار و بدانکه این ستونی است که هر مملکت با آن تکیه دارد... وزارت شیرین نیست بلکه تلخ است... در این اندیشه باش که وزارت تنها آن نیست که در بند احترام گذاشتن بشاهزادگان و رایزنان باشی. در این فکر باش که وزارت آن نیست که مردم را به بندگی خود گیرند... هنگامیکه کسی از مصر سفلی به علیابشکایت می‌آید... هشیار و حریص باش که در هر امر قانون بمجرای خود کار کند و عرفی که جاری است رعایت شود و حق هر کسی محفوظ بماند... طرفداری از اشخاص خشم خدارا بر میانگیزد... همانگونه که بکسی که او را میشناسی نظرداری، بکسی که اوراهم نمیشناسی نظرداشته باش و به نزدیکان شاه چنان بنگر که با آنان که دور از دربار او نند مینگری. بخاطر داشته باش که امیری که چنین کند مدت درازی بر جای خواهد ماند... آنچه مردم را از امیرشان هیتر ساند باید آن باشد که امیر در حکم خود بعدل کار کند... آنچه را برتو واجب است مراعات کن... »

۲۸

قوانين و قضاوت در یونان باستان

نخستین قانونگزاری که نام او در تاریخ یونان باقی مانده «زالوکوس» (Zaleucus) میباشد که قوانین او در حدود سال ۶۶۳ در لوکر (Locres) یکی از شهرهای ایتالیا منتشر گردیده است، ولی سال بعد کارونداس (Charondas) مجموعه قوانینی برای شهر «کاتان» تدوین کرد که از قوانین گذشته الهام گرفته بود. این قوانین چون جنبه موازن و اعتدال را داشت و تا اندازه‌ای رژیم اشرافی و اختیارات نامحدود آنها را محدود میساخت بزودی در شهرهای مهم یونان بزرگ و سیسیل و قراس و پارهای از شهرهای آسیای صغیر تا کاپادوکی و همه شهرهای یونان بجز آتن مورد استفاده قرار گرفت.^{۲۹}

در اواخر قرن هفتم پیش از میلاد در اثر بروز جنگها و اختلافات داخلی و کشت و کشتار وضع آتن را سخت آشفته و قرین هرج و هرج ساخته بود، بنابراین دست‌اندرکار تدوین و تنظیم قوانینی شدند که از قصاص و انتقام‌جوئی افراد جلوگیری کند. و انجام این‌مهم را بهمde «دراکون» (Dracon) و اگذار کردند (۶۲۱ق.م.)، و او با اطلاعاتی که در امور حقوقی داشت و با توجه به قوانین گذشته و در نظر گرفتن نیازمندیها و ابتلایات مردم قوانینی تنظیم کرد. در قوانین دراکون حقوق شوهربرزن و پدر بر فرزند و ارباب بر غلام محترم و آزاد بود، در صورت وقوع قتل اگر تمام بستگان و بازماندگان مقتول با تفاق راضی بمصالحه و گذشت میشدند موضوع غیرقابل تعقیب بود، ولی اگر یکی از ورثه رضایت نمیداد موضوع بمحاکمه صالحه موکول میشد و خانواده مقتول حق تعقیب خانواده قاتل را نداشت.^{۳۰} حق شکایت و تقاضای تعقیب

۲۹ - صفحه ۸۷ کتاب تاریخ یونان قدیم، جلد اول، تألیف دکتر بهمنش.

۳۰ - صفحه ۱۲۲ از همین کتاب.

متهم منحصراً با اقوام نزدیک مقتول (پدر ، برادر ، پسر ، پسرعمو ، خاله و غیره) بود و به اقوام درجه دوم مانند اقوام سببی (داماد ، خانواده عموم و خاله وغیره) فقط حق گواهی دادن و تأیید موضوع در محکمه داده میشد .

رسیدگی بقتل و مسموم کردن و حريق عمدى در اختیار شورائى بود و طرفین هر کدام دو مرتبه حق دفاع و صحبت داشتند و پیش از شروع دوره دوم دفاع متهمن هیتوانست تقاضای جلاء وطن و تبعید شدن بنماید و اگر آراء قضات در این مورد برابر بود رب النوع آنها بنفع میکوم رأی میداد و با تبعید او موافقت میشد ، ولی اگر اکثریت به اعدام اوررأی میداد ، گناهکار کشته میشد . در مورد جراحت عمدى که بقتل منجر میگشت ، اموال مقصوص مصادره میشد و خود او تبعید میشد و اگر از اجرای حکم سرپیچی میکرد به اعدام میکوم میشد .

قوانين دراکون با اینکه حفظ امنیت جامعه و احترام حق مالکیت را منظور داشته و به هیچیک از طبقات امتیازی نداده بود ، باز آنطور که انتظار مردم بود دروضع اقتصادی و اجتماعی تاثیر فراوانی نکرد و در آغاز قرن ششم قبل از میلاد که صنعت و تجارت رو به توسعه رفت و وسائل آسایش و گذران زندگی مرتبه شد و موضوع وام دادن و وثیقه گرفتن و معاملات و مصادره اموال و املاک مردم ایجاد میکرد که تجدیدنظری در قوانین بوجود آید و قوانین دیگری که با اوضاع زمان وفق دهد تنظیم گردد ، بنابراین «سولون» که مورد اعتماد مردم و از خاندان سرشناس و اشرافی آتن بود مشغول تهیه قوانینی شد . او در سال (۵۹۴ ق . م .) بمقام آرکنتمی (Archontes) رسیده بود (فرمانده غیر نظامی یا مأمور عالی مقام) .

سولون (Solon) برای پرداخت وام به طلبکاران تخفیف زیادی قائل شد و قانونی را که بمحض آن طلبکار حق فروش بدھکار را در صورت نپرداختن بدھی خود داشت لغو کرد.

مسئله اراضی که به رهن رفته بود حل کرد و اراضی بصاحبان اولیه برگشت. آزادی املاک و افراد را بوسیله قانون تأمین کرد و برای جلوگیری از احتکار زمین قوانین وضع کرد که زمین قابل تقسیم بود و پس از مرگ شخص بین پسران او تقسیم میشد و اگر کسی پسر نداشت بین دخترانش و اگر اصولاداری فرزند نبود بین فرزندان غیر مشروع و در غیر اینصورت بین خویشاوندان تقسیم میشد. هر دفعه داشت که دارائی و یا املاک خود را بمحض وصیت‌نامه به افراد دیگری خارج از خانواده بدهد. پدر حق فروش و یا کشنده فرزند خودش را نداشت، فقط دختران بدکار بفروش میرفتند و پسر در صورتی که مرتكب اعمال خلاف میشد از خانه پدری طرد میگشت. وظیفه فرزند نسبت به اولیاء خود بسیار ساده و منحصر به تأمین غذا و مسکن و رعایت احترام و انجام تشریفات مختصراً میشد از خانه پدری طرد میگشت. در این مراسم را نداشتند، جسد میباشدی شب بخاک سپرده شود و قربانیهای بزرگ، مخصوصاً قربانی گاو، بر سر مزار متوفی ممنوع بود. برای جهیزیه دختران، پدر سه دست لباس و تعدادی لوازم ارزان قیمت بهمراه او میکرد ولی ناچار بود مقداری زمین به او بدهد و این عمل در تجزیه املاک و اراضی بسیار مؤثر بود.

سولون چون در امور بازرگانی اطلاعات و تجربیات کافی داشت برای تأمین و حفظ منافع طبقات و سطح ثروت عمومی و تشویق بکار و جلوگیری از بیکاری و گدائی و مراقبت حیوانات و جفرچاه و تنظیم آب و درختکاری،

مخصوصاً کشت درخت زیتون، و تشویق صنعتکاران قوانین و مقرراتی بسود مردم وضع کرد و گامهای اساسی و مؤثری برداشت و پس از آنکه مأموریت خود را انجام داد، نه نفر آرکنت‌ها را سوگند داد و هتعهد ساخت که نسبت به اجرای قوانین او وفادار بمانند.^{۳۱}

(بقیه در شماره آینده)

۳۱- صفحه ۱۲۹ کتاب یونان قدیم، تألیف آقای دکتر بهمنش

(۲۰)

هیئت اولیس

وسوشاں مهر

بقلم

مجید سخاںی

میترائیسم و سو شیانس هر

پیش از ظهرور زرتشت آریائیها
 خدایان مشترکی داشتند اهورا او
 میتر او وارونا و ایندر از خدایان
 مشترک آریائی بودند . در
 سرودهای ریگودا میترا و
 وارونا باهم یاد شده اند واهورا
 و میترا در ردیف هم بوده اند و
 در شمار آسوراهما (خدایان) .
 بگفته هر قسفلد که از قول

نویسنده گان کلیسا نوشته :

«یونانیان اهورا و میترا و آناهیتا
 را اقتباس کرده و آنها را بنام
 زئوس ماگیستس ، آپولون
 و آتننا با همان خصوصیات
 شناخته اند» از این رو برخی از
 مورخان قدیم گمان برده اند
 ایرانیان نیز همانند یونانیان به
 سه خداعقیده داشته اند ! همچنین

بـم

مجید بکتافی

در میتولوزی یونان آرابس و تاتارس دو سگ نگهبان در جهنم هستند که پای گناهکاران را اگر بخواهند از جهنم بیرون روند میگیرند؟
مهر پرستی در آغاز باستایش خورشید که مظاهر مهر بوده آغاز شده ازین رو گاه مهر پرستی را آفتاب پرستی و ستاره پرستی خوانده‌اند!
میشره با مستائی و هیترابنسن‌سکریت و هیش و هربسه پهلوی و میشا و میسا و هشیها و هسیهر^۱ و مهلاپ و هسیحا همین واژه است در کتاب منسوب به هرودت مهر باناهید یکی دانسته شده و اشتباه کرده است. و در کتابهای تاریخ اسلامی شماش و شمس نیز آمده است.
استر ابن جفرافیانویس یونانی در کتاب خویش نوشته: ایرانیان خورشید را بنام هیترس مینامند.

مهر را: هلیوس، آپولون، سول، سولی و هیترا که از خدایان پیش از زرتشت بوده خوانده‌اند. مهر به معنی خدا، ایزد، فرشته، سو شیانس، آفتاب، محبت، عشق ماه هفتم و روز شانزدهم هر ماه نیز آمده.
زرتشت مهر را بعنوان یکی از ایزدان پذیرفت.

در مهر یشت آمده میش دارنده دشتهای فراخ را میستائیم او نخستین ایزد مینوی است که از فراز کوه هرا پیش از خورشید تیزاسب بیمر گسوی ماهیاید.^۲
در اوستا مهر داناترین ایزدان است^۳ میش مظاهر نیکی است و میش را در روز مظاهر تباہکاری است.^۴ اما باید گفت درباره بشارتها در زند و هومن یسن که هتن اوستائی آن از میان رفته آمده و شرح آن در زند است. بموجب این بشارتها که در آثار تورفانی نیز پیداشده:

۱- مسیهر بار منی و پهلوی شمالی گفته میشد و چنانکه مهر نرسی را مسیهر نرسی (سردار ایرانی) گفته‌اند.

۲- یشتها دفتریکم

۳- مهر یشت بند ۱۴۲

۴- یسنای ۵۵ بند ۳

یاکسودرسان (سوسیالیست یا سوسیالیانس یا سیوشانس) یا بختمار (بخشنده گناهان) یارهاننده مهر را از هزاره اول پس از زرتشت انتظار ظهور داشته‌اندو پیش از ظهور محمد (ص) مهریان در مکه و مدینه و طائف بودند. و همه انتظار داشتند که در آغاز هزاره ای رهاننده‌ای خواهد آمد و بگفته با باطاهر عربیان: به‌مرالفی الف قدی برآید الف قدم که در الف آمد ستم

کاوشهای تورفانی در سال ۱۹۰۰ در تون‌هوانگ در کان‌سوی، نزدیک شهر ختن آغاز شد. چنان بنظر میرسد در آغاز سده یازدهم میلادی کتابخانه‌ای آنجا پنهان شده باشد ذخستین بار سر اول شتاین انگلیسی با آنها پی برد این اسناد بخط خروشتنی، دیوانگاری، براهمی، سعدی، ختایی ایغوری، پهلوی اشکانی و چینی به ۲۳۵ گونه خط و هفده زبان است که پنج زبان آنها ایرانی و چند خط ناشناس‌مانده پیدا شده است.

هنینگ انگلیسی آنها را خط‌مانوی خوانده و استبیاء کرده است. امام‌مهر در سال ۱۴۶۸ پس از رسالت زرتشت بد نیا آمد.

در باره مهر باید گفت بخشی از تاریخ کلیسا با تاریخ مهر توأم است باید دید پیش از آنکه اروپائیان عیسوی شوند چه دینی داشتند تا آن روشن نشود بخشی از تاریخ اروپا و کلیسا روشن نمی‌شود. این قسمتی از تاریخ است که اروپائیان از آن خوششان نمی‌آید و طفره می‌روند. آئین مهریک سده پیش از میلاد کنونی در سراسر آسیای کوچک و یونان و روم رواج داشته.

۴۵۴ در سال ۱۴۵۴ رصد زرتشت برابر ۲۷۲ پیش از میلاد ایشور یا عیسی - ناصری ^۵ از مادری بنام آناهیتا زاده شد (آناهیتا یعنی کسی که لکه‌ندارد، ناهید نیز گفته شده) تخمه زرتشت مانند هروارید در گل نیلوفر آبی نهفته بوده است و دختری که در آب آبتنی می‌کرد. از آن تخمه

- ۵- در کتابهای مورخان اسلامی مانند تاریخ طبری و اخبار الطوال دینوری و مروج الذهب والتبه والشرف مسعودی دو عیسی آمده که یکی را چون اهل ناصره بوده ایشور و عیسی ناصری خوانده‌اند.

باردار شده و مهر سوشیانس یا پیغمبر زاده میشود. مهر پرستی یک قرن پیش از میلاد در روم نفوذ یافت. نرون، ترازان، پمپه، کمد، کاراکالا، دیو کلیشین، ژولین، اورلیان، گوردیان و والرین بدین مهر بودند و نقش مهر روی سکه‌های سده اول و دویم و سوم میلادی امپراتوری روم دیده میشود. نرون را میتردادت فرمانروای ایرانی ارمنستان مهری نمود (واژه میلادی یعنی میتردادی و محرف آنست). دیو کلیشین شورایی فراهم آورد و دین مهر را رسمی کرد. در سال ۳۰۷ پیش از میلاد گالریوس ولی‌سی نیوس با قربانی برای پرستشگاه مهر حمایت مهر را برای رم جلب کردند.

ژولین در سال ۳۶۱ خود را فرزند مهر خواند.

بیشتر مورخان فرنگی هرجا باید از مهر پرستی سخنی گویند آنرا بت- پرستی نام میبرند! وزرتاشی را آتش‌پرستی؛ واز بردن نام دین زرتاشی و مهری و مانی پرهیز دارند و تنديس‌های مهر را بت خوانده‌اند!

ورمازن هلنندی مینویسد «سلسله هفت مراتب مهری در تمام امپراتوری روم معمول بود».

بعقیده پرسته آئین مهر از ایران به مغرب زمین و تا کشورهای روم رفت و حتی پس از دین مهر رقیب عیسویت بود آنوقت نوشته‌اند که این دین را چند سر باز سیسیلی برم برند!....

مورخان ایرانی دوره اسلامی هانند ابوحنیفه دینوری در اخبار الطوال- طبری، مقدسی، مسعودی، حمزه اصفهانی در سنی ملوک الارض والانبياء در باره دین مهر چیزی ننوشته‌اند در صورتیکه رویدادهای پیش از آن و بعد را بدقت نوشته‌اند؛ مسعودی چند جادر التنبیه والاشراف و در مروج الذهب بصابئه اشاره میکند از جمله دین امپراتوران روم را پیش از نصرانی شدن صابئی میداند

یعقوبی مورخ دیگر اسلامی نوشه «مطلوبی هست که نوشت آن برهمن گران است»^۷

در توقیعات تقویمهای تورفانی آمده است که : خلاصه آن نقل میشود :

در سال ۱۵ پادشاهی اشکانیان روز آدینه پنجم بهار مادر مهر ببارداری بشارت میباشد و پس از گذشت ۲۷۵ روز روز شنبه شب ۲۵ دسامبر در سال ۱۴۵۴ رصد زرتشت برای ۲۷۲ پیش از زاد روز عیسی مسیح مهرزاده میشود و در هزاره یازدهم ظهر میکند. نام ماهی که مهر در آن ماهزاده میشود دیماه و در ماههای سیستانی کریشتم گویند این تاریخ برایراست با ۲۷۲ سال پیش از زاد روز عیسی مصلوب و چنانکه گفته شد مفسران^۸ سوره آل عمران نیز ولادت عیسی را در سال ۶۵ ملک اسکندر و برابر ۵۱ اشکانی نهاده اند. پس برابر این حساب زادن عیسی مصلوب در سده سوم مسیحی میافتد که قرینه های دیگر از قبیل زمان حواریون عیسی مصلوب و غیره نیز این زمان را تأیید میکنند.

با این حساب عیسی مصلوب در زمان اردشیر ساسانی واقع میشود و برای این زمان دلیل های بسیار است از جمله ابوحنیفه دینوری مینویسد :

«.... داستان سر کشان (حوارج) نخستین چنین بود که یکی از حواریون عیسی نزد اردشیر بابکان آمد . اردشیر سخن او باورداشت و دین عیسی را که در روز گار او ظهر کرده بود پذیرفت و وزیرش یزدان نام نیز از شاهنشاه پیروی کرد . ایرانیان بر اردشیر خشمگین گردیدند و بر آن شدند او را از پادشاهی براندازند پس اردشیر نشان داد از آنچه پذیرفته بود بر گشته ازین رو اورا بپادشاهی باز گذاشتند.^۹

اینک پس از این مقدمه باید گفت که پیش از مسیحیت دین شاهنشاهی اشکانی و دین امپراتوری روم و اروپا و آسیای کوچک و بخشی از چین مهری

۷- تاریخ یعقوبی دفتریکم چاپ لیدن

۸- در معالم التنزیل بفسوری و تاریخ طبری و تفسیر ابوالفتوح رازی

۹- نقل از الاخبار الطوال ابوحنیفه داود دینوری

بوده است و بخشی از ایران زرتشتی بوده‌اند. در سال ۵۳۹ میلاد مسیح اردشیر بابکان و بزرگان ایران بر آن شدند دین مهر را براندازند.

از نوشهای تورفانی چنین بر می‌آید که مسیح اول هردم را به بودا و زرتشت^{۱۰} دعوت می‌کردو در گفته‌های او بشارت بپرخان(مانی) و منواحمد وزرگ (احمد بزرگوار) دیده می‌شود.

سیل، هر تضیی بن داعی در تبصرة العوام نوشته عیسیٰ علیه‌الاسلام خلق را بزرتشت دعوت می‌کرد. در تاریخ کلیسا دسته‌های بسیار می‌بینیم که عقیده به عیسیٰ مصلوب و حواریون ندارند.

صلیب در دین مهر نشانه اتفاق هردم چهار سوی جهانست و شاخه‌های آن برابر بوده و بعد مسیحیت آنرا گرفته و پایه آنرا کشیده بشکل دار درست کرده‌اند. بسیاری از رسوم و آداب امروزی دین عیسوی از مهر پرستی گرفته شده و هنوز بر جاست از روز تولد مهر روز یکشنبه همه از مهر پرستی گرفته شده است. بعقیده شادروان پوردادو: «صلاح مسیحیت در آن بود که عادات و رسوم دین مهر را که در قرون متتمادی در روم ریشه دوانیده بود بپذیرد^{۱۱}

مرا حل هفتگانه دین مهر عبارت است از: کلاع (پرنده، تیز رو) نهان، سپاهی، شیر، پارسا، پیک آفتاب و پیمر و این نشانه‌ها و اشارات در بسیاری جاها دیده می‌شود و چنین است کلاه شکسته مهری که هنوز کلاه اسقف‌هارا می‌ترامیگویند.

۱۰ - زاد روز زرتشت برادر حساب‌های دقیق‌پس از هزاره دهم سال ۱۷۶۷ پیش از میلاد بوده و در سال ۱۷۲۵ پیش از میلاد هنگامیکه چهل و دو سال و پنجاه و پنج روز از زندگانی زرتشت در نیمروز رصد نموده است که اساس حسابهای فجومی و تاریخ بر آن مبنی است (تقویم و تاریخ در ایران از استاد بهروز دیده شود)

۱۱ - ادبیات مزدیسنی

برای این مراحل هفتگانه مهری شستشو لازم است : « شستشوئی کن و آنگه بخرابات خرام »

مراحل عرفانی هفت شهر عشق و مقامات سلوک و هفت خط جام جم همه نشانه های مهری است نام « در مهر » یا « بر مهر » بمعنی در گاه مهر برای آتشکده از یادگارهای مهری است که هنوز به آتشکده زرتشتیان میگویند.

مهر شکست ناپذیر و نیرو رسان بوده و هر دم را از تشنگی میرهاند است. پرستشگاه مهر را مهرا به، میتران، مهران، خورآباد و خربات و میتراءوم خوانده اند که رو به تابش مهر بسامدادی گشوده میشده از این رو هنوز به آتشکده در مهر گویند و پیشوایان مهری را گاه مع خوانده اند. سه پادشاه اشکانی نام مهر و هم رداد و میترات داشته اند اشک ۱۲۹-۶ و این یک نام دینی است. پلواتارخ مینویسد در سال ۶۷ پیش از میلاد مردم غرب و رو میها با آئین مهر آشنا شدند در کتاب « گینزار با » کتاب بزرگ مندائیها مسیح را مشیها گفته اند و مسیح حا نام مهر است که در ادبیات ها بسیار وارد شده :

حافظ در چند غزل اشارات کامل به مهر و مهر پرستی دارد^{۱۲}. از جمله:

یاد باد آنکه نهانت نظری با مابود رقم مهر تو بر چهره ما پیدا بود

یاد باد آنکه نگارم چو کاه بشکستی در رکابش مه نو پیک جهان پیما بود

یاد باد آنکه خرابات نشین بودم و هست و آنچه در مسجدم امروز کم است آنجا بود

که در این غزل رقم مهر و کلاه شکسته، پیک جهان پیما و خرابات همه نشانه ها و مقامات و اشارات مهری است. اهمیت و نفوذ دین مهر در اروپا و دین عیسی باندازه ای است که گاهی پژوهندگان غرب بو حشت افتاده و خواسته اند مهر را که سوشیالیس و پیغمبری بوده که اینهمه در جهان و مسیحیت اثر گذاشته از زمین

۱۲- حافظ در سیر و سلوک که در مقدمه متن انتقادی حافظ یکتائی سال ۱۳۲۸ نگاشته

و انتشار یافته است دیده شود .

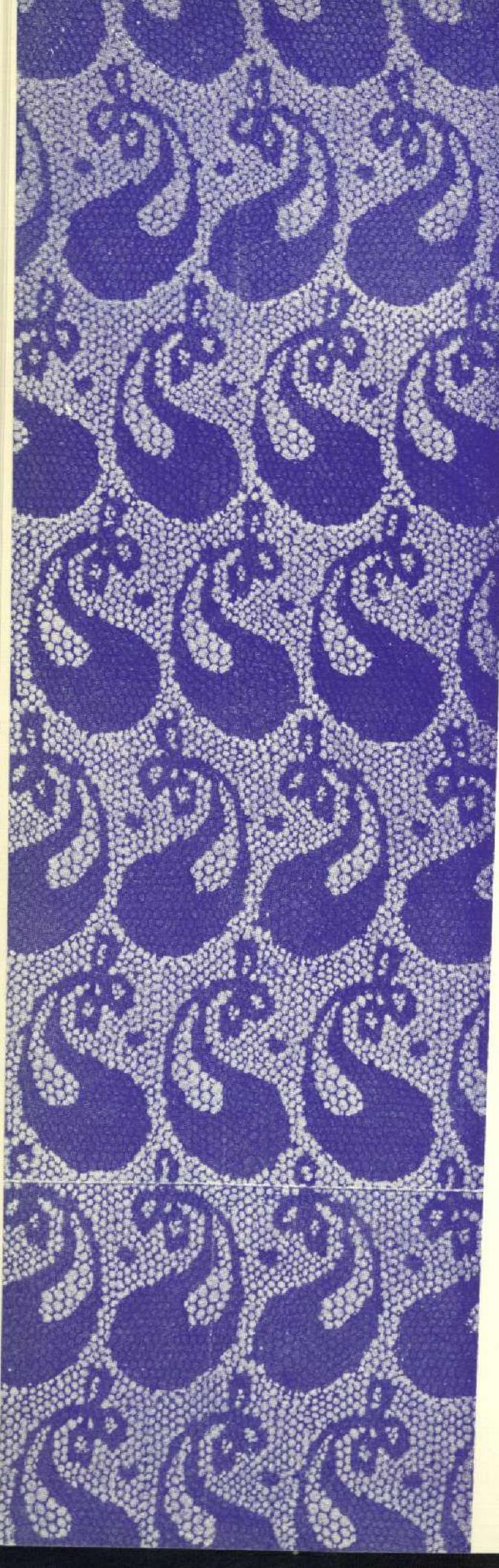
برداشته بـ ه آسمان برده و در شمار خورشید و ستار گان در آورند؟... و حتی از بردن نام آن پرهیز داشته نامهای آپولون، میترا، آفتاب و خورشید را بجای هر گذاشته‌اند و شکفت آنکه برخی از مترجمان و مورخان ایرانی نیز ازین رویه پیروی کرده‌اند.

من در بیشتر کتابهای موزه‌ها از جماده موزه‌های تاریخی تاشکند، دوشنبه، ایروان، تفلیس، ارمیتاژ لنین گراد و لور دیده‌ام که بجای مهر پرستی بت پرستی و ستاره پرستی و آفتاب پرستی بکار برده‌اند و بجهای زرتشت و دین هزدیسنی آتش پرستی! و نامهای دیگر بکار رفته است! و بجای پرستشگاه مهر که نام آن میتران و مهرابه است آنرا معبد آفتاب و معبد آپولون و معبد ناهید (نام مادر مهر) و مانند آن نامیده‌اند که از آن متوجه مهر و پرستشگاه او نشوند که هزاران مهرابه تنها در سراسر اروپا پیدا شده و تنها در شهر رم بیش از یکصد کلیسا یافته‌اند که روی مهرابه هابنا شده است.

چون پیغمبر مهر بانفوذ جهان‌گیر دینی که عرضه داشته از عقاید پیش از خود مانند میترائیسم و عقاید زرتشتی و بودائی استفاده کرده چنان‌که در دین هزدیسنی هر در شمار ایزدان آمده و هریش特 یکی از زیباترین یشت‌هاست که بیش از او آمده گروهی خواسته‌اند ازینراه نیز خلط مبحث کرده مهر را گاهی از خدایان و زمانی آفتاب و خورشید و ستاره و وقتی ایزد و فرشته نشان دهند تا توجه به مهر سو شیانس و مهر دین آور کمتر پیدا شود.

احتمال دیگر آنست که چون تاریخ یونان بیشتر آمیخته با افسانه خدایان است و پیش از دین ههر در یونان و روم میترائیسم پیشینه داشته ازین رو برخی از پژوهندگان غربی و نویسنده‌گان دانسته و ندانسته اشتباه کرده هر واژه‌ای آنرا با میترائیسم آمیخته‌اند.

در نتیجه باید توجه داشت که هرجا گفتگو از هر یانامهای مختلف آن است باید از اهمیت هر سو شیانس که یکی از پیشوaran بزرگ‌ادیان بوده است غافل نشد.

روابط ایران و هلند

از

خانبابا بیانی

(دکتر در تاریخ)

روابط ایران و هلند

در زمان صفویه^۴

سفارت موسی بیک

خانبaba با بیانی

(دکتر در تاریخ)

« استاد تاریخ دانشگاه تهران »

شاه عباس کبیر چون دست
پر تفالیها و اسپانیائیهای را از
سواحل و آبهای خلیج فارس
کوتاه کرد، در تعقیب و اجرای
سیاست اقتصادی خود لازم دید
برای حفظ ارتباط و مناسبات
بازرگانی ایران با دنیای غرب
و خوشی کردن عملیات دولت
امپراطوری عثمانی در خلیج
فارس، یعنی شاهراه حیاتی
بازرگانی ایران، دوست و متحد
دیگری از میان ملل اروپائی که
بیشتر بنفع وی باشد پیدا کند.
تصادفاً هلندیها که در این زمان
پس از تصرف قسمتی از هندوستان
شرقی و طرد پر تفالیها از این
نواحی، بفکر افتاده بودند از
راه خلیج فارس با دولت ایران

در روابط بازار گانی و اقتصادی داخل شده در سواحل دریای هزبور هر آنکه و پایگاههای بازار گانی برای خود تأسیس نمایند، منظور و هدف شاهنشاه ایران را عملی ساخت.

هلندیها، که بواسطه وضع جغرافیائی کشور خویش، در ارتباط بادریاها بودند و افتخار میکردند که « فرزند ارشد اقیانوس بوده در پناه آن اهمیت و اقتدار و ثروت سرشار یافته اند» با وجود اینکه سالهای متعددی در قید رقیت امپراطوری هابسبورگ اسپانیا میزیستند، خودرا در بهنۀ اقیانوسها انداخته بکار صید ماهی و داد و ستد مشغول شدند. تعداد کشتیهای بازار گانی آنان روز بروز روبرو افزایش میرفت و به این وسیله انواع کالاهارا از نقاط مختلفه جهان وارد کرده در بازارهای اروپا بفروش هیرساندند.

در سال ۱۵۹۴ میلادی هلندیها برای پیدا کردن راهی از سمت شمال به مشرق زمین و مخصوصاً به هندوستان در دریای شمال بعملیات پرداختند^۱ و در نتیجه موفق شدند هر آنکه بازار گانی و اقتصادی در نزدیکی قطب شمال در شبه جزیره اسکاندیناوی تأسیس نمایند. ولی انتشار گزارشہای مسافرت یکی از جهانگردان هلندی بنام لینشوتن دوهارلم^۲ که در سال ۱۵۸۳ میلادی به مردم رئیس روحانی پرتغالی بندگوآ^۳ بهندوستان رفته بود، رفت و آمد به آن کشور را از طریق افریقای جنوبی معمول و متدائل کرد. در سال ۱۵۹۵ هلندی دیگری بنام کورنلیز فان هوتمن^۴ که در خدمت دریا نوردان پرتغالی بود از شرکتی که در آمستردام باسم « شرکت سرزمینهای دور»^۵ تشکیل شده بود، چهار کشتی و شصت عراده توب و دویست و پنجاه نفر ملاح گرفته از راه

۱— برای احتراز از برخورد با پرتغالیها و اسپانیائیها و انگلیسیها که در این زمان در اقیانوسها تسلط کامل داشتند.

2— Linschoten de Haarlem.

3— Goa.

4— Cornelisz Van Houtmen.

5— Compagnie des pays lointains.

افریقای جنوبی بجانب هشتر عزیمت نمود. هوتمن پس از گذشتین از مادا گاسکار و مالاکا و جزایرسوند به جاوه رسید و پس از دو سال مسافرت و گذرانیدن روزهای سخت و دشوار به هلند مراجعت کرد و اطلاعات مفیدی از مسافرت خود به ارمغان آورد.

دسته‌ای دیگر از کشتی‌ها با توسط شرکت بازار گانی آمستردام و زلند در زیر فرماندهی اولیویه فان نورت^۶ از طریق خط مسافرتی مازلان و جزایر ملوک عزیمت دور دنیارا کرد و پس از سه سال مسافرت به هلند باز گشت (۱۶۰۰-۱۵۹۸). مسافرت این دو دریانورد به هلندیها ثابت کرد که انحصار بازار گانی ادویه و طلا از دست پر تغایرها و اسپانیائیها خارج شده هلندیها با تفوقی که در نیروی دریائی پیدا کرده‌اند میتوانند جانشین آنها بشوند. هلندیها در او اخر قرن شانزدهم میلادی بیش از ده هزار کشتی و صد و شصت هزار ملاح داشتند و سود سالیانه آنان بالغ بر بیست ملیون فلورن (واحد پول هلندی) شده حدود پیش‌فتیشان تراپین و آنام رسیده بود.

هلندیها با در اختیار داشتن تقریباً تمام کشتی‌هایی که در سواحل اروپا در حرکت بودند توانستند بازار گانی بیشتر نواحی مرکزی و شمالی اروپا را بخود منحصر نمایند. از طرف دیگر طولی نکشید که بازارها و داد و ستد افتاد. بازار گانان هلندی با صندوقهای مملو از طلا و نقره و سایر کالاهای قیمتی بکشور خویش مراجعت میکردند. آمستردام و روتردام بزودی جای لیسبون را در پر تغال و بندر آنورس^۷ را در پی‌بای جنوبی (بلژیک) گرفت و از مهمترین بنادر آن زمان اروپا گردید. تمام این ثروت سرشار مرهون قدرت اعتباری و در اختیار داشتن قسمت اعظم فلزات قیمتی و ایجاد پشتوانه اوراق بهادر در بانک‌ها و راج اسکناس، بوسیله هلندیها بود. بازک آمستردام انواع و اقسام پولها

6— Olivier Van Noort.

7— Anverse.

و اوراق بهادر و چکها و سفته‌های تمام کشورهارا می‌پذیرفت و مورد معامله قرار میداد. بانک هزبور در سال ۱۶۶۰ بزرگترین قدرت مالی آن زمان را در سراسر جهان تشکیل داده قوانین مالی و معاملات خود را بتمام بانکهای بین‌المللی تحمیل می‌کرد.

هلندیها بر خلاف ملل استعمار گراروپا هانند پرتغالیها و اسپانیائی‌ها و انگلیسها به اشغال سیاسی و نظامی اراضی جدید اعتماد نداشتند بلکه هدف آنان بیشتر انحصار بازار گرانی نواحی اشغالی بود و اگر مراکز و پایگاههای در آن سرزمینها ایجاد می‌کردند فقط برای تمرکز و انبار کردن کالاها و توزیع آن در داخله کشورها واستفاده از منابع و ثروت آن نواحی بود. چون وضع اداری و سیاسی هلند با سایر کشورهای اروپائی تفاوت داشت برای درک مناسبات و روابط سیاسی و دیپلماتیک این کشور با سایر دولتها لازم دید برای روشن شدن ذهن خوانندگان گرامی بشرح مختصری از تشکیلات سیاسی و روش حکومت ایالات متحده هلند مبادرت ورزد.

جمهوری هلند را میتوان حکومتی انتلاقی از دولتها مستقل دانست. تعدادی از ایالات بدون داشتن سرحدات دقیق بنامهای: گلدر،^۸ هلند،^۹ زلنده،^{۱۰} اوترخت،^{۱۱} فریز،^{۱۲} اورایسل^{۱۳} و گرونینگ^{۱۴} تشکیل ایالات جمهوری هلند را میدادند که غیر از اتحادیه اوترخت^{۱۵} هیچگونه علاوه و پیوندی ایالات

8—Gueldre. 9—Zelande. 10—Utrecht. 11—Frise.

12—Oueryssel. 13—Groningue.

۱۴—اتحادیه اوترخت Union Utrecht که بوسیله ژان دوناسو استاد هودر برای دفاع در برابر اقدامات سیاسی و نظامی دولت اسپانیا که در صدد بود نهضت استقلال طلبی هلندیها را منکوب نماید، تشکیل گردید (ژانویه ۱۵۷۹). اتحادیه مقرر میداشت :

۱—فراهرم ساختن مقدمات برای استقلال جمهوریهای ایالات متحده

۲—ادامه جنگ برعلیه سپاهی است فیلیپ دوم پادشاه اسپانیا

۳—حفظ و نگاهداری تشکیلات قدیمی و تثبیت قدرت دولتهاي جمهوری

۴—برقراری آزادی عقیده و مذهب در هر یک ایالات

مزبوررا بیکدیگر پیوند نمی‌داد. ولی بعد ها همین مقررات بصورت قانون اساسی برای تمام ایالات جمهوری هلند درآمد.

ایالات جمهوری بوسیله مجلس شورای طبقاتی^{۱۵} که از نمایندگان ایالات تشکیل میشد، اداره میگردید. اختیارات این مجلس بسیار محدود بود زیرا ایالات جز در سیاست خارجی تماسی با یکدیگر نداشتند و اتفاقاً در همین موضوع بود که قدرت مجلس طبقاتی بحد کمال رسیده بود. عقد معاهدات و تشکیل اتحادیه‌های سیاسی و نظامی و دادن دستورات به سفرا و تنظیم مبانی مذاکرات سیاسی و دیپلماسی و تعیین تعداد نفرات ارتش و نیروی دریائی و انتخاب فرماندهان ارتش همه از اختیارات مجلس مزبور بود.

در مجلس طبقاتی، هر ایالت دارای یک رأی بود و تصمیمات بااتفاق آراء گرفته میشد و قبل از اتخاذ تصمیم نمایندگان موظف بودند قبل از نظر و موافقت ایالت و یا انجمن شهر حوزه انتخابی خود را جلب نمایند و مجلس نمیتوانست ایالات را به تبعیت از آراء اکثریت مجبور نماید. اشکالات اخذ تصمیم قطعی بهترین وسیله برای سفر او مأمورین خارجی بود که میتوانستند با دادن رشوه به اسرار دولتی آگاه شوندو در موقع ضروری و لازم نفوذ و عقاید خود را تحمیل نمایند. در حقیقت باید گفت که استقلال کامل در ایالات جمهوری در معنی وجود نداشت و ارتباط و پیوستگی آنها بایکدیگر علاوه بر اتحادیه او قرخت‌بیشتر از اشتراك منافعی بود که در اثر منافع اقتصادی و وحدت زبانی و مخصوصاً توحید مذهب (کالوینیسم)، که در تمام ایالات ریشه دوانید، رائج شده بود، بوجود آمده بود. دو ایالت هلندوزلاند که نصف جمعیت جمهوری را شامل و دارای بیست شهر مهم بود از سایر ایالات توانانتر و حکومتی مخصوص بخود (حکومت ملی) و مذهب رسمی (کالونی) داشتند و طبقات اشراف و ملاکین و بازار گنانان بر سایر طبقات حکومت کرده بدانه ابرتری

و مزیت خاص داشتند. علاوه بر مجلس طبقاتی شخص دیگری بنام «استادهودر»،^{۱۶} که قبل از اعلام استقلال بنام فرمانروای اسپانیا در پی با حکومت میکرد و پس از آن بعنوان نایب السلطنه، بدون اینکه پادشاهی باشد، زمام امور رادر دست داشت. فرماندهی کل قوا و صدور فرمان عفو عمومی و عزل و نصب قضات از اختیارات وی بود. و در حقیقت هیتوان گفت که زمامدار مطلق و مختار ایالات جمهوری بشمار میآمد.

در مقابل مقام استادهودری مقام دیگری وجود داشت بنام «رادپانسیوناریس»^{۱۷} هرایالتداری مشاور حقوقی مخصوص بخود بود که در مجتمع و شوراهای دولتی سمت ریاست را داشت، از میان مشاوران حقوقی سایر ایالات مشاور حقوقی هلند که در ضمن نمایندگی آن ایالت را در مجلس طبقاتی داشت، مهمتر و برجسته‌تر از دیگران بود که بلا فاصله پس از تشکیل جمهوری و اعلام استقلال، مرکز ثقل سازمان اداری دولت قرار گرفت. مذاکرات سیاسی و روابط با دولتهای خارجی بهمراه وی بود.

در اوایل قرن هفدهم مقام شامخی را در میان دولتهای معظم اروپا مانند فرانسه و امپراطوری آلمان و کشورهای اسکاندیناوی و انگلیس، دارا بود و بایک یک آنها ارتباط سیاسی و اقتصادی داشت.

از آغاز قرن هفدهم میلادی دستهای از مسافران هلندی در دربار پادشاهان صفویه در رفت و آمد بودند که بیشتر صنعتگر و از این جهات طرف توجه شده بودند. یکی از آنها نقاشی بود بنام ژان لوکازون فان هاسلت^{۱۸} که سالهای متعددی در دربار شاه عباس بسر برده خدمات شایانی برای تسهیل کار هم میهناخود انجام داده بود. هلندیها که کشور ایران را بازار مهمی برای فروش کالاهای هندوستان دیده بعلاوه باهمیت ابریشم آن پی برده بودند در صدد

16—Stadhoudar.

17—Raad-pensionaris.

18—G. L. Van Hasselt

بر آمدند بواسیل همکنه بمقصود خویش نایل آیندوچون در موقع جنگهای ایران و پر تغال به نیروی دریائی انگلیس، متحد ایران، با فرستادن چند ناو کمک کرده بودند، با این بهانه از دربار اصفهان تقاضانمودند که ایشان را نیز در بازار گانی ایران و مخصوصاً در معاملات ابریشم، بادولتهای دیگر شریک سازد، شاه عباس هم چون در این زمان در گیرودار جنگ با عثمانیها بود از نظر جلب متحدی دیگر بدون تردید پیشنهاد هلنندیها را با دادن امتیازات چندی پذیرفت. کار پیشرفت هلنندیها در ایران بجای رسید که سرتوماس روئه^{۱۹} سفیر انگلیس در دربار اصفهان، نامه‌ای در تاریخ ۱۶۱۷ به شرکت هند انگلیس به این موضوع نوشت: «رفتار و اقدامات هلنندیها که در صددند به حقوق ما تجاوز نمایند غیر قابل تحمل شده است».^{۲۰}

شرکت بازار گانی هند هلنند چون موقع خویش را در دربار شاهنشاه صفویه استوار دید مصمم شد مراکزی در بندر عباس و در اصفهان برای امور بازار گانی خود تأسیس، نماید به این قصد سفیری بنام هوبرت ویسنیچ^{۲۱} به اصفهان فرستاد. ورود این سفیر مصادف شد با پیروزی شاه عباس در جنگ با عثمانیها و طرح بیرون کردن پر تغالیها از خلیج فارس. پادشاه ایران با کمال گرمی و همربانی از سفیر هلنند پذیرائی نمود و حتی حاضر شد با پیشنهاد سفیر با وجود مخالفت شدید انگلیسها و طرفداران آنها در دربار معاهده‌ای مبنی بر آزادی اتباع و بازار گانان هلنندی در ایران و با دادن امتیازات چندی از جمله واگذاری انحصار ابریشم به آن دولت با او امضاء نماید. (۲۱ نوامبر ۱۶۲۳ میلادی - ۱۰۳۳ هجری قمری).

۱۹— Sir Thomas Roe.

20—Wilson (A. T.) Golfe Persique, trad. persane. p. -128 .

21—Huybert Visnich.

متن معاهده به این قرار است : ۲۲

- ۱ - اعليحضرت به اتباع و بازار گانان هلندي اجازه ميدهد که در سراسر خاک ایران رفت و آمد کرده آزادانه بداد و ستد مشغول باشند.
- ۲ - هلنديها مجبور نیستند کلاهائی که هاييل نیستند خريداری نمایند و اجازه دارند هر نوع امتعهای را که بخواهند بخرند یا بفروشند.
- ۳ - هلنديها از حقوق و عوارض گمر کی اعم از واردات و صادرات معافند

(به استثنای حقوق راهداری)

تبصره : ولی به آنها اجازه داده نمیشود بیش از مقدار احتیاج کالا وارد یا خارج نمایند.

۴ - مال التجاره و اموال هلنديها را نمیتوان چه در موقع ورود و چه در هنگام صدور در گمر کیخانه ها متوقف ساخت. هلنديها اجازه دارند آزادانه با اموال خود بهر کجای کشور که هاييلند در رفت و آمد باشند.

تبصره : احدی حق ندارد کلاهای وارد و صادر هلنديها را به استثنای کلاهای ممنوعه توقيف نماید.

۵ - هلنديها اجازه دارند واحد وزن و مقیاس و اندازه معمول در کشور خود را در موقع داد و ست بکار برند.

۶ - زمانیکه یکی از اتباع هلندي بدون گذاشت وارث و یا داشتن همراهی از اتباع هلندي در خاک ایران فوت نماید فرماندار محل موظف است دارائي او را نگاهدارد تازمانیکه یکی دیگر از هلنديها به جانشينی او انتخاب شود یا همانوران رسمي شرکت هلندي آن دارائي را مطالبه نمایند که در اين صورت فرماندار محل موظف است تمامي آن اموال را به آنان تحويل دهد و اگر در هنگام فوت از اتباع هلندي در آن محل باشد تمام اموال متوفی بوی تحويل خواهد شد.

- ۷ - اعلیحضرت وعده خواهند فرمود که کالاها و اثاثه سرقت شده هلنديها و يا اتباع ايشان در خاک ایران از طرف دولت جبران شود .
- ۸ - هيچگونه اشکالی برای کردن شتر و قاطر و سایر چارپایان از طرف مأمورین دولت ایران برای هلنديها فراهم نخواهد شد ، بعلاوه تمام کاروانيها موظفند کرایه حمل و نقل را بهباهی متداول و معمول در کشور از هلنديها دریافت دارند .
- ۹ - مأموران هر محل موظفند برای هلنديها وسائل سکونت و خواربار و سفر را فراهم آورند و در صورت لزوم عده‌اي نگاهبان برای محافظت آنان در اختیارشان بگذارند .
- ۱۰ - خانه اتباع هلندي در ایران از هر گونه آزادی برخوردار است وحدی حق ندارد بدون اجازه وارد خانه‌های آنها بشود و در صورتیکه کسی بخواهد بزور داخل شود هلنديها اجازه دارند در مقابل تعرض از خود دفاع نمایند .
- ۱۱ - هلنديها حق دارند برای خود در خاک ایران کلیسا و معابد ایجاد نمایند .
- ۱۲ - هلنديها حق دارند برگان مسيحی را خریداری نمایند مشروط براینکه برگان مزبور از اتباع مجلس طبقاتی ایالات جمهوری نباشد .
- ۱۳ - اگر يك نفر هلندي بدین اسلام گردد مأموران هلندي حق دارند او را توقيف کرده اموالش را ضبط نمایند .
- ۱۴ - در صورتیکه يك نفر هلندي مرتكب جنایت و قتل بشود . مجنی و قاتل و مقتول از هر ملتی باشد ، مرتكب از طرف رؤسای مربوط بخود محاکمه خواهد شد .
- ۱۵ - اگر يك نفر هلندي مرتكب خلاف منافی عفت شود از طرف رؤسای مربوط بخود محاکمه خواهد شد .

- ۱۶ - هلنديها حق دارند در محله ارامنه گورستانی برای خود احداث نمایند.
- ۱۷ - مترجمان هلنديها دارای تمام حقوق اتباع هلندي میباشند.
- ۱۸ - مستخدمین هلنديها از هر ملتی اعم از ایران، ارمنی، یهودی و بنگالی که باشند از هر گونه تعرض در امان هستند.
- ۱۹ - اگر در آبهای متعلق به ایران کشتی از هلنديها غرق شد استانداران و مأموران محلی موظفند لوازم و کالاهایی که از غرق نجات یافته حفاظت نمایند و عین آنها را بدون تقاضای جبران به مأموران هلندي تحويل دهند.
- ۲۰ - هلنديها حق دارند اسب و سایر چارپایان را از ایران خریداری و صادر نمایند.
- ۲۱ - مال التجاره های واردہ بوسیله هلنديها در زمان انعقاد معاهده (۱۶۲۳) در شیراز و جزیره هرمز از تمام حقوق گمر کی معاف خواهد بود.
- ۲۲ - راهداران حق ندارند از هلنديها مالیات راهداری مطالبه نمایند. تبصره: هلنديها اجازه دارند انواع کالاهای را با استثنای اسب و سایر اجنباس ممنوع الورود که قبلاباید برای ورود آنها کسب اجازه نمایند، وارد خاک ایران نمایند.
- ۲۳ - اگر سفیری از جانب دولت هلنند برای گرفتن بعضی امتیازات به ایران بباید اعلیحضرت وعده خواهند فرمود در صورتیکه تقاضاهای او مجاز باشد، موافقت فرمایند.

پس از انعقاد معاهده که مفاد آن تماماً بنفع هلنديها بود و پادشاه ایران بنابر مصالح سیاسی با آن موافقت کرد، مجلس طبقاتی هلنند نامه‌ای مبنی بر اظهار تشکر به این مضمون برای شاه عباس فرستاد:

«پادشاه با اقتدار و پادشاه پیروزمند».

« قادر متعال چنین خواست که سلاحهای ماعلیه دشمنانمان بکار بیفتد. »

پیوسته در صدد این هستیم که با همسایگان و پادشاهان و فرمانروایان سرزمین‌های دور دست روابط و مناسبات دوستانه برقرار نمائیم. بسیار جای خوشوقتی است که توانستیم با هو فقیت دوستی آن اعلیحضرت را برای خود بدست آوریم. «با کمال خوشوقتی بوسیله مدیر کل امور هند شرقی اطلاع یافته‌یم که باز ر گنان ماقمیم باتاویا اجازه دارند از بنادر متعلق به اعلیحضرت شاهنشاهی دیدن نمایند.

«با کمال هسرت شنیدیم که اعلیحضرت موفق شدند دشمنان خود را از سرزمین‌های ایران طرد کرده جزیره هرمز که نهایت اهمیت را برای باز ر گانی کشور شما دارد، از دست آنان بیرون آورند و به عقد معاهده‌ای که بنفع هر دو ملت است موافقت نمایید. عظمت و افتخار و پیروزی بر دشمنان را برای آن اعلیحضرت خواستاریم. از آن اعلیحضرت استدعا داریم اجازه فرماهند اتباع و باز ر گنان ما آزادانه و با اطمینان در کشور شما زندگی کرده بداد و ستد مشغول باشند و از تمام مزایای معاهده استفاده نمایند و از آن برخوردار باشند . . .»

شاه عباس با کمال حسن نیت باتمام تقاضاهای هلندیها به امید اینکه بتواند متحدى از این راه بدست آورد موافقت نمود و برای جلب دوستی و استحکام بیشتر روابط بین دولتين تصمیم گرفت سفیری به هلند بفرستد بهمین مناسبت یکی از درباریان خود را بنام موسی بیک بادستوراتی روانه لاهه پایتخت هلند کرد. سفیر ایران در ۹ فوریه ۱۶۲۶ (۱۰۳۶ هجری قمری) به لاهه رسید و طبق فرمان شاه عباس با مجلس طبقاتی داخل درمذاکره شد و پیشنهادات دولت ایران را ضمن نامه‌ای بقرأ ذیل تقدیم آن مجلس کرد :

« پادشاه ایران از مجلس طبقاتی تقاضا می کند که به اسرع اوقات سفرا و نمایندگان سیاسی و اقتصادی خود را از امپراتوری عثمانی خارج سازد. زیرا هلندیها بهیچوجه در امپراتوری مذبور آزادی عمل ندارند در حالیکه در ایران میتوانند با آزادی کامل به کسب و کار خود مشغول باشند.

« شاه به هلنديها اجازه خواهد داد در تمام کشور ایران آزادانه رفت و آمد نموده ببازرگانی اشتغال ورزند .

« پادشاه ایران بدولت هلنند خاطر نشان مینماید، بواسطه حفظ هنافع هلنديها در خلیج فارس بدولت و پادشاه اسپانیادر جنگ داخل شده جزیره هرمز و بندر گمبرون و جزیره قشم را از دست آنها بیرون آورده است بنابراین اجازه می دهد که کشتیهای هلنندی آزادانه در خلیج فارس رفت و آمد نمایند .

« چون هنوز بعضی موقع در خلیج فارس مانند مسقط ولارکو غیره در دست اسپانیائیها باقیمانده واژاین راه ممکن است به بازارگانی و منافع هلنديها لطمه وارد آید، دولت ایران حاضراست با همان شرایط که با انگلیس‌ها برای گرفتن هرمز معاهدہ بسته است، بدولت هلنند نیز قراردادی امضانماید و بکمک یکدیگر از راه خشکی و دریا موضع و استحکامات مزبور را از تصرف اسپانیائیها خارج نماید .»

عین نامه موسی بیک بخط خود او حاوی پیشنهادات دولت ایران مصبوط در آرشیو مجلس طبقاتی در لاهه ۲۴ با تمام اغلاط املائی و انشائی آنرا ذیلا متذکر می‌شود:

« واجب العرض بمنتهی کمترین موسی .»

« اول بعرض میرساند که مدعای نواب اشرف اقدس ارفع که هزار جانی گرامی فدای نامش باد آنست که قونسرهای (قنسو لهای) خود را وداد و ستد را از ولايت روم (عثمانی) بر طرف نمایند و هر چکه در اول کای ایشان می خرند از ولايت ها می رود درینجاها خرید و فروخت نمایند و مقرر نمایم که هر چکه ایشان خرید و فروخت کنند اول مردو می ایشان و بعد از آن مردو می ما خرید نمایند و هر مت (حرمت) و عزت ایشان را تاقایت (غایت) در این ولايت چه قدر کرده اند بعد ازین پیشتر کنند و عمرای (امرای) عظام را سفارش نمایم که در

هرجا و هر مکان که روند خدمت و عزت ایشان را بجای آورند و بعد ازین نوعی سلوک شود که در مابین ما و ایشان جدای در میانه نباشد.

« دیگر بعرض میرساند که چند سال شد که میانی ما و پادشاه پرتکال نزاع و جنگ است و هر مزرا با چند قلعی (قلعه) از ایشان ستاده ایم و میخواهم (میخواهم) که پاوآمد ورفت ایشان را ازین ولایت بر طرف نمایم و باشما و مردوی شما دوستی ویگانگی در میانه شود که تارویزی کارها (روزگارها) بماند و قلعی (قلعه) مشکست (مسقط) و لارک و غیره که درینجاها دارند با یتفاق (باتفاق) شما از دست ایشان بگیریم بنوعی که با جماعت انگلیس در هر مز قرارداده ایم با ایشان نیز بهمان طریق سلوک نموده شود و اگردادوستدی شما از هندوستان نیز بر طرف شده در هر مز خرید و فروخت کنند که در زمان پرتکال چمعی (?) هند و پارس و روم وغیره بود باز بهمان طریق شود بلکه دیگر پیشتر خاهد (خواهد) شده و بحسب (بحسب) تقدیری ایلاهی (الله) چنین شده است که هر کسی که دو شمن ماست و دشمن ایشان نیز شده است و آنچه که لایق دولت باشد در مابین بعمل میباید آورد بنوعی که بخارطی مبارک رسید جنان نمایند و امر و علی. ». تذکاریه موسی بیک در تاریخ ۲۶ آوریل ۱۶۶۶ تسلیم مجلس طبقاتی شدولی مجلس جواب آنرا موکول به مشورت و با ظهار نظر مدیران شرکت بازار گانی هند شرقی نمود. پاسخی که قرار شد به سفیر ایران داده شود به این مضمون بود :

« مأموریتی که آن مجلس عظمی در تعقیب پیشنهادات سفیر ایران در تاریخ ۲۶ آوریل به مدیران شرکت هند شرقی داده اند پس از بحث و بررسی کامل به این نتیجه رسید که مدیران شرکت معتقدند که پیشنهادات مزبور بهیچوجه منافعی را برای شرکت در بر ندارد زیرا مدتی پیش معاہده ای با دولت ایران منعقد شده است که دارای امتیازات کافی بوده و نظرات شرکت را دقیقاً تأمین مینماید و در خصوص احصار نمایندگان و مأموران هلندی از ترکیه نمیتوان

جوابی دادزیر این مسئله بهیچوجه ارتباطی با ماهیت امر ندارد، امادر باره دخالت نظامی، شرکت رسماً اعلام میدارد علاوه بر اینکه دخالت در جنگ فوق العاده دشوار و متنضم مخراج هنگفتی است از نظر سیاسی و اقتصادی هیچگونه منافعی را برای شرکت نمیتوان در آن منظور داشت.»^{۲۵}

جواب مجلس طبقاتی سفیر ایران را نامید نکرد و در مراحل مختلف در صدد برآمد بلکه بتوانند نظر موافق مجلس طبقاتی را در قبولاندن پیشنهادات دولت ایران، جلب نماید. در آرشیو لاهه اسناد فراوانی که حاکی از طولانی شدن مذاکرات بین دولت هلند و سفیر ایران است وجود دارد ولی مقاصدهای بواسطه عدم اطلاع و آشنائی موسی بیک بزبان هلندی و در اختیار نداشتن مترجم واردی که بتواند مراسلات و مذاکرات را برای سفیر ترجمه نماید، مأموریت ویرا بدون نتیجه گذاشت. این جانب چندین فقره از این اسناد را که در ذیل هریک از آنها موسی بیک با خلط خود اذعان به نفهمیدن مطالب نامه‌ها کرده است از آرشیو لاهه عکسبرداری نموده‌ام که عین هتن نوشته‌های او را ذیلاً منتذ کر می‌شود:

در ذیل نامه‌های بشماره ۷ چنین می‌نویسد: ^{۲۶}

«بنده زبانی شما را نمیدانم اگر تقصیری شده است از بنده نیست.»
 «و درینجا هرچکه نوشته‌اند بنده در کاه موسی غلام خاصه شریف زبان نمیداند اگر تقصیری در نوشتن شده باشد معزو (معدور) فرمایند امضا موسی.»
 «خدمت وزرا وارکانی دولت جماعت اولنده (هلند) معلوم باشد که سخن بسیار است و بنده واشان زبان نمیدانیم که خود گفته و جواب بگیریم و نمیدانیم که آنچکه ما گفته‌ایم همان را نوشته است یا هرچکه بخاطر ش رسیده است

25—Arch. des Etats-Généraux. Document secret No. 1.

۲۶—در آرشیو لاهه، که شخصاً از آنجا دیدن کردم، راجع به ایران اسناد بسیاری موجود است که تماماً بزبان هلندی قدیم است که حتی فهم آن برای هلندیهای امروزه نیز بسیار دشوار است. برای ثمنه چند فقره از آن اسناد را ضمن این مقاله منتشر می‌نمایم، امیدوارم بتوانم با فرصت کافی روزی اسناد مزبور را بوسایل ممکنه ترجمه کرده در دسترس بگذارم.

نوشته است العبد العقل (الاقل) موسی غلام خاصه الشریفه زیاده سرور و دعا « و هر چکه نوشته اند بنده زبان نمیداند که بدایم چه نوشته اندوا گر تقصیری در نوشتن باشد معزور (معدور) فرمایند امضا موسی. »

فقط در ذیل یکی از نامه‌ها مطالبی به اینقرار نوشته که میرساند شاید تا اندازه‌ای مضمون نامه را درک کرده است « بخدمت وزرا و دیوانعالی او لنه معلوم باشد که چندسواد کری نواب اشراف اقدس همیون درینجا و در مصروف (آمستردام) هست و میخاهند که خرید و فروخت نمایند و خرجی کمرک و کشتی را میدهند اگر هکزارید و پیاس هبرید (؟) حکم نوشته بودهند که ایشان خرید نمایند اگر نه از انگلیس نوشته اند که شمارا خاهم برد و دعا « موسی بیک چون از گرفتن نتیجه مأیوس شد و نتوانست پیشنهادات پادشاه خود را بمجلس طبقاتی و زمامداران هلندی بقبولاند در ۱۲ مارس ۱۶۲۷ به مردمی ژان پی برز کوئن^{۲۷} حکمران باتاویا بصوب ایران عزیمت کرد.

مجلس طبقاتی پس از عزیمت سفیر ایران نامه‌ای در پاسخ پیشنهادات دولت ایران در تاریخ ۲۶ سپتامبر ۱۶۲۷ بدربار اصفهان فرستاد که خلاصه آن باین قرار است.^{۲۸}

« درباره پیشنهادات سفیر آن اعلیحضرت متذکر میشود :

« درخصوص فراغواندن نمایندگان هلندی از ترکیه و اطمینان به افتتاح مناسبات بازار گانی با دولت اعلیحضرت باید بعرض اعلیحضرت برسانیم که نمایندگان و مأموران هلندی در شهرهای ترکیه بخرج شرکتهای بازار گانی خصوصی میباشند و مأموریت آنان منحصرآ دفاع از اتباع هلندی است که

27— Jan Pieberz Coen.

28—Dunlop (H.) Hist. de la compagnie des Indes Orientales en Perse - t. 72. p. 707-708.

به اسارت دزدان ترک در آمده‌اند. کنسولها و بازار گنان هرزمان که تشخیص بدنهند میتوانند آزادانه در قلمرو حکومت اعلیحضرت بداد و ستد مشغول شوند و از مراحم ملوکانه برخوردار گردند با طیب خاطربایین کار اقدام خواهند کرد.

«در موضوع جنگ علیه پر تغالیها از حسن نیت آن اعلیحضرت بسیار مسرور و خوشوقتیم زیرا مدت پنجاه سال است که ما با این دشمن عمومی در جنگ وستیز هستیم. بادر نظر گرفتن حسن نیت شاهانه بزودی سفیری بدربار اعلیحضرت اعزام میداریم و وی را مأمور میکنیم که در این مورد وارد مذاکره شده آنچه را که قدرت نظامی ما در هندوستان اجازه میدهد در اختیار شما خواهیم گذاشت. در خلال این مدت به حکمران هندوستان دستور داده ایم بوسیله ناو گانی که مأمور خدمت میان هندوستان و خلیج فارس هستند اسباب مراحت پر تغالیها را فراهم سازد...»

شاه عباس پس از مدتی انتظار چون از اعزام سفیری که مجلس طبقاتی در نامه جوابیه خود و عده داده بود خبری ندیدنامه‌ای به این مضمون فرستاد^{۲۹} که خلاصه آنرا متذکر میشود:

« نظاماً للسلطنته والشوكته والنصفه والعظمة والابتهه والاقبال پادشاه النديس ...^{۳۰}
بعد هذا هرفع رأى محبت اقتضا ميگرداشد که چون میانه ما و حضرات سلطین عظام عیسويه و پادشاهان رفيع مقام فرنگيه رابطه دوستي و وداد و ضابطه مصادقت و اتحاد مرعى و ابواب آمد و شد و رسيل و رسائل مفتوح است

۲۹ - این نامه یکبار در کتاب یکصد و پنجاه سند تاریخی ص ۳۱-۳۲ از انتشارات برای بار دیگر به انتشار قسمتی از آن مبادرت میورزد.

۳۰ - چنانکه در مقدمه تاریخی متذکر شد در تشكیلات مملکتی هلند مقام سلطنت وجود نداشت، مجلس طبقاتی و مقام استاد هودری جانشین مقام سلطنت بوده اند. البته دربار اصفهان از این موضوع بی اطلاع بوده است.

همیشه هترصد آن بودیم که از جانب آنحضرت نیز اینقاعده هر عی بوده آثار یکانگی و اتحاد بظهور آید. درینمدت بر حسب تقدیر ایزدی اینصورت و قوع نیافت و کسی از جانب عالی بدین دیار نیامد درین اوقات که رافع مکتوب محبت اسلوب آمده (منظور نامه جوابیه مجلس طبقاتی است) بملازمت اشرف رسید و از حقایق حالات ایشان اطلاع حاصل شد موجب انواع مسرت و شادکامی و انبساط خاطر مهرا گین گردید و فرستاده آن سلطنت عظمت پناه نیز از اوضاع و اطوار این دیار استحضار یافته مراجعت نمود وظیفه محبت و دوستی آنست که بعد از این برخلاف سابق این شیوه هرضیه را منظور داشته ابواب الفت و آشنائی مفتوح دارند و قواعد مصادقت و دوستی را بتواتر مکاتیب هودت آمیز و مراسلات الفت انگیز استحکام داده اصلاً تجویز مغایرت و بیگانگی نفرمایند و ملازمان عالی و مردم مملکت خود را مقرر دارند که بفراغ خاطر و اطمینان قلب بدینولايت آمده به ر طریق خواهند خبرید و فروخت وداد وستد نمایند و بهر نوع رضا و اراده داشته باشند سلوک کنند که احدی رادر قلمرو همایون قدرت بر ممانعت ایشان نیخواهد بود و از امتعه واجناس این دیار را آنچه مردم ایشان خواهند و اراده نمایند اول ایشان خرید و فروخت نموده بیقضاء الهی مقضی المرام و آسوده حال مراجعت کنند و نوعی فرهایند که روز بروز فیما بین قواعد محبت و آشنائی هستحکم گشته شیوه مصادقت و دوستی از دیاد پذیرد...»^{۳۱}

بر حسب تمایل شاهنشاه ایران مجلس طبقاتی فرمانروای باتاویا را مأمور کرد که سفیری بدربار اصفهان بفرستد. فرمانروای باتاویا هم ژان -

31— Arch. des Et.-Généraux. Doc. secret. Perse. No. 1.

اسمیت را برای این مهم انتخاب کرد و با دستورات لازم بایران فرستاد. اسمیت به مراهی موسی بیک که در سورات (در هندوستان) منتظر ورود سفیر هلنند بود در تاریخ ۱۲ مه ۱۰۳۹ هجری قمری (۱۶۲۹ م) وارد اصفهان شد در حالیکه سه ماه از مرگ شاه عباس می گذشت.

ماموریت موسی بیک از بدرو ورود به لاهه تا رسیدن او باصفهان مدت سه سال بطول انجامید به عملی که در فوق ذکر شد به نتیجه مطلوبی که شاهنشاه ایران از آن انتظار داشت مخصوصاً کمک به طرد قطعی اسپانیائیها و پرتعالیها از خلیج فارس و لطمہ زدن به بازار گانی و اقتصادی عثمانی، نرسید. ضمناً از ذکر این نکته ناگزیر است که عدم اطلاع موسی بیک باوضاع سیاسی آن زمان و مخصوصاً بی سوادی و بی تجربگی او در امر خطیری که بوی واگذار شده بود عامل مؤثر برای این عدم موفقیت بود. ولی در مقابل هلنندیها از آن استفاده های زیاد برد و موفق شدند وضع بازار گانی خود را در ایران با انعقاد معاهدات و گرفتن امتیازات مهمی در خصوص آزادی تجارت و ایجاد پایگاه های بازار گانی اصفهان و بنادر و جزایر خلیج فارس ورقابت شدید با اسپانیائیها و بخصوص با انگلیسها، مستحکم نموده تا مدت ها نفوذ خود را در آبهای اقیانوس هند و اطراف آن محرز و تثبیت نمایند.^{۳۲}

در شماره بعد کوشش خواهم کرد دنباله این بحث را بگیرم.
علاوه بر منابع مذکور در ذیل صفحات این مقاله از کتابهای ذیل استفاده شده است.

Les relations de l'Iran avec l'Europe occidentale à l'époque Safavide . p.Kh. Bayani. Paris 1937

۳۲ - تاریخ عمومی (تفوق و برتری اسپانیا) تألیف دکتر خانبا با بیانی .
جلد اول و دوم . چاپ دانشگاه تهران .

Expedit 11 Junij 1626

ff:

Hoochmeyenden heeren staten Ich heb voor de scha aff
u hoochmeyende verfocke mondedh aengaende loop lievd
van syz koninkelyke Mayestarien: 300 ih may -
verfocke offe ure hoochmey: gelicke ordre te geven
dat de loopd: mogen handelijke wort d' coopd: van
kommel: made niet, also dat armenmeyers die hiet sijf
saint may verfocke streebit voor coopd: van den
kommel: want het sijf wort voor de loopd: landh
sijf / saint d' comp: van Engeland presentoir gade.
Want d' loopd: om den loopd: d' wort voor coopd: made
iche dat op wi. Der Cen Hollant ladt dient salva
niet gedaed, doch Holla get inde handen van
de hoochmey: Heeren staten, vtrwacht antwoort.

Mitende tijt offe 11 monen begint de genahe datrom bidden d' b:
Hoochmey: dat haer gelijcke woord te helen offe andere fulls
sy moet, gat d' erste acht gemaet sijf, want sluit tijt maer
2 & 3 d' acht gemaet, so sijf ich noch eens voor loop lievd van
hoochmey: Maer mitt voor alle andere loop lievd: offe
armenmeyers want binnd Amsterdam so gelijc sijf gemaet
dat ten helle sijf ander ladd: soude onder ich begro -
ander mitt abb alleend voeren hoochmey och vberlich
veel, dat de konig: hoochmey in tegensijf made syfulls
de vrachet van goederd: betalid, so well abb de comp:
full: gelijckh v hoochmey: gelijck dat mit d' oock libatt
tot profijl van Hollant soude sijf maer mit tot schade
3 will v hoochmey goed brecht,

registered day 6 August 1820

Choromyskis hars statys generall.

¶ Liefdeke als ic hertengenend om hert begedone lieg vnde sare
vande parensch Capelieke van syt konincx Margrete
alwds ambaßadeur van brancenrijck nadt de koninck vann
brancenrijck yffre goedt geest en mij godt antwoort — O godt
soe ic mys verhoede by u heue bryngende wat ic haer inde
soule vant ic ic niet gaet iet deder wort u weeging;
sij vant ic hert dat des ambaßadeur van brancenrijck
met mij spint offe goetl loutd adrom soe ic mys vriendel
verhoede dat ic weegende soe vol gelidens te doet ic
sonder intent mys naem van ic hertengenend oft hem
geoff de doo reydaelst te stelijc offentlic
te gelyc van mden offe / Jan —

*W*e des verhoekens den haer overgaengenheit offe eer goed mocht
den vader geloven te den ^{et cetera} ~~de~~ welcomen mij ^{et cetera} ~~de~~ vaders
~~et cetera~~ ^{et cetera} ~~de~~ van recommandatiens wort komme overlaadt dat daer
lyc meer door hys mayestijf gheue favour gheue doer.
gescreven de lofbedij hys genadepel mandt eerst labris
et hij hecht dienig van recommandatiens wort hel vnde et
gevuet. Soe ure Holland ^{et cetera} ~~de~~ van my fide
logget dat de Hollander ont ende alle in Engelandt branche
der vaderschap hys gevoedet dat ongh Mayestijf
over ^{et cetera} ~~de~~ engh vrient heeft falli meus haer
overgaengen geloven te den eer salte geloven

ل
ل که موسی
که موسی
ل که موسی
ل که موسی

D^r: Hochmogen den Heeren staten
generall: der ver einde gevelanden

Op 23: gecomen ghebr. en geschatte genouwe. Bon god ancheindt' vande
Leyden mij gefroen ist inde stadt leiden. Ann vrd: officier
vader van dat den in ghebr. toe ~~vee~~ overgaant ~~vee~~, en dat
goet foelst and hi volghd gelyck. Ann vrd: en mij
gefroen om Salomon en mijn eer doel prins: te bergh
ghe broecelik op myn hulpe gheleidt, for langer
achter hier van ghevoort, een den wagenreit
fievelijck ghevoort, ondat is luegh van
Duffordane ghevoert, mitte dat is alle in fransch thys
gadewen, verlangt om mij vrd: overgaeng en d' 45
andt' van den leek daer dinck mij. En haer te
vechty, for dat ander ydste selle mijt wijke op
myng als wodsch manen perheit + vertrouw he gr
lijcres ghe. End wille om Afpredicentij fijf
oetijfde. Ann: th: en myn — alijf fijf oetijfde.

~~Officier zaken gemachtte Resolutie Hoorsteweg
Lwes regtigheit aling teken van 10 mei
in Amsterd am dage y eor 10, 1823~~

Spent a quiet day at home.

very gentle & sweet day 22 June
1626

Alen v hooch mogtnde herren staten genraet
godt ende gts koninkl slaut tot v hoochm:
dienst als de gerimste slaut
Elsij: Moura. Beck

Elsyj: Moura. Brock

Verfoelik een vee voeg my godes godes staten genouwell
dat vee giftens mijt doele hinde mijt dienoor als v hec gme:
geforder hie en omte verfoelik vett mynre moede dene
vintes die verfoelik vee huogen: hie ghast vee ware gedrag
d' leotik van ds luffeloff am cassenbergh vett luffeloff
off lallenwelt off mynre daer inde londrijs, mide vande
affel hinde alandt v lyppe te ander abt vnt te twe
omrot, vee dat sij brenneke magt sij lant v voleke
d' alleb vnd vnd vlandes off lolumbergh 45 reeves so rofent
dit is lyken dat iche verfoelik een vee voeg gme: hond et alde
genouwell off siet pelen vee hogen: adygenomis op dat
sle siet ds brenneke mijt hond onac leijen: dat mijt compst
hinde mijt verfoelik v hogen: adygenomis siet off d' die
te confonters d' doecomm' bidden v hogen: dat v hogen: v
verfoelik godes tel ds hinde godes mijt moede v vroeg
se grift by ds ander notes die v hogen: mijt verfoelik hoff
want he ich den brenneke mijt siet heijst dat mijt compst qm
mijt verfoelik siet adygenomis v gevoest, hinde op dit
brenneke v hogen: mijt maste mide gevoedet
mijn verfoelik niet adygenomis gevoest is siet hinde ds
brenneke mijt hie mijt siet wort sietter mijt voudet doeg
luggen want ons brenneke ondervind de varede leijen: ds
dit is lyken dat iche verfoelik aet dienster vee hogen:
hond staten genouwell verfoelik amsonet

terdwint van d' vaders leden my houing in 4 daegs g' dezenenfijnd
a' vaders leden my houing in 2 daegs en daer mit mij segel
get offt d' heue binde my niet off enys mwing off ich niet
v' heue binde niet verstaet nee gelycerd mij te verstaet dat
ie so dit so grynt mnde as ic verstaet dat ich niet moet
v' heue binde niet can spreken for ic dat ich den dingen a' a' mi
verstaet vnd dat my vader verstaet houdt diadel gelyc altydt dat
hi was heue binde houdt gelyc t' verstaet medewoerfpricht

met ds. Van Leyden dat ich bij u verbaest ^{te} en u voegt ^{te} toe dat hewel ds
om wie its te weghet so gelt ve wengenheit in siede dat u som
quaer-yolijft en font al yder, off d' ratificare yor gant naer
Engelandt off anderst om haere yel ~~van~~ ^{te} weghe den
hewel ds in Aewijordt, dit is voor de hewel ds van Leyden

۲۶۰۷۳۸۲۶. ۶۲. ۷۷۵ صد.

G: Hochmogende Heilige
Staten genoegd.

Gevochert agt veer hoochmeyende heire staten, offir
Raer hoochmeyen-gelycht waerd der
tely dientst van sij commando en wachten —
Van parfis & freyden diestendiby (anxi:
dette) gelieve dat hofvrienden ghevacthou
men die freyden 15 daghs, so full ioh op
dat commando t'eydag van lieve vaderschap
men orloff te gaen, agt veer hoochmeyen
want ons dinges mitte dat gemaet Amsterdam
gedeugt wordt, also ioh myn vaderschap mitte
moet bestrijgen, daer moed' gelycht we
iche in see haengt want hondreder
van ons, wie een drie hundreder houen,
so in alleer ioh niet van dag —

Gode Gheve my gheen t'gelyden mij onmerk't oedenb're
t'leke tot veygen van weddesch' onderv' alse
t'goe am blyf'c: en' hoo wile deer tot' parf'vader
dat iele hien niet' met hant' han offt' ich oewer
get'dag, bestand d' g'c: am blyf'c: ond' oort
v'tg'c: v'at me d' god am blyf'c: tot' bestand haed
daer v'el d' god gen g'wants'c: tot' g'bladne

Es nochmögenden titnach.

Wom des Kurfürstwoester Reich das ist
an dessen genwoerde so geringe dae
weine godes ist, Et de hogen muth
vorderlich madt sij v3 veit und
nich hebet

اسناد و نامه

ابن حیان

مجله محترم بررسیهای تاریخی
جلد ۲۰ شماره ۱۷۰

باعث نهایت مسیر است که تعداد دیگری از اسناد و فرامین پادشاهان قاجار را که در مجموعه خصوصی اینجانب وجود دارد جهت چاپ در آن مجله وزین ارسال میدارم. امید است با این اقدام مهرها و طغراها و توقيع-های پادشاهان قاجار که نمونه هایی از آنها قبل درج شده است تکمیل گردیده و از طرفی این اسناد مورد توجه محققان و دانشمندان و خوانندگان محترم مجله قرار گیرد.

فرمان اول مربوط به اوآخر و لیعهدی و اوائل سلطنت ناصرالدین‌شاه می‌باشد مهر این فرمان تا کنون در هیچ جا چاپ و منتشر نگردیده و بهمین دلیل میتوان اظهار داشت فرمان‌ها ائم که دارای این مهر هستند نایاب می‌باشند. در حاشیه سمت چپ این فرمان خط مهد علیا مادر ناصرالدین‌شاه که در تأیید فرمان و لیعهد دستوراتی به حکام ولایات صادر کرده است دیده می‌شود فرمان دوم و سوم مربوط به مظفرالدین‌شاه است. قسمت بالای فرمان شماره ۲، خط دوران و لیعهدی

مظفرالدینشاه را نشان میدهد. این فرمان شاید بهترین
نمونه خط شکسته مظفرالدینشاه باشد که تا کنون
بچاپ رسیده است. مهر و حاشیه این فرمان با وضع
ممتدی تذهیب شده است فرمان شماره ۳۴ مظفرالدینشاه
با خط خود از باد کوبه برای میرزا عبدالخان نوشته است.
فرمانهای چهارم و پنجم متعلق به محمدعلیشاه
می باشد. هر دو فرمان، مهر دوران و لیعهدی او را که
تا کنون ارائه نشده است نشان میدهد.

فرمان ششم مربوط به بهمن میرزا برادر محمدشاه
و فرزند عباس میرزا می باشد او بعلت مخالفت با برادر
خود بروسیه گردیده و تبعه آن دولت شد تا اینکه
در سال ۱۳۰۱ هجری قمری در آنجا وفات یافت.

با تقدیم احترامات فائقه
محمدعلی کریم زاده تبریزی

= ۱ =

خط ناصرالدین شاه در دوره ولیعهدی

دوههه نزدیکهم، سجع (ناصرالدین)

هـو

عالیجاه آقامحمد دائی چون قریه سنگسر وده صوفیان و شهمیرزاد سمنان متعلق بتو بوده است دهات ملکی که در دامغان داری اینها را هم کما فی السابق بتورو گذار فرمودیم که در محافظت آنها ساعی باشی و مالیات آنجاها را باز - یافت نمائی و قدغن است که احدی دخل تصرف نکنند هر کس خلاف حکم کرده است البته مورد مأخذ خواهد شد. در ثانی بخان خانان حکم میشود که از قرار دست خط معمول داشته و امضای حکم هارا هیچ قسم دخل تصرف ننموده تا سرمشق سایر حکام لاحق بشود تا از قرار دست خط رفتار نمایند از هرجهت وا گذار بعالیجاه مشارالیه بداند. فی شهر ذی قعده ۱۲۶۱

در پائین فرمان، خط مهد علیا هادر ناصرالدین شاه و مهر او که سجع آن « ولیعهد شهرا مهین مادرم » میباشد دیده می شود و نوشته شده :

چون آقامحمد هر دست و خدمت گذاری است انشاء الله حکام سابق و لاحق از قرار دست خط سرکار ولیعهد رفتار خواهند نموده تخلف نخواهند نمود.
(در انتهای نیز مهر مهد علیا دیده می شود)

(۳)

= ۲ =

هو

قسمت بالای فرمان خط شکسته مظفر الدین شاه:

هو الله تعالى شأنه چون حاجی غلامعلی مدتها است که عمر خودش رادر خدمتگذاری و جان نشاری در کمال درستی و صداقت صرف کرده است لهذا محض التفات و مرحمت مبلغ یکصد و بیست و پنج تومان بر مواجب سابق او افزودیم که به آسوده خاطر مشغول خدمتگذاری باشد.

در زیر همین نوشته مرقوم شده است. صحیح است

محل مهر

شیعه مهر: منشور حکمرانی بگرفت زیب آئین-از خاتم و لیعهد،

سلطان مظفر الدین.

حکم والا شد آنکه چون همواره مشمول مراحم و عنایات والا در حق عامه جان نشاران و خدمتگذاران که با کمال درستی و صداقت مشغول خدمتگذاری بوده و همه وقت دقایق جان نشاری را در مراحل خدمت کاملاً بظهور بر سانند منظور نظر مرحمت اثر و مفظور خاطر عنایت گسترش و الاست که بمزید الطاف و اعطاف و الاست ظهر و مفتخر بوده با میدواری خود بیفزایند، من- جمله عالیجاه مجدد و نجdet همراه حاجی غلامعلی که مراتب خدمتگذاری و شایستگی او این اوقات که موسیعه والا برای تقبل استان سپهربینان اعلیحضرت اقدس شهریاری روحنا و روح العالمین فداء متوقف دارالخلافه- الباهره بود کما ینبغی مشهود و معهود گشته شایسته مشمول عنایت گردید علیهذا ماحض ملاحظه لیاقت و مزید امیدواری عالیجاه مشارالیه بموجب صدور این رقم مبارک مبلغ یکصد تومان نقد بدینموجب بصیغه (ارقام سیاق) علاوه بر مواجب از هذه السنة پیچی ئیل خیرت تحويل و ما بعد هادر حق او عنایت داشتیم که همه ساله بعد از وضع رسوم جیره و علیق الدواب بموجب صدور [خوانده نشد]

اصلا و اضافه از کار گذاران داده اخذ و دریافت داشته بفراغت مشغول خدمت باشد مقرر آنکه کار گذاران استان والا مبلغ مزبور راهمه ساله دروجه عالیجاه مشارالیه عاید دارند المقرر کتاب سعادت اکتساب دفترخانه مبارک شرح رقم مبارک رائیت و ضبط نموده در عهده شناسند. فی شهر رمضان المبارک ۱۲۸۹

= ۲ =

مهر (العزة لله مظفرالدین شاه قاجار)

میرزا عبدالله خان انشاء الله تعالى احوال شما خوب است و میرزا احمد خان و سایر اخوان و خانواده و بستگان جناب اشرف صدر اعظم صحیح و سلامتند از جانب ما احوال همه آنها پرسیده مرحمت والتفات هارا به آنها ابلاغ داشته برسانید حاجی سقا باشی چه میکند التفات هارا باو ابلاغ دارید اگر حاجی امین السلطنه از زیارت مشهد مراجعت کرده است مرحمت هارا بمشارالیه برسانید ماهم دیروز وارد باد کوبه شده و پس فردا حرکت خواهیم فرمود و انشاء الله تعالى جائی دیگر معطل نشده و برای غره الی دوم ماه شعبان وارد دارالخلافه خواهیم شد از خدمات جناب اشرف صدر اعظم هم کمال رضایت را داشته و در این سفر منتهای خدمت را از هر جهت بما کرده است ماهم کمال رضایت را از ایشان داشته و مرحمت و عنایت مخصوص را داریم و این دستخط را با نهایت التفات از باد کوبه بافتخار شما صادر و فرستادیم تاقرین مباحثات و مستهظر باشید.

مجل امضاء

فی ۲۴ شهر جمادی الآخر ۱۳۱۸ از باد کوبه
در حاشیه زیر مهر، مظفر الدین شاه دوباره بخط خودش به عبدالله خان

چنین نوشته است:

میرزا عبدالله خان با کمال مرحمت و التفاتی که مخصوصاً در حق شما داریم یک قطعه عکس تمثیل خودمان را برای افتخار شما بتوسط مهندس الممالک

مرحمت وارسال فرمودیم تاقرین افتخار و مستهظر باشید.

توضیح: - خط مرحوم مظفر الدین شاه در نظر اول فوق العاده درهم و برهم

بود ولی پختگی بخصوصی در آن مشاهده میگردد و خواندن و قرائت آن نیز تاحدی سهل و آسان میباشد.

= ፭ =

محل مهر

سجع مهر :

بست چو از صدق با ولای علی عهد
گشت محمد علی به شاه و لیعهد - ۱۳۱۴

هو الله تعالى شأنه

حکم والا شد آنکه چون مراتب خدمتگذاری و جان نثاری مقرب-
الحضرۃ العلییہ میرزا علی اکبر خان یاور در پیشگاه حضور مبارک بمنصہ ظهور رسیده
لهذا نظر بتصدیق نور چشم ارجمند کامگار ظفر السلطنه امیر تو مان رئیس کل
قشون مملکت آذربایجان واستدعای جناب جلال التمآب رفیع الدوله حاکم
دهخوار قان واسکو بصدور این رقم قدر تو ام اورا بد رجه سرهنگی افتخاری
سرافراز و بین الاقران والامتثال قرین مبهاث و امتیاز فرمودیم که از روی کمال
صداقت بلوازم خدمتگذاری قیام و اقدام نماید مقرر آنکه معتمدوالسلطان
اشکرنویسان عظام شرح رقم مبارک را ثبت و ضبط نموده و در عهده شناسند .
۲۱ شهر شعبان ۱۳۱۶ .

= ፮ =

محل مهر

سجع مهر :

الملک الله و لیعهد ۱۳۱۴
جناب امیر الامر العظام پرنس دادیان مفتش کل نظام به الطاف نامتناهی
مستظهر و مبهاثی بوده بداند چون از حسن خدمات و زحمات مجاهد انه
شما خاطر مبارک بند گان اعلیحضرت قوی شوکت قدر قدرت اقدس شهریاری
ارواحناده خوشنود و همه وقت در خدمت و مراقبت اردوهای متعدده نظامی

خارج و خود شهر خوب از عهده برآمده و به کمال مواظبت امتحان داده اید،
محض تشویق شما بموجب این رقم قدر توأم امر و مقرر میفرمائیم که با اطلاع
جناب مستطاب اجل اکرم وزیر مخصوص کما فی الساقب با نهایت اهتمام باید
در ادای تکالیف لازمه خود زاید اعلی باسیق ساعی و جاهد باشد و در خدمات
راجع بخود و هفتاش کل نظام از اردو شهر با کمال مراقبت مجاهد تا پس از
ورود موکب مقدس همایونی شرح خدمات مجاهدانه شمارا بعرض خاکپای
مبارک رسانیده استدعای شمول مرحمت مخصوص در حق شما بنمائیم.
فی شهر ربیع الشانی ئیلان ئیل ۱۳۲۳.

= ۷ =

سجع مهر بهمن میوزا یگانه گوهر دریای خسروی بهمن متن اصل فرمان

مباشرین قنات شاه چلبی سرافراز بوده بداند که حسب الفرمان همایون
و رقم نایب السلطنه مغفور پانزده لوله آب از قنات مزبور بعالیجاه
مقرب الخاقان یحیی خان مرحمت فرموده و واگذارشده است که بیاغ خود
برده احتیاج به آب سایر قنوات نداشته باشد حان از قراریکه بعرض رسید
مطلوبه وجه پانزده لوله آب را از مشارالیه مینمایند باید پس از زیارت این
حکم بدون مطالبه وجه پانزده لوله آب را بجهت باعث عالیجاه یحیی خان
داده بهیچوجه من الوجوه وجه مزبور را از او مطالبه ننموده و در عهده

شناسند فی شهر رمضان ۱۲۶۲.

در حاشیه مهر خصوصی بهمن هیرزا با سمع؛ بهمن ۱۲۴۵ در زیر مهر، خط بهمن هیرزا - مقرر آنکه پیش از آنکه قنات مزبور بنوای جهانگیر میرزا مرحمت شود این پانزده لوله آب به یحیی خان مرحمت شده است باید مطالبه وجه نشود.

آنچه از این موارد مذکور شده است از این دلایل است که این مطالعه را برای این افراد میگردید که در اینجا مذکور شده اند و این افراد مطالعه این مطالعه را برای این افراد میگردیدند و این افراد مطالعه این مطالعه را برای این افراد میگردیدند.

۷۰۷۷۸. دایرۀ اسناد و مستندات پژوهشی

آنچه از این موارد مذکور شده است از این دلایل است که این مطالعه را برای این افراد میگردیدند که در اینجا مذکور شده اند و این افراد مطالعه این مطالعه را برای این افراد میگردیدند و این افراد مطالعه این مطالعه را برای این افراد میگردیدند. این افراد مطالعه این مطالعه را برای این افراد میگردیدند و این افراد مطالعه این مطالعه را برای این افراد میگردیدند. این افراد مطالعه این مطالعه را برای این افراد میگردیدند و این افراد مطالعه این مطالعه را برای این افراد میگردیدند.

(۸)

لَهُمْ لِكَفْلٍ مُّكَفَّلٍ

٣٢ - فرمان مظفر الدین شاه بنخط خودش

512

سیف الدین
میرزا علی خان

د صافت شول نشکه از بر بوده و بیرون

بیمه داری خود بخشنده من جمله علاوه جبرت پرمن سر راه

بگاه بخشنده بود و بخشنده شایسته شول بخت کریده علیه همچنین

رس حسنه بخان حسنه از کار که اوان ملهه هم دور نمیست

کافون علیه این در در حال حیثت کمالاً بجهوی رسیده سلطان طهر حیرت ہر دھندر خاطر عزت نہ رکھے۔

ماه قاحل

سیاه

بیشترین قیمت چهار را که
هر چند همچنان

پرده لوله آس ارفات مژده عصیان حکایت از عصیان

و بیان حکم شهادت رخواسته شد

مظاکیه و حجه باز زده بکار آمد و این میزت ایله همانه باشید

بِهِ وَمُطْلِبِهِ وَجْهٌ نَّا زَوْلَمَ أَبْ لَوْنَجَانَ لَهُ شَجَانَ دَرَادَهُ حَوْمَهُ

و میرزه بوروز از او سلطان نخست و درجه سه است

چند تلگراف تاریخی

از

عین الدوّله

به

والی فارس

از

سردار محمد کشمیر

« فوق لیسانسیه در تاریخ »

چند تلگراف قاریخی از عین الدوّله

به

والی فارس

از

سرفان محمد شمس الدین

(فوق لیسانسیه در تاریخ)

تلگرافاتی که اینک از نظر
خوانندگان ارجمند می‌گذرد
از جانب عبدالمحیید میرزا ملقب
به عین الدوّله در سالهای ۱۳۲۳ و
۱۳۲۴ هجری قمری به والی فارس
مخابره شده است. بررسی دقیق
این اسناد چگونگی نظم و امنیت،
نحوه زیست مردم، تعدادیات حکام
و زو زمدان، اختلافات طبقاتی،
نحوه اخذ مالیات از مردم، عدم
استقرار امنیت در راهها و نقاط
دور افتاده، قدرت یافتن روحانیون
نحوه صدور دستورات به حکام
ولایات، چگونگی وضع ارتش
ایران، حقوق سربازان قزاق،
نحوه تفویض اختیار، خط مشی
کار استانداران در مورد اداره
استان، وضع عشایر، چگونگی

اداره گمرکات کشور و نبودن کنترل صحیحی در مرزها، و رودغیر مجاز اسلحه و مهمات توسط سوداگران برای عشایر مملکت، وضع املاک، نحوه صدور دستورات به حکام ولایات و صدها موضوع دیگر را بخوبی آشکار مینماید و هر برعکس از آن به گوشه‌ای از اوضاع اجتماعی و اداری کشور ما در آغاز انقلاب مشروطیت روشنی‌ها می‌افکند، زیرا رویدادهای واقعی را در آن زمان بخصوص بما نشان میدهد و در نتیجه قضاوت را بر پایه صحیحی استوار می‌سازد. در اینجا از آقای حسنعلی غفاری که این اسناد ارزنده را در اختیار ما گذاشته‌اند سپاسگزاری مینماید و قبل از درج آنها لازم است مختصری نیز درباره زندگی عین‌الدوله، شخصی که قبل و بعد از مشروطیت چندین بار به نخست وزیری ایران رسیده است یاد شود. چون در اینجا مقصود بیان و قایع زندگی خصوصی و سیاسی عین‌الدوله نمی‌باشد لذا برای آشنائی بیشتر خوانندگان محترم شرح حال او فهرستوار بیان می‌شود.

کرونولوژی زندگی سلطان عبدالمجید میرزا ملقب به عین‌الدوله که بعد^۷ نیز لقب اتابک اعظم بوی داده شد بقرار زیر است.

۱۲۶۱ هجری قمری - در طهران متولد شد پدرش احمد میرزا عضد‌الدوله پسر فتحعلی‌شاه قاجار می‌باشد در نتیجه وی نوه فتحعلی‌شاه است.

۱۲۸۱ هجری قمری - به آذربایجان رفت و در آنجا به مظفر الدین میرزا که در آن زمان ولی‌عهد ایران بود معروفی شد.

۱- برای آگاهی بیشتر از زندگانی عین‌الدوله به کتاب عین‌الدوله و رژیم مشروطه نوشته آقای مهدی‌داودی مراجعه شود.

۱۲۸۹ هجری قمری - دختر مظفر الدین میرزا را بز نی گرفت و داماد و لیعهد ایران گردید.

۱۳۰۷ هجری قمری - به حکومت شهرهای ارومیه (رضائیه) خوی، هیانه و ساوجبلاغ منصوب شد.

۱۳۰۸ هجری قمری - به پیشنهاد و لیعهد، ناصر الدین شاه بوی لقب «عین الدوله» و درجه «امیر تومانی» داد.

۱۳۰۹ هجری قمری - بسمت پیشکاری ولایت عهد انتخاب گردید.
۱۳۱۴ هجری قمری - بعد از بسلطنت رسیدن مظفر الدین شاه شغل امیر آخوری را پذیرفت.

۱۳۱۴ هجری قمری - حاکم مازندران شدولی بعد از مدت کوتاهی از کار کناره گرفت.

۱۳۱۶ هجری قمری - بحکومت تهران منصوب شد.

۱۳۱۷ هجری قمری - والی لرستان و خوزستان شد.

۱۳۱۸ هجری قمری - بطهران احضار گردید و مجدد حکومت این شهر بوی سپرده شد.

۱۳۲۱ هجری قمری - وزیر امور داخله گردید.

۱۳۲۱ هجری قمری - نخست وزیر ایران شد.

۱۳۲۳ هجری قمری - مظفر الدین شاه بوی لقب «اتابک اعظم» داد.

۱۳۲۴ هجری قمری - برادر فشار آزادی خواهان مجبور گردید که از نخست وزیر استعفاء دهد.

۱۳۲۶ هجری قمری - بعد از اینکه مدت دو سال در فریمان خراسان اقامت داشت توسط محمد علیشاه بطهران احضار و والی آذربایجان شد.

۱۳۲۷ هجری قمری - بعد از نبرد شدید مجاهدین در آذربایجان مجبور گردید استعفاء دهد.

۱۳۲۹ هجری قمری - مجدداً بحکومت آذربایجان منصوب شد.

۱۳۳۱ هجری قمری - در کابینه هیرزا محمد علیخان علاءالسلطنه باسمت وزیر امور داخله منصوب میشود.

۱۳۳۲ هجری قمری - به نخست وزیری ایران میرسد.

۱۳۳۳ هجری قمری - برادر استیضاحی که در مجلس انجام میشود مجبور می گردد بعد از هشت ماه صدارت از کار کناره گیری کند.

۱۳۳۴ هجری قمری - در کابینه مستوفی‌الممالک باسمت وزیر مشاور بکار مشغول می‌شود.

۱۳۳۶ هجری قمری - مجدداً نخست وزیر میشود.

۱۳۳۶ هجری قمری - از کار کناره گیری می‌کند.

۱۳۳۷ هجری قمری - بحکومت آذربایجان انتخاب میشود ولی عملاً در این مورد اقدامی نمی‌کند.

۱۳۳۹ هجری قمری - در کودتای سوم اسفند ۱۲۹۹ شمسی بازداشت وزن دانی می شود ولی بعد از یک هفته آزاد شده و احمد شاه او را حضار و از او استیالت می کند.

۱۳۴۶ هجری قمری - بیمار و بستری گردیده و در می گذرد و در جوار حضرت عبدالعظیم بخارا سپرده می شود.

در مورد انتخاب وزیر برای وزارت تجارت

بعmom حکام ولایات مخابره شود. چون امر وزارت تجارت بموجب حسن انتخاب ذات اقدس ملوکانه روحنافاده بحضور مستطاب اشرف ارفع امجد اسعد والاسر کارشاهزاده حاجی سیف الدوّله دام اجلاله و اگذار گردیده حسب الامر اقدس اعلیٰ ابلاغ می شود که از این تاریخ ببعد کلیه امورات وزارت جلیله تجارت را به حضرت معزی الیه رجوع نموده بر حسب اوامر مؤکد بند گان اعلیٰ حضرت اقدس همایونی روحنافاده نسبت بمامورین و نمایندگان وزارت تجارت نهایت تقویت و محبت بعمل آورده اسباب پیشرفت مقاصد علیه شاهانه روحنافاده را از هر جهت فراهم ورجوع این کار را بحضرت معزی الیه بموم تجار اعلام و ابلاغ نمایند. سلطان عبدالمجید.

در مورد انتخاب وزیر برای وزارت جنگ

حکام ولایات بغیر عنوان و روابط تلگراف شود. باقتضای توجهات تامه که همیشه از جانب سنی الجوانب بند گان اعلیٰ حضرت اقدس همایون شاهنشاهی روحنافاده در عمل نظام و ترتیب این اداره قشون مبذول است در این موقع که اراده علیه ملوکانه به تکمیل اصلاحات نظامی علاقه فرموده بحسن انتخاب ملوکانه شغل وزارت جلیله جنگ را در کمال اقتدار و استقلال از افواج و سواره و قورخانه و توپخانه و ذخیره و مخزن و اصطببل توپخانه واداره وزارت

لشکر بعهدہ بندگان حضرت ذی شوکت اسعد ارفع افخم امجد اکرم والا شاهنشاهزاده اعظم آقای نایب السلطنه امیر کبیر وزیر جنگ مرحوم و واگذار فرمودند و این است بر حسب امر قدر قدر هبارت ابلاغ میشود که از این تاریخ امورات نظامی کلیه و بلا استثناء رجوع بشخص حضرت مستطاب معظم دانسته کلیه مطالب راجع به قشوون را حضور هبارت حضرت معظم عرض و اظهار و این هویت ملوکانه را به عموم طبقات نظام ابلاغ و اعلام نمایید. سلطان عبدالمجید.

در مورد وارد نمودن اسلحه و مهمات و فروختن آنها به عشایر

جناب مستطاب اجل افخم آقای وزیر مخصوص دام اقباله. در ضمن اخبار تلگرافی بهبهان بعرض خاکپای مهر اعتلای هبارت اقدس ملوکانه رو حناده رسید، تجار آنجا از طرف بنادر مشهور و رامهرمز در خفا تفنگ و فشنگ وارد کرده بالوار کوهکیلویه به قیمت گزاف فروخته در عرض روغن و گوسفند خریداری نموده به کویت و بحرین حمل کرده موجب گرانی روغن و گوشت شده است. حسب الامر اکیداً مقرر است که تفصیل این فقره چیست البته بحکومت بهبهان قدغن اکید نمایید جلوگیری از این حرکات تجار نموده نگذارند تفنگ و اسلحه وارد نمایند و از حمل روغن و گوسفند بخارج حمل ممانعت کرده تلگراف التزام بگیرید که دیگر روغن و گوسفند بخارج حمل نکرده اسباب ترقی روغن و گوشت را فراهم نکنند و نتیجه اقدامات را در این باب اطلاع دهید.

بعرض بررسد، در اینجا هم باداره گمرک ابلاغ شد که بمبادرین گمرکی اینجا تلگراف نمایند هر اقتدار کامل در این باب نموده نگذارند اسلحه وارد شود و اگر کسی وارد کرده باشد بر حسب حکم کلیه ضبط نمایید.

سلطان عبدالمجید

در مورد شورش بهبهان

جناب مستطاب اجل اکرم آقای وزیر مخصوص دام اقباله . دیشب بر حسب تلگراف حاکم بهبهان شرحی بجناب مستطاب عالی تلگراف کردم ولی از قرار راپورت تلگرافی که امروز رسیده است معلوم میشود قتل نایب فوج فدوی و این اغتشاش بهبهان تمام از سوء تدبیر حاکم قبل بوده و به بهادر دیوانی و حسین قلیخان از تعدیات حکومت متظلم و در تلگرافخانه بستی شده‌اند . شهر بهبهان را بتوب بسته و چند تیرشلیک کرده اهالی هم از این وحشت عموماً در تلگرافخانه متحصن هستند . البته مطابق همین راپورت بجنابعالی هم اطلاع داده‌اند و مستحضر شده‌اید ، چون این حرکت حکومت بهبهان خیلی بیقاعده بوده لازمست بوصول این تلگراف اورا بشیراز احضار کرده و تحقیقات لازمه بعمل آورده اهالی راهم اطمینان بدھید که بمنازل خودشان بر گردند و به بهادر دیوانی هم تلگراف کنید که مردم را ساکت نموده خودش مراقب نظم بهبهان باشد که اگر تا ورود حکومت جدید بی‌نظمی واقع شود شخص او مسئول خواهد بود . قاتل نایب فوج فدوی هم هر کس بوده است باید گرفتار و تحت الحفظ بشیراز فرستاده شود . تلگراف من باینجا رسیده بود که تلگراف رمز جنابعالی هم در این باب رسید . عطا الدوله را که برای حکومت بهبهان مأمور کرده‌اید بسیار خوب بوده است . در امر مالیات هم البته مطمئن شده و ترتیبی داده‌اید که به بابت مالیات امسال و سال نو از هر جهت اطمینان حاصل باشد .

عظام الملک راهم خیلی زود بشیراز بخواهید و تحقیق کنید چه علت داشته است برای تظلمات رعیت این اغتشاش و حرکت بیقاعده از او بروز کرده فرضًا اگر رعیت شکایت داشته باشد فکر جلوگیری و شلیک توپ و این حرکات بی‌معنی چه بوده به حال باید موآخذه سخت از عظام الملک بشود و هر تعدی که از او بر عیت شده باید بدون ملاحظه رسید گی کرده تعدیات واردہ را بر عیت

مسترد دارید . در عمل عطاءالدوله هم چون حاصل او معلوم است بهتر این بود ترقیب صحیحی در عمل مالیات میدادید که یا بگرفتن ضامن معتبر یافرستادن یکنفر مأمور مخصوص برای عمل مالیات اطمینان کامل حاصل شود و البته سلطان عبدالمجید این نکته را از نظر وقت خلع نکنید .

در مورد مراقبت از املاک

توسط نواب صدر میرزا ای عطاءالسلطنه . جناب مستطباب اجل اکرم افخم آقای وزیر مخصوص دام اقباله . مکرر در رعایت اداره و مراقبت املاک متعلقه بحضورت مستطباب اشرف ارفع امنع والا شاهزاده معظم آقای شعاع السلطنه دامت شوکته بجناب مستطاب عالی تأکید و سفارش شده است باز هم توصیه میکنم که در این منتخب میل باطنی من این است که توجه مخصوص داشته باشید و محوظرات را رفع کرده خاطر مبارک ایشان را قرین آسایش و اطمینان فرمایند . نواب صدر میرزا اعطاء السلطنه که از طرف حضرت معظم الیه دخیل و مأمور سرپرستی است باید مورد مهر بانی و همراهی جناب مستطاب عالی باشد و از مراتب نگرانی خاطر ایشان را رفع فرمائید . چهار نفر قزاق هم به صدر میرزا ای عطاءالسلطنه بدهید که در بعضی کارهای باوهمراء باشند . سلطان عبدالمجید .

در مورد تصرف املاک توسط اسماعیل خان شبانکاره و شرارت‌های او جناب مستطباب اجل اکرم آقای وزیر مخصوص دام اقباله . از قراری که بعرض خاکپای جواهر آسای اقدس ملوکانه روحنافاده رسانیده اسماعیل خان شبانکاره بنای شرارت گذاشته و تابحال ملک شبانکاره را که بملکیت حضرت مستطباب اشرف ارفع اسعد افخم والا شاهنشاهزاده اعظم آقای شعاع السلطنه دامت شوکته واگذار شده است بتصرف کار گذاران حضرت معظم له نداده و این اوقات که با غضنفر الدوله مشغول زدو خورده شده است سیاق کارهای خالصه داده و فعالیت طلق حضرت اقدس اشرف والا آقای شعاع السلطنه است . این

خودسری و شرارت اسماعیل خان در این موضع برای انتیجه خوب نخواهد داشت البته باید بهر کس مقرر میفرمائید آنجا را و گذار نمایند. هر گاه اسماعیل خان مثل سایر رعایای دشستان سرتهمکین و اطاعت پیش آورد و نزد صدیق‌الممالک برود و موافق دستور العمل او دست از شرارت برداشته به کار رعیتی مشغول شود مورد مرحمت حضرت معظم له واقع خواهد شد و برای حضرت اقدس والاهم البته در هر نقطه مباشر متقن و کاردان با کفایت لازم است و از او همه طور نگاهداری بفرمایند و اگر باز بخیالات واهی تمرد مخالفت را موقوف نکنند و از حضرت معظم له اظهار شکایتی شود صریحاً مینویسم بدربابیگی و صولت‌الدوله نوشته خواهد شد که جزای اورا بدنهند و این مسئله راهم باید بداند که در مقابل تمرد و طغیان دولت از هیچ گونه تنبیه و سیاست صرف‌نظر نخواهد کرد و جان و مال و هستی او کلیتاً در معرض خطر خواهد بود. همین تلگراف هر اباماًمور مخصوص بفرستید به بیند و زودتر بطوریکه نوشته‌ام تکلیف خود را بداند و بیش از این بخیالات بی معنی اسباب زحمتی برای خود فراهم نکند. منتظرم که هر چه زودتر جنابعالی در این باب اقدام کرده نتیجه هر چه‌شداد اطلاع دهید که بعرض برسد. سلطان عبدالمجید

در مورد شکایت یکی از اهالی فارس و دادن دستورات لازم برای رفع آن جناب مستطاب اجل اکرم آقای وزیر مخصوص دام اقباله. شرحی که در مسئله حاج تقی دارابی بتوسط مستطاب اجل اکرم اقبال الدوله تلگراف کرده بودید دیدم در این باب تلگرافی هم عطاء‌السلطنه بحضور مستطاب اشرف اسعد ارفع افخم و الابند گان شاهنشاهزاده اعظم آقای شعاع السلطنه دامت شوکته عرض کرده است که عین آن را بجنابعالی می‌نویسم خانه‌زاد در این جهت معطل و مفتضح نفرمایید با این ترتیبات که مشاهده می‌شود ابدأ حضرت اقدس والا صاحب ملک نخواهید شد حاجی تقی دارابی را دیشب در شهر نصر الدوله گرفته و هزار چوب زده مغلول‌بداراب فرستاده صریحاً مانع از

تصرف املاک است و جانب وزیرهم از هرجهت با او همراهی هیفرهایند در این صورت خانهزاد کجا بر و م و چه طور بروم اجازه بفرمائید با آستان مبارک شر فیاب شوم خانهزاد صدر.

اگرچه در این موارد هرچه جنابعالی بگوئید بیشتر از راپورتهای دیگر محل اعتماد من است امادر صورتی که این واقعه مطابق همین راپورت عطاء - السلطنه باشد و بدحال نصرالدوله این کار واقع شده باشد این مطلب با آنچه سابقاً بجنابعالی توصیه شده و با بتکاری که از جنابعالی در نظم املاک و آسایش کسان حضرت معظم له دارم خیلی منافات دارد . بالفرض اگر حاجی تقی عرب هم باشد و باین عنوان نصرالدوله اورا محکوم تنبیه کرده است باز بسیار کار بی رویه بوده چرا که اولاً ممکن است این شخص سابقاً جزو ایل عرب بوده و حالاً رعیت ملک خالصه شده است فقط باین عنوان تنبیه او صحیح نبوده ثانیاً برفرض لزوم تنبیه صاحب حکم شما هستید و نصرالدوله چرا باید اینطور جرأت و جسارت کرده باشد و [ناخوانا] تأدیب اورا خودتان شخصاً یا بوسیله عطاء السلطنه میکردید بهتر بود ثالثاً در تفحص حال این قبیل اشخاص نصرالدوله و مردمان مغرض هرچه بگویند قابل تصدیق نیست باید جنابعالی تحقیق و تتبع کنید که یک همچو اقدام بی رویه که اسباب زحمت خودتان میشود اتفاق نیفتند . بهر حال چون جنابعالی را طالب آسایش کسان حضرت معظم له و یا خودم هم خیال میدانم اولاً یک توجه دقیق از جنابعالی بدون هیچ ملاحظات دورود راز میخواهم که جداً وحتماً قرار آسایش خیال بندگان حضرت معظم که مستلزم رضای خاطر من است بدهید ثانیاً حاجی تقی را قدغن نمایید نصرالدوله به عطاء السلطنه تسليم کند و طوری نشود که اسباب بهانه برای مباشرین حضرت معظم فراهم کرده و چون نصرالدوله در این مقدمه کار صحیحی نکرده و بودن او و سالار السلطنه با کمال مرافوق العاده با آنها متغیر خواهد کرد بوصول این تلگراف هردو را به طهران روانه کنید که بهیچوجه بودن آنها در فارس مقتضی نیست و در کار املاک حضرت اقدس اشرف والاهم این مسئله را خاطر نشان

کنید که ترتیب این املاک بکای تغییر ناپذیر و در هر حکم و هر قرارداد این خالصه جات با سایر خالصه جات خریداری مردم حکم واحد خواهد داشت جناب اقبال الدوله هم تلگرافی کرده‌اند و مطلع خواهید شد سلطان عبدالمجید.

در مورد واگذاری اختیار برای پیشرفت امور ایالتی

جناب مستطاب اجل اکرم امجد آقای وزیر مخصوص دام اقباله. اگرچه شرح رضامندی خودم را از حسن اقدامات مکرر اظهار کرده‌ام و میدانید با آن عالم محبت و اتحاد تا صدر صد پیشرفت کار واستقلال جناب‌عالی را همیشه در مد نظر دارم باز تجدید مزید اطمینان خاطر شریف را در مساعدت و تقویت خود و مشمول مراحم ذات اقدس همایون ملوکانه روحانفاء لازم دیده‌اجمالاً می‌نویسم و همانطور که از بد و ورود به مر ایالت تا کنون تمام رفتار و اعمال خودتان را مطابق نیت مقدسه همایونی و دستور العملهای حضوری من قرار داده‌اید بعد از اینهم باید با کمال اطمینان و استظهار بمراحم دولت کارهای خودمان را مرتب داشته و در نهایت استقلال هر کس را منشاء فساد بدانید تنبيه و تأديب کرده در امورات محلی و وصول مالیات و ترتیبات صحیحه در مطلق کارهای ایالتی با امیدواری و دلگرمی تمام مشغول تکالیف خودتان باشید و مطمئناً بدانید که از جانب سنی الجوانب اقدس همایونی روحنا فداء وهم از طرف من اعلی درجه تقویت و همراهی نسبت بجناب‌عالی مبذول خواهد شد و چون شخصاً جناب‌عالی را طالب نظم و مایل پیشرفت خدمت دولت میدانم قطع دارم که در این مأموریت با تقویتی که از این طرف کاملاً بجناب‌عالی خواهد شد کارهای آنجارا بروجه صحیح منظم و از هرجهت در خاکپای جواهر آسای همایون روحنا فداء روسفید خواهید بود. سلطان عبدالmajid.

در مورد رسیدگی به شکایت تعدادی از اهالی

جناب مستطاب اجل اکرم افخم آقای وزیر مخصوص دام اقباله . مطابق صور تیکه عارضین کلاته کبودان انارک و عروسان چاه خشکداده و همه روزه دردار الخلافه متظلمند قریب سه هزار تومان مال آنها را سارقین چهار راهی بسرقت برده و تا بحال استرداد نشده است مراتب از جناب جلالتمآب سردار فیروز تحقیق شد جواب دادند جزو اموالی که استرداد شده مال حضرات کلاته کبودان انارک نبوده است و جناب جلالتمآب قوام الملک میگویند دور نیست جناب نصرالدوله در آنجا پرداخته باشد و عرض عارضین مزبوره این است که سارقین مزبوره فعلا در جنس جناب نصرالدوله و تمام هستی آنها را خود نصرالدوله غارت کرده است . البته جنابعالی از نصرالدوله مطالبه کرده سند بخواهد اگر این مال را رد کرده و سند در دست دارد عین سند را گرفته با پست بفرستید والا زود اطلاع دهید و همچنین در باب هفده نفر شتر هسروقه حاجی محمد تقی مازاد که سارق احمد قلیخان عرب بوده و سه نفر از شترهای مزبوره استرداد شده و چهارده نفر آن باقی است اگر نصرالدوله سندی دارد که چهارده نفر آن را هم رد کرده باشند البته سند آنرا گرفته بفرستید والا مراتب را زود اطلاع دهید که صاحبان مال خیلی اسباب زحمت شده اند . سلطان عبدالمجید .

در مورد راهزنی در راه شهر از ، بوشهر

جناب مستطاب اجل اکرم افخم آقای وزیر مخصوص دام اقباله در ضمن اخبار تلگرافی بعرض خاکپایی جواهر آسای مبارک اقدس ملوکانه روحنافاده رسید یکنفر بازیاری را در یک فرسخی بر از جان مقتول ساخته اند و از قرار معلوم قاتل آقاخان پسر میرزا علیخان ضابط سابق بر از جان بوده است همچنین علی یار نام که از طایفه بابری بر از جان و سالها است که در کوه کیکان مشغول

راهنمی و شرارت است دویست رأس گوسفند اهالی بر از جانرا به غارت برد
است و نیز در راه مابین شیراز و بوشهر تفنگچیان کنار تخته نهایت و بی اعتدالی
را نسبت بقوافل و عابرین نموده واخ خود تلگرافچی که از آنجا عبور میکرده است
وجهی مطالبه کرده اند و بزور یک پتو که هفت تومن قیمت داشته از او
گرفته اند و همچنین پانزده رأس قاطر مکایان دوانی که بار برنج و انار داشته
وجو حمل میکرده تفنگچیان ملا منصور در کنار تخته گرفته بسرقت برده اند
حسب الامر مقرر گردید که تفصیل این فقره چیست و چرا باید تفنگچیان
این طور با مردم سلوک نمایند البته قاتل بازیاری حتماً دستگیر کرده
علی باز را هم هرجا است حتماً گرفتار کرده آنچه را که از مردم برد است
مسترد و عاید داشته و از تفنگچیان کنار تخته هم مؤاخذه شدید نموده آنچه
را هم که از قوافل وغیره گرفته اند استرداد نموده مرتكبین قتل و سرقت را هم
محبوس داشته مراتب را اطلاع دهید بعرض بررس و حکم لازم درسیاست و
تنبیه آنها صادر شود سلطان عبدالمجید.

در مورد سوء تفاهم علمای شیراز در باره آمدن شعاع السلطنه

جناب مستطاب اجل اکرم امجد آقای وزیر مخصوص دام اقباله. حضرت
قدس اشرف ارفع والا آقای شعاع السلطنه دامت شوکته چند روز برای زیارت
حضرت معصومه علیها السلام اجازه مرخصی خواسته روانه شده اند و این دو
روزه مراجعت خواهند فرمود. حالا بعضی تلگرافها از شیراز رسیده و
معلوم شد آقایان علماء وغیره تصویر کرده از این حرکت ایشان برای مسافرت
فارس بوده، اگرچه خود من تلگرافاً از روی کمال تعجب این مسئله را تکذیب
کرده ام باز لزوماً بجنابعالی هم مینویسم این چه وضعی است که هر روزی
این قبیل مطالب باید شنیده شود. وقتی که دولت فرمود حضرت والا بفارس
نمی آیند که موقع این عنایت نیست دورست تصویر کنید دیگر اینطور مطالب
چقدر از خاکپای مبارک [یک کلمه ناخوانا] است. البته جنابعالی هم به آقایان

علم مطلب را اظهار داشته بگوئید در تعهدات من کی تخلف دیده اند که حالا بحرف مردمان مغرض این مطالب را قابل اعتنا میدانند و خودشان را بی جهت بزحمت می اندازند بیش از این چه بگویم، سلطان عبدالمجید.

در مورد تفکیک کارهای مراجعت گان

بعmom حکام ولایات با تغییر عنوان و روابط تلگراف شده. بر حسب امر قدر قدر بندگان اعلیحضرت اقدس همایونی شاهنشاه او را حناده محض آسایش عموم ارباب حقوق و عدم تعطیل و تأخیر رجوعات دفتری ابلاغ میشود که بعد از این کلیه امورات هرجو عه بدفترخانه مبارکه را از تظلمات ارباب حقوق و صورت حقوق متوفیات و استدعای برقراری در حقوق رئیس بلا استثناء آنچه راجع بکشوریست مستقیماً بوزارت جلیله مالیه و آنچه راجع بلشگریست مستقیماً بوزارت جلیله جنگ اظهار وجواب را از وزارت مزبوره بخواهند و ترتیبی که مقرر شده است این دو روزه تحقیقات خودشان با اظهار یکه شده است را پورت میدهند و جواب از جانب سنی الجواب همایون رو حناده مقرر و ابلاغ خواهد شد همانطور یکه امرو مقرر شده است عموم مردم را از این ترتیب که برای سهولت صادر جواب و سرعت انجام حواej آنها داده شده است مطلع و مستحضر دارند. سلطان عبدالmajid.

در مورد قتل و غارت اهالی نقش رستم و دستورات لازم برای استقرار نظم و امنیت

جناب مستطاب اجل اکرم افخم آقای وزیر مخصوص دام اقباله از قرار را پورت تلگرافی که از کازرون بعرض خاکپای جواهر آسای مبارک اقدس ملوکانه روحنا فداه رسیده و تلگرافات دیگر که بتوسط جناب معاون التجار ملاحظه شد شب نوزدهم محرم کریم خان بویر احمدی و اسد خان باوی با جمعیت زیاد بمحل رستم که جزو همسنی است ریخته چهل نفر از اهالی رستم را کشته و جمعی را زخمدار کرده و عبدالرضا خان مباشر آنجارا گرفته برده

مقدار کلی اموال آنها را غارت کرده قلعه و برجهایی که محل مستحفظه بوده است تصرف کرده‌اند. وقوع این قضیه در خاکپای جواهر آسای مبارک محل تعجب گردید مقرر فرمودند چندی قبل هم کریمخان مر تکب این حرکات شده محل رستم را غارت کرده و چند نفر را هم بقتل رسانده بود که مقرر گردید حتماً او را دستگیر کرده بسزا بر سانید حالاهم این را پورت و تلگرافات رسیده است چه اقدامی در این باب کرده‌اید البته سریعاً مأمورین مخصوص فرستاده اقدامات محل رستم بغارت برده است تمام و کمال گرفته رد کرده درخصوص مقتولین هم خون بست نموده دیه جراحات را گرفته رد کرده طایفه بویراحمدرا از خاک رستم و محل مستحفظین خارج نموده عبدالرضا خان مباشر را که گرفته برده‌اند مستخلص ساخته تقویت لازم را در حفظ نظم ممسمی با مشارالیه فرموده مستحفظی که برای آنجا مرسوم و معمول است معین کرده در دستگیری کریم خان سعی وجهد بلیغ نموده نتیجه اقدامات را زود اطلاع دهید بعرض برسد.

سلطان عبدالمجید

در مورد حقوق و فوق العاده قزاقهای مأمور فارس

بتوسط قاسم آقای میر پنجه جناب مستطاب اجل اکرم آقای وزیر مخصوص دام اقباله. از قرار صورتی که کلنل فرمانده بریگاد قزاق داده‌اند مبلغ چهار هزار و چهارصدو پنجاه و یک تومن و سه هزار، از قرار تفصیل ذیل از بابت حقوق و فوق العاده ایلان نیم سواره قزاق مأمور فارس مانده بوده هزار و صد هفتاد و پنج تومن دو قران فوق العاده، دوهزار و صدوسی پنج تومن و هشتاد هزار کرایه هزار و صدو چهل تومن و سه هزار فیارو تا حال بر سند غدغن فرمائید بطوریکه معین شده مبلغ مزبور را تحويل قاسم آقای میر پنجه نموده هر فقره را بقبض مهمور جدا گانه دریافت دارند از آن قرار [ناخوانا] سند خرج از بابت اقساط فارس صادر خواهد شد. سلطان عبدالمجید.

در مورد تشویق والی فارس با نجام و ظایف محو له

جناب مستطاب اجل اکرم آقای وزیر مخصوص دام اقباله العالی از قرار بعضی راپورت ها که میرسد جنابعالی در پاره موارد آنطوریکه لازم است بمقتضای شرایط انتظام امور و حفظ حدود رفتار نمیفرمائید. این است بر حسب امر قدر قدر ملوکانه اعلیحضرت قویشو کت اقدس همایون شاهنشاهی ارواحنا فداء زحمت میدهم ایالت جلیله مستقله فارس بجناب مستطاب عالی مفوض و واگذار است و باید با کمال قدرت و تسلط رفتار فرموده این تلگراف را هم بعموم علمای اعلام و اشراف و اعیان و طبقه نظام و کسبه و تجار و عامه اهالی فارس ارائه داده از ساعت وصول این تلگراف ببعد باید بتکالیف فرمانفرمائی و ایالت رفتار کرده در جزو و کل ارواحنا فداء که ولینعمت کل و مالک الرقبا همه هستند بجنابعالی افاضه شده است که هر کس از حدود خود بخواهد سرمهئی خارج شود اعم از طبقات نظامی و غیره در کمال سختی موآخذه و تنبیه کرده بلکه اخراج و تبعید بفرمائید و موجبات نظم مملکت و آسایش عامه اهالی و رعیت رابطه ریکه مستلزم حصول مقاصد و منظور است خاطر مهر مظاهر اقدس همایون شاهنشاهی ارواحنا فداء و تحسیل دعای ذات کامل الصفات مبارک است باید تدارک نمایید. یک قبضه شمشیر جواهر با فتخار جناب مستطاب اجل عالی مرحمت شد که برای هزید افتخار و امیدواری جنابعالی خیلی زود فرستاده میشود و البته آن طوریکه شایسته مقام و کاردانی و ولی نعمت شناسی و نمک پرستی خودتان است از این تاریخ ببعد باید معمول داشته و تکالیف خودتان را در موجبات نظام و امنیت و وصول مالیات دیوان اعلی مجری و معمول داشته و راپورت مطالب را کتبأ و تلگرافاً اطلاع بدهید. سلطان عبدالمجید.

در مورد اداره امور ایالت فارس

جناب مستطاب اجل اکرم وزیر مخصوص دام اقباله العالی . تلگرافهای حضوری جنابعالی را بجنابان مستطابان اجل اکرم آقای اقبال الدو له و سپهبدار دام-

اقبالهم دیدم اینکه منتخبی از بابت پیشرفت کار خودتان و تقویت دولت اشاره و اشعار کرده بودید این اظهارات را جزو لزوم مایتلزم میدانم زیرا شما از جانب دولت و نماینده دولت هستید خوب و بد و نظم و بی نظمی آنجا راجع بدولت است. در حفظ مقامات نظم و پیشرفت مقاصد و منظورات مقدسه همه قسم تقویت و همراهی خواهد شد که جنابعالی با انتهای قدرت و استقلال از عهده انجام و اجرای تکالیف چاکری و ولی نعمت پرستی خودتان برآید و موجبات نظم و لایت و آسایش عامه اهالی و امنیت مملکت را تدارک نمائید. قشون مأمور و متوقف فارس تمام در تحت حکم جنابعالی و امرنهی دولت خواهد بود و هر کس بخواهد از حد خود قدمی خارج بگذارد در کمال سختی باید مؤاخذه بفرمائید ملبوس هم موافق معمول سند ماضه بخرج آمده است و تفاوتی بهیچوجه نکرده است که محتاج بمندا کره باشد و البته تدارک بکنید حقوق قشون و خرج آمده کتابچه دستور العمل است، گذشته از مقامات ایالت از طرف قرین اشرف اقدس همایون شاهنشاهی ارواحنافاء بیک مأموریت موقتی جنابعالی میر فتید و مخارجی که بخرج دستور العمل آمده است هر تصرفات میگردید ابدأ محتاج بااظهار نبود چه رسید بحالا که همه در تحت اختیار خودتان است. چون تلگراف جنابعالی در مبارک آباد رسید و یکی از مطالب جناب مستطاب اجل عالی بعرض خاکپای مبارک اقدس اعلی ارواحنافاء بود جواب آنرا بالضروره بعدز حمت خواهم داد. سلطان عبدالمجید.

دستورات لازم برای جلوگیری از اشارة

جناب مستطاب اجل اکرم آقای وزیر مخصوص دام اقباله. از قرار راپورتی که بعرض خاکپای مبارک رسیده این اوقات سارقین و اشرار فارس باز بنای شرارت و تاخت و تاز بحدود یزد گذاشته متعرض عابرین و قوافل میشنوندو از جمله دو قافله را در حدود یزد زده و غارت کرده اند. تفکیکیهای مستحفظین

خاک‌یزد آنها را تعاقب کرده اموال هسروقه را گرفته رد و یکنفر از تفنگچی‌ها را هم سارقین بضرب گلوله مقتول کرده‌اند حسب‌الامر اقدس‌اعلی‌زمحمت‌میدهم در این باب باید جداً اقدام در جلو گیری سارقین و اشرار خیلی زود اهتمام کنید که دیگر برای آنها مجال این قبیل حرکت نباشد و نظایر این اتفاقات واقع شود و لازم است خیلی زود اقدام کنید که اعاده نظم آن حدود بروجها کامل فراهم آید . سلطان عبدالمجید .

دستورات مظفر الدین‌شاه و عین‌الدوله برای جلو گیری از اختشاش در نواحی فارس

جناب مستطاب‌اجلا کرم افخم وزیر مخصوص دام‌اقباله . در ضمن راپورت تلگرافی بعرض خاکپای جواهر آسای مبارک اقدس ملوکانه روحت‌نافدا را رسید بواسطه‌عداوتی که هابین اهالی بر از جان و شبان کاره تولید شده است، همه‌روزه طرفین در مقام قتل و غارت یکدیگر برآمده اسباب نزاع و آتش زدن دهات را فراهم مینمایند از جمله میرزا محمد غضنفر‌السلطنه یکی از دهات ابواب‌جمعی اسماعیل‌خان شبان کاره را غارت نموده و دوشه قریه دیگر از دهات ریزاده و شبان کاره را آتش زده است و همچنین اسماعیل‌خان تفنچگی فرستاده یکی از دهات ریزاد را چاپیده یکنفر از پسرهای محمد‌خان منسوب غضنفر‌السلطنه را دستگیر کرده مستعد نزاع و قتل و غارت هستند و برادر محمد‌خان و هشت نفر از اهالی شبان کاره و یکنفر از اهالی نظر آباد در میانه مقتول شده‌اند و فعال راه و اطراف بر از جان و شبان کاره در نهایت بی‌نظمی و اختشاش است بطوری‌که غلام تلگراف زیر خط تلگراف شبان کاره برای اصلاح‌هم نمیتواند برود . خود جناب مستطاب‌عالی هم‌شرحی در این باب اظهار کرده بودید . دستخط انجمن لفظ

مبارک اینطور شرف صدور یافت. جناب اشرف اتابک اعظم بوزیر مخصوص تلگراف نمایید چرا باید غضنفر السلطنه هر تکب این حرکات بشود اگر مابین خودشان اختلافی باشد نباید بدھات تعرض ذمایند البته مؤاخذه سخت و جلو گیری از این فقرات نموده نگذارید بدھات اطراف خرابی و خسارت وارد نمایند و از هر تکبین شرارت تنبیه سخت نموده، قرار صحیحی در اصلاح مابین داده نگذارید رشته فساد و نزاع امتداد پیدا نماید و نتیجه تحقیقات و اقدامات را زود اطلاع دهید بعرض بر سد. سلطان عبدالمجید.

در مورد انتخاب وزیر داخله

خط فارس. بعموم حکام ولایات به تغییر عنوانین تلگراف شود. چون بر حسب اراده علیه همایون شاهنشاهی روحنفاده برای وزارت جلیله داخله انتخاب یک نفر از رجال محترم دولت لازم بود، نظر بکمال اعتماد ذات اقدس ملوکانه بمراتب امامت و دولتخواهی جناب مستطاب اجل اکرم حاج مجدد الملک دام اقباله مطابق شرح دستخط انجمن نقطه مبارک بشغل جلیل وزارت داخله مستقلاب معهد کفایت ایشان واگذار شده حسب الامر اقدس اعلی باید عموماً جناب معزی الیه را باین سمت شناخته در مطالب مراجعته بداخله بایشان رجوع نمایند. سلطان عبدالمجید.

دستورات لازم برای برگرداندن اموال هر دم

جناب مستطاب اجل اکرم افخم آقای وزیر مخصوص دام اقباله. تلگراف جناب مستطاب عالی در باب دو فقره اموال مسر و قه بیزدیها که سارقین آنها را از چهار راهی و آدمهای ابوالحسن خان بواناتی بوده اند قرارداده اید در مقابل سه هزار و ششصد تومن سرقته که شده است یک هزار و دویست تومن گرفته بو کیل صاحب

مال بدهید و بطور صلح این کار را بگذرانید. درخصوص سرقت منتسب به آدمهای ابوالحسن خان هم مشغول تحقیقات بوده‌اند رسید و از مراتب مطلع شدم این چه رعایتی است که درین روی فرموده بصلاح و اصلاح میخواهید مال کلی را در جزئی ختم نمائید. همین ملاحظاتست که مردم را بصدای میاورد مطابق عریضه تلگرافی که از صاحبان مال بعرض رسیده است ابدآ باین قرارداد راضی نیستند البته بدین ملاحظه مال آنها را تمام کمال گرفته رد کرده قبض رسید بگیرید وزیاده براین معطل نگذارید. یک فقره هم که دزد سرجه‌انی بوده و سابقاً بجنابعالی تلگراف کرده بودم چرا معطل گذاشته‌اید باید حتماً بفرستید از هالک سرجهان بلاعذر گرفته تمام و کمال بعارضین رسانده قبض رسید گرفته نتیجه اقدامات را اطلاع دهید. سلطان عبدالمجید.

ایران تلکریو و قلیان بیان به ساز

از میان

نامه	عدیل	ثانی	اطلاعات
ردیف	ساعت	دسته	

بهم حکم دلایل حکم برده بود چون از زارگاری خبر گرفت داشتند ملکه را در زمانه که
شکننده از ارض امپراتوری روسیه و امپراتوری عثمانی و امپراتوری ایران بود
ادعه مورکه از این نسبت که از زارگاری خود استفاده کرده باشد شاهزاده ایوان
زرگر که از این ادعیه حضرت امیر حسن را در پیش از مردم از این اتهام دفع کرد
حضرت امیر حسن این ادعیه را مذکور کرد که از زارگاری خود در این مورد از این
مورد کارا علام مطلع نماید سلطان علیه که از این اتهام دفع کرد از این
مورد کارا علام مطلع نماید سلطان علیه که از این اتهام دفع کرد

سال ۱۳۲۵

شانزده شنبه

و سیمه تلکر افغانستان

از طریق

أَنْ لَا يُقْتَلُوا فِي مَطْرَدٍ

نمبر	عنوان	تألیخ اصل مطلب	اطلاعات
	روز	ساعت	دقیقه

حکام ولایت بعیز غفاران در دادخواهی کفر و فحضایی توجهات نمود که همینه ز جانب سینی اجنبی نباید کان علیه هر چیز را داشت اما همچنانی دخانه
دیگر نظام و ترتیب این ولایت قویون میزد این سرچ که اراده علیه نداشتم بر تعمیر صنعتات نظامی علاوه بر حکمین نخاب مملکات نشانه وزارت
علیله حکمیت اور کمال قدر و تقدیل از فوج و ولایت و قرقانه و لوزانه و دیزیره و خوزن و سهیلبرز که نهاده ولایت و وزارت سکنی همینه کان حضرت فرید
اسعد از نفع افخم میگردید این هم اعظم اقایی ای ب پنهانه پیرکیم و زیر حکم مرغ و ولائد و فخر این شہ جربه اه قرقیز کل غلیم میگردید این
این امرات نظامی کیم و با مشتمل بر جمع نجیح حضرت سعید داشته که طلب ای ای قیون خسروی را حضرت سعید مرضی داشد و این شرکت مملکات

سیمین سلطان علیہ السلام

۱۰۷

لِي لِأَقْرَأُكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

طهان

三

نوع	عدة	نوع	نوع
نوع	نوع	نوع	نوع
نوع	نوع	نوع	نوع
نوع	نوع	نوع	نوع

۳۰

١٣٢٣

卷之三

النحو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

از طبع بهرز
کل اقتدار فی علیهی را

نامه	ردیف	عدد کتاب	تاریخ اصنایع	اطلاعات
مملوک			روز	ساعت دقیقه

خواست اصرار می‌گردد صوص دام باده دست طبع معرف خانم بدهان نفوذ سلطنت
میر کرم ولایت فتح را در تخت خود بر این سوابق مستلزم می‌شود همانند این اتفاق دیگر داشت
بسکن آلم از مردم کم خود بدهد و بهادر دفعه دیگر عدهان از همان حوزه استقطاب و در همان قیمت
نه بسکن از مردم که داده از همان حوزه غیر از مردم از مردم فیض نمی‌پرسد بلطف این
را اورت که این اطمینان دلها مردم شده باشد از قریب حوزه هرگاه جمل می‌گذرد لذت
در صدر این معرف از اسرار حضرت رکنیه و مفتاحت میرزا علیه السلام ای را اطمینان نمی‌گزیند حضرت
رکنیه و ده بدهار دفعه دیگر که میردام را ایشان می‌گذرد که میرزا علیه السلام ای را در دفعه
حضرت صدیق دلختر و ایشان می‌گذرد که میردام را ایشان می‌گذرد که میرزا علیه السلام ای را در دفعه
هزار و سه هزار معرف از این ایشان می‌گذرد که میردام را ایشان می‌گذرد ایشان می‌گذرد

لِذِي الْقَلْمَرِ كُوئٌ وَّ عَلَيْهِنَا بِهِ

نوع	عدد	تابع لـ	اتصال مطلب	اتصالات
		رحلة	ساعه	دقيقه
نوع	عدد	رحلة	ساعه	دقيقه

بهران نور کلام را حس بدهد در هر لایت نعم الله عظیم است و دلخواه دلخواه که شناسنای
بنای دار از همه مطلب که صدر بشه عالم احمد با تم تخلی رفاقت برخواست و حفص نمایه صحن دستور
بر این مطلب اعلیت ام خوب من در فصل پنجم که از ادراو در درون فرض از عزت نکوه نهایه باشند صدور از دلخواه
در پایان کتاب تعمیر مده عصمه به عالیه راه پذیری که این عالم احمد نور دهنده به ازاد عزت شدنی
می باشد و در حضور سید کارگردان نعمت داده از عزت سیده دارم داعی عزف را اهداده کنم جوں حال ای عذر ای
بهران نور رتب تکمیل در هر لایت سده ادراو که ما کنیت خی منسق اوتاری نمی نمایم و دلخواه که از عزت
اطهاد کاتم صحن شود ای سید عزف را از عزف داشت صحن نمایه بدهد علی عزیمه

میرزا
حرب

三

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

از آن

نامه	عنوان	مبلغ	تاریخ
۱۰	۱۳۶	۱۰	۱۳۶

لایهٔ اسلامی و اسلامیان
به نزد

آذن میان

۱۴

نمودنگا

۳۲۶

تاجی خاک صلی مطلب

روز

صنعت

دقیقه

اطلاعات

جستجوی اصرار میراث مخصوص دامنه از این طریق اداره مخصوص دامنه ای هم در کارهای خوب همراه باشد و بعدها
آن کوچه راه بر سر زبان نمایند که در این مکان خصوصی تدبیر ارفع از خصم شود و این مکان میتواند
آغاز شروع بسطه داشته باشد و از آن پس مخصوص فرازه ای از این خصم سلطنتی به مالکه داران از این اتفاق
میگذرد و میتواند خالص و عصی فسید داده میشود از این خوف از این خوبی دستورات معمولی
اور این مخصوص سعادت ایجاد کنند و بخوبی معرفی شوند و از آن پس مخصوص داده میشوند و این مخصوص
درین مخصوص داده میشوند از این مخصوص داده میشوند و از آن پس مخصوص داده میشوند و این مخصوص
مخصوص داده میشوند و این مخصوص داده میشوند و از آن پس مخصوص داده میشوند و این مخصوص
مخصوص داده میشوند و این مخصوص داده میشوند و از آن پس مخصوص داده میشوند و این مخصوص

بیان مصطلک اخلاقی

کرفتند

ساله ۱۳۲۱

شهریور

تاجیخ

۳

لایه اتکاری و علمی

جیوارد

از میان

به سه

نخست رهبر	عد کلما	تائیخ اصل خطب	اطلاعات
شهر می	دیفعت	ساخت	روشن

صرکه میرسم هرگز دھوت ام و دله زده خواست که فندر اورام و هنرمندانه که در آنها نظر داشتند
دین از این که در این صرف نظر خواهند کرد و میان این دو نیز اینکه در سفر خود خواهند بود و این دو
با هم گذشته خواستند و از خود نظر برآورده میشوند لیکن مقصود خواهند بود میشوند این که میتوانند
که خود را میشوند و این که خود را میشوند این که خود را میشوند و این که خود را میشوند
نه این که خود را میشوند و این که خود را میشوند و این که خود را میشوند و این که خود را میشوند

لِذِي الْقَاتِلَاتِ لِذِي الْعَدَى

جغرافیا

از

نمبر	عدد کار	تاریخ اصل مطلب	اطلاعات	
	درست	روز	ساعت	دقیقه

مورد
باب

لِذَلِكَ لَقِيَ الْأَنْجَانَ
بِهِ

از طران

اتصالات

تائیج اصل مطلب

عدنگان

نمود

روزت ساعت دینه

لغه خواست

آنها روزانه تغیرات و در راه راه دور حضرت اور رف طالدم این سعادت و اخبارشان را ترکیب ایجاد کرده تغیر نماید و در هم و پر فراز وادیں مطلع باشید
پس از خواصیت خود در حکم داده خوبی داشت خاصیت ای احوالی محترم این کلمه و مطلع خواهد شد بعد از این محبته

کفتند

سال ۱۳۲۳

ام

ش

تائیج

ش

تائیج

بُلْسَطْرَلْكَ اخان

بِهِ مُنْذَرٌ لَّوْلَى وَلَعَلَّهُ يَرِي

آن ھلک

نمبر	نام	نام	نام	نام
١١	٢٥	٣٠	٣٥	٤٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تاریخ ۱۷ شهریور ۱۳۲۰ کرمانشاه

جعفر

لیٰ سلطنت ایران و معاشرین

به

از

هر

نامه	رد	عد کلا	اطلاعات	ثابنج اصل مطلب	روشن ساخت دیقت
۱۱					

درست تعمیره ازین طرف که عده است لایحه کار از این برادر صحیح نسخه دارم و همه در خواست
های این روح دهنم رعیت خواهم در میان عده ایشان

سال ۱۳۲۲

شهر

ثابنج

بی‌سطه تکمیل افغانستان

الف الاول

از طرح
آیا سلطنت اسلامی فرقه علیه‌ها

۱۰

عنوان	عدد کتاب	مایل پنج اصل مطلب	اطلاعات
		روزت ر ساحت دیفته	

۹۱

جهت بیشتر برگزین فهم افای و نزدیکی خود را در طبق صور یکم عصر است. کلام برداشان حاچه خدش لاهه و بمهربانی در دارالخلافه شنیده و بسته برند آنی با این آندره اس قیچی خود را برای گرفت به و تهیی شهر داده شده است. مرابت ذرا خوب جلوس برادر خواه و زنگو شد جواب داده خواه و این که هشتاد و دو هزار حضرات کلامه بخوبی آغاز نموده است و خوب مطلب خواهد بخوبی دویست خوب نصرا الدوله درینجا روشن شده و این من عصر است. مذکورهای این است که این قیچی خود را فعلاً در میان خبرهای اینها را خوب نصرا الدله خارت نموده اینه خیال از نصرا الدله بخوبی که نه کی خوب ایه اکرین ایل با روکه و مسند و دست داری میان شهزاده ایل بیان قیچی و الارفو مطلع دیده و میخون در باش بعده فخر شتر سر قوه خیال این قیچی مازد رکس را رق این قیچی ای عربی به دست فخر زیره ای زنده است و اینه فخر آن بیان است آر اصرا الدله و دشمن را از مکه خارج فخر آن ای روزگرد بپسنه ایمه سنه آن را کفره بفریته و الامر بیه را رفو خسیع دیه که صهیان ایل پیش ۲ بیگت ره نزد سلطان عیه ایه

آن طهراں

لِي الْأَنْتَ لِكَفِ وَلَعْلَيْكَ بِرَبِّ

اطلاعات	تأثیر اصل بطبع	مکالمہ	منشہ
	روز ساعت دقیقہ	۱۶۰	۳۴

از هر

آن‌گلکاری و علمیان

به نزد

نخست‌روز	عدن‌گش	تاریخ اصل‌منظب	اطلاعات	
		روز	ساعت	دقیقه

خرسخ اهل ارم مجتبه در مخصوص دام به حضر اوس سرف ارض واده از شعاع سمعه
جهه روز راز را خصم مخصوص علیها بدم از هر حصر جو شه روانش همچویه از کام مر جهه
نه غصه سرف که از تیر زرسه دستور داشت که این علام غیر بکسر خواز هم در کت داشت فریاد
نموده از راه خود پنهان از در در حال تجسس نموده اند که طهم باز روایت کردند هم قدر شکم از
این قدر شد که نیزه هر چیزی را در خود حشر نموده بکسر موضع این علام دنسته باز
مخصوصه بکسر مهور بخل خصم در فدل را که کهی است به حواله هم فناهان علام سخن از خواره
در میمه است فریاد کتف دنیا هر که خاصه خصم این شد تک داشتندند به همچویه این
برگت هر آنرا از هم پیش از این صدر گیرم سلطان علیه مجتبه

اف ۷

إِنَّمَا تَنْهَاكُنَا عَنِ الْأَقْرَبِ

نقطة	عدد كم	تاريخ اصل مطلب	اطلاعات
	دقيقة	ساعت	رور
١ حرارة			

لهم إكرامه والآن سلط على مجده

از هنر

أَنْ لَا يُقْرَأَ فِي مَلَكَاتِنَا

✓ do.

فترة	عدد كم	ناتج اصل مطلب	اطلاعات
	٢٠	٣٠	رسور ساعت دقيقه
	٢٠		
	٣٠		

۷۷

۳۲
خود ساخت اصر کارم خسته اف و زیگر گعفص دلم قدم افراد ارادت نهاده در کارزار ملی پرض غافل جوان بارگاه
در کارهای زیب دیده رسید و دلهره از نکره می طرد که سعادت آنها را بعد از خود خواهد شد زدم محمد کارمانی در روح مجده را شفعت دادند
از این بحث تا کم در چهار چهل سال از اینکه ایام کریمه خانه و جمیل را خود را کرد و عوشه ارض فضیل مس اسرا کار از این که
مع احوال اینبار اغارت که فساد در حمله احمد خوش خاطر بوده است بصرف کردند و در مع ابن فضیل از خانه ایشان را خواسته
سرک محمد نجف کارم خسته فضل بگیرم این رفت اینجا گفت شرک محمد رئیم خسته کردند خشنه هم از
قصب خسته نموده بخوبی سفر را کردند جنم اور او سکم نمودند نیز ایشان را بر سرمه دادند این بنابراین ارادت نهاده
بگردند این بجهش هم اینجا اور این گصوص فیض احمد کات سرمه بجهش اعلیه جنم اند غدر را بخون ای او سکم لعنه کرد
در این بحث نیز نهاده نسبت نام دخوال از فله و حضور علیه السلام می خواست نیزه دیده قدرات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تاریخ شهر سر کر فتح

۱۰

۱۴

لِي لِمَنْ كَفَرَ وَأَعْلَمُ

از مهمن

مُتّهية	عمر كل	نتائج العمل مطبّع	اطلّاعات
ص	دقيقة	ساعة	روز
٣٢			

کوفه را کوچ نموده در راه هدایت از زرگان نیز مسجد خضری خواهد بود که در این مسجد امام زاده ایشان دفن شده است

بوقاصه تکر اخانه
بنائیخ ۷ شہر صفر مکہ مکہ کرفتہ

لِي اَتَلْكُ فِي مَا عَلِمْتُ مِنْ
بِهِ

ان طهران

مُنْتَهِيَة	عَدْدَكَال	تَائِجُ الْأَصْلِ مُظْبَكٍ	إِطْلَاعَاتٍ	
		رَوْزَنْ	سَاعَةٌ	دِقَقَه
				٦٧

نیز بسط قسم تایی سرچه جاستی هر لام قای ندر بخصوص دام ۴ به از قدر صورت که خنجر ناند هر یکها فرقان و عذر سمع خدمه هر روز مبارکه
نده میکند قان و کسره هر زار را پیشتر و نزد از اینست حقوق و فرقه ایم یعنی سرمه و اوقا و سرمه هر زار بعده هر زار صورت گفتن قان و فرقه
فرقه ایم و هر زار صورت سرمه کار است هر زار صورت همچنان قان است هر زار فشار و تا حال رسیده نمودن فیکر ایلکنری که میشنند
سفع مرزور را توجه کارستم ای سرچه هر زار صورت فرقه و قاعیس محمد صراحتا نزد عاقبت ملکه از این تراور بکار نمذ فرج ثابت فن طغافار

صادر روز بیست و سه ماه خرداد

بیان مصطفیٰ علی اخوان
تاریخ ۱۳۵۳ شہر صدر
کرنٹ کرنٹ
بیان

لِي لَهُ تَكْرِيفٌ وَلَعْنَةٌ عَلَيْهِمْ بِهِ مَرَاز

از طن

مُتَّهِي	عَرْكَدَ	نَاجِ لِصَلْ مَطْبَعَ	اطْلَاعَاتٍ
لَهْجَة	رَوْزَنْ	سَاعَتْ دَفْقَه	/

بۇ مەسىھىلىك اخانەت شەھىر سەزىرىنىڭ كەنگەمىتىدە بىلەن بىلەن

۲۷۳

لِي مُتَكَبِّرٍ وَلَعْنَةٍ

آن

نامه	عدد کار	تاریخ اصل مطلب	اطلاعات
	روز	ساعت	دستور

بُوْ سَطْرَتْلِكْ أَخْنَانْ

تاریخ

مکالمہ شد
۱۳۲

آن همان

لِي الْأَنْذَرُ فِي مَا عَلِمَ اللَّهُ

مُشرّف	برکات	تاجِ حَلْمَكَلْ مَطْلَعَ	الاتصالات
دُوَّهْرِي		روزِ ساعت دقيقہ	

خواسته بجهت همکاری حضرت امام خمینی رهبر انقلاب اسلامی و پیغمبر دام بنا بهم دیدم مبنیه مطلع باشیم
مشرفت کارخانه نسخه دولت مشترکه دو شاهزادگان بودندین همارات را خبر دنیو میزد که در اینجا رعایت داشتند
دولت مسنه حزب بدبختی اینها را جمع دولت است در خط تعلقات نظم و شرف مقاصد سلطنت تقدیره فرمودند
خواسته بجهت اینها فرمودند عذر ننمایند و جرایی یقایق حکمرانی و لغت پرسی خان را مدد در جهات نظم داشتند
اینها دستور ملکت را مدارک ناید قشون نور و تووف فارس آن دفعه حکم خود را امر نهادند خود را عذر خواستند
در حال شنجی ایده همراهی ملکه هم را فتح نمی نهادند هر چند این دفعه و فیض خود را نزدیک داشتند
حقوق قشون در خرج آمر نیز که دستور ملکت نکنند نهادند این از طرف فرمان اشرف امیر شاهزادگان را دخانده بدل برداشت
مردمی خلایه فرضیه و غایر حکم خرج کی که دستور ملکت نکنند بر قضاوات پسر دیدار آمده مخاج با خوار زن و خرسد بیان کرد
دستور ملکت نکنند بر قضاوات پسر دیدار آمده مخاج با خوار زن و خرسد بیان کرد

لشکر فوج علیان سر

از مهر

۳

نمره	عد کم	ثانی اصلی مطلب	اطلاعات
تفصیل	روز	ساعت	دسته

ات چون کنگاف خیار دید آباد رسید و یکی از عاب خوبی های میر عجم مرض خیار برداشت داشت این را با خود آورد بعد حفظ خواهم داشتم و این طبق میگذرد

سال ۱۳۲۲

شهر صفر

ثانی ۱۰

بی سلطه شاهزاد اخوان

لی امداد کارکنوی ول علیه ریز

از چهل

نمره	عدد کلاس	تازیخ اصل نظریہ	اطلاعات	
س ع	س ع	روز	ساعت	دیفیٹی

ح سلطان صر ارم و زرگ عرض دامف به افراد را در مکم بعرض خدای پر ک رسیده بی ادعا شد و هن و هر کار
دیگر سراست و هجت فارحیم داد کوشه تسریع دادند و فریم میم و اخسنه در علیمه را در حده فور داده و دعا شد
بعد این شخصیت ک را دامه رانی نسب کرد و بقیه سرداران را فریم داد و فریم از عیشی را هم دین پیغمبر فرید
دست اعلیٰ گشتند و در این دست مرصد آفت ام در جنوب ایران دین و شیرخوار خود را هدایت کرد که نظر
حال این دستور داشت و لطف برین اتفاق دفع نمر و دلدادم انجی رو اهدای میشود که اعلام نظم این خد فور داده
احمد فراهم ایشان عده بمحبه

آن مهمن

لای ای امیر کلی و معلمین به سراز

نمبرہ	عمر کیا	تائیج اصل مصلک	اطلاعات
	روز	ساعت	دقائق
۱۷۰			
۹۱			

لَهُ الْكَلْمَانُ وَعَلَيْهِ الْكَلْمَانُ

از طهران

نمودرگا	عد کلا	تاریخ اصل مطلب	اطلاعات	
		روز	ساعت	دقیقه
	۱۰۰			۹۹

خط فارس نبردهای دامادت به تغیر روز و نکراف شد چون جبهه اد علیه های رین می بی دخانیه هایی داشت علیه دشنه
شایب پنځړانه عالی محروم دلت لازم بود نظر نکمال افغانستان اټکس طوکانه برپه ایت موږ نیواز خاښه بې رازم چون
د اړیمه طالقانی شرح د خطا بخچم نقطه سپاک شعبه دیزد دندت ډله شفهد دیزد لغافت ټین د کندل شرحبال اړکه ای بايد ګړه جا
سپری ایمه را باين سرت شاهد دی طالب را عجیده غله باشان چو غنیمه سلطان عجیبه

کرفته شد

سال ۱۳۲۳

شهر صور

تاریخ ۲۲

بو مصطفیٰ کراخانه

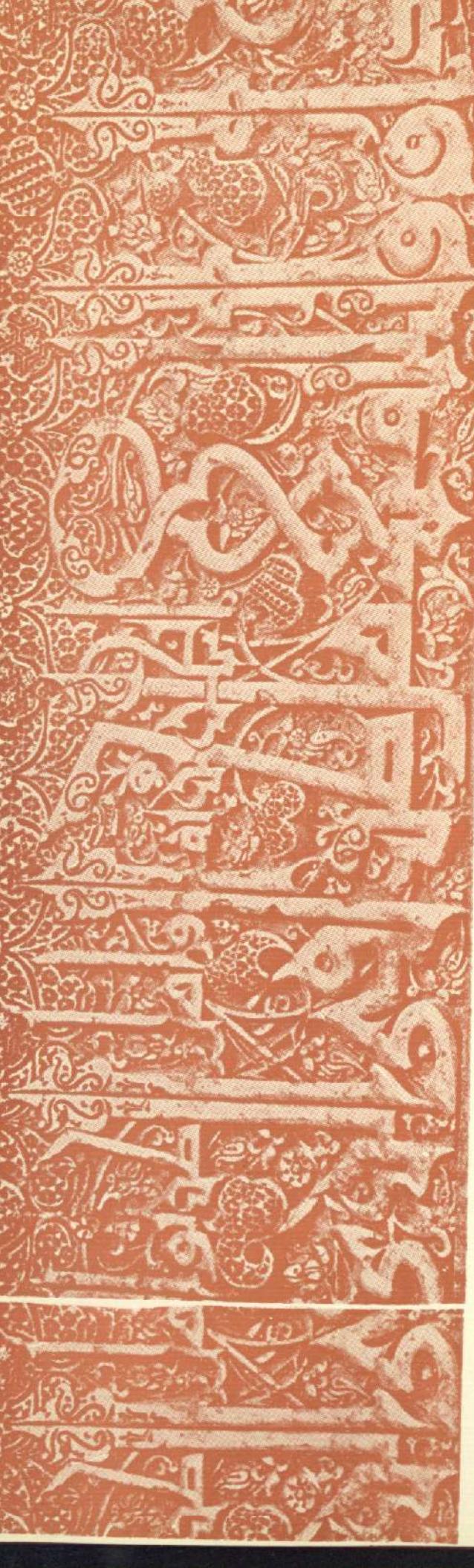
لی از تلکوئی ول علیه ریا

از مهر

نمره	عدد کتاب	تاریخ احصل مطلب	اطلاعات
	روزنامه	ساعت	دسته

بیو سیٹر ملکا اخاند
پنج ۱۶ شهر دسمبر ۱۹۲۳ء
کتب خانہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

معرفی

چند آثار تاریخی

تبریز

بقلم

سروان محمد و هرام

معرفی چند آثار باستانی تبریز

سروان مجید و هرام
بقلم

در شماره‌های گذشته‌شده‌ای از جغرافیای تاریخی تبریز از نظر خوانندگان گرامی گذشت. اینک باعث نهایت هست است که برای تکمیل مقالات پیشین تعدادی از آثار باستانی مهم تبریز را با گراورهای جدیدی بدوسatarان آن معرفی نمایم. چون نمیتوان تمام آثار باستانی و شرح دقیق و فی آنها در این اختصار گنجانید لذا کوشش شده است ضمن رعایت اختصار نمونه‌هایی مصور از آنان ارائه شود.

بجرأت میتوان گفت که بزر گترین دشمن اینیه تاریخی تبریز قهر طبیعت بوده است و افزون بر آن هجوم‌های پی در پی بیگانگان نیز سهم بزرگی رادر

تخریب آثار ارزشمند آن داشته است.

آثار باستانی تبریز را هیتوان بدو دسته تقسیم بندی نمود:

الف-ابنیه‌ایکه تا چندین قرن پیش وجود داشته ولی متأسفانه بطور کلی ویران شده و از بین رفته‌اند ولی خوشبختانه نام و نشانه‌آنها در کتب تاریخی باقی مانده است.

ب- آثاریکه هنوز پابرجا و با بصورت نیمه ویران و هتروک و یاتعمیر شده باقی هستند.

ابنیه بسیار قدیمی:

از آنجا که سابقه بنای تبریز به روز گاران بسیار کهن میرسد در این شهر نیز بی‌شك مانند سایر شهرهای مهم قدیمی، قلعه‌های نظامی و باروهای مسته حکمی نظیر آنچه خسرو ارشا کی حکمران ارمنستان در آغاز ساخته بود وجود داشته که بتدریج دست چپاول گرzmان حتی نامی هم از آنها بجای نگذاشته و چون روای خروشان و بی‌رحم آنان را بکلی شکسته و نابود کرده است. یاقوت-حموی در معجم البلدان می‌نویسد: «تبریز شهر بلاد آذربایجان و شهری آباد و زیباست، باروهای محکمی دارد که با آجر و گچ بناسده...»^{۱۰۷}

هنگامیکه غازان خان در تبریز زمام امور را بدست گرفت این شهر باروی مسته حکم شش هزار گمامی داشت که در عهد او بنا به نوشته لغت تامه دهخدا تا ۴۰۰۰ گام افزایش یافته بود.^{۱۰۸} متأسفانه از قلعه‌ها و حصار و بارو و پنج دروازه و سیع و رفیع و هشت دروازه کوچک قدیمی اثری این شهر را کنون بجای نمانده است.

شب ۱۰۹ غازان

غازان خان پسر ارغون یکی از ایلخانان بزرگ و معروف مغول بشمار

۱۰۷- معجم البلدان ذیل ماده تبریز- تاریخ تبریز مینورسکی ص ۱۶.

۱۰۸- مینورسکی در تاریخ تبریز طول باروی غازانی را ۲۵۰۰۰ گام ذکر کرده است.

۱۰۹- در فرهنگ‌های فارسی کلمه شب (شام) به فتح شین و گاهی به ضم آن به معنی گفت و قبه آمده است. ظاہرآ لغت شب بدین معنی در فرهنگ فارسی قدیم وجود ندارد بلکه

می‌آید. او پس از بازگشت از لشکر کشی شام در محل ارغونیه که در زمان پدرش قصری در آن بنایشده بود، تصمیم به آبادی آن گرفت و در نظرداشت آنجارا بصورت شهری بزرگ در آورد. برای اجرای طرح خود از مهندسان و معماران ایرانی و خارجی استفاده جست و با پشتکار زیادی در احداث قصری بسیار زیبا و رفیع و چندین واحد ساختمانی از قبیل مقبره گنبددار و مسجد و مدرسه دارالسیاده، رصدخانه، کتابخانه، دیوانخانه و چند گرمابه همت گماشت.

خواجه رشید الدین فضل الله می‌نویسد: «غازان در شنبه شانزدهم ذی الحجه سال ۶۹۶ هجری در میان باغ عادلیه در محله شم بنیاد قبه و گنبد بلندی را نهاد و در آن کارهای و شعفی تمام داشت و همواره بر سر استادان بناؤ عمله تردد می‌کرد.

مهندسان سؤال کردند که در چند موضع جهت روشنایی روزن بگذاریم فرمود که از بهر چه، گفتند تازیر زمین (یعنی محل قبر) روشن باشد جواب داد که روشنی آنجا از اینجا می‌باید برد والا روشنایی عارضی در آن موضع سودی نداهد....^{۱۱۰} و نیز در جای دیگر مینویسد که آنجا را اختیار فرمود در خارج شهر در جانب غربی در موضع شنب، خوب شتن طرح کشیده، آن را بنیاد نهاد و این زمان چند سال است تا بعمارت آن مشغولند. و از گنبد سلطان سنجر سلجوqi به هرو که معظم ترین عمارت عالم است بسیار باعظمت تر، سپس صاحب جامع- التواریخ صورت موقوفات آن بنای عظیم را بتفصیل ذکر می‌کند.^{۱۱۱}

این لغت در زمان حکومت حکمرانان مغول مانند بسیاری از لغات مغولی دیگر وارد زبان فارسی شده است که بعد از ساختن گنبد مقبره غازان خان آنرا باین نام خوانده‌اند. این لغت در جامع التواریخ دشیدی (شم) و در تاریخ وصف و ذره القلوب «شام» آمده است. ولی آقای دکتر محمد جواد مشکور در مقاله خود درباره شنب غازانی که در مجله باستان‌شناسی و هنر شماره ۳ سال ۱۳۴۸ بچاپ رسیده نوشتند که در زبان آذری فهلوی در نواحی آذربایجان زمینهای هم‌سطح رودخانه و مسطح که بر زنج کاشته می‌شود «شام» نامیده می‌شود.

- ۱۱۰ - جامع التواریخ رشیدی ج ۲ ص ۹۳۳.

- ۱۱۱ - مجله باستان‌شناسی و هنر شماره سوم سال ۱۳۴۸ ص ۲۴ مقاله شنب غازانی نوشته دکتر محمد جواد مشکور.

او لیا افندی Oliya Efendi که در قرن نوزدهم شنب غازان را دیده مینویسد: «... برجی است سر به فلک کشیده. وقتی آنرا دیدم قسمتی از دروازه در اثر زلزله کمی آسیب دیده بود» ویلبر بنقل از گدار نوشته است «... مقبره هزبور برج بلندی بود که روی آن گنبد ساخته بودند و بیشتر به برجهای هراغه شباهت داشت تابه مقبره سلطان سنجر یابه مقبره او لجایتو در سلطانیه». ۱۱۲ مشارالیه روایات چند نفر از سیاحان و نویسنده‌گان ایرانی و خارجی را بررسی نموده و اظهارات گدار را تأیید نموده است.

تاریخ و صاف درباره ساختمان شنب غازان بررسی بیشتری بعمل آورده است می‌نویسد: «در سال ۷۰۲ هجری غازان خان برای ساختن شام تبریز (شم یا شنب) که قبة‌الاسلام است مهندسان را از اطراف حاضر کرد و آهن و ارزیز (قلع) از روم بیاوردو از آن شمشها و طوقها ساختند و حجاران سنگها بتراشیدند و با سنگ‌های تراشیده بنیانی هر چه استوار تر برآوردند و چون دایره بنامقداری از زمین بالا رفت دیواری از آجر بروی آن بساختند. ضخامت هر دیوار پانزده گز برابر باسی و سه آجر چسبیده بیکدیگر بود که هر کدام از آن آجرها به تنهائی دهن تبریز وزن داشت. در این بنادر روز چهارده هزار و چهار صد عمله کار میکردند که سیزده هزار تن از آنان مستمرآ و هزار و چهارصد تن بعنوان کمک استخدام شده بودند.» ۱۱۳

ارتفاع گنبد مقبره غازانی یکصد و سی گز و طول دیوارهای آن هشتاد گز و همچنین طول هر یک از اسپرهای سطح جانبی بنا در حدود ده گز و محيط دایره گنبد پانصد و سی گز بوده است. ۱۱۴

۱۱۲ - ر.ک. به کتاب ویلبر ترجمه دکتر عبدالله فریار ص ۱۳۶.

۱۱۳ - مجله باستان‌شناسی و هنر شماره سوم سال ۱۳۴۸ و برای آگاهی بیشتر به تاریخ و صاف جلد ۳ ص ۳۸۵ و ص ۹۱ و تاریخ تبریز تألیف نادر میرزا و نیز به چهل مقاله حاج حسین نجفیانی ذیل مقاله شام غازان مراجعه شود.

۱۱۴ - تاریخ و صاف الحضرت جلد ۳ ص ۳۸۵.

از نوشته‌های تاریخ و صاف و حبیب السیر چنین استنباط می‌گردد که بنای مقبره شام‌غازان طرح منشور دوازده ضلعی داشته و هر ضلع آن بشكل برجی ساخته شده بود و بنای مقبره‌غازان در وسط ابنيه دیگر بطرز بسیار عظیم و شگفت‌انگیزی ساخته شده و درون آن باتزئینات زیبای جالبی آرایش یافته بود.

دیگر از بناهای باشکوه شب غازانی بستانسراب و قصر عادلیه نام داشته است که در روی دیوارهای آن نقوش گونه‌گونی رانقاشی نموده بودند. این قصر از نظر تزئینات و بکار بردن اسباب و آلات زینت از قبیل قندیل‌ها و لگن‌ها شمعدان‌های زرین و سیمین در آن روزگار بی‌نظیر بوده است.^{۱۱۵}

در حبیب السیر چنین مسطور افتاده است که هشتاد عدد قندیل زرین و سیمین که وزن هر یک از آنها بیش از پانزده من بوده در مقبره آویخته و برای نقاشی سقف و سطح درونی آن بالغ بر سیصد من لا جور دصرف کرده بودند. علاوه بر مقبره و قصر عادلیه چندین واحد ساختمانی بشرح زیر در محوطه شام‌غازان در زمان حیات وی احداث گردیده بود:^{۱۱۶}

۱- مسجد جامع

۲- خانقه درویشان

۳- مدرسه‌ای برای دانش‌آموزان و دانشجویان مذهب شافعی اسلام.

۴- مدرسه‌ای برای پیروان و طالبان مذهب فقه حنفی

۵- بیمارستان (دارالشفا)

۶- خانه‌ای برای متولی مقبره غازان خان (بیت‌المتوالی) که همه روزه در آنجا مأمور تدبیر منزل و ترتیب مصالح مردم و منزل دادن باشان بود.

۷- مجله باستانشناسی و هنر شماره سوم سال ۱۳۴۸ نوشته دکتر محمد جواد مشکور ص ۲۴.

۸- تاریخ و صاف جلد ۳ ص ۳۸۵ و چهل مقاله حاج حسین نجفیانی ذیل مقاله شب غازانی.

۷- ساختمان کتابخانه

۸- رصدخانه

۹- مدرسه حکمتیه جهت اقامت حکما و تعلیم علم حکمت و فلسفه

۱۰- حوضخانه و آب انبار

۱۱- بیت القانون جهت گذاردن دفاتر و قوانین که غازان خان وضع کرده بود.

۱۲- بیت السیاده یادار السیاده که مهمانخانه‌ای مخصوص پذیرائی سادات بوده است.

۱۳- گرمابه‌ها وغیره برای مسافران.

۱۴- باغهای اطراف ابنيه غازان خان^{۱۱۷}

شاهزاده نادر میرزا با استفاده از حبیب السیر و تاریخ و صاف و جامع التواریخ و دانسته‌های خویش اطلاعات دقیقتری در این باره هیده‌د. وی مینویسد: «... آهن و روی بسیار به بنیان این عمارت بکار بردنند. چون بازمیں هساوی شد دیوار کسر عرض آن جدار به سی و سه عدد آجر بیکدیگر چسبیده مقرر کرد که پانزده ذرع بود و هر آجری ده من بوزن تبریز بود در هر دوری چهارده هزار و چهارصد خشت انداز بکار بود بالای قبه معبد هبنع و یکصد و سی ذرع طول، جدار آن هشتاد ذرع»^{۱۱۸} ولی متأسفانه بنائی بدین عظمت را که غازان خان با کوششی بسیار برپا ساخت مانند اکثر ابنيه تبریز نتوانست در مقابل آسیبها و صدمات پی در پی زلزله و بخصوص سایر عوامل ویران گر مقاومت کند. با توجه به نوع مصالح و آجرهایی که بدانگونه در ساختمان شم بکار رفته بعید بنظر میرسد که تقریباً در هیچ شرایطی زلزله بتواند آنرا ویران کند. زیرا حتی در صورت وقوع سخت ترین زلزله‌ها با استثنای لااقل باندازه سایر ابنيه تبریز که از نظر استحکام بمراتب از آن سست‌تر بودند باقی میمانند. باید

۱۱۷- چهل مقاله حاج حسین نجوانی بکوشش یوسف خادم‌هاشمی نسب ص ۴۲.

۱۱۸- ر.ک. به ص ۹۰ تاریخ نادر میرزا.

تعصیبات مذهبی از یک سو و فراوانی و ارزشمندی مصالح این بنا را از سوی دیگر از مهمترین عوامل ویرانی آن بحساب آورد. مثلا در مورد اینگونه تخریب‌ها شاهزاده نادر میرزا چنین مینویسد: «این بنای باقی بود تا بسال...») از هجرت پادشاه اسلام پنهان(؟) صفوی بسبب این وهم که لشکر عثمانی شب غازان مأمن و محکم کند حکم بانهدام (آن) فرمود. اطراف حصار به لشکر ایرانی تقسیم شد به چهار روز بنياد این حصار استوار را برآفکندند.^{۱۱۹}

کاتب چلبی در سال ۱۰۴۵ که با سپاهیان عثمانی به تبریز آمد بود در کتاب جهان نمای خود از عظمت مقبره غازان خان و آبادی اطراف آن سخنرانده و شرح مبسوطی درباره باغها و اشجار قصر عادلیه آورده است.

تاور نیه نیز در سال ۱۰۴۶ با ایران آمده و بنای شام غازان را دیده و آنراستوده است. وی می‌نویسد با وجود اینکه این بناییم خراب است ولی هنوز از تفاصیل آن خیلی زیاد و قطر محور آن ۵۰ قدم می‌شود و نیز اضافه می‌کند که دیوارهای بسیار بلندی دارد و چمنزار اطراف آن دلالت بر قدمت آن مینماید. این بنا در سال ۱۶۵۱ میلادی در اثر زلزله ویران شده و برج آن از بالا تا پائین شکاف برداشته است، حتی قسمتی از آنهم فرو ریخته است وی همانند سایر سیاحان اشاره بخطوط قرآنی نموده و مینویسد اسماء الله در گچبریها نوشته شده بود و نیز از گچبریهای این عمارت و آجرهای منقوش آن جمله (غازان قاآن) (خلد الله ملکه) و لفظ جلاله و سایر اسماء الله را بخط کوفی نوشته بودند از این قبیل نوشته‌هادر غازانیه بسیار دیده شده است حتی اکنون هم یافت می‌شود.^{۱۲۰} و بر پیشانی این مقبره با کاشیهایی با خط بسیار عالی چند سطر در تعریف غازان-خان و توصیف بنا و تاریخ ساخت آن نقش گردیده بود که عین خطوط خوانده

- ۱۱۹ - ر.ک . کتاب تاریخ دارالسلطنه تبریز

- ۱۲۰ - این سیاحت‌نامه را اخوی ذاده دکتر عباس نجف‌گواني در اروپا دیده و این قسمت را از آن کتاب یادداشت کرده است. ص ۳۴ چهل مقاله حاج حسین نجف‌گواني.

شده که دارای اهمیت تاریخی فراوان است در مقاله آقای دکتر محمد جواد مشکور در مجله باستانشناسی و هنر شماره سوم سال دوم (۱۳۴۸) در صفحه ۲۶ مضمون میباشد.

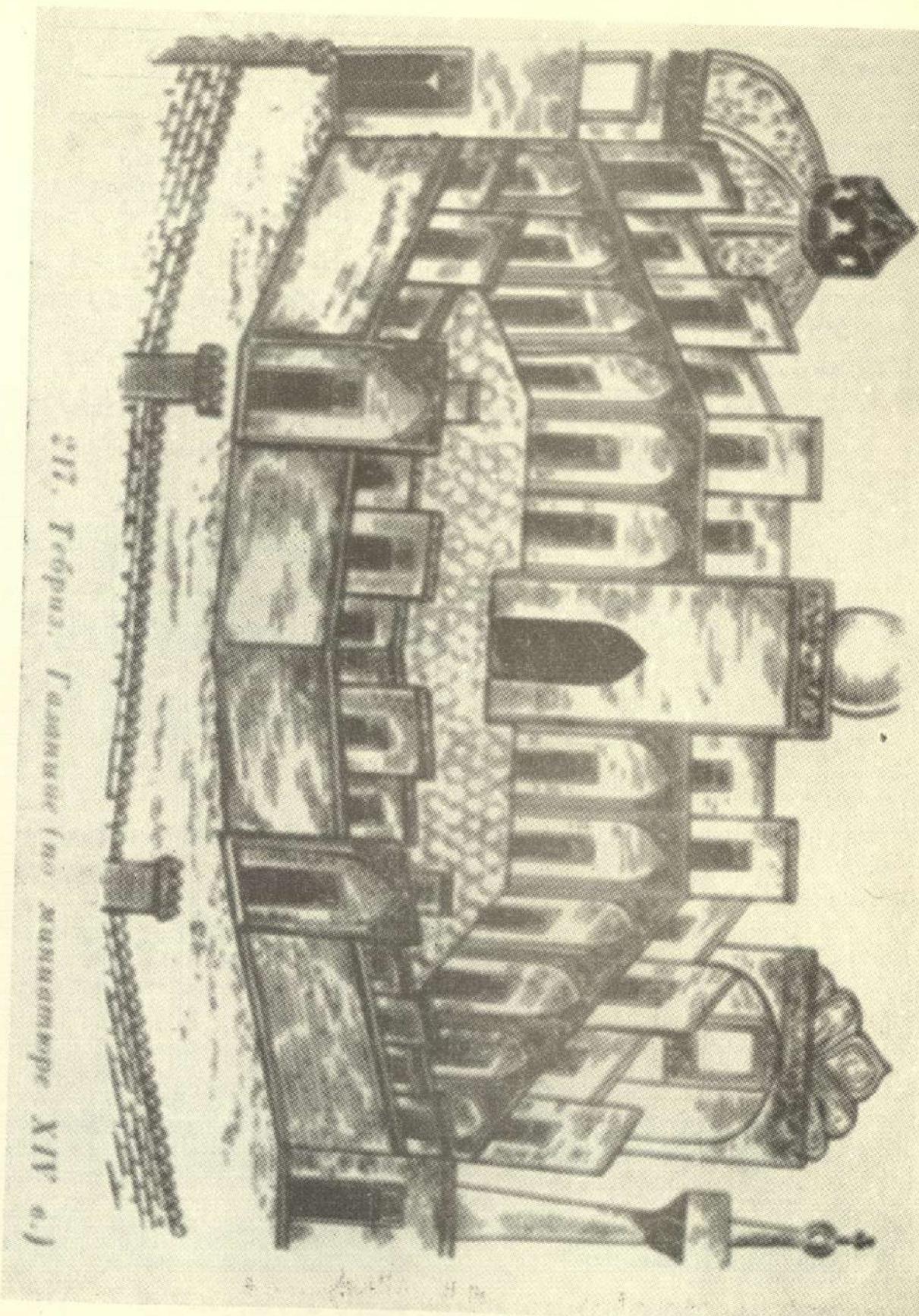
بطور کلی اکثر سیاحانی که در سده نهم و دهم هجری با ایران آمده‌اند در سفرنامه‌های خود راجع به بنای شنب غازان مطالبی ذکر کرده و تقریباً متفقاً از عظمت و جلال و شکوه بنای غازانی سخن رانده‌اند ولی متأسفانه تقریباً هیچ یک به جز «ویلبر» مدارک جالبی از طرح و نقشه و چگونگی بنای آن ارائه نداده‌اند. طرح شکل (۱)

زان شاردن سیاح فرانسوی که در سال ۱۶۷۳ میلادی در زمان شاه سلیمان صفوی تبریز را دیده مینویسد: «... از مقبره غازان خان امروز فقط یک منار شکسته بلند باقی است و منار غازان خان نامیده میشود.»^{۱۲۱} از این گفته بخوبی پیداست که این بناباً سرعت شگرفی در مدتی کمتر از پنج قرن تقریباً با خاک یکسان شده است.

در حال حاضر دیگر هیچ اثری جز تلی خاک از این بنای باشکوه باقی نمانده، تنها بعضی از مصالح آن بویژه آجرها و کاشیهای آن را میتوان بطور پراکنده در سایر این بناهای تبریز یافت بخصوص در بنای مسجدی که در مجاور آن ساخته شده و قسمت اعظم مصالح مسجد از شام غازانی تهیه شده است.

در بازدیدی که ویلبر در سالهای ۱۹۳۷ از این محل بعمل آورده موفق به جمع-آوری قطعاتی گردیده که کار تحقیق وی دیگر باستان‌شناسان را آسان تر ساخته است. مشار الیه می‌نویسد: «... در محل ساختمان آجرهایی به ابعاد ۲۷ سانتی‌متر مربع و به ضخامت ۷ سانتی‌متر در خاک افتاده بود و همچنین قطعاتی با حروف کوفی پیدا شد و نیز تعداد زیادی آجر که پوشش لعابدار آبی دارند و شاید زمانی

۱۲۱ - ر.ک. به ص ۲۹۰ سیاحت‌نامه شاردن.

۱- طرح بنای غازانی (تصویر از کتاب معماری آذربایجان)

در سطح گنبد بکار رفته بوده‌اند.

قطعات سفالی فراوان شامل قطعات آبی و نیلی و کاشی سیاه بود. این رنگها با ترکیبات مختلف در طرحهای تسمه‌ای و بانقوش گنجانیده شده در ساختمان آجری، بکار میرفته است. و کاشیهای لعابدار که بشکل کثیر الاضلاع و قطعات باد بادک هانند در آورده شده نیز پیدا شد. بعضی نقاشیهای بازمینه اعابی و برخی جلای فازی دارند ... بعلاوه قسمتی از شرح مقبره تو سط رشید الدین نشان میدهد که پنجره‌های سرداب از سطح زمین بالاتر بوده و بنابراین کف اطاق مقبره می‌باشد از سطح زمین بلندتر بوده باشد.^{۱۲۲}

ویلبر با اظهار این بیان که اطاق مقبره بلندتر از سطح زمین بوده خواسته است ثابت کند که طرح گنبد غازانی از طرح برجهای مخصوص مقابر آسیای صغیر هالم گردیده است و تقریباً باهمان مقیاس طرح گنبدی خیالی را ترسیم نموده است. (شکل شماره ۲)

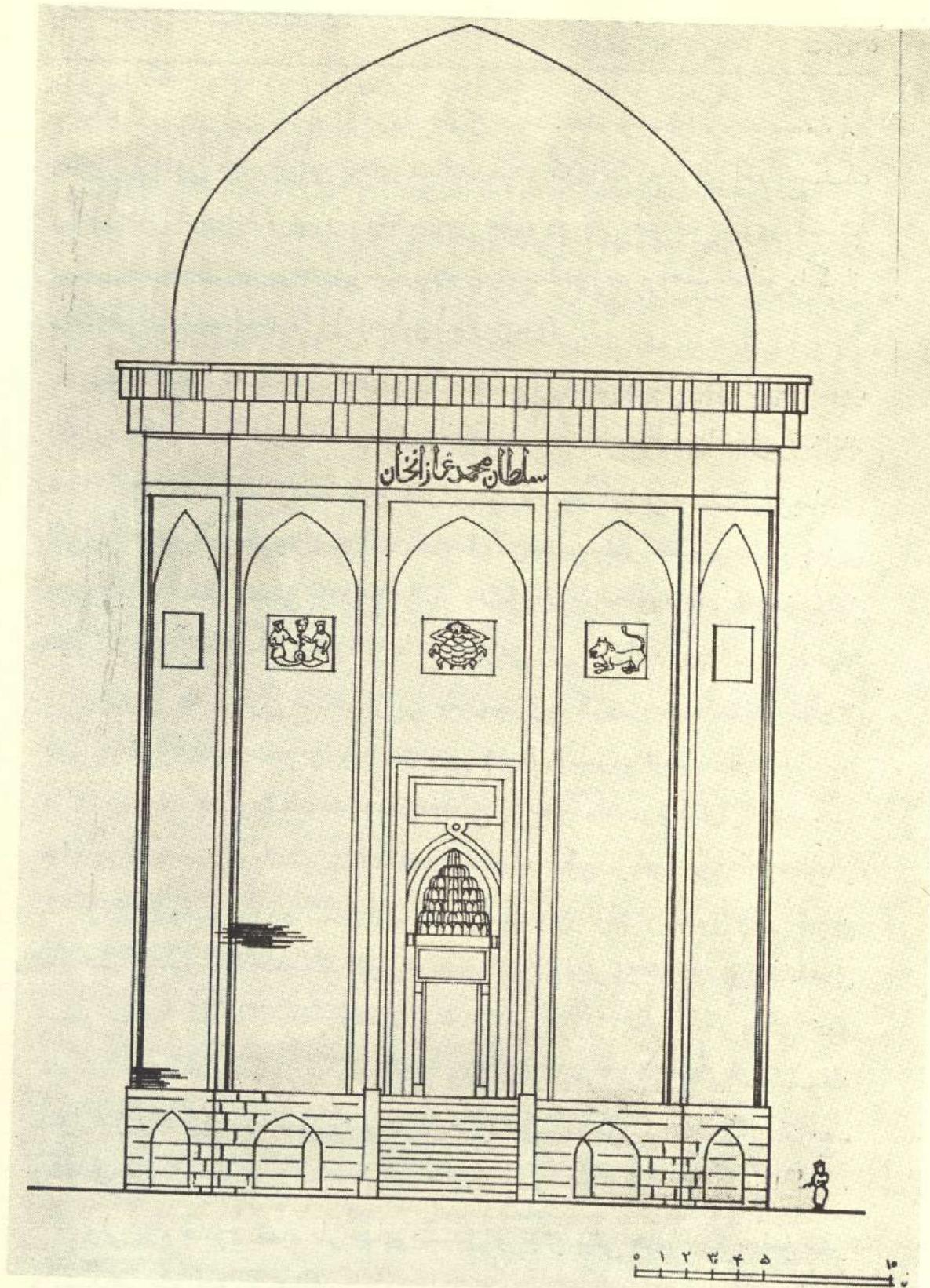
ربع رشیدی :

دیگر از بناهای باستانی تبریز ربع رشیدی می‌باشد که اختصاراً درباره آن در شماره چهار سال پنجم سخن رفته است. هجموعه این شهردانشگاهی بفرمان خواجه رشید الدین فضل اللوز برغازان خان بنا گردید. ولی آن بنای عظیم نیز هانند شنب غازانی در اثرزلزله‌های سهمگین و دیگر حوادث تاریخی بکلی ویران شده و امروزه جز خرابه‌ای از آن چیزی باقی نمانده است. ولی چنانکه در تواریخ مسطور است روز گاری خود تقریباً شهری عظیم و مستحکم بوده و تنها در زمان غازان خان، ۳۰۰۰ خانه و ۱۵۰۰ دکان و ۲۴ کاروانسرا، حمام، آسیاب، کارخانه، ضرایخانه، صباغخانه و باع زیادی در اطراف آن احداث گردیده بود^{۱۲۳}

« طاقهای دیوار ها بیشتر هقرنس و سنگها همه یکرو تراش کرده و باصل دیوارها بکار برده، بومیان تبریز اینجا را رشیدیه گفتندی .

۱۲۲ - د. ک. به کتاب معماریهای اسلامی ایران در دوره مغول تألیف دونالدویلبر ترجمه دکتر عبدالله فریار.

۱۲۳ - تاریخ تبریز مینورسکی و معماری اسلامی ایران در دوره ایلخانان تألیف دونالدویلبر ترجمه دکتر عبدالله فریار.

۲- طرح مقبرهٔ غازانخان (تصویر از ویلبر)

سنگ و آجر این بنا [را] مردم نادان بر کنند و بکار بردن بعمارات خویش اکنون هیچ از آن بجای نمانده مگر گودالها که برای اخراج سنگ و آجر حفر کرده‌اند و پی و ریشه بر جی عظیم در تلی مشرف بکوی با غمیشه و این بنا بشمال تبریز محلی است. چون با سنگ و آجر و آهک خالص با کمال دقت عمارت شده است.»^{۱۲۴} (عکس شماره ۳-۴)

این بنات دوره صفویه پا بر جای و سالم مانده بود و مدتی جزو این دو لشی محسوب می‌گردید اکثر سیاحان متفقاً از کثرت اطاقها و استحکام حصار آنها سخن گفته‌اند. کلا و یخو در سفرنامه خود آنرا یکی از بزرگترین و عظیم‌ترین بناهای آن روز گارذ کرده است، متأسفانه از آن چنین بنای عظیم و استوار چیزی باقی نمانده فقط قسمتی از برج آن در وسط باغی بر جای مانده که باز هم از نظر تیزبینی نمایشگر شکوه و عظمت دیرین آن میتواند بود.

شاردن که در قرن هفدهم از این محل بازدید کرده در سیاحت‌نامه خود از قصری بنام رشیدیه سخن رانده است و نیز دونالدویلبرهی نویسد: «رشید الدین برای پیشرفت علم و صنعت طرحهای مفصلی در نظر داشت و قبل از سال ۱۳۰۰ میلادی به ساختمان یک شهردانشگاهی دست‌زد. یکی از مورخین که زمانی از شاگردان و دست پروردگان او بوده می‌نویسد در زمان مغول وقتی تبریز پایتخت کشور شد، جمعیت شهر رو به افزایش نهاد و در حومه شهر خانه‌های بسیار ساخته شد تا این‌که بالاخره در خارج هر دروازه حومه به بزرگی خود شهر به وجود آمد ... سپس در بالای شهر و در کنار تپه‌ولیان و در داخل محوطه دیوار غازان خان رشید الدین وزیر غازان خان، حومه‌دیگری ساخت که بنام ربع-رشیدی معروف گشت و در این محل قصرهای مجلل و ساختمانهای بزرگ بنا کرد.» ولی با وجود تمام طرحهای مستدل و پیش‌بینی‌های لازم، این شهردانشگاهی خواجه رشید الدین نتوانست پس از قتل وی نقش عمده‌ای داشته

- ر.ك به س ۱۲۲ تاریخ تبریز تأییف فادر میرزا.

باشد و باحتمال قوی بعد از مرگش امور اداری رشیدیه از هم پاشید و پس از مدتی پرسش دراداره آن همت گماشت و ساختمانهایی با آن افزواد. در زمان پادشاهی تیمور حکومت تبریز به پرسش محول گردید که چنانکه گذشت آن شاهزاده مغورو و نیمه دیوانه بی جهت دشمن آبادانی بود و مانند سایر بنایهای عظیم که در زمان او بتویرانی کشیده شد امر بتخریب رشیدیه نیز صادر کرد. اطراف و حومه رشیدیه مانند مقبره غازان خان و سایر ابنیه تاریخ خدار دوره مغول قطعاتی شامل کاشیهای هشت گوشه لعابدار نیلی و آبی که بعضی از قسمتهای آنها کنده کار یهاده و همچنین طرحهای تسمه‌ای باباریکه‌های سفال نیلی و آبی که حفره‌های آنها با گچبری پرشده و قطعات کتیبه که با کندن و تراشیدن لعاب زمینه آنها بصورت حروف در آمده است یافت می‌شود و نیز تعدادی از کاشی‌های دوره صفویه در این محل بدست آمده است. ولی در حال حاضر بجز پایه برجی که بگمان قوی مربوط به بنای رصدخانه‌ای بوده بنای دیگری مشاهده نمی‌گردد.

ویلبر مینویسد: «..... در پایه‌های برجهای کی شایان توجه مخصوص است این پایه از دیگران بزرگتر و از لحاظ نقشه با آنها فرق ندارد. زیرا شامل مقطع مستطیلی است و نیز با دقت بیشتری ساخته شده است، زیرا روی پی سنگ ناصاف آن قطعات سنگ تراش قرار داده شده است. قسمتهای بزرگ قطعات روی بنا، هنوز در محل خود باقی است و نشان میدهد که قسمت بالای برج پیش آمد گی داشته است، اغلب این قطعات مرمرسیاه است و اگر همه آنها دوباره بکار برده نشده باشند، بعضی از آنها مستعمل است، پایه‌های ستون از زمان اشکانیان است و تعدادی سنگ قبر از دوره اسلامی در آنجا وجود

دارد.»^{۱۲۵}

علاوه بر پایه برج و قطعات سفال لعابدار و سنگ مرمر خط دیوار

— ر.ك. به کتاب معماریهای اسلامی ایران در دوره مغول ترجمه دکتر عبدالله فریار

ص. ۱۴۲

(۱۳)

استیحکاماتی در اطراف حومه بر روی ارتفاعات و بزرگترین تپه‌های آن ناحیه دیده می‌شود که بنا بنوشه و یلبر گمان می‌رود که این استیحکامات همانهای باشند که در زمان شاه عباس در اوائل سده هفدهم میلادی بنا گردیدند^{۱۲۶} (عکس شماره ۵ - ۶)

مسجد جامع تبریز و مدرسه طالبیه :

مسجد جامع تبریز که اکنون دایر بوده و هنوز در آن نماز گزارده می‌شود در پشت بازار و وسط مدرسه طالبیه ساخته شده است. در اینجا چهار مسجد^{۱۲۷} دیده می‌شود و بنظر میرسد که علت تعدد این مساجد هر بوط بتعصبات و اختلافات مذهبی فرقه‌های مختلفه دین اسلام بوده است که هر یک از این فرقه‌ها مسجد خاصی را برای نماز خویش اختصاص داده اند.

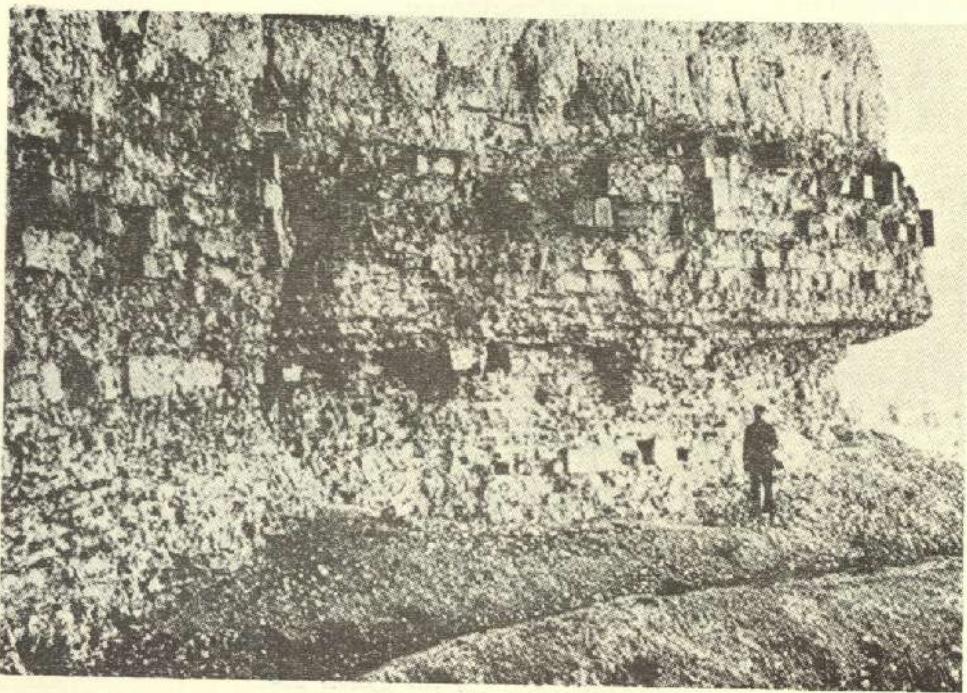
بنای یکی از این چهار مسجد بسیار قدیمی بوده و تاریخ دقیق ساختمان اولیه آن بدرستی معلوم نیست ولی این مسجد بر روی بنائی که احتملا در دوره سلجوقی ساخته شده تجدید ساختمان گردیده است. مسجد مزبور دارای طاق کوتاهی است و بهمین دلیل مردم محلی آنرا الچاق مسجد (مسجد کوتاه) مینامند.

بعثت تعمیراتی که در دوره های نسبتاً جدید بعمل آمده، این مسجد کاشه ویژگیهای تاریخی خویش را زدست داده و بکلی از صورت ابنيه باستانی خارج شده وبصورت بنای جدیدی درآمده است و نام فعلی آن بمسجد میرزا صادق- آقا مجتهد مشهور است.

دومین مسجد که مسجد کوچکی باستونهای سنگی و طاق های ضربی آجری است در جنوب دلان مدرسه ساخته شده و اکنون بمسجد اسماعیل- خاله اوغلی معروف است و سابقاً آنرا مسجد ملا حسن پیش نماز میخواندند.

۱۲۶ - همان کتاب و همان صفحه .

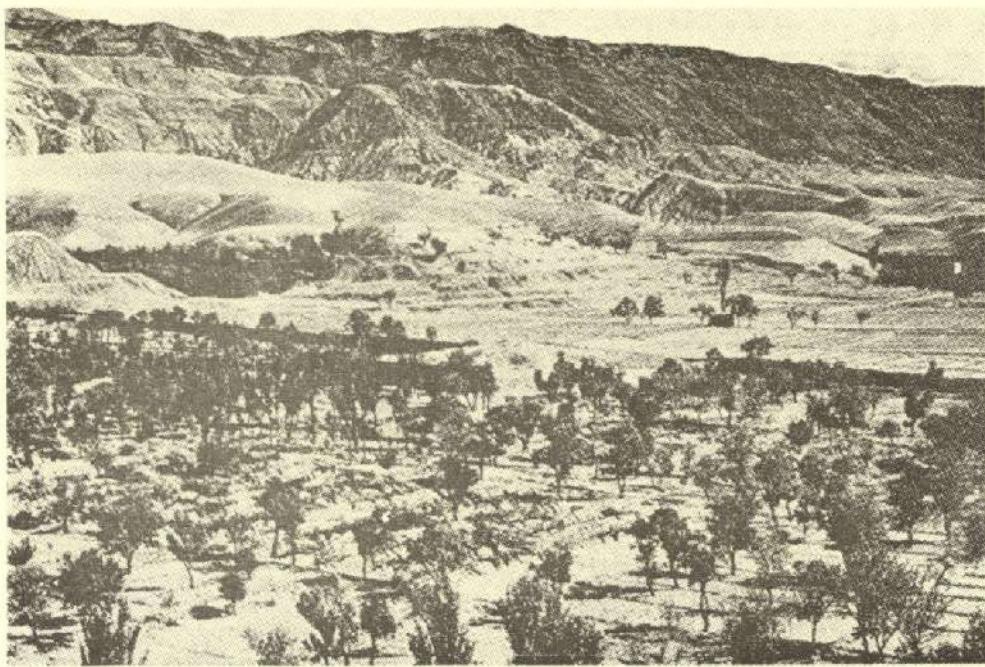
۱۲۷ - شاهزاده نادر میرزا در کتاب تاریخ و جغرافیای دارالسلطنه تبریز بعلت نامعلومی تعداد این مساجد را سه عدد ذکر کرده است .

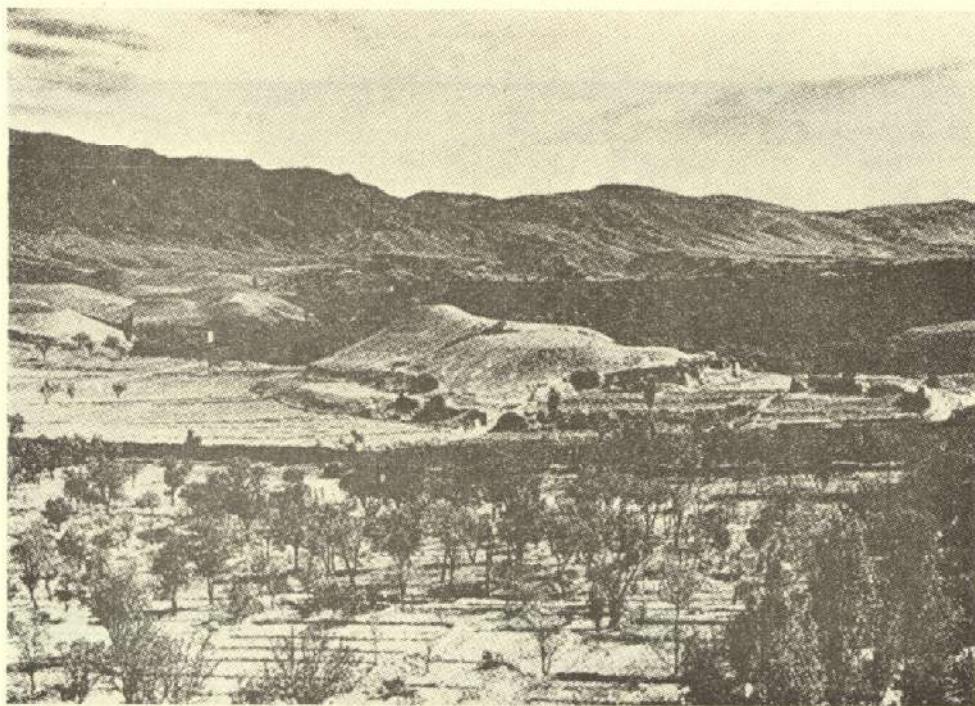
۳- ربع رشیدی جزئیات رده‌های فوکانی از قطعات سنگی تراشیده شده
دیده میشود

۴- خرابه پایه مدور یکی از بناهای رشیدیه

٥- سمت شرقی ربع رشیدی

٦- شمال ربع رشیدی
(١٧)

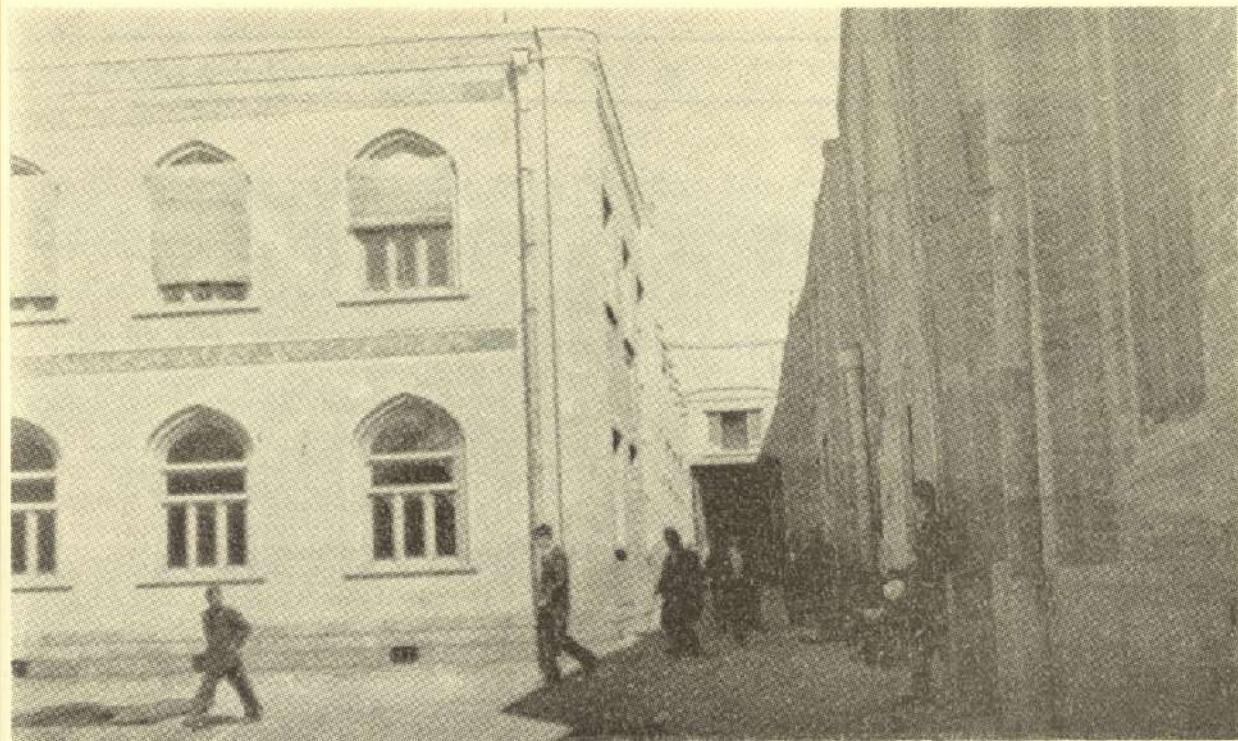
مسجد سوم یا مسجد جامع که پنجره های شمالی آن بحیاط مدرسه طالبیه هشرف بوده و در مغرب مسجد اسماعیل خاله او غلی ساخته شده جدیداً معروف بمسجد مجتهد شده است.^(عکس ۷)

چهارمین مسجد که بسیار قدیمی است و چندین بار در آن تغییراتی داده شده و اکنون بمسجد حجۃ‌الاسلام معروف است ستوفهای آن از سنگ کبود دوباره سازی شده است و در سمت مغرب مسجد جامع واقع و پنجره های شمالی آن بصحن مدرسه باز میشود.

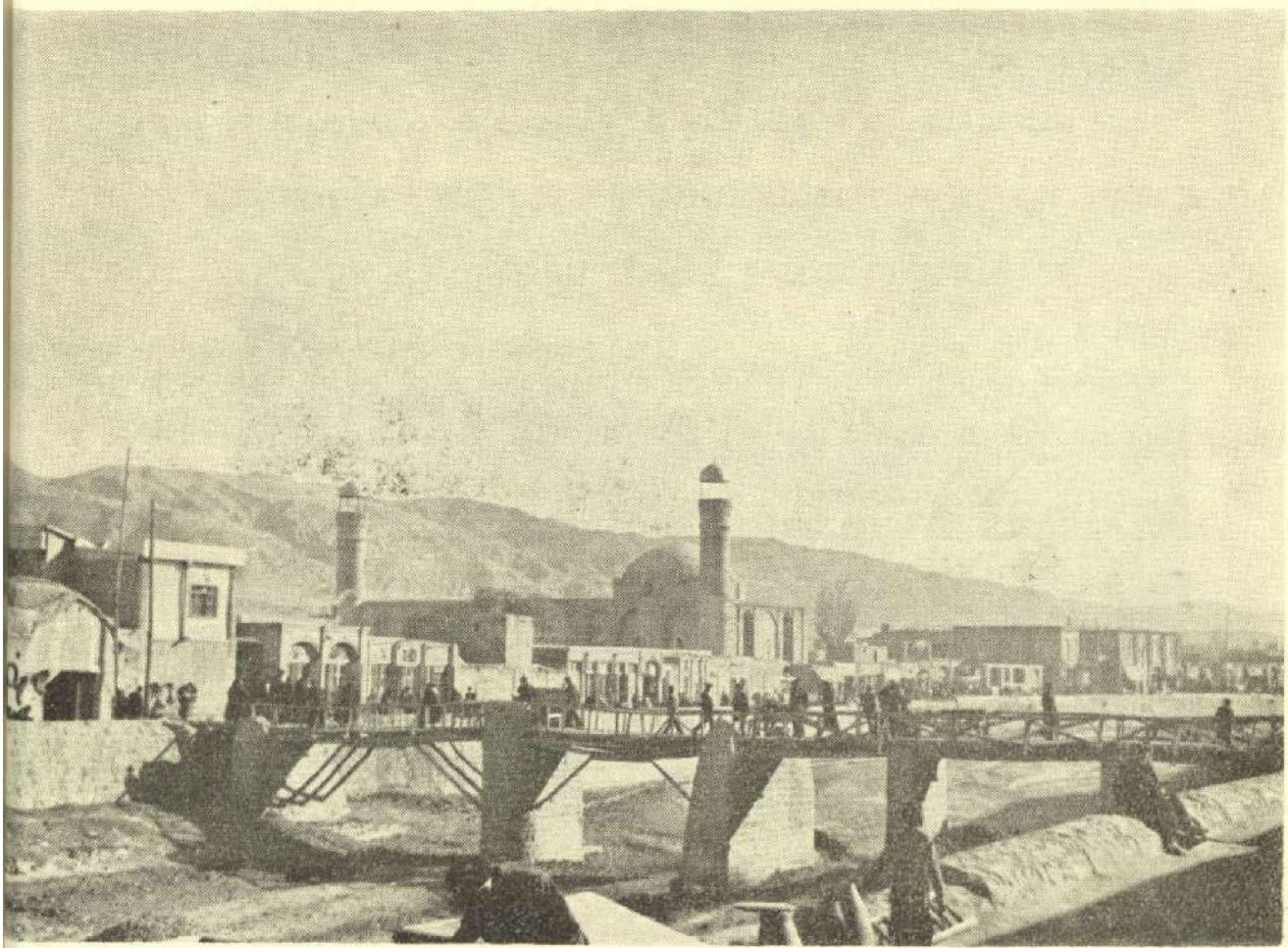
بانی اولیه این مسجد شناخته نشده ولی پس از اینکه بوسیله زمین لرزه ویران گردید، توسط حسین‌علیخان دنبی مجدداً بر همان سبك قدیم بناسده است. طول این مسجد را میتوان بدو قسمت تقسیم کرد: طول قسمت اولی ۲۸ متر و در انتهای هر دو طرف دو طاق کوچک بطول ۲ متر ساخته شده است. قسمت دوم که عرضش زیادتر از ۱۵ متر میباشد، ۳۲ متر طول دارد و بوسیله دو جرز عریض و برآمده از قسمت اول مشخص شده است.

محراب در انتهای این قسمت (عرض جنوبی) واقع و در هر یک از دیوارهای شرقی و غربی پنج طاق بعرض ۳/۶ متر و طول ۴/۶ متر، هنگام تعمیرات مسجد اوایل دوره قاجاریه اضافه شده است. در پشت دیوار شرقی این قسمت مسجد بزرگ و تاریکی بر پایه ها و طاقهای ضربی آجری بنا شده که به مسجد زمستانی معروف و فعلاً پایه ها و طاقهای آن فرو ریخته است.

در بالای مسجد جامع و همچنین در سردر مدرسه طالبیه (عکس شماره ۷)^(۱۷) کتیبه های بر جسته از سنگ مرمر نصب شده که شرح تعمیرات انجام یافته در دوره قاجار و موقوفات مدرسه و فرمانی در باب منهیات روی آنها حک شده است.

۷ - مدرسه طالبیه

پل قدیمی مهرانرود و نمائی از صاحب الامر

میرزا جعفر سلطانی القرائی بنقل از تاریخ دنبی مینویسد «... اکنون همه آن آثار قدیمه خراب است و شهر بیار سعید شهید احمد خان دنبی بعمارت مسجد جامع بزرگ بودند تمام نشده بروضه رضوان شتافتند و حالاهم ناتمام است ولی نادر میرزا تعمیر آن معبد را از حسین قلی خان پسر احمد خان دنبی دانسته است. مسجدی که نادر میرزا از آن بمسجد هلام محمد حسن پیش نهاده است که در جانب شرقی مسجد جامع و در طول (آلاقا مسجد بنظر من همان است که در این مسجد حاج میرزا عبدالعلی آقا پسر حاج میرزا محمد ساخته شده است) و آن در این ایام بمسجد میرزا اسماعیل خاله او غلی معروف است، وقتی در این مسجد حاج میرزا عبد العالی آقا پسر حاج میرزا محمد معروف به بالا مجتهد که یکی از برادران آقامیرزا صادق آقا مجتهد (ره) بود اقامه جماعت میکرد » *

در این مسجد سه لوح سنگی وجود دارد. یکی در بالای در شرقی صحن مسجد جامع که از خارج در رو بجانب خاوری در زیر طاق در سال ۱۲۱۶ هجری قمری کار گذاشته شده و درباره احکام اوایل سلطنت فتحعلیشاه قاجار با خط ثلث نوشته شده و دیگری که از هر دو آنها بزرگتر است در زمان شاه سلطان حسین صفوی (۱۱۰۶ هجری) در پانزده سطر بخط ثلث بسیار زیبا نوشته شده و سومی در یکی از طاقهای کم عرض طرف غربی قسمت اول مسجد سنگ مرمر صافی با بعد (۱۱۲۲×۱۷۲) هتر بدبیوار جنوبی طاق نصب شده که شرح تعمیرات انجام یافته و رویای صالحه شاه طهماسب اول صفوی در دوازده سطر بخط ثلث در سال ۹۷۲ هجری قمری توسط علاء الدین محمد تبریزی بر شته تحریر در آمده است.

* - تاریخ تبریز مینورسکی ص ۹۸

(۱۹)

آقای سلطان القرائی متholm زحماتی شده و شخصاً سنك نوشته خوانده و مینویسد :

« فرمان قضا جریان شاه ستاره سپاه خاک آستانه »

خیرالبشر مروج مذهب ائمه اثنی عشر غلام امیر المؤمنین
حیدر علی بن ابیطالب السلطان بن السلطان ابوالمظفر
شاه طهماسب بهادرخان خلد الله ملکه و سلطانه شرف
نفاذ یافت آنکه بنا بر رویای صالحه که در شب پنجشنبه
دوازدهم شهر شعبان او دلیل اثنی و سبعین و تسعماه
حضرت حجۃ‌قائم صاحب‌الامر والزمان. صلوات‌الرحمن علیه
راد رواقعه دیدم قامت اشرف آنحضرت بلند و روی کشیده
و محاسن شریف یک قبضه و موی محاسن و شارب
خرمائی و چشم و ابروی آنحضرت سیاه و ضعفی در
بشره مقدس آنحضرت ظاهر بود چنانچه گویا ریاضت
کشیده اند و تاج سقر لاط قرمزی بی دستار بر سر
اشرف داشتند و جامه قلمی آجده که ظاهرا رنگ آن
نخودی بود و بالا پوش قلمی آجده که غالباً سفید بود
پوشیده بودند و چاقشور تیماج زرد در پای مبارک
داشتند و هیچکس آن حضرت را نمیدید و آواز مبارک
آن حضرت را با اینکه بلند سخن میفرمودند غیر من کسی
نمی‌شنید و بعد از ظهور آنحضرت فی الحال من فریاد
کردم و کسی نشنید و آنحضرت بعد از بیرون آمدن
در ایوان طاق بندی که تخميناً طول آن ده زرع بوده
باشد و روی آن ایوان قبله بود بوجهی که پشت‌مبارک
آنحضرت بجانب میان‌مغرب و قبله بود منحرف نشستند
و کف پایها را نزدیک یکدیگر روبرو بر وجهی که کف
بکف نرسیده بود نهادند، پس رفتم پیش و پای راست
آنحضرت را میان بند پای مبارک وی و بند چاقشور
بوسیدم بعد از آن آنحضرت برخواستند (کذا) و فرمودند
که این تمغا ها را که بخشیده بسیار خوب کرده واظهار
خوشنودی فرموده، فرمودند که تتمه را هم ببخش و
فرمودند که ما از تو راضی ایم یا از تو راضی میشویم

و بیاد نماند که از این دو عبارت کدام فرمودند بعد از آن فرمودند که روز بروز عمرت زیاده میشود و دولت زیاده میگردد من عرض کردم که چون این امر مقبول شما است تتمه تمغا ها را هم بخشیدم بعد از آن ، آن حضرت غایب شد بر وجهی که من ندانستم که چون غایب شدند لاجرم در روز پنجمین مذکور حسب الامر آنحضرت صلوات الله عليه تتمه تمغاوات جمیع ممالک محروسه را در آذربایجان و عراق و فارس و خراسان و شیروان و گیلان خصوصاً تمغا دارالضرب طلا و نقره که تا غایت بخشیده نشده بود مؤکد به لعنت نامه بخشیدم و ثواب آنرا بحضورات چهارده معصوم صلوات - الله وسلامه عليهم اجمعین هدیه کردم و ثواب این اهداء را بحضورت صاحب الامر صلوات الله عليه هدیه کردم بنا بر این باید که ابواب جمع دارالسلطنه تبریز و شوارع هشتاد و پنج تومان و هشتصد دینار در آن ملك جمع است از تاریخ واقعه مذکوره مسدود دانسته اصلاً طلبی از هیچ آفریده ننمایند و این بدعت سیئه را در آن ملك بدستور کل ممالک برطرف دانند مستوفیان عظام دیوان اعلیٰ من بعد در دفاتر سنوات جمع آنرا نتویسنند و اسم و رسم آنرا از صحائف دفاتر محو گردانند حاکم و اکابر دارالسلطنه تبریز مضمون حکم اشرف و اعلیٰ را مؤکد به لعنت نامه دانسته یقین دانند که هر کس از مضمون آن تجاوز نموده من بعد بهر صیغه و عنوانی که باشد از آن ابواب چیزی گیرد و هر کس بدان رضا دهد و کسی که بر حقیقت آن مطلع شود معرض ندارد و آن جماعت را بر وجهی سیاست خواهیم فرمود که باعث عبرت دیگران گردد فمن بدلہ بعد ماسمعه فاما ائمَّةُ عَلَى الَّذِينَ يَبْدُلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلَيْهِمْ إِذْ جَوَانِبُ بَنِ اَيْنِ جَمْلَهُ رُونَدُ وَ اَزْ فَرْمُودَهُ عَدُولُ نُورَزَنَدُ فِي عَشَرَ ثَالِثَ شَهْرٍ شَوَّالٍ اَوْ دَئِيلَ الْتَّنِيٍّ وَ سَعْبَيْنَ وَ تَسْعَمَائِهِ كتبه علاء الدین » .

مسجد جامع علیشاه معروف به ارک:

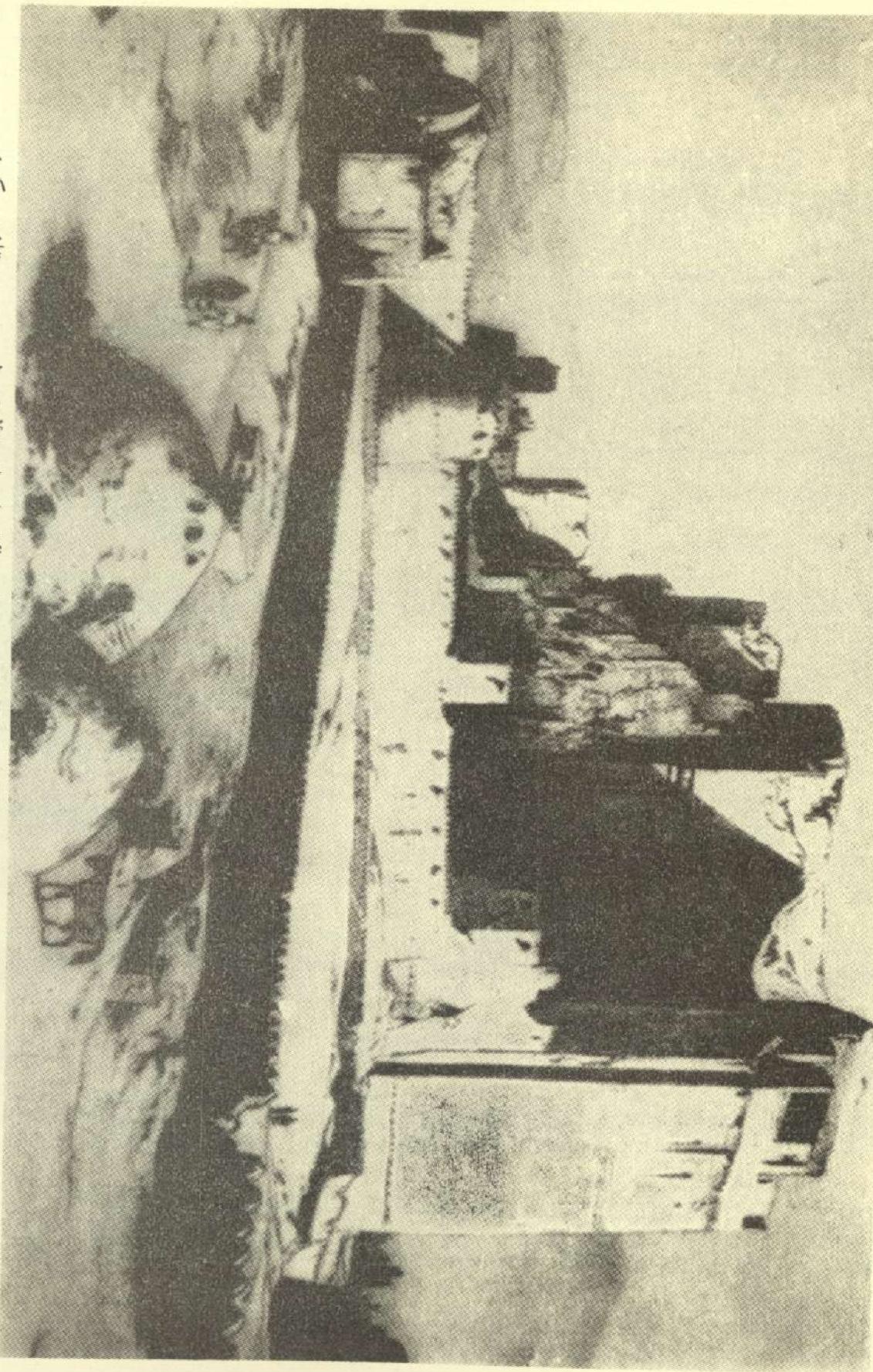
یکی دیگر از اینهای قدیمی عظیم و شکوهمند تبریز که بیش از شاهکار-های مسلم هنر معماری اسلامی بحساب میآید مسجد تاج الدین علیشاه وزیر او لجایتو معروف به مسجد جامع یا ارک علیشاه میباشد. این بنا هنأت‌سفانه بسن نوشت اکثر اینهای باشکوه تبریز چارشده و بوسیله دست بیرحم و ویران گر زلزله خراب شده و اکنون از آن تنها دیوارهای عظیم بر جای مانده است. ولی حتی از خلال همین ویرانهای نیز میتوان به زیبائی و شکوه روزگار آبادانی آن پی‌برد و دریافت که این سخن حمدالله مستوفی در کتاب خویش که بسال ۷۲۷ ه ۱۳۳۵ میلادی آنرا نگاشته و در توصیف‌این بنا گفته است: «.... قسمت داخلی مسجد جامع، که توسط علیشاه در تبریز ساخته شد، بزرگتر از ایوان مدائی بود....»^{۱۲۹} حرفي بگزافه نبوده است. عکس (شماره ۸۰)

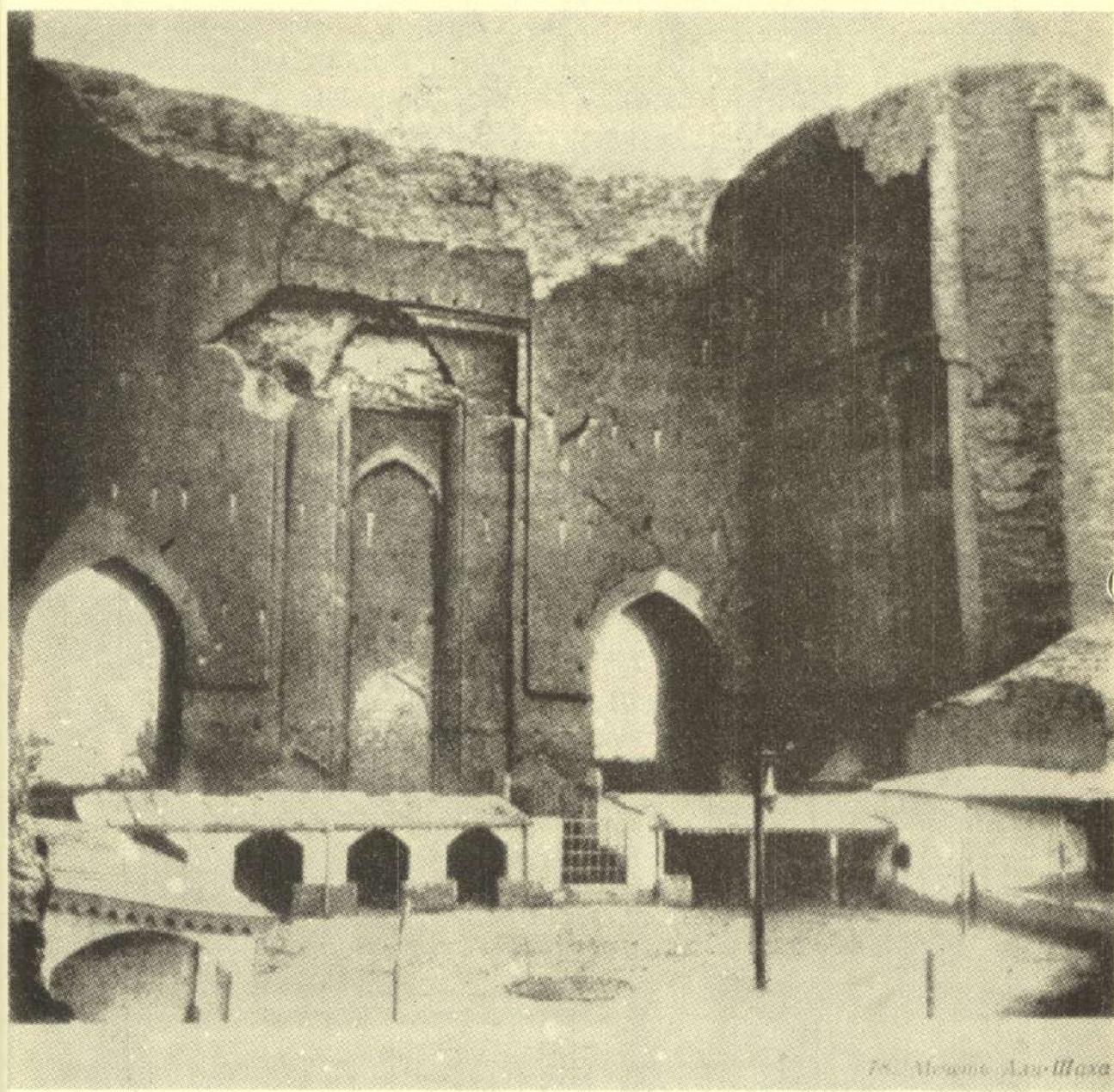
قریباً هیچ نوشته‌ای را که درباره آثار باستانی آذربایجان نگاشته شده باشد نمیتوان یافت که در آن عظمت و بزرگی این‌بنای تاریخی باعث شگفتی محققین نشده باشد. در میان انبوهای آثار، نوشته‌های حمدالله مستوفی و ابن‌بطوطه (که بین سالهای ۱۳۳۰-۱۳۳۵ میلادی نوشته شده) و یکی از همراهان سفیر قاهره که بدر بار سلطان ابوسعید میرفته از همه دقیق‌تر است، این مسجد بین سالهای ۷۱۱-۷۲۴ هجری (۱۳۱۰-۱۳۲۲ میلادی) در زمان حکومت سلطان ابوسعید بوسیله وزیر زیرک و کاردانش خواجه تاج الدین علیشاه جیلانی با

- ۱۲۸ - ر.ک. به ص ۱۰۹ تاریخ تبریز تألیف نادر میرزا.

- ۱۲۹ - ر.ک. به معماریهای اسلامی ایران در دوره ایلخانان - ذیل عنوان مسجد جامع علیشاه و نیز ن.ک. به مجله هنر و مردم - شماره ۹۱ اردیبهشت ماه ۱۳۴۹ - مقاله مسجد علیشاه جیلانی نوشته دکتر محمدجواد مشکور.

— قدیمی ترین کس مسجد علیشاه از کتاب معماری آذربایجان تألیف ل . سس بیر تانزیسکی)

۹- ایوان مسجد علیشاه (تصویر از کتاب معماری آذربایجان از سده ۱۲ تا ۱۵
میلادی تالیف ل . س . یر تانیتسکی چاپ مسکو سال ۱۹۶۶)

کمک های خواجه رشید الدین فضل الله ساخته شد و چنانکه پیداست بنای آن
قریب به سیزده سال طول کشید.

با توجه به آنچه که از این بنای قیمانده و نیز با مراجعه به انبوه سفر نامه ها
و نوشته ها و روایات بالارزش میتوان گفت که ایوان عظیمی به عرض ۳۰/۱۵ متر
ساختمان اصلی بنا را تشکیل میداده است. (عکس شماره ۹)

دیوارهای این بنا که دارای ارتفاع سرسام آور ۲۵ متر میباشند تماماً
از آجر ساخته شده و ۱۰/۴۰ متر ضخامت دارند. بدون شک این دیوارها در
روز گار آبادانی مسجد، کاشی کاری و تزئینات دیگری چون سنگ مرمر و
گچ بری داشته اند که اکنون چیزی از آنها باقی نمانده. حمدالله مستوفی
در این باره چنین می نویسد: «..... خواجه تاج الدین علیشاه جیلانی در تبریز
در خارج محله نارمیان مسجد جامع بزرگی ساخته که صحنش ۲۵۰ گز در
۲۰۰ گز و در او صفه ای بزرگ، از ایوان کسری بمدائن بزرگتر. اما چون در
عمارت ش تعجیل کردند [سقف آن] فرود آمد. در آن مسجد انواع تکلفات
به تقدیم رسانیده و سنگ مرمر بی قیاس در او بکار برده و شرح آنرا زمان
بسیار باید.....». ۱۳۰

بر روی این دیوارها طاقی بسیار عظیم و رفیع ساخته بودند. ارتفاع
خط آغاز طاق از کف ۲۵ متر و ارتفاع فرضی بلندترین نقطه آن از زمین
احتمالاً ۶۵ متر بوده است. اما ظاهراً خواجه علیشاه از بیم مرگ و اینکه
ساختمان مسجد نیمه تمام بماند بقول حمدالله مستوفی فرمان داد تادر بنای
آن عجله کنند و همین مسئله سبب شد که طاق مزبور از استحکامی چنانکه
باید برخورد نشده و فرو ریزد.

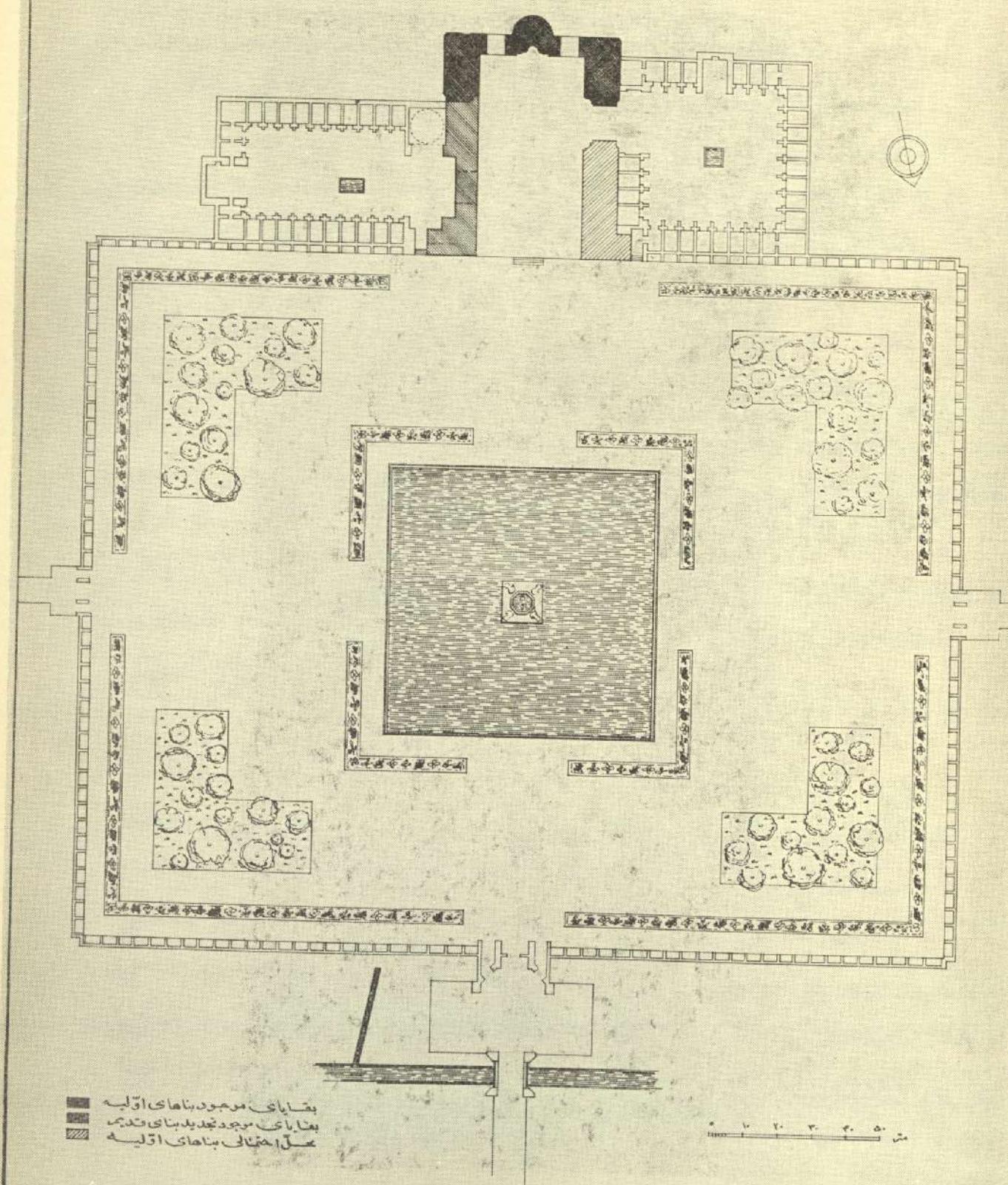
۱۳۰ - نزهه القلوب نوشته حمدالله مستوفی به تصحیح محمد دبیر سیاقی ص ۸۷۰

عظمت این طاق به حدی بوده که بعضی از مورخین^{۱۳۱} اصولاً نتوانسته‌اند تصور وجود گنبدی با آن بزرگی را بمغز خویش راه دهند و آنرا اصولاً فاقد سقف دانسته‌اند، بدلاً لیل متعددی این نظریه خطأ است. نخست آنکه مورخین قدیمی چون حمدالله مستوفی و ابن بطوطه و کاتب چلبی و غیره صریحاً بوجود سقف اشاره کرده و حتی آنرا با طاق کسری مقایسه کرده ثانیاً زان شاردن سیاح فرانسوی که حدود سال ۱۶۷۰ از تبریز بازدید کرده در شکل (شماره ۸) که از این بنا کشیده طاق نیمه‌مخروبه آنرا بطرز نمایانی مجسم ساخته است و در سفرنامه خویش تصریح کرده که ارتفاع آنچه که از طاق هانده بحدی است که از فاصله بسیار دور اولین بنائی است که از شهر تبریز بچشم می‌خورد. عکس (۱۱)

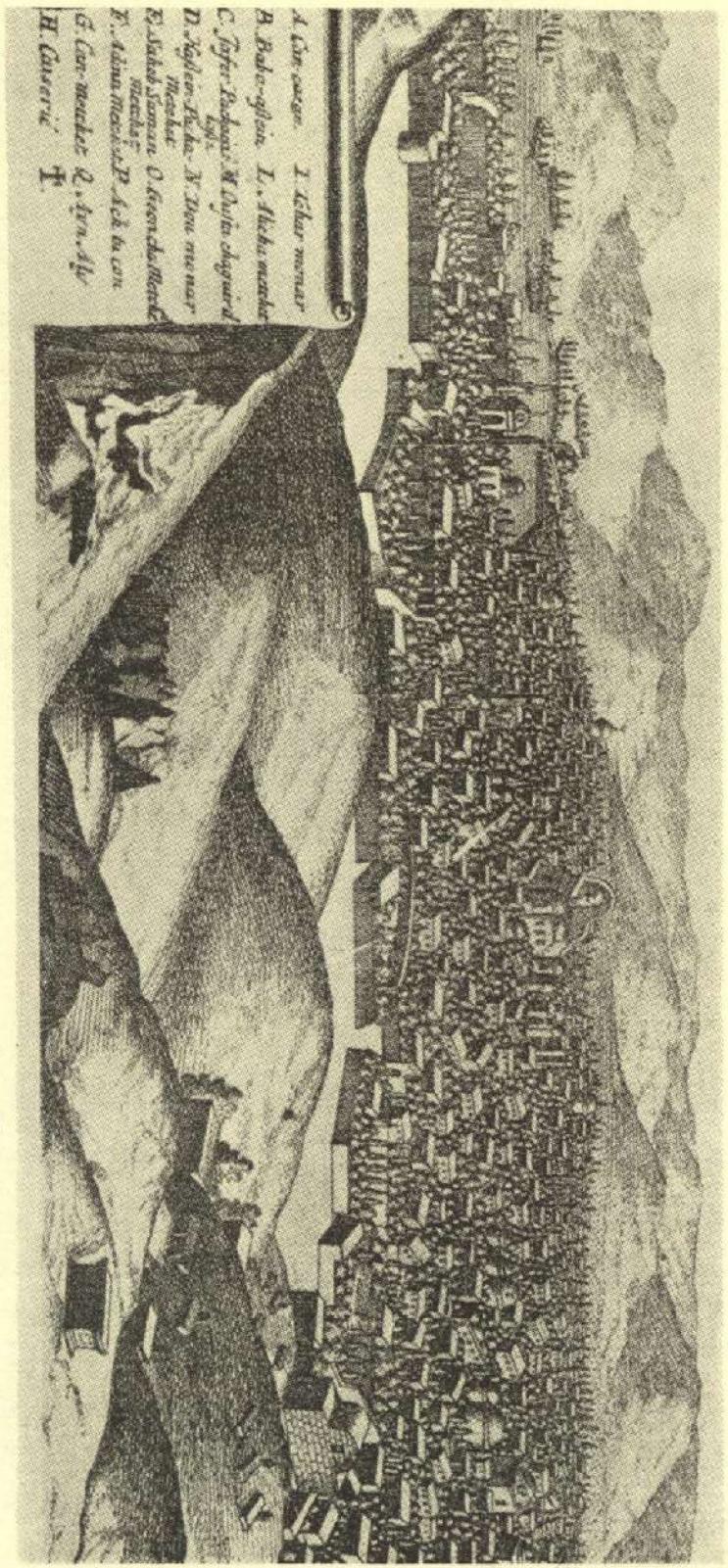
گذشته از این از نظر معماری این بنا نمی‌توانسته است بدون طاق باشد زیرا دیوارهای آنچنان مستحکم که بعرض ۱۰/۴۰ متر از آجر ساخته شده باشند محققاً برای نگهداری آنچنان طاقی بنا شده است.

دونالد ویلبر تحقیق جامعی درباره این بنا بعمل آورده و با توجه بكلیه مدارک موجود نقشه مفروض ساختمان اصلی مسجد وابنیه مجاور آنرا رسم کرده است (شکل ۱۰) ناحیه‌ای که در نقشه دوبار قلم زده شده و تیره مینماید باعتقاد ویلبر قسمتی از ساختمان اصلی ایوان بوده که از بقایای بنای اولیه است ولی نواحی کمر نگ تراز بقایای تجدید بنائی است که در دوره‌های قدیم صورت گرفته و ناحیه‌ای که در سمت راست ایوان قرار دارد و یک رج هاشور خورده

۱۳۱ - مانند شاهزاده نادر میرزا که بنقل از عمومی خویش مرتضی میرزا این بنا را فاقد سقف دانسته است.

۱۱- نقشه فرضی ساختمان اصلی مسجد جامع علیشاد رابنیه مجاور

* - منظره شهر تبریز بطوریکه شاردن در نیمه دوم سده هفدهم کشیده است (تصویر از کتاب دونالدویلر)

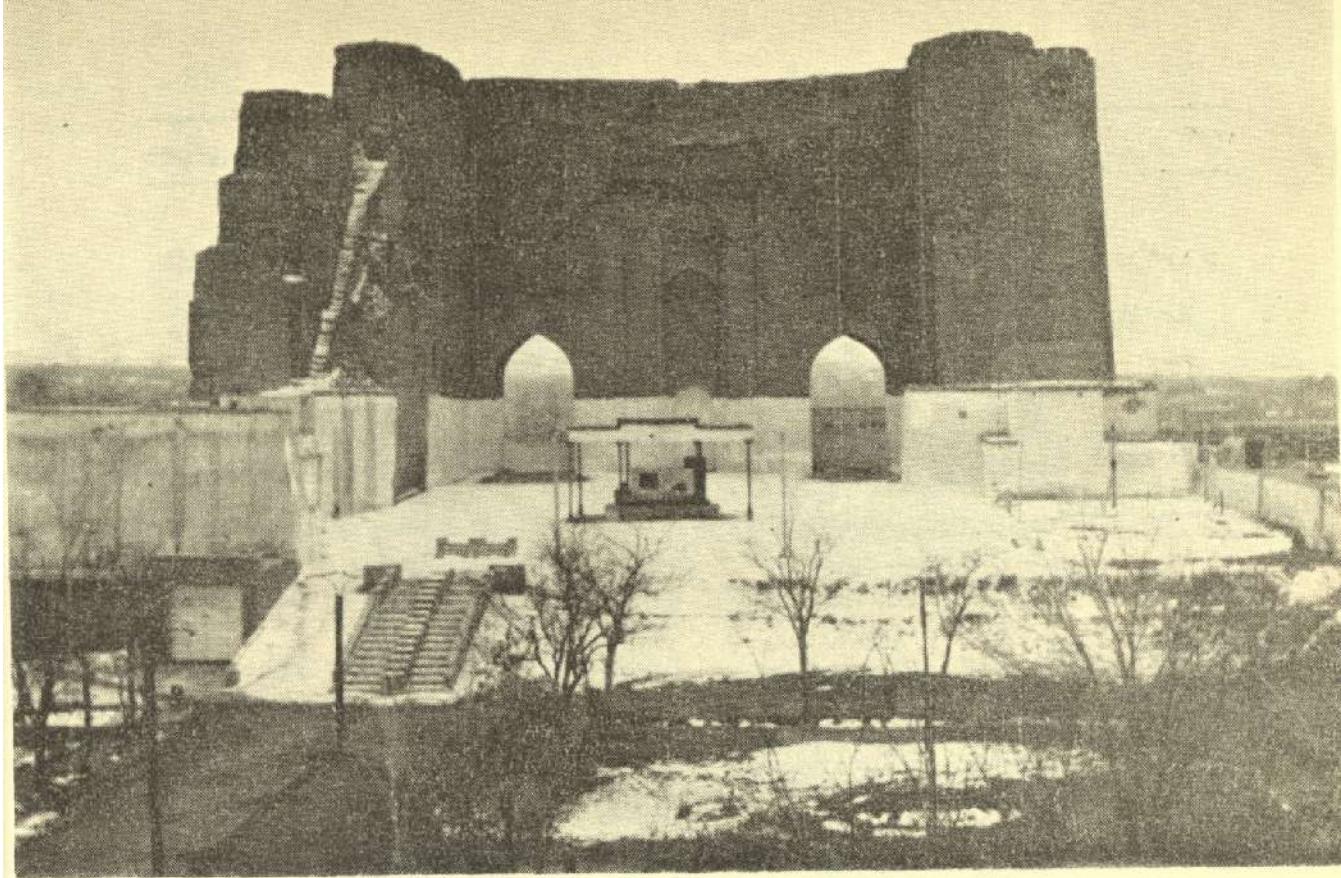
ظاهراً کوششی برای پر کردن شکل نقشه اصلی ایوان است. ولی در مورد تزئینات داخلی بنای مزبور چنین همینویسد: «.... منابع وجود اطلاعاتی درباره تزئین داخلی سطوح دیوار ایوان میدهد ولی با آن اندازه نیست که تصور کاملی بدهد. جوان مصری مشاهده کرده است که طاق نوک محراب با طلا و نقره تزئین و نقاشی شده بود و احتمال میرود که آنچه او دیده است محراب سفالین بوده که جلای فلزی داشته است. کسانی که در اوایل این ساختمان را دیده‌اند، از تزئین سفالی بر تمامی صحن صحبت داشته‌اند... هر سطوح دیوارهای آجری داخلی سوراخهای چوب بست در فواصل منظم دیده می‌شود. سوراخهای دیگر بر سطح دیوار وجود دارد، ولی تعداد آنها با اندازه‌ای نیست که بتوان آنها را نقاط اتصالی سفال یا پوشش دیگری محسوب داشت. ایوان تابلای کف اصلی از خاک خرابه پرشده بطوریکه اثری از ازاره دیده نمی‌شود، ولی احتمال میرود که از ارتفاع از سنگ تراش یا همرربوده است. ممکن است که سطوح دیوارهای داخلی با گچ سفید کاری شده بوده ولی احتمال قویتر آن است که روی آنها پارچه بافته آویزان

میکرده اند.....۱۳۲

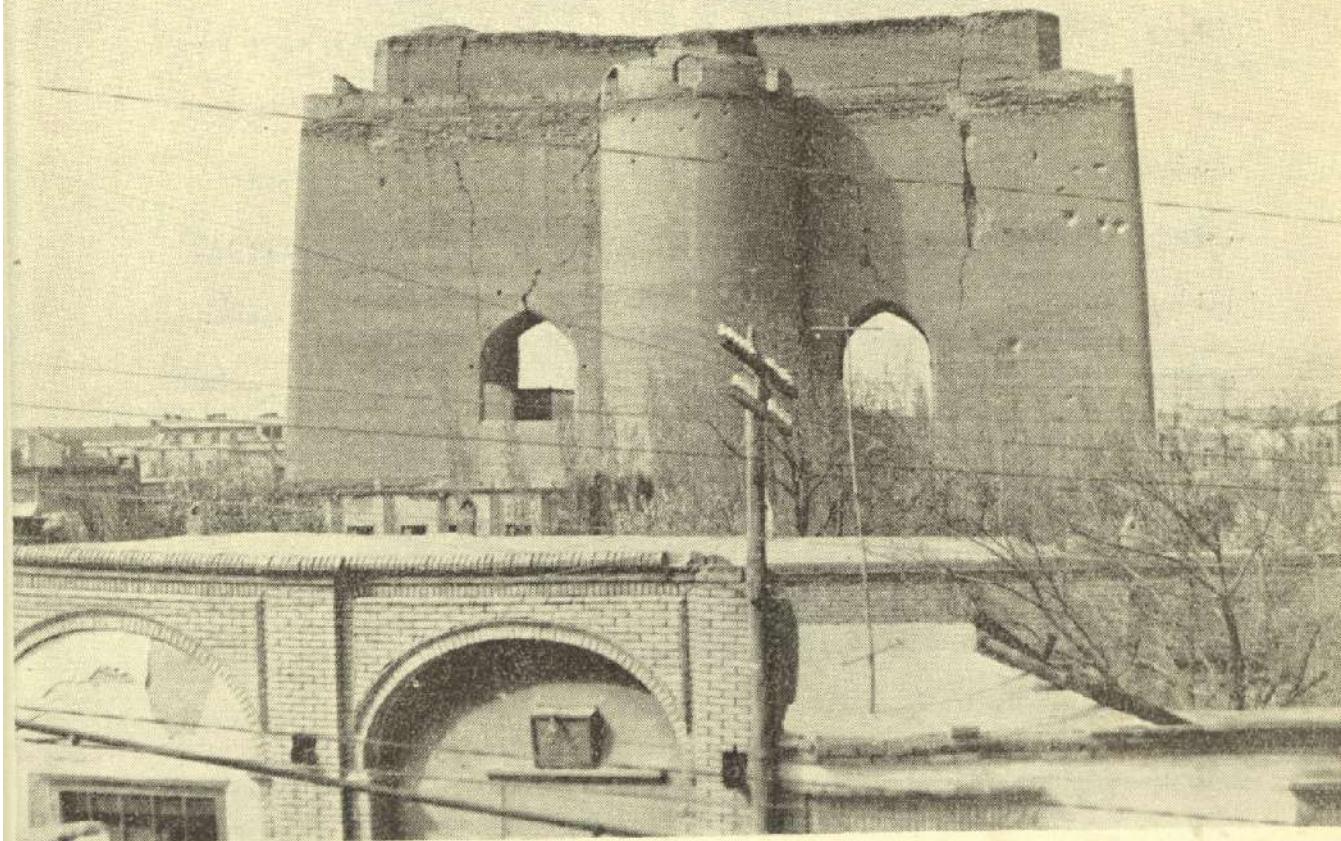
مادام دیولا فوا طاق مزبور را چنین تعریف می کند: «این بنای باعظamt
که ۲۵ متر ارتفاع دارد و قبل از ورود به شهر در فاصله زیاد نظر مسافرین را جلب
می کند، در مرکز میدان وسیعی قرار دارد و دیواری بشکل کشیر الا ضلاع آنرا
محصور کرده و دارای برجهای مرتفعی است و اطراف آن خندق عریض و عمیقی
بوده که اکنون یک قسمت آن پرشده است. دیوار آن با مهارت خاصی
ساخته شده اگر بطور مایل با آن نگاه کنند در زهای قائم آجرها بشکل
موازی بینظر می آیند که تمام هتساوی بعد و در هر جا فاصله مابین آنها
یکسان است.

۱۳۲ - ن.ک. به معماری اسلامی ایران در دوره ایلخانان ص ۱۵۹-۱۶۰.

(۲۹)

۱۲- ایوان و پله های مسجد علیشاه (ارک) و قبر سر باز گمنام که بعد از جنک
بین المللی دوم احداث شده است

۱۳- مسجد علیشاه یا ارک در حال حاضر

در اطراف این بنای نیمه خراب اینیه نظامی جدیدی برپا شده که مخصوص سر بازان ساخلوی تبریز است و یک کارخانه توپ ریزی هم هست که اکنون متروک و بدون استفاده مانده است. پلکان خرابی منتهی ببام میگردد و در بالای بام دو منزلگاه کوچکی است برای دیده بانها که بنوبه در آنجا باید ناظر باشند و حريق وساير حوادث را اطلاع دهند. » *

اشارات متعددی بوجود منار یا مناره ها در این مسجد شده ولی هیچ یک وضوح و روشنی کافی ندارند مثل اجوان مصری در سفرنامه خویش بوجود دو مناره یا برج که هر کدام هفتاد ذرع بلندی و پنج ذرع عرض داشته اند اشاره میکند ولی بهیچوجه محل دقیق این مناره ها را ذکر نمی کند از آن گذشته در تصویر شاردن هم کوچکترین نشانه ای از وجود برج یا مناره بچشم نمیخورد و فقط در تصویر او دو برج مدور که روی آنها گنبدهای قرار دارد و در دو طرف نمای ایوان واقع هستند، از سطح زمین شروع شده و تا حدود خط آغاز طاق بالا رفته اند. بنظر میرسد که اگر هم این مسجد مناره هایی داشته تقریباً اند کی پس از ساختمان آن احتمالاً همزمان بازیزش طاق ویران شده اند.

بطور خلاصه میتوان گفت که این بنا بخوبی نمایشگر اوج قدرت حکومت مغول در ایران و گواه عظمت منابع اقتصادی و استحکام نهادهای اجتماعی ایران در آن دوره بشمار می آید و همچنین از خلال ویرانهای آن مهارت و چیره دستی معماران هنرمند آن روزگار بخوبی پیداست و نیز این بنا نمونه ای عالی از تلفیق معماری اسلامی و معماری ساسانی بحساب می آید زیرا سازندگان آن کوشیده اند که با فرمها و معیارهای هنری زمان خویش بنائی شبیه به طاق کسری بسازند.

مسجد جهانشاه (مسجد کبود) :

یکی از زیباترین شاهکارهای معماری ایران مسجد کبود تبریز است

که ازیاد گارهای سده نهم هجری بحساب می‌آید، نام این مسجد را بهجهة محلی (گوی مسجد) و در فارسی کنونی مسجد کبود ضبط کرده‌اند. اما سابقاً بخاطر کتیبه‌ای که در طاق در گاه آن قرار داشته و اکنون نیز باقی است و بر روی آن جمله «العمارة مباركة المظفرية» نقرشده است آنرا مسجد و عمارت مظفریه می‌خوانند. بانی این مسجد میرزا جهانشاه بن قرايوسف تر کمان، سومین پادشاه طایفه قره قویونلو است. (عکس شماره ۱۴ و ۱۵)

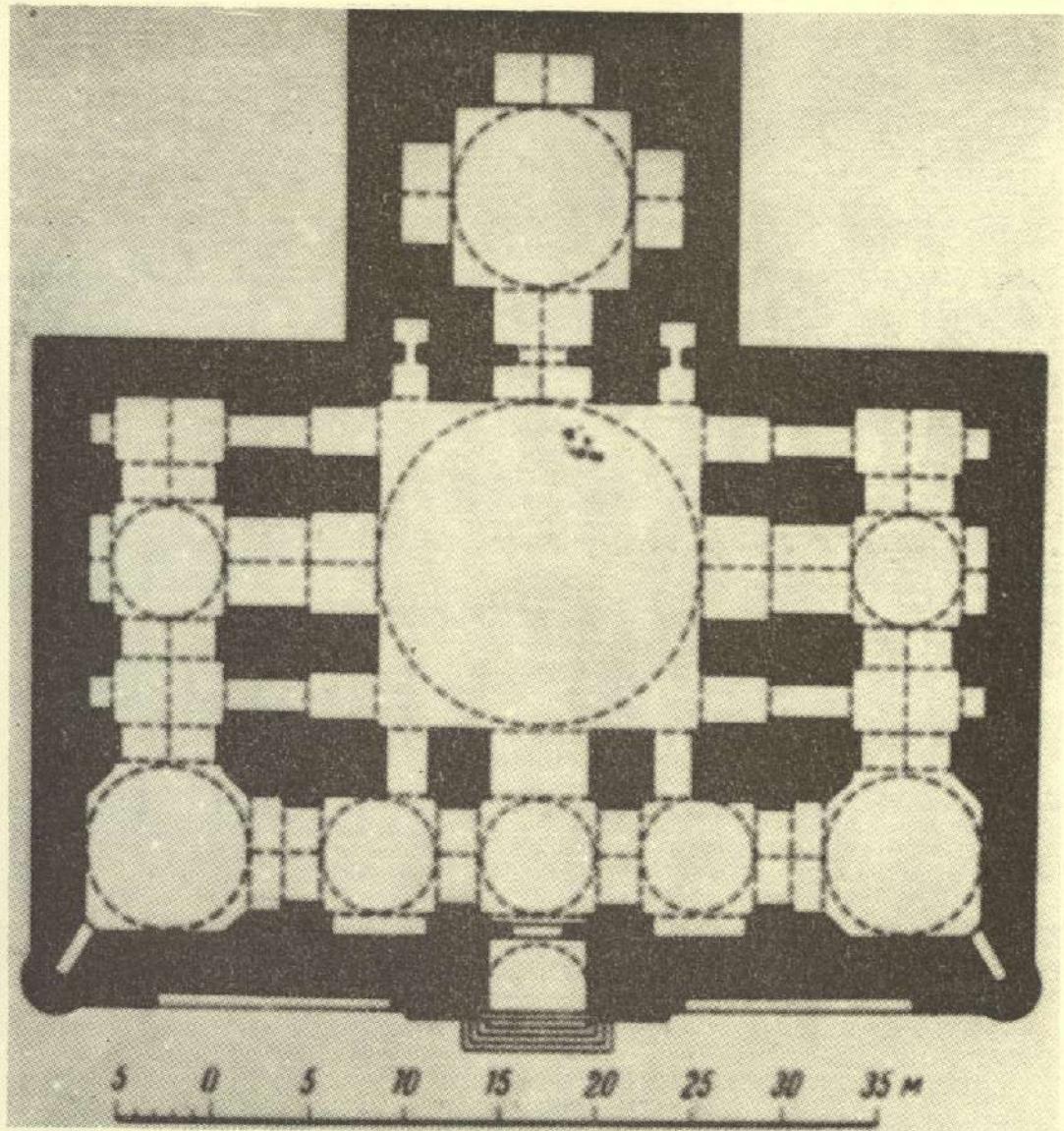
شاهزاده نادر میرزا وضعیت این‌بنا را چنین توصیف می‌کند: «...ارتفاع طاق جلوی این‌بنا پانزده ذرع تبریز است و دهنۀ این طاق هفت ذرع و یک چارک کم، صفة جلوی این طاق پنج پله که ارتفاع هر پله یک ذرع چارک کم می‌باشد طول صفة الی در مسجد چهار ذرع و نیم، دهنۀ در طاق مسجد سه ذرع و نیم است و طول فرش انداز این مسجد از دهنۀ در مسجد الی دهنۀ طاق مسجد بیست و چهار ذرع، عرض مسجد بیست و یک ذرع و نیم است، دور گنبدی که محیط این گنبد بوده پنجاه و پنج ذرع....»^{۱۳۳}

چنان‌که از اندازه‌های این‌بنا معلوم می‌شود این مسجد برخلاف اکثر بناهای تبریز عظمت و بزرگی قابل توجهی نداشته اما نباید فراموش کرد که تزئینات داخلی این مسجد یکی از زیباترین شاهکارهای کاشیکاری ایران بحساب می‌آید، بطوریکه زیبائی هنر تزئینی آن هر بیننده‌ای را مبهوت کرده است. از بین سیاحانی که از تبریز دیدن کرده‌اند تاورنیه فرانسوی^{۱۳۴} دقیقتراز همه ظرایف هنر کاشیکاری این مسجد را توصیف کرده است. وی در این‌باره می‌نویسد: «...دیوارهای آن [از خارج] همه از کاشی اعلا بر نگهای مختلف پوشیده شده و از طرف داخل با نقش و نگارهای عالی بسبک معماری اعراب^{۱۳۵} و

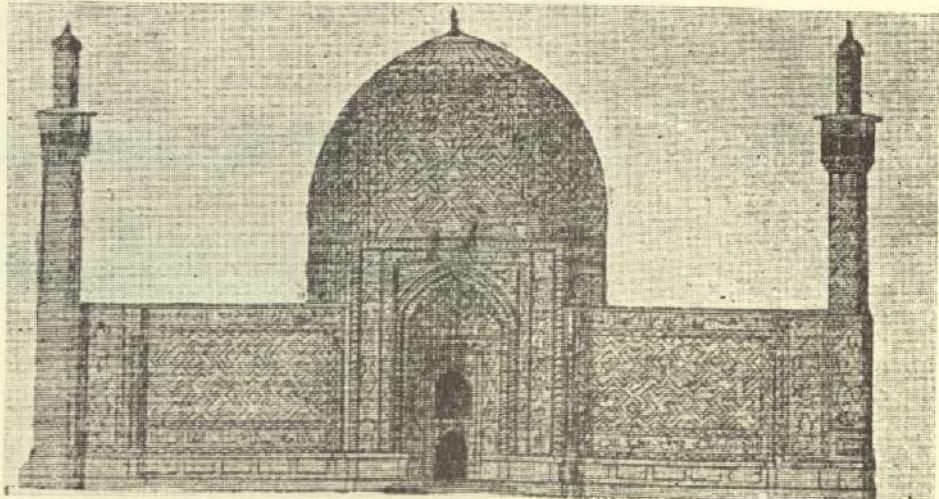
- ۱۳۳ - ر.ث. به تاریخ دارالسلطنه تبریز تأییف نادر میرزا ص ۷۸ و ۷۹.

- ۱۳۴ - این جهانگرد در سال ۱۰۴۶ هجری از تبریز بازدید کرده است.

- ۱۳۵ - بنظر میرسد که منظور تاورنیه معماری اسلامی باشد زیرا تا آنجا که نگار نده آگاهی دارد در کشورهای عربی کمتر چنین بناهایی را میتوان دید.

۱۴ - نقشه زمینی مسجد کبود (تصویر از کتاب معماری آذربایجان تألیف ل. س. یرتانیتسکی چاپ مسکو)

۱۵ - طرح اولیه مسجد کبود (تصویر از تاورنیه)
(۳۳)

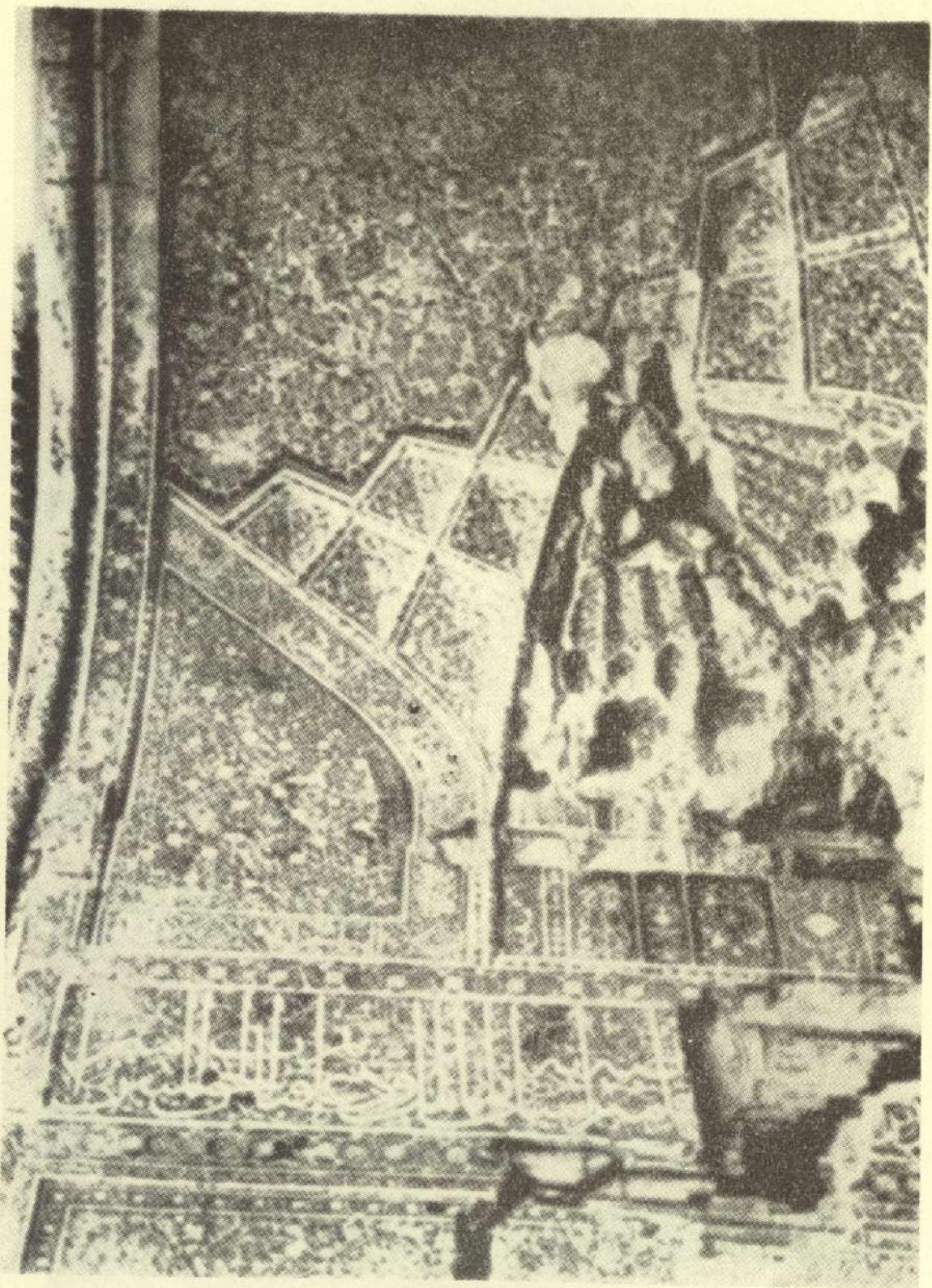
کلامات بسیار بخط عربی از طلا ولاجورد زینت یافته... تمام گنبد [آن] از هینای بنفسه رنگ است که روی آن اقسام گلهای صاف نقاشی شده سطح خارج هردو گنبد هم از همین کاشیها مستور و ای نقاشی آنها بر جسته است. روی گنبد اولی گلهای سفید روی زمینه سبز و گنبد دومی ستاره‌های سفید روی زمینه سیاه و همه رنگها به باصره لذت میدهد.^{۱۳۶} (تصاویر شماره ۱۷۹۱۶)

آنچه که تاورنیه شرح داده مربوط به بیش از سیصد و پنجاه سال پیش است ولی متأسفانه بعد هاین بنا تقریباً بکلی ویران شد ولی پس از چندی دوباره بطرز جدیدی تعمیر گشته است. آنچه که مسلم است در روز گار شاهزاده نادر میرزا یعنی در حدود سال ۱۳۰۱ هجری قمری هنوز آثار قابل توجهی از این بنا بچشم میخوردۀ زیرا وی با دقت قابل تحسینی مسجد کبود را چنین ذکر میکند: "... کاشی دیوارهای مسجد بارتفاع یک ذرع و نیم از زمین ببالار ابا کاشی فیروزه رنگ که خوش رنگتر از فیروزه اصل است کاشی کاری نموده و میان این کاشیها را با کاشی سیاه و زرد بطور حصیر بافی کاشی بری کرده بالای این کاشی را بعرض نیم ذرع حاشیه قرارداده، بقدر چهار انگشت از این حاشیه را با کاشی کبود کاشی نموده و میان این کاشی را با کاشی سفید وزرد و فیروزه و سیاه بطور اسلامی شاخ و برگ و گل و بوته طرح سازی و کاشی بری نموده است... بالای این حاشیه را بعرض یک چارک حاشیه دیگری قرار داده است که هنن این حاشیه را هم با کاشی کبود کاشی سازی نموده است. وسط این کاشی را با کاشی سفید بخط ثلث بسیار خوش خط که بعرض یک انگشت پهنای خطوط است سور مبارکه قرآن را کاشی بری کرده است و جمیع اطراف مسجد بهمین نحو بیک میزان کاشی- کاری شده است...^{۱۳۷} (عکس شماره ۱۸)

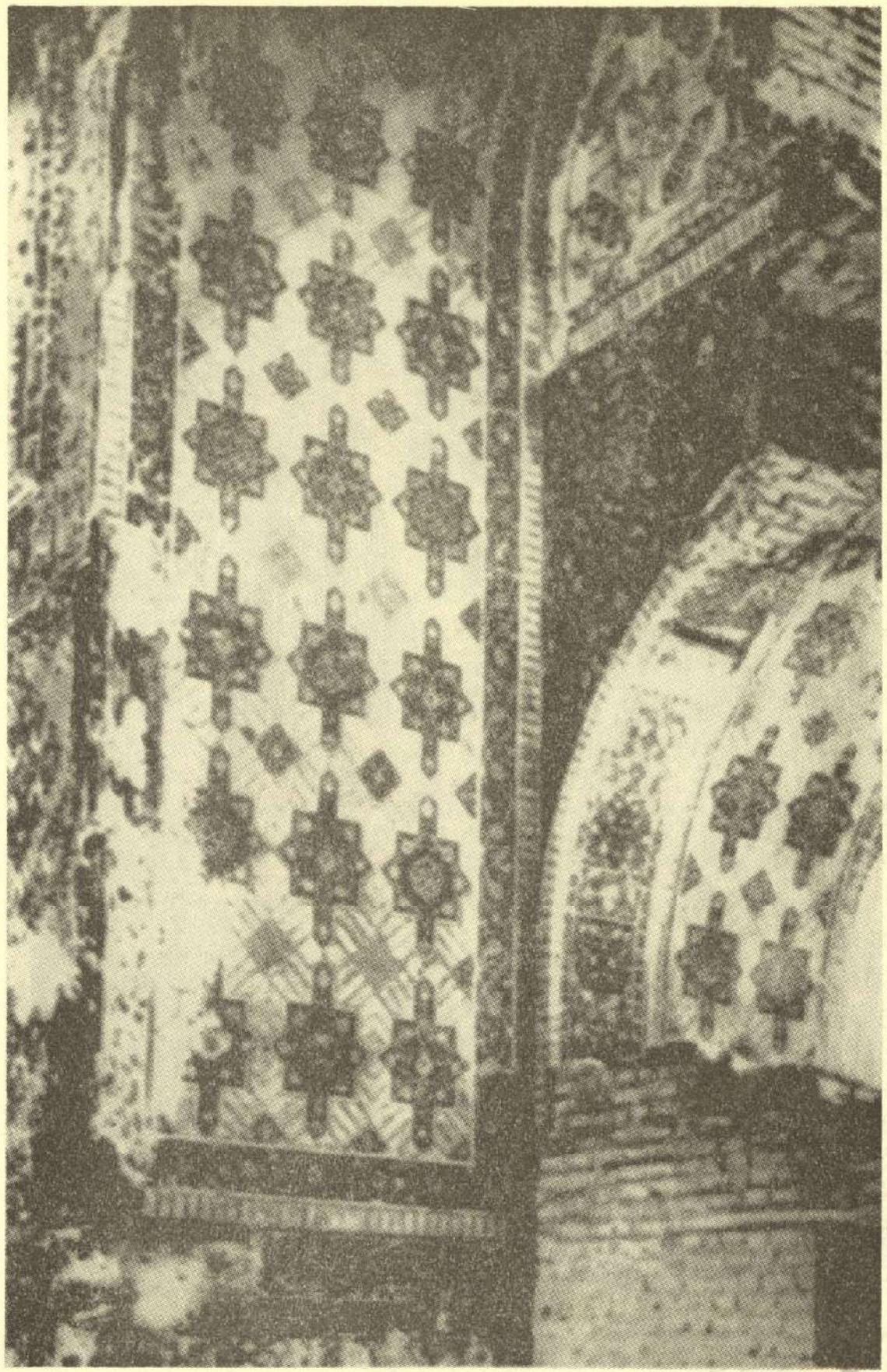
شاهزاده نادر میرزا او اقعّا باوسوس و دقت قابل تمجیدی تمامی ریزه کاریهای تزئینات مسجد کبود را صفت کرده و بخوبی از عهده بیان و تشریح آن برآمده است.

۱۳۶ - چهل مقاله نجعوا نی ص ۸ و ۹ و نیز نگاه کنید به سفر نامه تاورنیه ذیل ماده تبریز.

۱۳۷ - تاریخ تبریز تألیف نادر میرزا ص ۷۹.

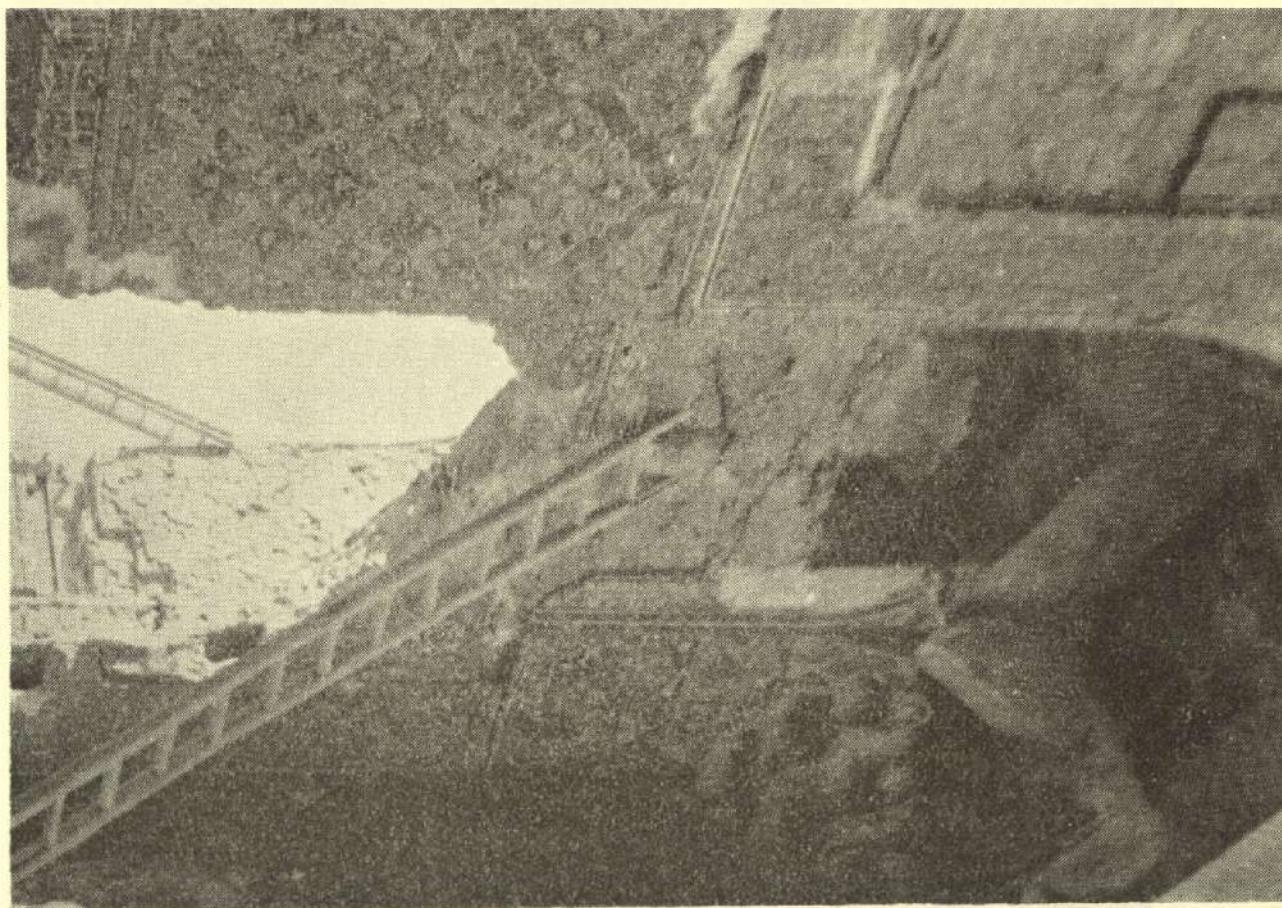
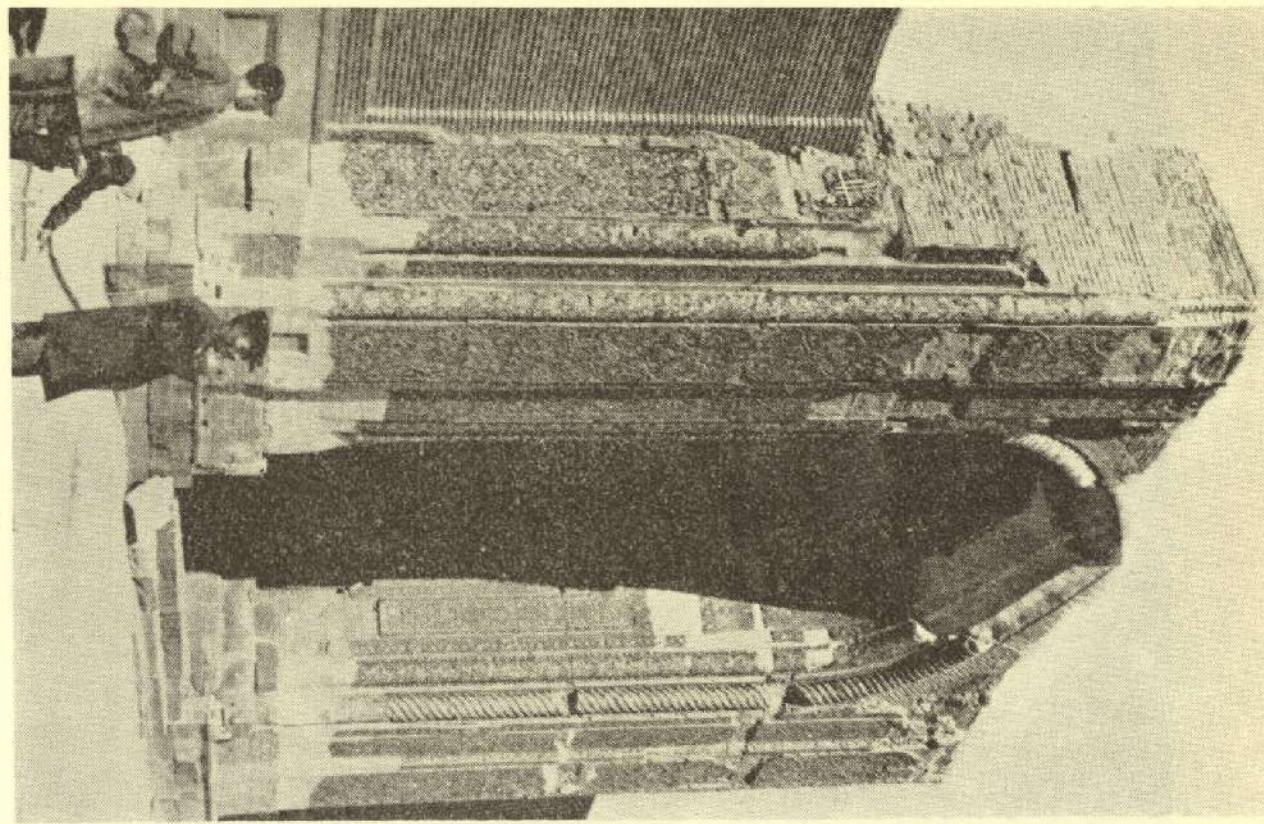
۱۷ - کاشیکاری‌های درونی مسجد کبود (تصویر از کتاب معماری آذربایجان)
«چاپ مسکو»

۱۷ - قسمتی از کاشیکاریهای نزدیک محراب مسجد کبود (تصویر از کتاب
معماریهای آذربایجان)

۱۸ - ویرانی مسجد کبود (تصویر از کتاب معماری آذربایجان)

ولی متأسفانه در تجدید بنای این مسجد قسمت اعظم زیبائی و شکوه هنر کاشی کاری آن از بین رفته و تنها توانسته‌اند طرح کلی بنا را تا حدودی حفظ کنند. (عکس شماره ۱۹ - ۲۰)

مسجد استاد شاگرد:

این مسجد که در زمان امیر حسن چوپانی بنای آنرا نهاده‌اند اکنون در محله میار میار و در غرب خیابان فردوسی در محل مسجد سلیمانیه که از بناهای قدیمی تبریز بوده و در اثر زلزله به کلی ویران شده و از بین رفته بنا گردیده و تاریخ ساخته‌مان آن بحدود سال ۷۴۲ هجری قمری میرسد و از آنجا که کتیبه‌های مسجد نیمی بوسیله خواجه عبدالله صیرفی که از خوشنویسان معروف بوده نوشته شده، بقیه را گردوی با تمام رسانیده است.

مسجد حسن پادشاه

او زور حسن او لین پادشاه آق قویونلو مسجدی عظیم با آجر و سنگ‌هرم رو کاشیهای مفرق ۱۳۸ بنا کرده بود ولیکن زلزله به کلی آن را ویران ساخته‌اند اکنون در میدان صاحب‌الامر محل بنای سابق آن، مسجد جدیدی ساخته‌اند که بهمان نام نامیده شده‌ولی مطلقاً فاقد ارزش هنری و تاریخی است.

صاحب‌الامر

بنای صاحب‌الامر در شمال شهر ازود در مجاورت میدانی که بهمین اسم نامیده می‌شود واقع است. این بنای تاریخی شامل یک مدرسه علوم دینی و مقبره صاحب‌الامر و یک مسجد می‌باشد. گنبد و دو هناره آن تلفیقی از معماری اسلامی و معماري دوره صفوی بشمار می‌رود. این بنای رزمان شاه طهماسب اول صفوی ساخته شده ولی متأسفانه بدست سپاهیان عثمانی ویران گردیده است و بعد از آن تجدید بنا گردیده است. در حال حاضر دو طاق مرمری زیبا و یک سنگ

۱۳۸ - این نوع کاشیکاری بنام معرق (باغین بدون نقطه) مشهور است لیکن فاضل دانشمند مرحوم عباس اقبال آشتیانی در شماره سال دوم مجله ایران امروز ص ۲۶ با دلایل مستحکم اثبات کرده که آنرا باید مفرق (باغین نقطه دار) نوشت

نوشته که مربوط به لغو عوارض و رفاه حال مردم آن ایام میباشد دیده
میشود. (عکس ۲۱)

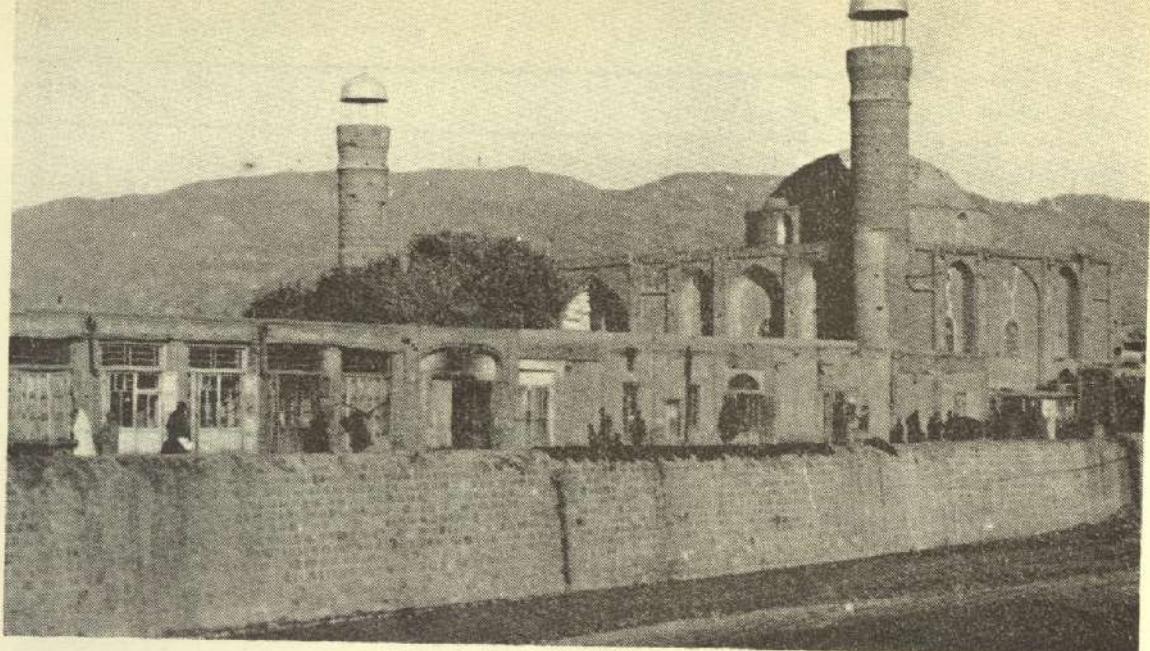
مقبره سید حمزه

این مقبره که در کوی سرخاب واقع است. سید حمزه از اولاد امام موسی
کاظم (ع) بوده که بدست مغولان مقتول و در همانجا مدفون گردیده است. این
بقعه در قسمت جنوب شرقی مسجد معروف سید حمزه قرار دارد و دارای
هناره و گنبد بزرگی است. از تزئینات مرمری و کاشیکاری باقیمانده این بنا
چنین استنباط میشود که روزگاری دارای شکوه و عظمت معماري بوده است
مقبره سید حمزه بسبب اهمیتش حجرات و اطاقهای متعددی مخصوص اقامت
و تحصیل طلاب علوم دینی داشته است. (عکس ۲۲)

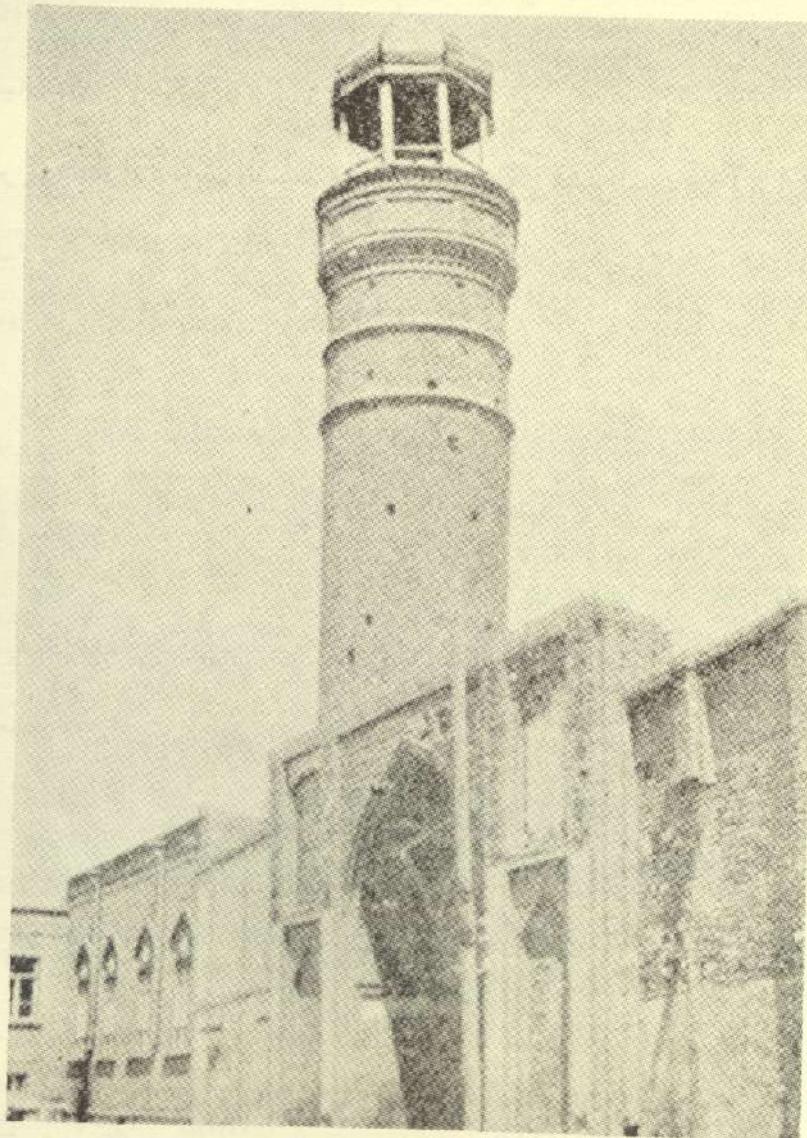
بطور خلاصه در تبریز شاید متوجه ازدواست و پنجاه مسجد قدیمی وجود
داشته که مسلمان حتی ذکر نام آنها نیز خارج از حوصله این مقال است.
گذشته از آن در تبریز تعداد بسیار زیادی امکنه مقدسه و مقابر هنری که و
زیارتگاههای مؤمنین وجود داشته است مانند (زیارتگاه عون بن علی و
زید بن علی) که مردم تبریز آنرا عینلی وزینلی مینامند و زیارتگاه معتبری
بشمار میرود. این زیارتگاه در بالای کوهی که بهمین نام معروف است ساخته
شده است. (شکل ۲۳)

آقای حافظ حسین کربلائی تبریزی کتاب بسیار قطوری بنام روضات الجنان
و جنات الجنان در توصیف و معرفی تاریخچه این بقاع نوشته است و اخیراً
فضل گرانقدر آقای جعفر سلطان القرائی پس از تصحیح و تعلیق آنرا
در دو جلد بوسیله بنگاه ترجمه و نشر کتاب منتشر کرده است.

چنانکه در شماره‌های پیش مذکور افتاد تبریز از اوایل قاجاریه
بخصوص زمان شاهزاده عباس میرزا نایب السلطنه که ولیعهد نشین شده و
بدار السلطنه ملقب گشت، حیاتی دوباره یافت واکثر ولیعهدان قاجار در آن
شهر اینیه و عمارتی ساختند که از آن میان بنای‌های عباس میرزا وابنیه
ناصر الدین‌شاه که بهمت امیر کبیر ساخته شده از همه مهمترند.

٢١ - بنای تاریخی صاحب الامر

٢٢ - مقبرة سید حمزه
(٤١)

عباس‌میرزا که علاقه‌فراآنی با آبادانی و عمارت داشت این‌جهه فراآنی از خویش در تبریز بیاد گار نهاد.

باغ شمال

یکی از جالب‌ترین کارهای عباس‌میرزا تکمیل بنای باغ شمال است. این بنای در زمان سلطان یعقوب آق قویونلو بنیاد نهاده شده و در دوره صفویه مجددأ تعمیر گشته بود در اثر گذشت زمان رو بورانه گذاشته بود، اما بهمت این شاهزاده تجدید بنای باغ بزرگی که مقدار اراضی آن چهل خروار تخم افکن است^{۱۳۹} در اطراف آن احداث کرد و در آن عمارتی عالی و استخری بزرگ بنیاد نهاد. (عکس ۲۵ و ۲۶)

دیگر از عمارت نایب‌السلطنه ساختمان عالی قاپو است که آنرا به تقلید عالی قاپوی تبریز و اصفهان احداث کرد که این عمارت اکنون به بنای جدید تبدیل شده‌اند. (عکس ۱۴۰)

شاه گلی

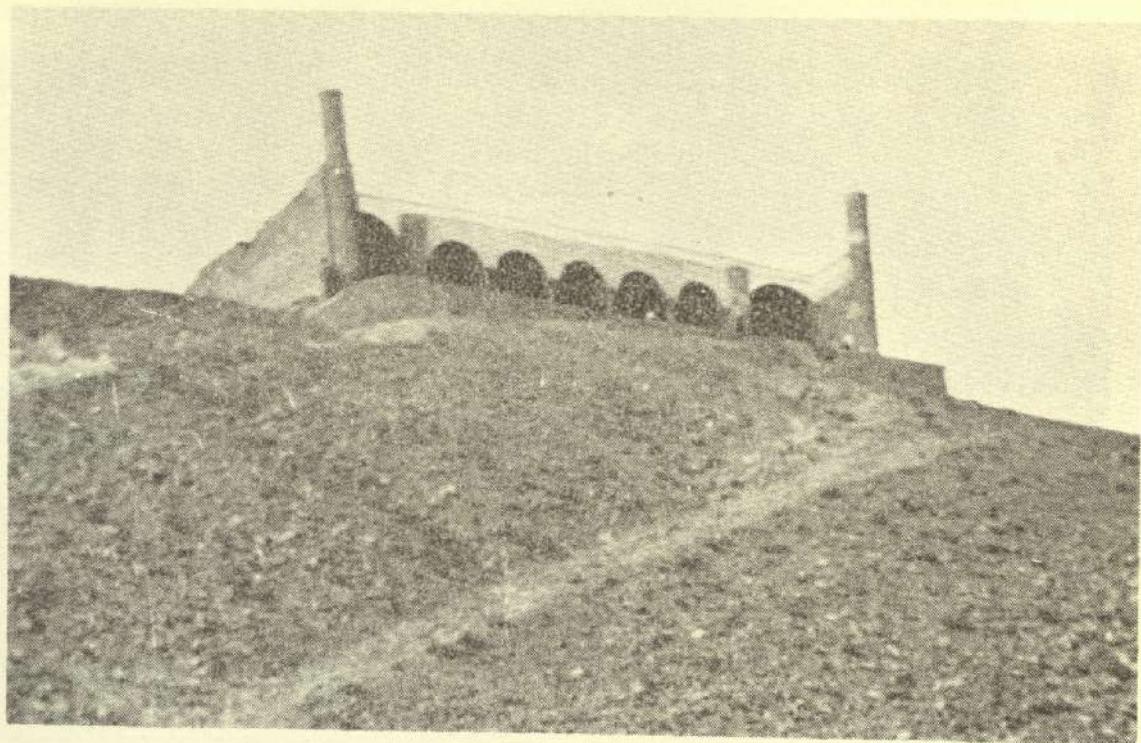
عمارات شاه گلی نیز از بنای‌های جالب دوران قاجار است که بوسیله شاهزاده قهرمان میرزا پسر عباس‌میرزا در میان استخری بزرگ که بدریاچه‌ای شبیه است. بطرز زیبائی بنا گردیده که اکنون هم تفریجگاه تبریزیان است. (عکس ۲۸)

از آغاز سلطنت اعلیٰ حضرت رضا شاه کبیر تبریز نیز هانند اکثر شهرهای ایران مشمول برنامه نوسازی کشور واقع شد و چهره آن دگرگون گشت و اکنون بصورت کاملاً نوینی درآمده است.

۱۴۰ - استخر شاه.

۱۳۹ - تاریخ نادر میرزا ص ۱۸۸.

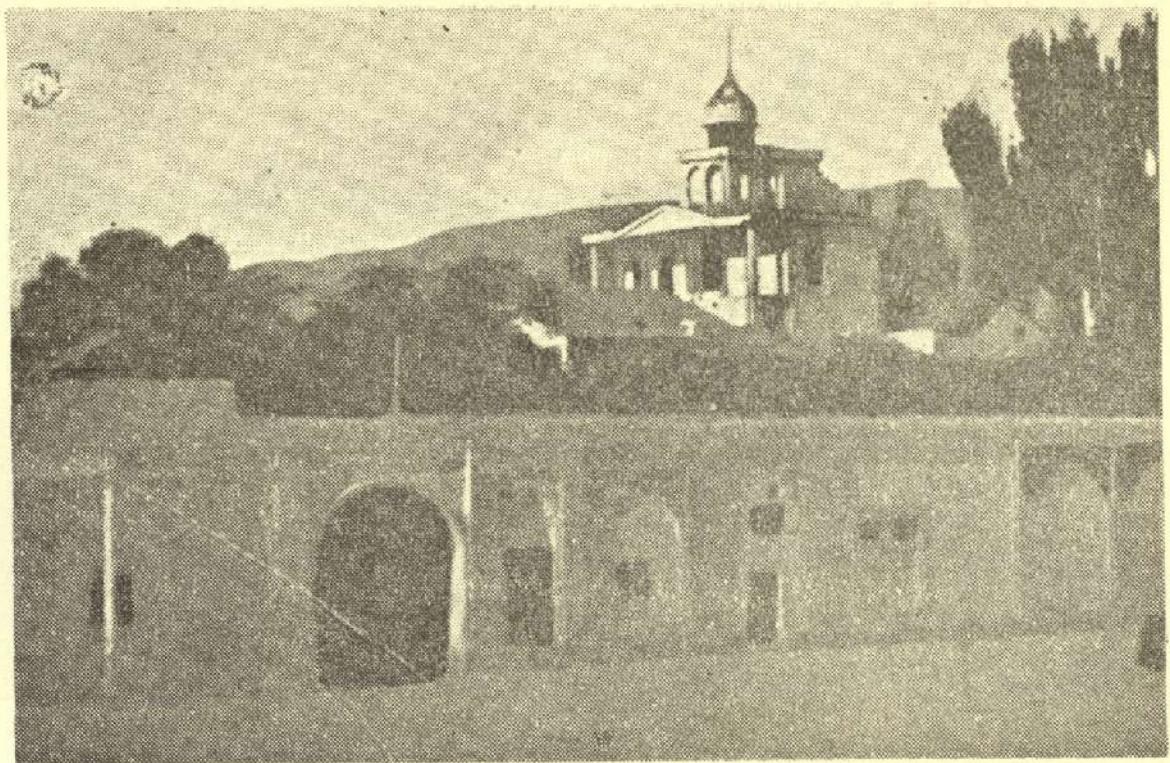
(۴۲)

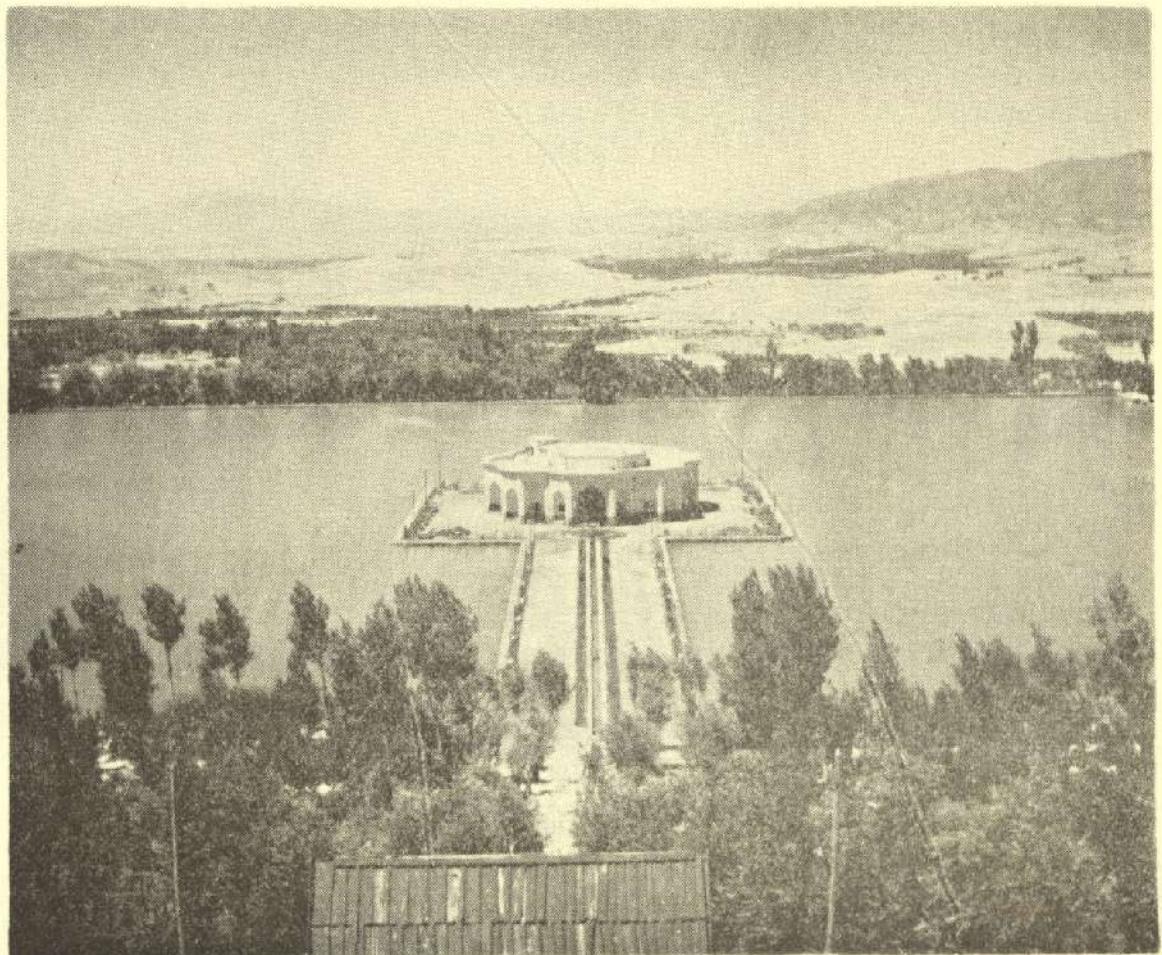
۲۳ - زیارتگاه عینلی و زینلی

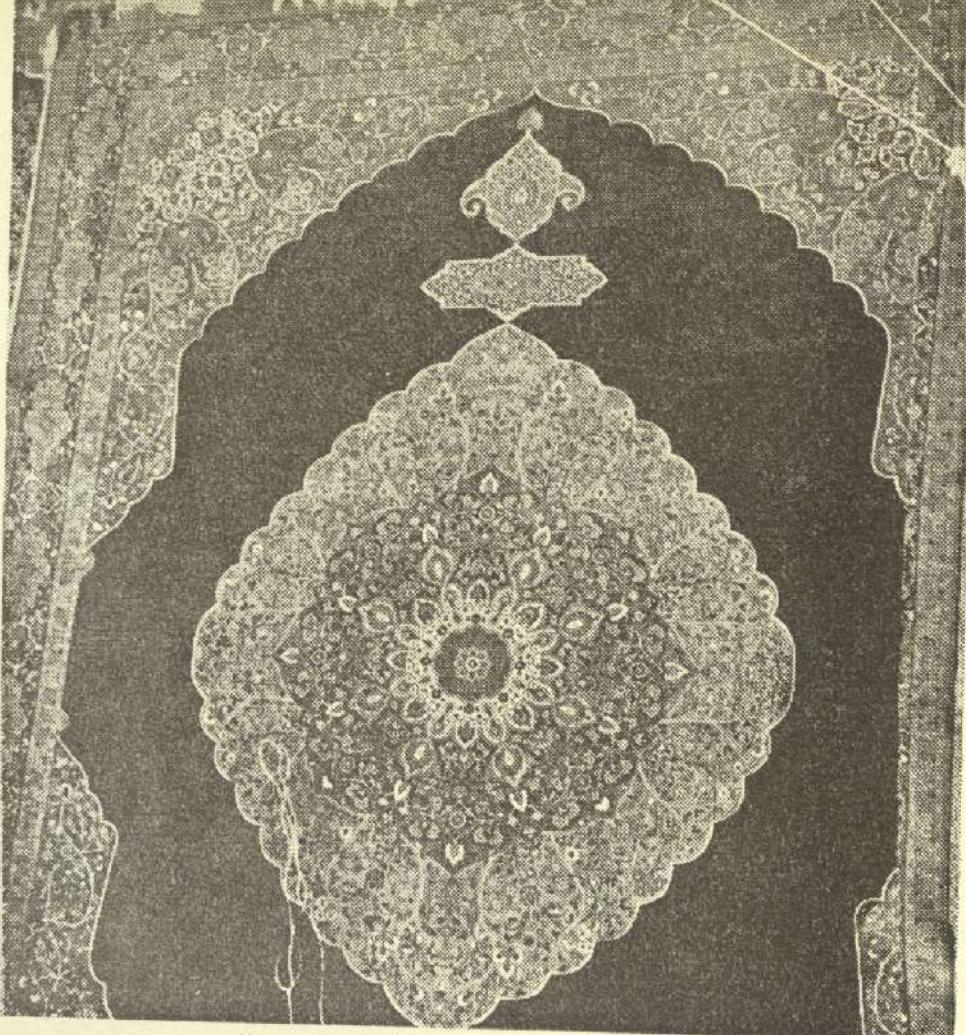
۲۴ - میدان شهرداری تبریز

٢٧ - عالي قاپو و شمس العماره

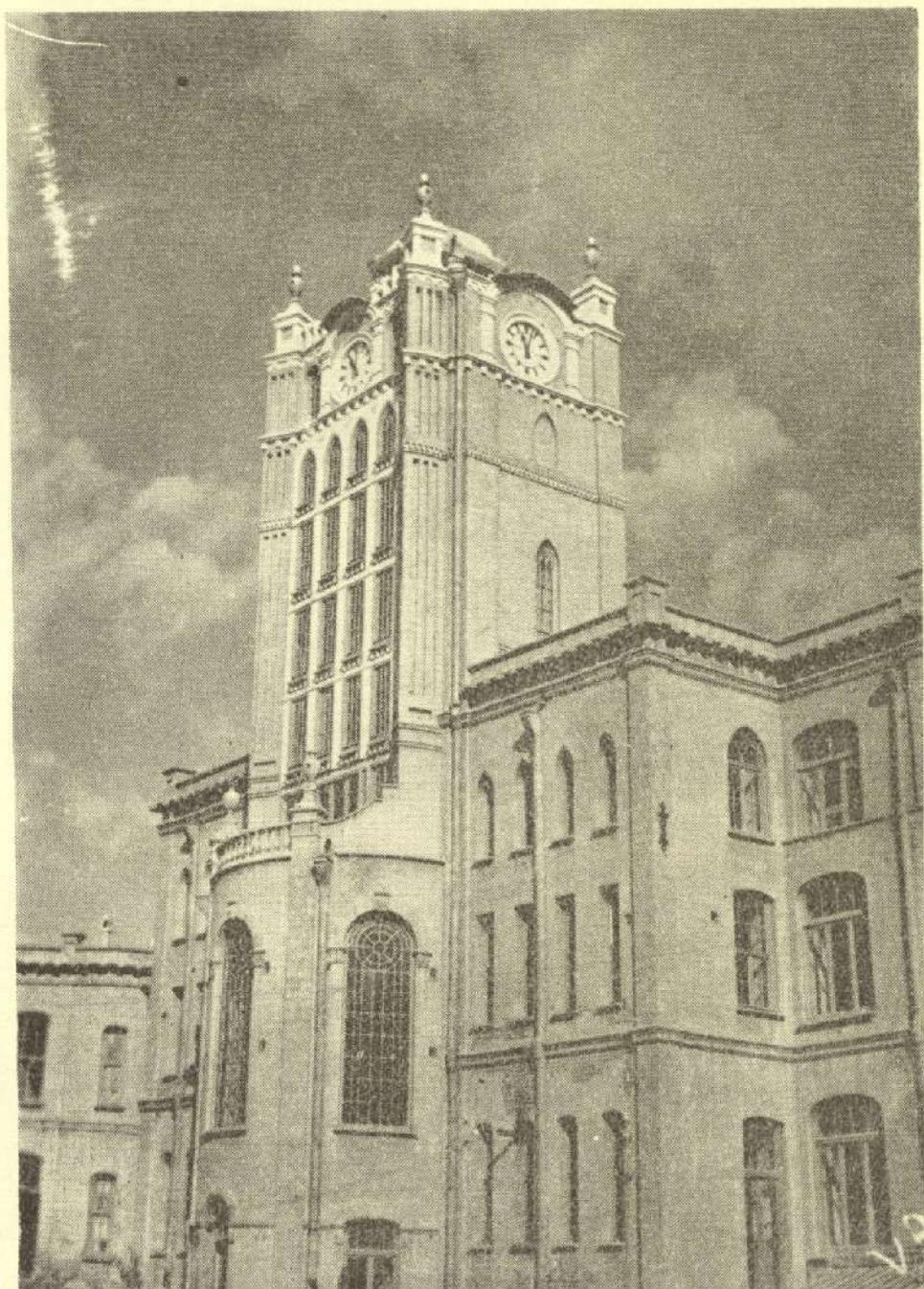
٢٨ - استخر شاه (شاه گلی)
(٤٤)

۲۵ - بعضی از نقاشیهای داخلی باغ شمال

۲۶ - عمارت مرکزی باغ شمال
(۴۰)

ساختمان شهرداری

سندی در باره

سفارت ڏنرال یو ملوف

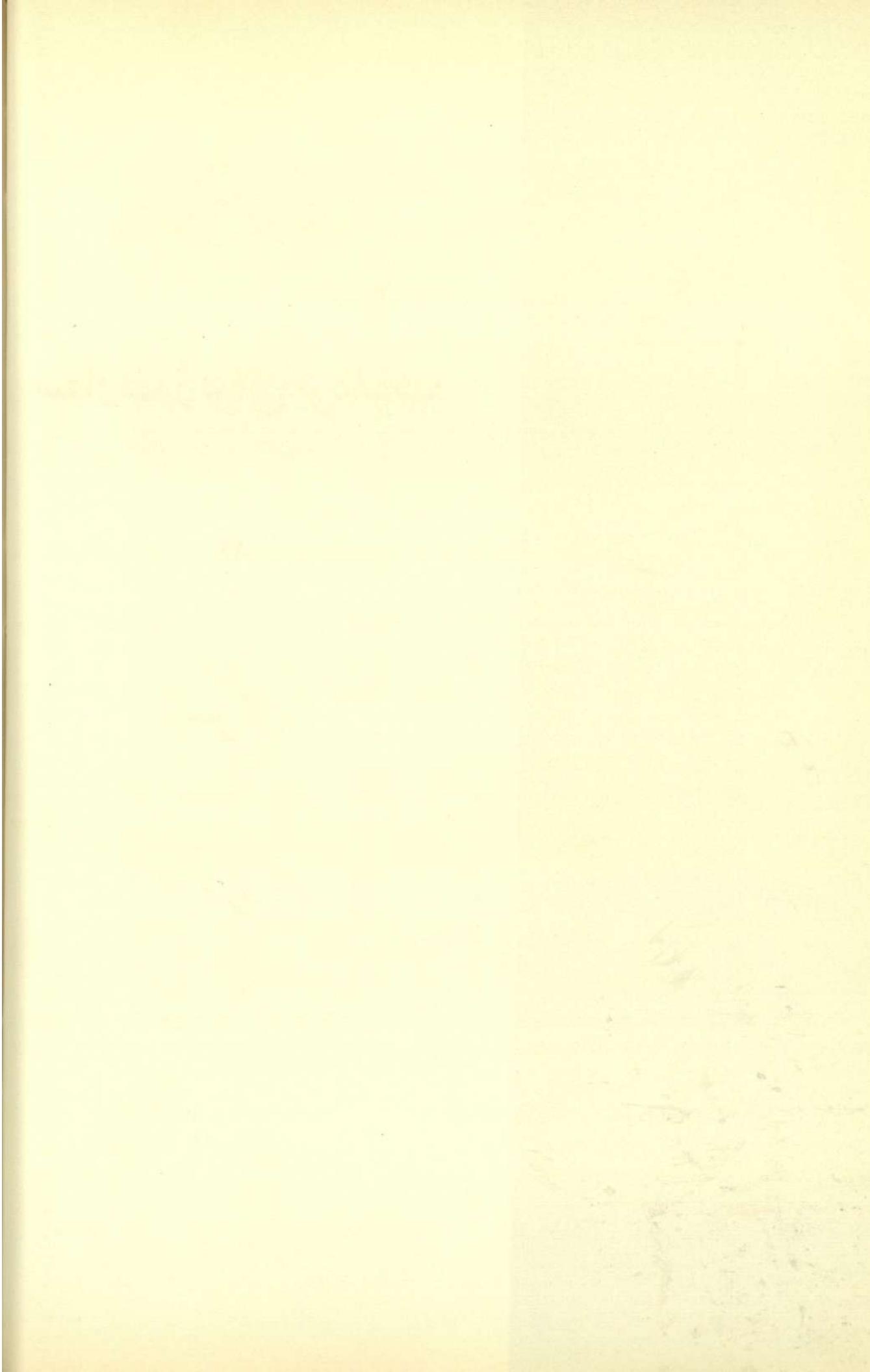
به

ایران

بعض

سرگشچ حبانگیر فاعم مقامی

دکتر تاریخ

سندی در باره سفارت رُنرُال یَرْمِلُوف به ایران

بِقَم

سرنگات جهانگیر قائم مقامی

(دکتر ریان)

در میان انبوه اسنادی که در گنجینه گرانبهای فاضل محترم آقای کریم زاده تبریزی موجود است، سندیست مورخ به شعبان ۱۲۳۲ هجری قمری که فرمانی خطابیست^۱ و از طرف فتحعلیشاه خطاب به عباس میرزا نایب السلطنه در مورد پذیرائی از رُنرُال یَرْمِلُوف سفیر روسیه صادر شده است.

فرمان مزبور بطول 14×320 سانتیمتر و متن ضمن یازده سطر بخط خوش است که طغرا نداردو ممهور به مهر چهار-گوش و کوچک فتحعلیشاه با سجع «السلطان فتحعلی علی» میباشد.^۲ اهمیت این سند بیشتر از

۱- فرمانهای خطابی نوعی از فرمانها هستند که خطاب با شخص صادر میشده‌اند و طغرا نداشته و فقط به پادشاه میرسیده‌اند و اختلاف آنها بانامه‌ها و مکاتبات در رکن خاتمه آنهاست که متن ضمن عباراتی حاکمی از دستورات و روشهای معمول دیوانی می‌بودند مانند عبارت «حسب المقرر عمل نمود و در عهد شناسند». این نوع فرمانها بعد از صفویه معمول شد و در دوره قاجاریه استعمال فراوان یافت.

۲- برای آگاهی انواع مهرهای فتحعلیشاه و سجع آنها به مقاله مهرها و طغراها و توقيع‌های پادشاهان ایران از ایلخانان تا پهلوی پایان قاجاریه در مجله بررسیهای تاریخی شع سال ۴ رجوع کنید.

دو نظر است : یکی آنکه وجود آن صحت قسمتی از مندرجات برخی از تاریخهای دوره قاجار مثل ناسخ التواریخ و روضة الصفای ناصری و فارسname ناصری را تأیید مینماید. دیگر آنکه میرساند، بست و گشود امور آذربایجان و حل مشکلات و دشواریهای حاصل از روابط ایران با دولت روسیه کلاً به عباس میرزا نایب السلطنه واگذار بوده و فتحعلیشاه با اعتقاد راسخ ، نایب - السلطنه و دستگاه اورا در این موارد صاحب نظر میدانسته است.

موضوع فرمان مزبور دستور و سفارشی است که فتحعلیشاه درباره استقبال و پذیرانی از زنرال الکساندر یرملوف سفیر روسیه که بنسخه امضاء شده عهد نامه گلستان بایران می آمد صدور یافته است و فتحعلیشاه در ضمن آن نیز سفارش میکند «هر گاه از ایلچی مشارالیه حرفی در کار دولت سرزند او هم بمقتضای وقت عمل نموده جوابی در مقابل گفته باشد» و ما اینک ضمن توضیحاتی که درباره سفارت مزبور خواهیم گفت بنقل متن و چاپ عکس فرمان مزبور نیز مبادرت خواهیم کرد :

* * *

جنگهای ده ساله ایران و روسیه بالاخره بر اثر میانجیگری و تلاش سرگور اوزلی براونت سفیر انگلیس پایان یافت^۳ و قسمتهای از خاک ایران در تصرف روسها باقی ماند. دولت ایران برای پس گرفتن اراضی مزبور اصرار میورزید ولی سفیر انگلیس که باقتضای سیاست دولت متبع خود میخواست بهرنحوه است بجنگ روس و ایران پایان دهد با مواعید بسیار فتحعلی شاه را حاضر به بستن عهدنامه صلح نمود.

سرگور اوزلی و عده صریح داده بود که بعد از بسته شدن معابد، اگر دولت ایران سفیری بدربار روسیه بفرستد، او نیز با فرمانفرمای کل قفقاز

^۳- دوک به تاریخ روابط سیاسی ایران و انگلیس در قرن نوزدهم تألیف محمود محمود جلدیکم صفحه ۱۲۳، ۱۲۵

متقاً واسطه خواهند شد که امپراطور روس شهرها و نواحی از دست رفته ایران را پس دهد.^۴

برابر این مواعید، دولت ایران میرزا ابوالحسن خان شیرازی را برای سفارت بدربار روسیه تعیین کرد و سرگور اوزلی فیز آمادگی خود برای حرکت بلندن ازراه روسیه اعلام نموده و باز یادآور شد که چون بدربار امپراطور بر سردار استرداد نواحی ایران گفتگو خواهد کرد اما با آنکه فتحعلیشاه اصرار داشت او و میرزا ابوالحسن خان همراه یکدیگر باشند، سرگور اوزلی بعد اینکه عده همراهان آنها زیاد است و این مسئله مشکلاتی در طول راه فراهم خواهد ساخت، دو ماہ زودتر حرکت کرد.^۵

بدین ترتیب سفرای ایران و روسیه در سال ۱۲۲۹ هجری قمری بسوی روسیه حرکت کردند^۶ و سرگور اوزلی در هفتم رمضان آن سال (۲۳ اوت ۱۸۱۴) و میرزا ابوالحسن خان در حدود هفت ماه بعد (در دهم آوریل ۱۸۱۵ = ۲۹ ربیع‌الثانی ۱۳۳۰ قمری وارد سن پطرزبورگ شدند).^۷

در روسیه امپراطور از مسامعی و اقدامات سرگور اوزلی که در انعقاد معاهده گلستان بهمه جهت مصالح امپراطوری روسیه را محفوظ و تأمین نموده بود، قدردانی کرد و در ملاقات با او گفت: «این صلح با ایران به بهترین شکلی از حیث منافع و شرافت انجام گرفته است. من با نهایت میل و شعف آنرا قبول نموده ام و این غیرممکن است که من بتوانم احساسات درونی خود را بشما اظهار بدارم» و سرگور اوزلی در جواب گفته بود: «اعلیحضرت، این خدمت مختصر من که سعادت مرا با نجاح آن یاری نموده تا در ایران بجا آورم

۴- محمود محمود: ج ۱ ص ۱۳۱

۵- همان کتاب ص ۱۳۲ بنقل از سیاحت‌نامه موریر.

۶- عبدالرزاق بیک مقتون: مآثرالسلطانیه در شرح وقایع سال ۱۲۲۹ هجری قمری

و محمد حسنخان صنیع‌الدوله. منتظم ناصری جلد سوم ص ۱۰۶

۷- محمود محمود: ج ۱ ص ۱۳۸ و ۱۴۱ بنقل از یادداشت‌های سرگور اوزلی صفحه ۱۰۰

فقط قسمتی از وظائف من بوده و این‌ها در اثر اطاعت از اوامر دولت پادشاهی انگلستان می‌باشد که بمن دستورداده شده بود. حالاً گراین خدمات من مورد قبول اعلیٰ حضرت امپراطور واقع شده است در این صورت بدون تردید آرزوهای قلبی از طرف خداوند برآورده شده است. من اینک سعادتمندترین افراد بشر هستم.^۸ و بالاخره امپراطور روسیه بمناسبت خدمت بزرگی که سرگور او زلی با فراهم ساختن مقدمات و زمینه مساعد برای انعقاد عهد نامه گلستان، در حفظ مصالح و منافع امپراطوری روسیه انجام داده بود، اورا باعطای یک قطعه نشان الکساندر نویسکی مفتخر نمود.^۹ میرزا ابوالحسن خان نیز از طرف دولت روسیه با گرمی پذیرفته شد^{۱۰} اما در مورد نواحی متصرفی مثل ارمنستان و گرجستان و قرایباغ، رسوها نه تنها روی موافق نشان ندادند بلکه امپراطور گفت «در باب رد بلاد متصرفی ما، گماشتگان ماهیچ یک را بقهر و غلبه نگرفته اند بلکه حکام هر یک بطبوع ورغبه بنزدینار ال ما آمدۀ استدعا کردند که ولایت خود را بتصرف ما دهند....»^{۱۱}

بنا بر این از سفارت میرزا ابوالحسن خان نتیجه مطلوب بدست نیامده فقط بعد از آنکه عهد نامه به امضاء و تو شیخ امپراطور روسیه رسید، مقرر گردید سفیری از جانب امپراطور با عهد نامه، بدر بار ایران گسیل گردد و بر وفق مندرجات عهد نامه قرارهای لازم داده شود و ژنرال الکساندر یمرملوف

-۸- به نقل از کتاب محمود محمود ص ۱۳۹ ج ۱ و برای آگاهی بیشتر از جزئیات مذاکرات امپراطور و سرگور او زلی و جریان تشریفاتی که بمناسبت ورود او انجام شده بود بهمان کتاب از ص ۱۳۸ تا ص ۱۴۰ در جو عکس دارد.

-۹- همان کتاب ص ۱۴۰

-۱۰- ر.ک به روضة الصفا ناصری ج نهم ص ۲۲۱-۲۲۲

-۱۱- همان کتاب ص ۲۲۲ و صاحب فارسنامه ناصری نیز مطالبی بهمین مضمون نوشته و اضافه کرده است که امپراطور در پایان سخن خود گفته بود «در باب گنجه و شیروان و طالش مضایقتی نیست ولی باید ایلچی مختار ما که سردار جدید گرجستان است رفته بداند که در ضایا اهالی آن سامان بر چیست» (کتاب اول صفحات ۲۶۴-۲۶۵)

ضمن انتخاب بسرداری گرجستان، بعنوان سفارت فوق العاده به ایران تعیین گردید.^{۱۲}

بدین ترتیب الکساندر یرملوف و میرزا ابوالحسن خان بسوی ایران روان شدند ولی یرملوف برای انتظام امور قفقاز در تفلیس متوقف شد و چند تن از اعضای سفارت خود را به مرأه میرزا ابوالحسن خان روانه ایران نمود تا ترتیب ورود اورا بدهد و این عده بعد از عید نوروز سال ۱۲۳۲ هجری قمری در تهران بحضور فتحعلی‌شاه رسیدند^{۱۳} و بطور یکه رضاقلی‌خان هدایت مینویسد: «بعد از گذرانیدن عریضه و هدایا و رخصت هر اجعات و یافتن جواب و خلعت، مقرر شد که سفیر مذکور در اواسط فصل بهار در چمن سلطانیه بحضور سلطان کامکار در آید و احکام قضای نظام بافتخار نواب شاهزاده والا جناب نایب‌السلطنه و نواب ملکزاده عبدالله میرزا متخلس به دارا، فرمانروای خمسه وزنجان و حسین خان سردار ایروان صدور یافت....»^{۱۴}

با این منظور عسکر خان افشار ارومی بمهمنداری او تعیین گردید و میرزا عبدالوهاب معتمد‌الدوله نشاط و چندتن دیگر از مستوفیان دربار مأمور شدند به خمسه رفته، پس از ورود سفیر، اورا در چمن سامان ارخی واقع در شش کیلومتری سلطانیه پذیرا شوند.^{۱۵}

از میان فرمانهایی که در باره ورود سفیر روسیه صادر شده و صاحب روضة- الصفا و دیگر تاریخ‌نویسان دوره قاجار با آنها اشاره نموده‌اند فرمانیست که مقاله حاضر در باره آن است و در آغاز این مقاله نیز با آن اشاره شده است و چنان که گفتیم اصل آن ضمن گنجینه بسیار گرانبهائی از صدها فرمان و نوشته و

-۱۲- ناسخ التواریخ کتاب قاجاریه ج ۱ ص ۱۶۷ و منتظم ناصری ج ۳ ص ۱۱۵ و روضة-

الصفاص ۹ ج ۲۲۲

-۱۳- همان مدارک و همان صفحات

-۱۴- روضة الصفا ج ۹ صفحات ۲۲۳ و ۲۲۲

-۱۵- منتظم ناصری ج ۳ ص ۱۱۵

دستخط پادشاهان ایران در تصرف آقای کریم زاده تبریزیست و معظم له با گشاده روئی و سعه صدری خاص آنرا برای مدتی بالنسبة دراز در اختیار نگارنده قراردادند و از این بابت نگارنده بسیار سپاسگزار ایشان است. اینکه متن فرمان هزبور را با عکسی از آن باندازه اصلی فرمان در اینجا نقل میکنیم:

محل مهر فتحعلی شاه السلطان فتح على

[۱] فرزندار شد اسعد بیهمال نایب خلافت بیزو وال عباس میرزا موفق و مؤید بوده بداند که چون درین اوقات که عالیجاه ایلچی بزرگ [۲] دولت روسیه وارد چمن سلطانیه می‌گردید و در آنجا اقامت میورزید تا هنگام نزول رایات ظفر آیات بچمن هزبوره قریب [۳] بیک ماه امتدادی می‌بود و در این مدت از طرف قرین الشرف پادشاهی مطلقاً بحال او نپرداختن واورا بی محل ساختن [۴] خلاف رویه و قانون مینمود لهذا فدوی ارادت مآب معتمد الدوله العلیه میرزا عبدالوهاب رامأمور و روانه چمن هزبور فرمودیم [۵] که تا هنگام ورود موکب مسعود در آنجا بوده عالیجاه ایلچی مشارالیه را ملاقات و اورا از مراحم خاطر سینه آگاه و مطلع ساخته [۶] دلگرم دارد و هرگاه از ایلچی مشارالیه حرفي در کار دولت سرزند فدوی معزی الیه نیز بمقتضای وقت عمل نموده [۷] جوابی در مقابل گفته باشد چون آن فرزندار شد سعادتمند از رفتار و کردار با این طایفه اطلاعی کامل حاصل کرده بلدیت [۸] تامی از مزاج ایشان دارد هر نوع

صلاح داند دستورالعملی در خصوص هر کار بقدوی معزی اليه داده او را [۹] از طریقہ رفتار و گفتار با عالیجاه ایلچی و همراهان او آگاه سازد تا معزی اليه نیز از سیاق دستورالعمل [۱۰] آن فرزند سعادتمند آگاهی به مرسانیده از آن قرار معمول دارد [یک کلمه ناخوانا] حسب المقرر عمل نموده و مراحم کاملة خاطر خطیر [۱۱] اقدس رادر باره خود بسرحد کمال دانسته در عهده شناسد.

«تحریراً فی شهر شعبان المعتظم سنة ۱۲۳۲»

واما يرملوف پس از دو ماه توقف در تفلیس روانه ایران شد و موریس کوتزبو Maurice Cotzbu نیز، که از شاهزاد گان آلمانی میبود، به همراه هیات یرملوف با ایران آمد. او در سفر نامه خود بنام «مسافرت با ایران بمعیت سفیر کبیر روسیه در سال ۱۸۱۷» تفصیل این مسافرت را شرح داده است.^{۱۶} وی مینویسد: روز سوم مه ۱۹ (جمادی الثانی ۱۲۳۲ قمری) از شهر ایچمیازین خارج شدیم و در اواسط راه ایروان «حسن خان حکمران ایروان با چهار هزار نفر^{۱۷} به استقبال ما آمد که غالباشان کرد بودند»^{۱۸} و مؤلف روضة الصفا ناصری در شرح این استقبال مینویسد: حسین خان سردار برادر حسن خان نیز «خود در خارج شهر خیمه و خرگاه وسیع و رفیع برآفراخت که هشت مدل برپنچ عمود طویل بود و بزمی مهنا مهیا ساخت و تا دو فرسنگ راه پیاده و سواره ایلات در کمال جلال ستاده

۱۶- ترجمه این کتاب توسط محمود هدایت بفارسی و در سال ۱۳۱۰ خورشیدی بچاپ رسیده است.

۱۷- مؤلفان ناسخ التواریخ و روضته الصفا ناصری می نویسند: حسین خان با پنج هزار سوار با استقبال یرملوف رفت (ناسخ التواریخ ج ۱ کتاب قاجاریه ص ۱۷۲ و روضة الصفا ج ۹ ص ۲۲۶).

بودند و خود با ابهتی تمام در خیمه مقام داشت..^{۱۹} کوتزبو در وصف و اهمیت این استقبال چنین اضافه کرده است: «اهمی محل متوجه هانده بودند که این هرد متکبر که شاه را بزور استقبال میکنند [یعنی حسن خان سردار]، چه شده که بسفیری اینقدر احترام میگذارد»^{۲۰}

وبعد میافزاید: «هر اسم استقبال مخالفی مفصل و باشکوه بود. بعد از سفیر عده‌ای قزاق باعوز یک حر کت میکرد سپس اعضای سفارت و عده‌دیگری هم قزاق بعد از آن‌هادر حر کت بود. مردم ایران نظیر آنرا نمی‌داند بودند و برای دیدن ما بیکدیگر فشار می‌آوردند»^{۲۱} اما کثرت همراهان سفیر^{۲۲} و شکوه حر کت هیأت سفارت و نیز طرز معامله واستقبالی که از طرف حسن خان سردار ازا و بعمل می‌آمد مردم را متوجه ساخته بود.^{۲۳}

به حال هیأت با این وضع وارد خاک ایران شدند و از آنجادیگر میهمان دولت ایران بودند. فتحعلی شاه امر کرده بود تمام مخارج حمل و نقل و خواربار روزانه آنها بوسیله میهماندار پرداخته شود^{۲۴} و بدین ترتیب روز ۱۶ ربیع (۱۹۴۰) هیأت مزبور وارد تبریز شدند.^{۲۵}

در تبریز نیز از سفیر استقبال و پذیرائی گرم و شایانی بعمل آمد که شرح

۱۹- ج ۹ ص ۲۲۶ روضة الصفاو به ناسخ التواریخ ج ۱ ص ۱۷۲ نیز رجوع کنید.
۲۰- ص ۶۶

۲۱- ص ۶۹ برای آگاهی از جزئیات پذیرائی که در ایران از سفیر بعمل آمد است به همان کتاب از ص ۶۹ تا ص ۷۶ رجوع کنید.

۲۲- کوتزبو می‌نویسد: «اعضای رسمی سفارت ییر ملوف مرکب از شش نفر بودند و علاوه بر خدمه سفارت، عده‌ای هم سرباز و قزاق و یکدسته موذیک نیز همراه سفارت بودو جمعاً در حدود سیصد نفر میشدند»^{۲۶} ص ۲۴

۲۳- رضاقلی خان هدایت نوشته است: «مردم را در باره او توهمنات و افروظنون متکاً از میرفت»^{۲۷} ص ۲۲۶

۲۴- کوتزبو ص ۸۱
۲۵- همان کتاب ص ۹۳

فرمان فتحعلیشاه خطاب به عباس میرزا در مورد پذیرائی از زنرا ال بر ملوف
که خسرویان عاقلاً که خسرویان عاقلاً

هر راه سبیله داده بپنجه نیز نگردید و در آنجا افاقت میرزا به عالم دل را طلب کرد
باید به همراه خود چون نظر فیض قیام سرفراز هر سلطنه تعالی اور روان داده
صفح از پیغامبر نبود لهمه فخر قدر نیست میتواند اعلام میرزا شده ایا باشد این دو دلیل
که هنوزم دلخواه نیست و میتواند اینجا علیه بخوبی دلخواه اتفاق است داده اند میرزا خواست
دکلم داده و بر کاه دیده بخوبی خوبی دلخواه از خود میگذرد از خوبی خود بخوبی خود است
جواب داده باز که همچنان خوبی خود را داشته باشد عارف کوی از دل بخوبی خود که همچنان
هزار زمزاج ایشان داده بخوبی صلاح دام است اعلی دلخواه میگذرد میگذرد از دل خود
از خطر ایشان دکلام را با خود بخوبی دیده اند اکنون زدن اینها بخوبی خود است از دل خود
لطف از ایشان آنها بخوبی دیده اند معمول داده و خوبی خود را دلخواه داده اند
اکنون داده و خود را دیده و خوبی خود را دیده

فرمان فتحعلیشاه خطاب به عباس میرزا در مورد پذیرائی از زنرا ال بر ملوف
(اصل فرمان در موزه آقای محمد علی کریم زاده تبریزی میباشد)

مفصل آنرا در کتاب کوتزبو بايدخواند^{۲۶} و تاریخ نویسان ایرانی هم مطالبی در این باره نوشته‌اند از جمله عبدالرزاق بیگ مفتون دنبلي مینویسد:

«از قريه سهلان تا در دولتخانه نایب‌السلطنه پانزده هزار سرباز و بيست و پنج هزار سوار از مجاهدين، بيست هزار پياده و هجوم عشصت هزار کس و چهل عراده توپ بازداشت به بنظام و ترتيب آر ميدند و چهل هزار کس از غريب و بوهي اهل تبريز از اصناف و غيره بتماشا حاضر و بورود ايلچي ناظر و اين هم مردم و اصناف و خلا يق بتوري و آئيني صف كشيده بودند که نه جنبشي از ايشان پديدار بود و نه صدائى آشكار.»^{۲۷}

هيات سفارت يك هفته بيشتر در تبريز نماندند و روز ۲۳ ربیع از تبريز حرکت کردند و روز ۲۵ آن ماه به چمن او جان رسیدند^{۲۸} و در انتظار رسيدن شاه در آنجا توقف نمودند ولی در او جان خبر رسيد که فتحعلیشاه بمناسبت فرا رسيدن ماه رمضان نمي تواند هيات سفارت را قبل از پایان ماه بپذيرد^{۲۹} بدین جهت هيات سفارت بيشتر از اين در او جان که هوایش به مزاج آنها سازگار نشده بود نمانده و روز سوم شعبان (هزوئن) او جان را ترک گفتند و به آهستگی بجانب زنجان واز آنجا بسوی چمن سلطانيه عزيمت نمودند و چنان‌که کوتزبو نوشته است در نزديکی های سلطانيه در انتظار ورود فتحعلیشاه متوقف شدند.^{۳۰} (اوائل رمضان)

مقارن اين احوال فتحعلیشاه هم از تهران بقصد چمن سلطانيه حرکت کرد (۲۷ شعبان). بطور يکه از نوشته ناسخ التواریخ بر می‌آيد، همراهان و

۲۶- ص ۹۴ و ۱۰۸
۲۷- ماترا سلطانيه ص ۳۲۹ - ص ۳۳۰ و ناسخ التواریخ ص ۱۷۲ و روضة الصفا

ص ۲۲۶ و ۲۲۷.

۲۸- کوتزبو: ص ۱۱۶ و ص ۱۱۷

۲۹- همان کتاب: ص ۱۱۹

۳۰- از صفحه ۱۲۰ قا ۱۴۲

سپاهی که در این سفر در رکاب فتحعلیشاه به سلطانیه آمدند با ابهت و شکوه بیشتر و تعداد افزونتر از سالهای پیش بوده است که شاه تابستان را در چمن سلطانیه می‌گذرانیده است و میتوان استنباط کرد فتحعلیشاه برای آنکه قدرت و عظمت خود را به سفیر روسیه نشان داده واورا مرعوب سازد، در این سال بر تعداد و استعداد همراهان و سپاه ملتزم رکاب خود افزوده بوده است. مؤلف ناسخ التواریخ می‌نویسد: شاه در «جمعه هفدهم رمضان وارد چمن سلطانیه گشت و از توپخانه و سوار و سرباز و شاهزادگان و امرا چندان انجمن بودند که کمتر وقت بدین ازدحام و انتظام سپاهی بسادید آمد ویرملوฟ بالباسی دگر گون از یک سوی بیرون شده نظاره و سپاه و رسیدن پادشاه را بدان شوکت و حشمت همی کرد»^{۳۱}

روز ورود شاه، توپهای پی در پی شلیک شد و کوتزبو که خود در آن روز در چمن سلطانیه حضور داشته است می‌نویسد: چندتن از اعضای سفارت در صف مستقبلین بودند و همینکه چشم شاه به آنها افتاد «روی رکاب بلند شده مکرر فرمودند خوش گلدنی (خوش آمدی) ایرانیان می‌گفتند که تا حال اعلیحضرت نسبت بهیچ کسی چنین لطف و مرحمتی مبذول نفرموده‌اند خصوصاً تا هر روز دیده نشده بود که برای کسی روی رکاب بلند شوند»^{۳۲} و در این روز سفیر نیز بالباس مبدل در جمع تماساچیان حضور یافته بود.^{۳۳} در همین روزها هدایائی که امپراطور روسیه برای پادشاه ایران فرستاده بود نیز از راه هشت خان و دریایی خزر به سلطانیه رسید.^{۳۴} ولی سفیر بمناسبت تصادف با روزهای ماه رمضان نتوانست بحضور شاه بار یابد فقط در روز ۲۵ رمضان (ژوئیه) از اردوگاه خود بسلطانیه وارد شد و تشریفاتی که بمناسبت

۳۱- ج ۱ - کتاب فاجاریه ص ۱۷۲

۳۲- کوتزبو : ص ۱۰۵

۳۳- ناسخ التواریخ ص ۱۷۲

۳۴- کوتزبو ص ۱۴۳ و شرح هدایا در صفحات ۱۵۷ تا ۱۵۹ همان کتاب.

ورود او ائر کرده بودند بطور يکه کوتزبو شرح آنرا درسفرنامه خود آورده
بسیار مفصل و باشكوه بوده است.^{۳۵}

چندروز بعد ازورودسفیر، ملاقات او و صدراعظم صورت گرفت و بالاخره
روزسیام رمضان (۳۱ ژوئیه) برای شرفیابی بحضور شاه تعین گردید.^{۳۶}
جزئیات این شرفیابی رانیز کوتزبو درسفرنامه خود بتفصیل آورده است^{۳۷} و در
كتاب او مطالب و نکات دیگری هم از قبیل شرح تماسای صدراعظم از هیأت
سفارت و میهمانی سفیر از اولیای ایران و بالاخره جزئیاتی از جشن و سوار کاریها
و آتش بازیها ذکر شده است که بسیار جالب هیبایشد.

اما در ملاقاتهای که بین ژنرال يرملوف با صدراعظم و اولیای دولت ایران
بعمل آمد، سفیر روسیه از دولت ایران خواست که اولاً بادولت روسیه متحد
و در جنگ با عثمانی که روسها در این موقع با آنها در جنگ بودند وارد شود
و اگر دولت ایران حاضر بجنگ باعثمانی نیست همکاری و کمک هم با آنها
نکند ولی دولت ایران پاسخ داد در فصول یازده گانه عهدنامه گلستان از این
موضوع ذکری نرفته است و «چون سرحدات ایران و ولایات آل عثمان را با
یکدیگر اتصال است، همکاری ایران با روسیه موجب خواهد شد که بوسیله
عثمانیها در مرزهای ایران بی نظمی‌ها و اختلالاتی پدید آید و بعلاوه امکان
زیاد هست که منجر به بروز اختلافات مجددی بین ایران و روسیه شود.^{۳۸}

دوم آنکه دولت ایران اجازه دهد نیروی نظامی روسیه از راه دریایی
خرز باستر آباد و از آنجا به خیوه برای سر کوبی خوارزمی‌ها برود. پاسخ دولت

۳۵- ص ۱۵۶ - ۱۵۷

۳۶- همان کتاب ص ۱۵۹ و ۱۶۴

۳۷- از ص ۱۶۴ تا ص ۱۷۰ به ناسخ التواریخ - ج ۱ ص ۱۷۲ و روضة الصفا ج ۹ صفحات

۳۸- ۲۲۹ نیز رجوع شود.

۳۸- روضة الصفا ص ۲۸۸ و تاریخ محمود محمد ج ۱ ص ۱۶۷

ایران در این مورد نیز چنین بود که در عهدنامه گلستان از این موضوع سخنی بمیان نیامده است.^{۳۹}

سوم آنکه کنسولی از طرف دولت روسیه در رشت مقیم شود تا بکارهای بازرگانی بین اتباع دو دولت رسیدگی کند. این پیشنهاد هم از طرف دولت ایران قبول نشد.

وبالآخره چهارمین پیشنهاد روسها این بود که ارتض ایران بوسیله افسران روسی تحت تعلیم قرار گیرند و دولت ایران این پیشنهاد را نیز نپذیرفت.^{۴۰} در نتیجه، روسها هم با پیشنهاد ایران دائر بر واگذاری نواحی واراضی که توسط روسها تصرف شده موافقت نکردند و بدین ترتیب نتیجه‌ای قاطع از سفارت یارملوف بدست نیامد و هیأت سفارت روسیه روز ۲۹ شوال از سلطانیه بطرف زنجان حرکت کردند که بروزیه بازگردند و در روز ۱۱ ذی قعده به تبریز رسیدند. پس از یازده روز توقف در تبریز در بیست و دوم همان ماه تبریز را ترک گفته و روز ۲۶ از رود ارس گذشتند و در روز اول ذی حجه (۲۹ سپتامبر) به ایروان و در چهارم ذی حجه (دوم اکتبر) بسرحد روسیه رسیدند.^{۴۱} از طرف دیگر فتحعلیشاه نیز بنای چارمیرزا ابوالحسن خان را بسفارت بدر باران گلستان گسیل داشت تابی نتیجه بودن مذاکرات باروییه را اعلام و مواعیدی را که سرگور او زلی درباره استرداد نواحی از دست رفته ایران داده بود، یاد آور شود.^{۴۲}

۳۹- روضة الصفا ص ۲۲۹

۴۰- محمود محمود: ج ۱ ص ۱۶۷

۴۱- کوتزبو ص ۲۱۰

۴۲- محمود محمود: ج ۱ ص ۱۷۰ ص ۱۷۳

(۱۳)

گزارشی در پارههای پیاده‌یاری

ارتش خشایارشا

آغاز هزاره اول قبل از میلاد را باید سالهای پراهمیتی در تاریخ جهان بطور اعم و ملل آسیای غربی بطور اخص بحساب آورد. زیرا وقوع دو حادثه بزرگ تاریخی را در این دوره میتوان ابتدای عصر جدیدی دانست. این دو واقعه یکی مهاجرت آریائی‌ها که شعبه‌ای از نژاد هند و آریائی بودند بداخل فلات پهناور و هراتع سر سبز و بــکر ایران و هندوستان،^۱ و دیگری استعمال روز افزون آهن در میان اقوام ساکن خاور میانه و آسیای غربی بود. نیمه اول هزاره اول پیش از میلاد را میتوان در تاریخ بشر مرحله‌ای قاطع بحساب آورد زیرا در این عصر مرکز تقلیل تمدن

محمد قلی اشتربی

پنجم

۱- تفصیل این مهاجرت را کثر مستشرقین و مورخین نگاشته‌اند. مثلاً رجوع کنید به «ایران از آغاز تا اسلام» نوشته د. گیرشمن ترجمه دکتر معین و «تاریخ ملل شرق و یونان» نوشته آبرماله و ژول ایزاك ترجمه عبدالحسین هزیر و «ایران باستان» نوشته مشیرالدوله تقریباً همه این مورخین مبداء آریائی‌ها را نواحی قفقاز ذکر کرده‌اند ولی با تحقیقات جدید باستان‌شناسی گویا باید در صحت این عقیده شک کرد؛ زیرا دلایل نسبتاً متقنی بدست آمده که بر طبق آن مبداء آریائیها و حرکت تمدن را از نواحی شرقی ایران ذکر کرده‌اند.

و سیاست جهانی از دلتای نیل و جلگه‌های بین النهرین به دامنه‌های زاگروس منتقل شد، و این مناطق مرکز اصلی مبارزه برای کسب قدرت گردید.

گروهی از اقوام مهاجر آریائی که متوجه نواحی غربی ایران شده بودند، در حوالی کردستان و آذربایجان کنونی ساکن شدند که دامنه نفوذ آنان تا حدود ری و خراسان و گرگان کشیده شد. این طایفه‌همان قوم‌ماد است که هرودت طوایف‌اصلی آنها را چنین ذکر کرده است: «.... عده طوایف مادی شش است: بوس‌ها، پارت‌گنها، ستروختات‌ها، آری‌سانت‌ها، بودی‌ها و مغها»^۲ مادها قومی صلح‌جو و آرامش طلب بودند که با گله‌داری و کشاورزی روزگار هیگذراندند و هنوز صاحب هیچ نوع تشکل اجتماعی نشده و نظام بدouی قبیله‌ای، با تمام ویژگیهای آن، در میان آنان، حکم‌گرفتار مابود. اما خوشبختانه آنان در همسایگی یکی از متتجاوزترین و زورگوترین و جنگجوترین کشورهای دنیای آن روزگار یعنی آشوریها قرارداشتند. (خوبشخтанه از این نظر که همین همسایگی باهمه ویرانیها و اسارت‌هایی که برای مادیها همراه داشت، بشرحی که خواهد آمد، بزرگترین نقش را در تبدیل مادیها از قومی ساده و کشاورز بیکی از بزرگترین قدرتهای دنیا قدمی بازی کرد).

سوریان ایران بعلت‌دارا بودن معادن سرشار آهن و مس و لاجورد، و از سوی دیگر بسبب وجود دشتها و مراتع و جلگه‌های سرسیز و حاصل‌خیز و همچنین پرورش بهترین نژاد‌اسب در آن سخت‌هور دتوجه حکومت جنگجو و توسعه طلب آشور بود. البته دولت آشور دلایل کافی سیاسی و نظامی نیز برای هجوم به همسایه شرقی خویش داشت، زیرا قدرت گرفتن قوم تازه نفس ماد از هیچ نظر بصلاح

^۲—تاریخ هرودت—کتاب ۱—بند ۱۰۱—و نیز نگاه کنید به « ایران باستان یا تاریخ مفصل ایران قدیم » تأثیف حسن پیر نیامشیرالدوله —چاپ اول —شرکت مطبوعات —جلد ۱—ص ۱۷۵

و صرفه آن نبود. بهمین دلیل قوم مادر ابتدای اسکان خویش مرتباً با حملات مداوم و وحشیانه آشوریان روبروی شدو پادشاهان آشور مکرراً در کتیبه‌های خویش شرح غارتها و کشتارهای خود را داده‌اند «معمول سفرهای جنگی آشوریان (به سرزمین هاد) مهاجماتی شهرها بود. برای اسیر گرفتن افراد، غارت کردن، سوختن، اخذ ذخایر فلزی یا احجار نیمه قیمتی و حمل اسباب و چارپایان. سکنه این نواحی برای نجات خود به کوهها پناه می‌بردند و پس از بازگشت سپاهیان آشوری، بمساکن خود بر می‌گشتند [اما] آشوریان فاتح، بندرت بنتایجی که منشیان آنها ادعا کرده‌اند رسیده‌اند تقریباً همیشه آنان با اندازه کافی نیرو در میان اقوام مغلوب باقی می‌گذاشتند تا پس از مدت کوتاهی بتوانند محاربه را آغاز کنند.»^۳

بنیاد تاریخی یک ارتش قدرتمند

مهاجمات آشوریان قرنها طول کشید و قوم ماد تا مدت‌ها این اسارت و غارت و کشتار و بردگی را تحمیل کرد. اما بررسی تاریخ جهان نشان می‌دهد که ملت‌ها همیشه تا حد بخصوصی می‌توانند تجاوز را تحمل کنند و دیر یا زود در شرایط خاص تاریخی، بیامی خیزند و بانیروئی خرد کنند و ویران کنند زنجیرهای بردگی را پاره می‌کنند، بعبارت بهتر هر گز نمی‌توان ملتی را برای همیشه در زبونی و ناتوانی نگهداشت. تاریخ جهان در ادوار مختلف زندگی بشر، نمایش گراین انقلابات اصیل ملی است، بتدریج با گذشت زمان اقوام ماد بیشتر بفکر ایستادگی و محاربه با متعاقزوین آشور افتادند و بدین ترتیب

۳- «ایران از آغاز تا اسلام» تأثیف ر. گیرشمی - ترجمه دکتر محمد معین- از انتشارات بنگاه ترجمه و نشر کتاب - ص ۸۶ - و نگاه کنید به «تاریخ ملل شرق و یونان» «اثر آلبکاله و کورش نامه نوشته گرفتون».

و سیاست جهانی از دلتای نیل و جلگه‌های بین‌النهرین به دامنه‌های زاگروس منتقل شد، و این مناطق مرکز اصلی مبارزه برای کسب قدرت گردید.

گروهی از اقوام مهاجر آریائی که متوجه نواحی غربی ایران شده بودند، در حوالی کردستان و آذربایجان کنونی ساکن شدند که دامنه نفوذ آنان تا حدود ری و خراسان و گرگان کشیده شد. این طایفه‌همان قوم‌ماد است که هرودت طوایف اصلی آنها را چنین ذکر کرده است: «.... عده طوایف مادی شش است: بوس‌ها، پارت‌گنها، ستروختاتها، آری‌سانت‌ها، بودی‌ها و مغها»^۲ مادها قومی صلح‌جو و آرامش طلب بودند که با گله‌داری و کشاورزی روزگار می‌گذراندند و هنوز صاحب هیچ نوع تشکل اجتماعی نشده و نظام بدouی قبیله‌ای، با تمام ویژگیهای آن، در میان آنان، حکم‌فرمابود. اما خوشبختانه آنان در همسایگی یکی از متجاوزترین و زورگوترین و جنگجوترین کشورهای دنیا آن روزگار یعنی آشوریها قرارداشتند. (خوبشخستانه از این نظر که همین همسایگی با همه ویرانیها و اسارت‌هایی که برای هادیها همراه داشت، بشرحی که خواهد آمد، بزرگترین نقش را در تبدیل مادیها از قومی ساده و کشاورز بیکی از بزرگترین قدرتهای دنیا قدیمی بازی کرد.)

سرزمین ایران بعلت‌دارا بودن معادن سرشار آهن و مس و لاجورد، وازوی دیگر بسبب وجود دشتها و مراتع و جلگه‌های سرسبز و حاصلخیز و همچنین پرورش بهترین نژاد‌اسب در آن سخت مورد توجه حکومت جنگجو و توسعه طلب آشور بود. البته دولت آشور دلایل کافی سیاسی و نظامی نیز برای هجوم به همسایه شرقی خویش داشت، زیرا قدرت گرفتن قوم تازه نفس ماد از هیچ نظر بصلاح

^۲- تاریخ هرودت- کتاب ۱- بند ۱۰- و نیز نگاه کنید به « ایران باستان یا تاریخ مفصل ایران قدیم» تأثیف حسن پیر نیامشیرالدوله - چاپ اول - شرکت مطبوعات - جلد ۱- ص ۱۷۵

و صرفه آن نبود. بهمین دلیل قوم‌هادر ابتدای اسکان خویش مرتباً با حملات مداوم و وحشیانه آشوریان روبروی شدو پادشاهان آشور مکرراً در کتبه‌های خویش شرح غارتها و کشتارهای خود را داده‌اند «عمولاً سفرهای جنگی آشوریان (به سرزمین هاد) مهاجماتی بشهرها بود. برای اسیر گرفتن افراد، غارت کردن، سوختن، اخذ ذخایر فلزی یا احجار نیمه قیمتی و حمل اسباب و چارپایان. سکنه این نواحی برای نجات خود به کوه‌های پناه می‌بردند و پس از بازگشت سپاهیان آشوری، بمساکن خود بر می‌گشتند [اما] آشوریان فاتح، بندرت بنتایجی که منشیان آنها ادعا کرده‌اند رسیده‌اند تقریباً همیشه آنان باندازه کافی نیرو در میان اقوام مغلوب باقی می‌گذاشتند تا پس از مدت کوتاهی بتوانند محاربه را آغاز کنند.»^۳

بنیاد تاریخی یک ارش قدر تمدن

مهاجمات آشوریان قرنها طول کشید و قوم هاد تا مدت‌های این اسارت و غارت و کشتار و بردگی را تحمیل کرد. اما بررسی تاریخ جهان نشان می‌دهد که ملت‌ها همیشه تا حد بخصوصی می‌توانند تجاوز را تحمل کنند و دیگر یا زود در شرایط خاص تاریخی، بیامی خیزند و بانیروئی خرد کنند و ویران کنند زنجیرهای بردگی را پاره می‌کنند، بعبارت بهتر هر گز نمی‌توان ملتی را برای همیشه در زبونی و ناتوانی نگهداشت. تاریخ جهان در ادوار مختلف زندگی بشر، نمایش گراین انقلابات اصیل ملی است، بتدریج با گذشت زمان اقوام هاد بیشتر بفکر ایستادگی و محاربه با متعاقزوین آشور افتادند و بدین ترتیب

۳- «ایران از آغاز تا اسلام» تأثیف ر. گیرشمن - ترجمه دکتر محمد معین- از انتشارات بنگاه ترجمه و نشر کتاب - ص ۸۶ - و نگاه کنید به «تاریخ ملل شرق و یونان» «اثر آلبکاله و کورش نامه نوشته گز نفوون.

هسته اولیه نخستین سازمان ارتش در میان این قوم آرامش طلب و کشاورز ریخته شد، بطوریکه با گذشت زمان دیگر هجوم به دامنه های زاگروس برای آشوریان آسان نبود، بخصوص که چنانکه از نقشه های هنرمندان آشوری، که تقریباً همواره شاه خویش را سوار بر گردونه در حال عبور از جاده های نظامی نشان داده اند، استنباط می شود، عمدۀ قوای ضد ربطی آشوریان را ارابه های جنگی تشکیل می داد و این سلاح در جاده های ناهموار و دره های عمیق کوهستان زاگروس، تقریباً ارزش جنگی خویش را از دست میداد، بویژه که مادیها دارای اسباب تیزرو و سواران چابک بودند و چون هنوز قدرت مرکزی نیرومندی که آنان را متشکل سازد نداشتند، بیشتر از شیوه های جنگ های چریکی سود می جستند و بصورت سواران پراکنده ضربه های مهلكی بارتش منظم و سنگین اسلحه و کم تحرک آشور، وارد آوردند، بسرعت در میان کوه ها ناپدید می شدند، این تا کتیک ارتش آشور را به تجدید سازمان نظامی و اداست و بدین ترتیب رسته جدیدی در آن ارتش بنام سواره نظام پدید آمد.^۴ پیدایش سواره نظام صحنه جنگ را بکلی تغییر داد، زیرا از یک سو آشوریان امکان یافتند که تا اعماق ایران پیشرفت کنند، و از سوی دیگر مادیها را وادار نمود که بیش از پیش بفکر تجهیز خود بیفتند و راه حلی اساسی برای دفع این متجاوزین بیابند.

۴— پروفسور گیرشمن مستشرق فرانسوی در کتاب خود (ایران از آغاز تا اسلام) در این مورد چنین مینویسد:

«پیش از سلطنت آشور نصیر پال (۸۸۰-۸۴۴ قبل از میلاد) سواره نظام هنور در قشون آشور بکار نمیرفت. قوه ضربت زننده وی گردونه های جنگی بود... ایرانیان چند قرن پیش از آنکه خود را مهیای محاربه با رومیان کنند و آنان را مجبور به تکمیل سواره نظام سازند، در جنگ های خویش با آشور، قوم اخیر را به پذیرفتن این تغییر ملزم نمودند.

یکی از بزرگترین دلایل پیروزی آشوریان، عدم وحدت بین طوایف ششگانه ماد و وجود نوعی نظام ملوک الطوایفی بین آنان بود، و این خود فرصتی گرانبهای کشور گشائی شاهان آشور بحساب می‌آمد. مثلاً شمشی^۵ پنجم پادشاه آشور که در سالهای ۸۱۰ تا ۸۲۳ پیش از میلاد حکومت می‌کرده، دریکی از کتبه‌های خود، از شکست یکی از رؤسای طوایف ایرانی «که از مردم شمال دریاچه ارومیه» بوده، با هزار و دویست تن جنگجویان وی ذکر می‌کند. از این کتبه‌چنین بر می‌آید که در این دوران هادیها هنوز بشکل قبایل پراکنده می‌زیسته‌اند و معمولاً هر طایفه قوای کمی از سواره نظام که تعداد آنها بین دو تا سه هزار تن بوده استه‌اند. بطور کلی می‌توان گفت که رقابت بین سران قبایل ماد و عدم تشکیل و وحدت قومی، بزرگترین عامل پیروزی آشوریان بحساب می‌آمده است.

دیا کویا دیو کس بگفته هرودت نخستین کسی است که کوشش‌پی‌گیر و همه‌جانبه‌ای را جهت متعدد کردن طوایف ماد بعمل آورده است وی که هنوز در خویش قدرت مقابله با آشوریان را نمی‌دید تمام هم خود را مصروف آن کرد که از نفرات پراکنده امرای مختلف‌مادی، ارتضی نسبتاً یکنواخت و متعدد گرد آورد. حتی وی نام نخستین شهری را که بنیاد نهاد هگمتانه یعنی محل اجتماع خوانده است.^۶

«یکی از نخستین کارهای دیو کس پس از انتخاب او شاهی این بود که قراولان و مستحفظینی برای خود ترتیب داد و بعد مردم را بر آن داشت که شهری

۵— Shamshi (که در ترجمه انگلیسی ایران از آغاز تا اسلام «شمشی ادد پنجم» ذکر شده)

۶— ن. ک به ایران باستان مشیرالدوله ص ۱۷۷

تأسیس کند.»^۷ در حقیقت تمام دوره طولانی حکومت دیو کس (بگفته هرودوت قریب ۵۳ سال) صرف برقراری اتحاد و تشکیل هسته اولیه ارتش ماد گردید بطوریکه وی تا پایان عمر با وجود کینه شدیدی که از آشوریان داشت بخاطر حفظ ارتش جوان و تازه سازمان یافته خویش و جلوگیری از انهدام کامل آن از حمله بدولت مزبور خودداری کرد ولی جنگ با آشور بصورت آرزوی دیرینه برای مادیها در آمده بود و همین خود بزرگترین محور و پایه اساسی تشکیل آنان بحساب میآمد.

پس از دیو کس پسرش فرورتیش^۸ بپادشاهی رسید او قبل از هر چیز پارس را هم با اتحاد کامل واداشت و این بقدرت نظامی وی پیش از پیش افزود، گذشته از آن او موفق شد که قوای چریکی مادر اکاملاً بصورت ارتش منظم و نوین در آورد، ارتش ماد تابیش از فرورتیش بصورت قبیله‌ای اداره میشد بدین ترتیب که در هنگام جنگ قبایل ششگانه مادر یک‌سپاه وابسته بخود را که مر کب از افراد مختلف نظامی آن روز گار یعنی پیاده نظام و سواره نظام وغیره بود بصورت

۷- ایران باستان مشیرالدوله ص ۱۷۷

-۸- نام این پادشاه را هرودوت فرا اورتیس یاد کرده ولی داریوش کبیر در کتبیه بیستون اورا فرورتیش نوشه است اصولاً در مورد تاریخ مادو پادشاهان آن بین مورخین قدیم اختلاف نظر شدید وغیر قابل تطبیق وجود دارد مثلاً هرودوت نام پادشاهان مادرا چهار نفر بشرح زیر و دوره حکومت آنان را ۱۵۰ سال یاد کرده: دیو کس ۵۳ سال فرا اورتیس ۲۲، کیا کسار ۴۰ سال و آستیا گس ۳۵ سال. در حالیکه مورخ دیگر یونانی کتزیاس دوره حکومت مادها را جمعاً ۳۱۵ سال و شاهان آنرا بدین ترتیب یاد کرده است: آربا کس ۲۸، ماندا کس ۵۰، سوسار مس ۲۸، آرتی کاس ۵۰ سال، آربیان ۲۲، آرتی یس ۴۰، آرتی نس ۲۲، آستی بارا مس ۴۰، آس پاراس یا آس تی گاس (آستیا گن؟) ۳۵، چنانکه پیداست بین گفته های این دو مورخ اختلاف شدید است. نولد که معتقد میباشد که چون کتزیاس فهرست خویش را با نظر اقوام ماد نوشته است آنان بعلت حساسیت قومی این چنین بتاریخ خویش افزوده اند.

نظامی میگردید. زیرانفرات فاقد هماهنگی و همبستگی کافی بوده و بعلت عدم وجود ستاد فرماندهی هریک از رؤسای قبایل برای سپاهیان تحت فرماندهی خود دستورات مجزا و مستقلی صادر میکردند. اما فور تیش این سیستم را در هم ریخت و سپاهی تخصصی و رسته‌ای بوجود آورد یعنی اینکه کلیه سواران و پیاده نظام را در رسته‌های متفاوت بارعايت یگان بندی و سلسله مراتب فرماندهی هتمر کز ساخت واژرؤسای قبایل ماد نوعی ستاد فرماندهی مشترک تشکیل داده و خود نیز فرماندهی عالی ارتشد را بعده گرفت. وی مصمم شد که با چنین سپاهیانی با آرزوی دیرینه ماد جامه عمل بپوشد بهمین دلیل از اطاعت آشور سرپیچی کرده و بجنگ او رفت با وجود شجاعت و جانفشانی کم نظیر سربازان ماد بعلت عدم ورزیدگی و بخصوص که آنان هنوز با این تاکتیک جدید، یعنی جنگیدن افراد قبایل مختلف دو شادوش یکدیگر، آشنائی نداشتند، در این لشکر کشی توفیقی نیافتند، بویژه که شاه شجاع و بلند پرواز ماد خود در این نبرد کشته شد، و از آنجا که کشته شدن فرمانده در ارتشهای قدیم فاجعه‌ای جبران ناپذیر بحساب می‌آمد، ارتشد ماد دچار پراکندگی و آشفتگی شده و پس از دادن تلفات سنگین عقب نشستند. در این هنگام پادشاهی به هو خشتر^۹ رسید که وی را باید یکی از بزرگترین سیاستمداران و نوابع کم نظیر نظامی دنیا کهندانست. او که باهمیت و ارزش قدرت نظامی بعنوان عامل تعیین کننده و قطعی در سیاست جهانی پی برد بود، تمام تلاش خویش را مصروف اصلاحات ارتشد کرد. از میان سواره نظام خود

^۹ هرودوت نام این پادشاه را کوآکسار (کیا کزار) یاد کرده است ولی داریوش کبیر در کتبیه بیستون نام اورا هو خشتر نوشته و این بحقیقت نزدیکتر است.

گروهی کمانداران و تیراندازان ورزیده برای نخستین بار تشکیل داد واز آنجا که اسبان مادی در سرعت واستقامت و زیبائی در دنیان آن روز گار مشهور بودند، پس از مدتی تمرین موفق شدنی و مندترین سواره نظام جهان را در آن ایام بوجود آورد. مادی ها زرهای خوب و مستحکمی می ساختند. اولین قومی که اسب به گردونه بسته و در بار کشی و در جنگ از آن استفاده کردند، مادی ها بودند (این گردونه ها چیزی و رای ارابه های آشور بودند زیرا بسیار بزر گ بوده و حتی در حمل و نقل نیروها و بارو بنه از آنها سوده می جستند). استفاده از نفت در جنگ رانیز به این قوم نسبت داده اند آنان نوک پیکانهای خویش را به کهنه آلوده به نفت، مجهز کرده و آنرا بنوعی مشتعل مشتعل تبدیل می کردند و بمدد این سلاح در اندک مدتی سراسر اردو گاه دشمن را به آتش می کشیدند. بعدها یونانیان از این ابتکار مادیها سود جسته و نوعی مشعلهای بزر گ نفتی ساختند که بوسیله کمان یا گردونه بسوی دشمن پرتاب می شد. ۱۰

بدین ترتیب مادیها یک رسته آتش انداز که تقریباً نقش توپخانه امروز را بازی می کرد، تشکیل دادند که رعب و وحشت فراوان در دل دشمنان بخصوص آشوریها ایجاد می کرد.

هرودوت درباره این اسلحه گفته است که ایرانی ها تیرهای بزر گ مخصوصی را باروغن سیاهی که زود مشتعل می شد، آلوده نموده و نوک آنرا آتش میزدند، و با کمان بطرف دشمن پرتاب می کردند که حتی با آب هم آتش آنان خاموش نمی شد. پیدا است که منظور هرودوت همان «آتش مادی» بوده است که ماده اصلی آن نفت سیاه بود و بوسیله گردونه یا کمانهای که توسط دستگاهی اهرم

۱۰- ر.ک به مجله «مهمانه ارتش» سال ۶۴ - شماره ۱۰ - مقاله «سیری در تاریخ شاهنشاهی ایران - سرزمین ماد و مادها» - نوشه ستوان یکم مجید کاتب

مانند کشیده می شد و میتوانست تیرهای به اندازه نیزه، و یا مشعلهای بزرگ فروزان را تامسافتهای طولانی بر ساند، پرتاب میکردند.

هو خشنراز تجربه تلخ جنگ با آشوریها و شکست و مرگ پدرش، میدانست بزرگترین عامل شکست همانا وجود سپاهیان چریکی ماد بوده که هرگز از عهده نبرد با جنگجویان ورزیده وقدرتمند آشور برخواهد آمد، به این دلیل بود که در آغاز حکومت، تقریباً تمامی توجه خود را به تشکیل یک ارتش منظم و تربیت آنان معطوف کرد و ارتضی مجهز، به سبک قشون آشور ترتیب داد.

این ارتش رسته های پیاده نظام و سوار نظام و تیراندازان و کمانداران و آتش اندازان و نیزه داران و مسئولین آذوقه وغیره داشت که دارای بهترین نفرات و سلاحهای آن روز گار بودند. سوار نظام ماد تیراندازان ماهری بودند که: «... از کود کی به اسب سواری، تیراندازی و قیقاج زدن، مانند سواران پارتی چند قرن بعد، عادت کرده بودند. اسبهای مادی در قدیم معروف آفاق بود، بخصوص اسبهای نسا (نسایه) که از حیث قشنگی، تن روی و بر دباری مانند نداشتند...»^{۱۱} بطور خلاصه سازمان و اسلحه ارتش مادی در زمان هو خشنتر بدین قرار بود: سربازان به دو دسته بزرگ و مجزای سواره نظام و پیاده نظام، تقسیم میشدند. کوچکترین واحد پیاده نظام وی به گفته گز نفوں دسته های پنج نفری بودند که تحت فرماندهی یک سرجوخه قراردادشتند و هر دو دسته پنج نفری یک، جوخه ده نفری را تشکیل میدادند و ترتیب سلسه مراتب بصورت دسته های صد نفری، هزار نفری و ده هزار نفری بود. اسلحه آنان را سپری از نی، که بسیار محکم ساخته شده بود، (جنس سپر را برای سبکی از نی انتخاب میکردند) نیزه ای بلند و شمشیری سنگین و برنده و

۱۱- «ایران باستان» نوشته مشیرالدوله - جلد اول - ص ۱۸۱

خنجر و گرز تشکیل میداد و نفرات پیاده نظام کلیه قسمتهای حساس بدن خویش را بازره‌های آهنی و کلاه خود فولادی میپوشاندند. سلاح اصلی سواره نظام را تیر و کمان تشکیل میداد و شمشیر، زوبین، (نیزه های کوتاه) زره سر اسر برای خود و اسباب‌شان (بر گستوان) نیزداشتند. نیروهندی ارتض ماد بیشتر مدیون انضباط سخت و دوران طولانی تربیت سر بازان بود: «... به سر بازان ساده توجه مینمود که اطاعت از های فوق و تحمل و جسارت و بردبازی و انضباط راشعار خود سازند. آنها را به روز فنی سر بازی، آشنا میکرد و نگهداری و مراقبت از سلاح و آمادگی و پختگی را سفارش مینمود. بسر جوخه ها فرمان میداد که خود را بمانند سر بازان آماده و چابک نمایند و پنج نفری را که تحت فرمان خویش دارند، [مرتبأ] بیاز مایند، بسردسته های ده نفری نظم و انضباط و بسردسته های صد نفری و هزار نفری توصیه میکرد که از فنون و رموز کار خود، آگاهی تمام حاصل کنند. بالاخره سر کرد گان و رؤس ارا، بیاموریت خطیرشان آشنا میساخت. مقرر داشت که پیوسته مراقب حال خود وزیرستان خویش باشند و همان رفتاری را که زیرستان باید نسبت به آنان معمول دارند، خود نسبت بیمافوق رعایت کنند.»^{۱۲}

گز نفون. شرح مبسوطی راجع بتریت کودکان و جوانان مادی و پارسی نوشته است که ذکر پاره‌ای از آن. ضروری بنظر میرسد. بر طبق گفته او آنان کودکان خویش را از سنین طفولیت و آغاز بلوغ و جوانی و میداشتند که در اطراف بناهای دولتی زندگی کنند و «.... این سنت، بدینجهت مجری میشد که

۱۲ - «کوش نامه» - نوشته گز نفون - ترجمه مهندس رضا مشایخی - از انتشارات بنگاه ترجمه و نشر کتاب - ص ۵۸

هم بناهای دولتی را حراست نمایند و هم به اعتدال هزاج خوبگیرند...»^{۱۳}

شکار حیوانات نیز یکی از مهمترین و اساسی ترین ارکان تربیت جوانان را تشکیل میداد، زیرا در واقع صرفنظر از لذت، این کار تمرينی مهم و دقیق برای جنگ بحساب می آمد. هر گاه که شاه بعزم شکار بیرون میرفت (و این واقعه چندین بار در ماه اتفاق می افتاد) اکثر این جوانان را در التزام رکاب خویش میبردو آنان بایستی: «..... کمان و ترکشی پر تیر، در کمر خود و شمشیری در غلاف (و؟) خنجری داشته باشند. علاوه بر این، سپری از نی و دونیزه با خود بر میداشتند که یکی را پرتاب کنند و دیگری را در صورت ضرورت بدست گیرند...»^{۱۴} برای شاهان ماد، شکار تقریباً بمنز له یک جنگ بود، حتی همراهان خود را آرایش جنگی میدادند و دقت کامل داشتند که کلیه جوانان و ظایف خود را با دقت و مهارت کافی انجام دهند، بدین منظور آنان را عادت میدادند که «..... صبح زود از خواب برخیزند، از تحمل گرما و سرما هراسی به دل راه ندهند، به پیاده روی عادت کنند، در اسب سواری صاحب مهارت باشند، بر گرده اسب تیراندازی نمایند و در پرتاب نیزه در حین تاخت جلد و چالاک باشند.»^{۱۵} از آن گذشته از آنجا که غالباً آنان در مقابل حیوانات در نده و خشمگین و وحشتزده قرار می گرفتند، شجاع و موقع شناس و حاضر الذهن و دقیق بار می آمدند. عادت می کردند در موقعیتها دشوار خود را نیاز ند و در کوتاه ترین مدت بهترین تصمیم را بگیرند. گروه دیگری که در شهرها

۱۳- کورش نامه ص ۷

۱۴- همان کتاب ص ۷

۱۵- همان کتاب - همان صفحه

می‌ماندند تقریباً سراسر روز را به تمرینات مداوم از قبیل تیراندازی و شمشیر بازی و نیزه پرانی می‌گذرانند و حتی با استفاده از حس رقابت بین جوانان، مسابقات متعددی برای آنان ترتیب می‌دادند. «گاهی از اوقات [این مسابقه‌ها] در ملاع عام به نمایش گذارده می‌شود و جوایزی بین برنده‌گان مسابقه، توزیع می‌نمایند. قبیله‌ای که در بین افراد خود بیشتر از این جوانان ممتاز در علم و چابکی و مهارت و رشادت و اطاعت داراست، مورد ستایش و تمجید افران قرار می‌گیرد.... این جوانان در صورت ضرورت از طرف بزرگان شهر مأمور حفاظت [شهر] و کشف بدکاران، تعقیب دزدان و این قبیل امور که محتاج به چابکی و نیرومندی است می‌شوند.»^{۱۶}

این پادشاه که جلوس وی بتحت مقارن بازمانی بود که مادیها از آشوریان شکستی فاحش خورده و امید آنان برای رسیدن باستقلال کامل به یأس هبدل شده بود، با وجود این مشکلات از پای نشست و بالاخره توانست پایتحت آشور را محاصره نماید و حتی با وجود آنکه کشورش در بحبوه جنگ با هجوم و حشیانه سکاها رو برو شد ولی این قوم سلحشور و تازه نفس را از ایران راند و حتی نینوا، پایتحت آشور را بتصرف درآورد. با تصرف قسمت اعظم از قلمرو حکومت آشور، حدود دولت ماد را به مرد هالیس (قزل ایرماق) رسانید و آنرا بزرگترین دولت آسیائی کرد.

ولی متأسفانه سر نوشته که تقریباً تمامی فاتحین جهان بدان دچار می‌شوند، دولت ماد را نیز از پای درآورد. مادیها پس از آنکه بمدد ارتش سازمان یافته و نیرومند خود امپراطوری عظیمی را تشکیل دادند، براساس این حکم کلی که «قدرت فساد می‌آورد»، در سراسر ایشانی سقوط و انحطاط غلطیدند.

در زمان آزادی ها ک آخرین پادشاه مادی، در بارهای کمپیه در بار آشور شده بود، قصور عالی و باشکوه، باغها و شکار گاههای وسیع، پیشخدمت‌ها و خادمان و غلامان و کنیزان متعدد با «لباسهای سرخ و ارغوانی» طوqها و کمربند‌های زرین، انواع بازیها، تفریحات، همه نوع وسایل عیش و عشرت و لهو و لعب، آنان را از کارهای مملکتی غافل می‌کرد بویژه که ارتشد و رزیده و نیرومند هو خشنتر، در اثر سالهای طولانی بیکاری و عاطل و باطل ماندن تمامی تحرک و خصوصیات و ارزش‌های جنگی خویش را از دست داد و آن سربازان چالاک و چابک و جنگجو، بمرادان خوشگذران و بیحاصلی تبدیل شدند. بخصوص که دوران سقوط‌ماد، با قدرت گرفتن قومی تازه نفس و جوان که بعلت زندگی ساده کوهستانی خود مردانی خشن و مقاوم بارآمده بودند (پارسیها) همزمان شد و بهمین دلیل می‌بینیم که این پدیده عجیب تاریخی بوقوع پیوست یعنی مادیها ناگهان در اوج قدرت و شوکت خویش در مدتی بسیار کوتاه، بسرشاریب زوال و نابودی سقوط کردند و برادران لایق پارسی آنان بر اریکه قدرت تکیه زدند.

پارسی‌ها نیز مردمانی آریائی نژاد بودند که تاریخ دقیق ورود آنان با ایران معلوم نیست ولی باحتمال قوی آنها نیز همزمان با مادها، وارد این سرزمین شده بودند و نخستین بار در کتبیه‌های آشوری ذکر این قوم آمده است. تا قبل از ظهر کورش این طایفه بصورت یکی از قبایل دست‌نشانده ماد زندگی می‌کردند اما کورش نه تنها اوضاع پارس بلکه تاریخ جهان را دگرگون ساخت.

بدون تردید کورش کبیر از هر نظر بزرگترین و درخشانترین چهره دنیای کهن است نام بزرگش در کتبیه‌ها و نوشت‌های تمام ملل جهان، به نیکی آورده شده و حتی تنها انسانی است که بآن پایه از عظمت رسیده است که

یکی از کتب آسمانی (تورات) او را منجی و نجات دهنده و حتی مسیح موعود خوانده است.

کورش، پس از آنکه توانست با قدرت فرماندهی و رهبری صحیح از مردان ساده و روستائی پارس دلیرانی شجاع و بی‌بانگ و جهانگشا بسازد و بمدد آنان بسرعت امپراطوری هاد را به زانودر آورد، متوجه جهانگشائی شد. کشور-های لیدیه، آسیای صغیر، قسمتی از یونان و بخشی از سرزمین قبایل و حشی شرق ایران یکی پس از دیگری در مقابل نبوغ نظامی و تحرک و قدرت و جنگندگی ارتش وی، بزانو در آمدند و در مدت کوتاهی بزرگترین امپراطوری جهان گردید.

کورش در فنون نظامی و آرایش جنگی نیز نبوغ و روش حیرت‌آوری داشت. تصویری که گز نفون در «کورش‌نامه» خود از یکی از آرایش‌های جنگی کورش بدست می‌دهد در نوع خود نمودار یکی از عالی‌ترین طرق فرماندهی و آرایش جنگی و حرکت سپاه است و بخوبی نمایشگر قدرت ارتش کورش می‌باشد. او یکی از فرامین کورش را که هشعر به چگونگی حرکت ارتش چنین نقل کرده است: «توای کریزانناس بسمت فرمانده سپرداران منصوب می‌شوی و باید پیش‌پیش ستونها حرکت کنی چون راه هموار و باز است، باید صفواف از جبهه حرکت کنند هر گروهان در یک صف با سرعت زیاد حرکت کند. من مایل سربازان سبک اسلحه پیشتاز باشند... (آرتا باز) پیاده نظام و سواران پارسی را فرماندهی خواهد کرد و (هاند امیاس) پیاده نظام مادسارا (امیاس) فرمانده دسته‌های ارمنیان «آرت سوکاس» فرمانده هیرکانیان است. (تا هبر اداس) پیاده نظام ساسیها و «داد اماس» پیاده نظام کادوزی را فرماندهی خواهند کرد. همه سپاهیان باید به نحوی حرکت کنند که پیاده نظام تیرانداز

در یک جبهه، در صفوف مقدم باشند. کمانداران در جناح راست هرستون و
وتیرانداران در جناحین ستو نهایا . . . پس از پیش تازان، باید سربازان سُنگیان
اسلحه راه پیمایی کنند. بر فرمادهان دسته هاست که شب، کلیه تجهیزات هر
دسته را در یک محل، قبل از اینکه با استراحت بپردازند، بینابازند و قبل از
طليعه صبح، همه تجهیزات خود را بردارند و قبل از سرزدن آفتاب، همه دز
صفوف خود بانظمی کامل حرکت کنند. متعاقب سُنگیان اسلحه ها، سوازه نظام
تحت فرماندهی «ماراتاسی» پارسی حرکت خواهند کرد. در این هر یکان
سوار، یک رسد، سوار خواهد بود. و همان آرایش را خواهند داشت که پیاده نظام
در صفوف مقدم دارند. متعاقب صفوف مقدم سواره نظام، گروه هتر کم سوارها
تحت فرماندهی «رامباکاس» مادی قرار خواهد گرفت. سپس نوبت سواره نظام توای
(تیگران) خواهد بود. سپس سواره نظام کادوزی و سایس، کادوزیان در حفوف
آخر قرار خواهند گرفت. باید همه افراد هر سکوت بزلب گذارند بشب -
هنگام هوشیار باشند. چه شب هنگام که چشمان سرباز قدرت دیدندار گذاشتند
گوش او مراقب باشد. مبادا هنگام شب نظم خود را برهم زنید زیرا مرتب
کردن صفوف، شب هنگام بمراتب مشکل تر است از روز، بدین لحظه بهتر
است آرایش چنگی خود را شب نیز کم و بیش حفظ کنید و سکوت در همه جا
حکم فرما باشد. قراولان و پاسداران شب باید متعدد و هوشیار باشند. پاسداران
باید آهسته حرکت کنند تا خواب سربازان بیجهت مختل نشود و استراحت
کنند، چون صبح فرار سید شیپور آماده باش از هر سو طینی انداز شود، هر
سر باز بمحض اینکه آهنگ شیپور را شنید باید با تجهیزات، بیدرنگ آماده
حرکت شود. هدف ما برای سربازان دلیر بابل است. جملگی با آن سوم توجه
باشید و بکوشید تا پرچم «پیروزی را برافرازید»^{۱۷}

گذشته از این، وی در سازمان ارتش و تسليحات آن نیز تغییرات بزرگی داد. مثلاً در یک دسته که از پانصد اربابه جنگی تشکیل میشد، پانصد مرد ورزیده و جنگی، دو هزار رأس اسب و پانصد اربابه ران می‌بایستی از بین بهترین افراد انتخاب شوند و این عده نه تنها قدرت ضربه‌ای کافی نداشتند و عملای قادر نبودند که لطمۀ مهلك و مؤثری بدشمن وارد سازند خود نیز هر آن در معرض خطر نیستی و نابودی قرار داشتند بدین جهت کورش تصمیم گرفت که بکلی شکل و فرم و ساختمان اربابه‌های جنگی را تغییر داده و آنان را به نحوی آماده سازند که بتوانند بعنوان نیروی مؤثری در جنگها، وارد صحنه مبارزه شوند.

«کورش» چرخهای (اربابها را) قوی تر و محکم‌تر ساخت تا در میدان کارزار مقاومت بهتری داشته باشد و دیرتر از محور خود منحرف [شده] یا واژگون گردد یا بشکند، طول محور را زیاد‌تر کرد، محل جلوس در اربابه را از چوب ضخیم بمانند بر جی ساخت تا راننده بهتر و با آزادی بیشتری اسبها را برآورد. اربابه ران دارای کلیه سلاحهای لازم بود و فقط چشمانش آزاد بود تا به راحتی بینند. در دو انتهای محور چرخهای دو قطعه آهن به شکل داس بر نده قرارداد و در زیر آن قطعه دیگری نصب کرد تا دستجات دشمن را به راحتی مضمحل سازد. این شکل اربابه هنوز در دسته‌های سپاهیان پادشاهان پارسی معمول است^{۱۸} دیگر از اقدامات مهم وی تشکیل دسته جمازه سوار بود او در جنگ با پادشاه لیدی برای نخستین بار از آنان در کارزار سود جست زیرا از آنجا که سواران کروزوس پادشاه لیدی در تمام دنیا در مهارت و چابکی مشهور بوده و لرزه براندام کلیه دشمنان می‌انداختند کورش برای درهم شکستن آنها ابتکار تازه و عجیبی بکار برد بدین ترتیب که گروهی جمازه

۱۸- کورش نامه نوشته گز نقون ص ۲۰۸

سواران چابک تشکیل داد که در روز نبرد با شمشیرهای آخته فریاد کشان بسوی سواره نظام کروزس هجوم بردنند اسبان سپاه لیدی که تا آنروز شتر ندیده بودند با دیدن هیکل عظیم و قیافه عجیب شتران و فریادهای جماز سواران رم کردند و سواران وحشت زده و دست و پا گم کرده و باین سو و آنسومیگر یختند و بدین ترتیب کورش توانست با آسانی آنان را در هم شکسته و بافسانه شکست ناپذیری سواره نظام لیدی پایان بخشد.

مطلوب فوق روشنگر بسیاری از واقعیت‌ها است که مهمترین آنها اولاً عظمت سپاه کورش است، چنانکه خواهد، آمد از چندین طایفه و ملت تشکیل یافته بود و دیگر رسته‌های منظم این سپاه است که بنظر میرسد کورش نظام سپاه هو خشتر را دگر گون ساخته باشد، زیرا می‌بینیم که هجدو اسپاهیان بصورت قبیله‌ای و قوه‌ی و به روشی کاملاً نوین در آمده‌اند و فیز قدرت بی‌نظیر فرماندهی کورش را آشکار می‌سازد، زیرا رهبری چنان ارتش عظیمی که ترکیبی از ده‌ها ملت گونا گون با آداب و رسوم و زبان و اسلحه و روش جنگی خاص خود در چنان جنگ بزرگی به‌نوعی که به پیروزی کامل بیانجامد کاری بس خطیر و دشوار است.

همین آراستگی نظامی بود که به کمبوجیه اجازه بزرگترین و عجیب‌ترین فتوحات دنیای قدیم را داد و او توانست بمدد یک چنین نیرومندی دولت مصر را پس از سه هزار سال استقلال و سلطنت ۲۶ سلسله بزانو در آورد. اما متأسفانه بعلت اشتباهات فراوانی، منجمله دوری ممتد از ایران و کشور بی‌رحمانه نزدیکان و سرداران کشور و اشکرکشیهای بی‌حاصل در داخل

صحابی بیکران افریقا که قسمت اعظم قوای وی را تلف کرد^{۱۹} هم کشور را دچار آشتفتگی ساخت و هم لطمات سختی بهارتش خویش وارد آورد بطوری که شاید اگر شخصیتی چون داریوش کبیر به سلطنت نمیرسید شاهنشاهی هخامنشی خیلی زودتر از حمله اسکندر منقرض میشد.

داریوش هنگامی زمام مملکت را بدست گرفت که آشتفتگی عجیبی در سراسر ایران حکم‌فرما بود و تقریباً نتیجهٔ کلیهٔ زحمات کورش کبیر بباد رفته بود. بعلت آنکه گموماتای مغ مردم را از پرداخت مالیات ودادن سرباز معاف کرده بود. خزانهٔ دولت تهی و سازمان ارتش از هم پاشیده شده بود و اکثر ولایات ایران سربه‌شورش برداشته و دعوی خود مختاری میکردند. قسمت اعظم اوایل سلطنت داریوش صرف سرکوبی این شورشها گردید.

تأثیر دوران شاهنشاهی داریوش از نظر نظامی

داریوش را باید بنیان‌گذار ارتش نوین ایران (در دوران کهن) بحساب آورده در زمان وی ایران مجدداً عظمت و شوکت عصر کورش را یافت و سپاهیان ایران هولناکترین قوای نظامی بشمار می‌آمد که تا آن روزگار جهان بچشم دیده بود. تمام آسیای غربی و قسمت مهمی از آسیای مرکزی و مصر و قمّتی از شمال آفریقا تحت فرمان حکومت ایران بود. مسلم است که چنین مملکت پهناور وسیعی احتیاج به چه نیروی نظامی مهمی دارد.

داریوش بازدید از نهاد ارتش و بهشکوه وقدرت آن اهمیت فراوان میداد تعداد سربازان ایران بقدرتی زیاد و نیرومند بود که هیچ حریفی را توانانی مقابله با آن نمی‌ود. مهمترین رکن این ارتش و هستهٔ مرکزی آنرا گروه ده‌هزار نفری پیادگان جاویدان (یا پیاده نظام فدائیان پذیر) تشکیل میداد، در حقیقت داریوش

۱۹ - منجمله کمبوجیه یکبار بخاطر فتح لیبی پنجاه هزار تن از سربازان خود را بست صحرای مخوف لیبی گسیل داشت که همگی در زیر ریگهای دوان تلف شدند و بار دیگر از گروه عظیمی از لشگریانش را تحت فرماندهی خود روانهٔ صحرای بی‌آب و علف ناپاتا کرد که اکثریت آنها از تشنگی و کم بود خواربار تلف شدند.

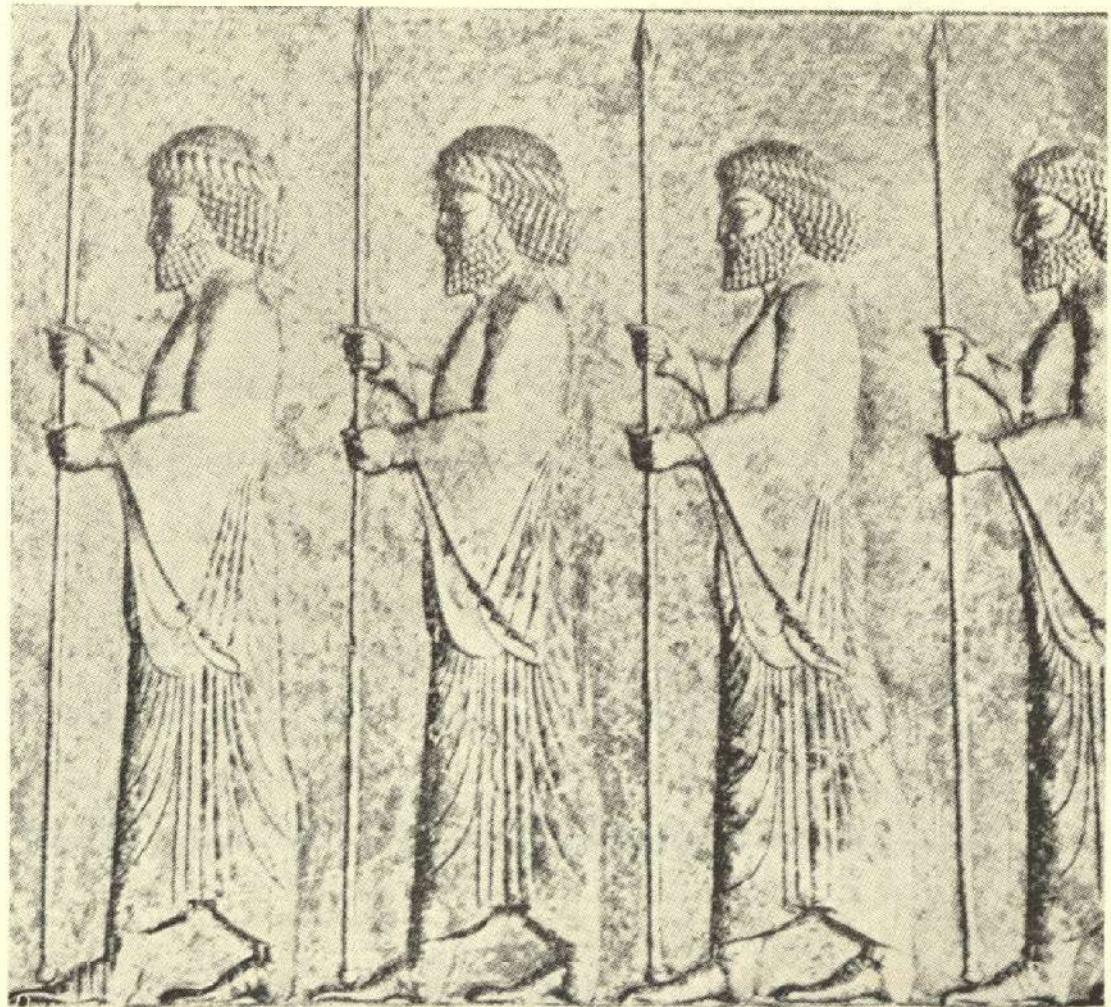
نخستین کسی بود که در ایران ارتش بمعنی حقیقی کلمه را بوجود آورد. تا قبل از وی ایران فاقد نظامیانی ثابت و ورزیده و همیشگی بود زیرا معمولاً افراد ارتش را مردان داوطلب یا اجیر تشکیل میدادند اینان در زمان صلح بزراعت و کارهای شخصی میپرداختند و بمجرد پیش آمدن جنگی با صدور فرمان بسیج همگانی بصفوف ارتش فرا خوانده میشدند و نه تنها حقوقی دریافت نمیداشتند بلکه اکثر موظف بودند که اسلحه و اسب و خوارک و علیق اسب خویش را شخصاً تهیه کنند و تنها احتمالاً در اثر پیروزی وفتح از غنائم جنگی بهره مند میشدند و پیداست این روش چه اشکالات فراوانی بیار میآورد. مانند آماده نبودن سپاهیان، وقت گیری بسیج عمومی، هماهنگ نبودن اسلحه و تجهیزات سپاه، نداشتن انضباط و تعلیمات نظامی و تحرک کافی که هر یک بنوبه خود در متزلزل ساختن اساس و بنیان ارتش و روحیه افراد و کاستن ارزش جنگی نفرات نقش مهمی داشت.

داریوش با رأی تیزبین و دوراندیش خود بخوبی این نقص بزرگ را دریافت و با کوشش پیگیری در صدد تشکیل یک سپاه منظم و همیشگی برآمد که سپاهیان جاویدان حاصل این تلاشها بود.

سپاه جاویدان از ده هزار نفر تشکیل میشد و بدین علت این افراد را فنا پذیر میخوانند که هر گاه یکی از آنان میمرد یا مستعفی میشد و یا بعللی اخراج میگردید، بلا فاصله محل خالی وی از میان گروه بیشمار داوطلبان پر میشد، زیرا از آنجا که افراد این گروه از میان فرزندان نجبا انتخاب شده و دارای مقامی عالی بودند و گذشته از اینکه سخت مورد توجه شخص شاه بودند از امتیازات اجتماعی و اقتصادی خاصی برخوردار میشدند. عضویت این نیرو، افتخاری بزرگ بحساب آمده و خدمت در این سپاه بزرگترین آرزوی تمام

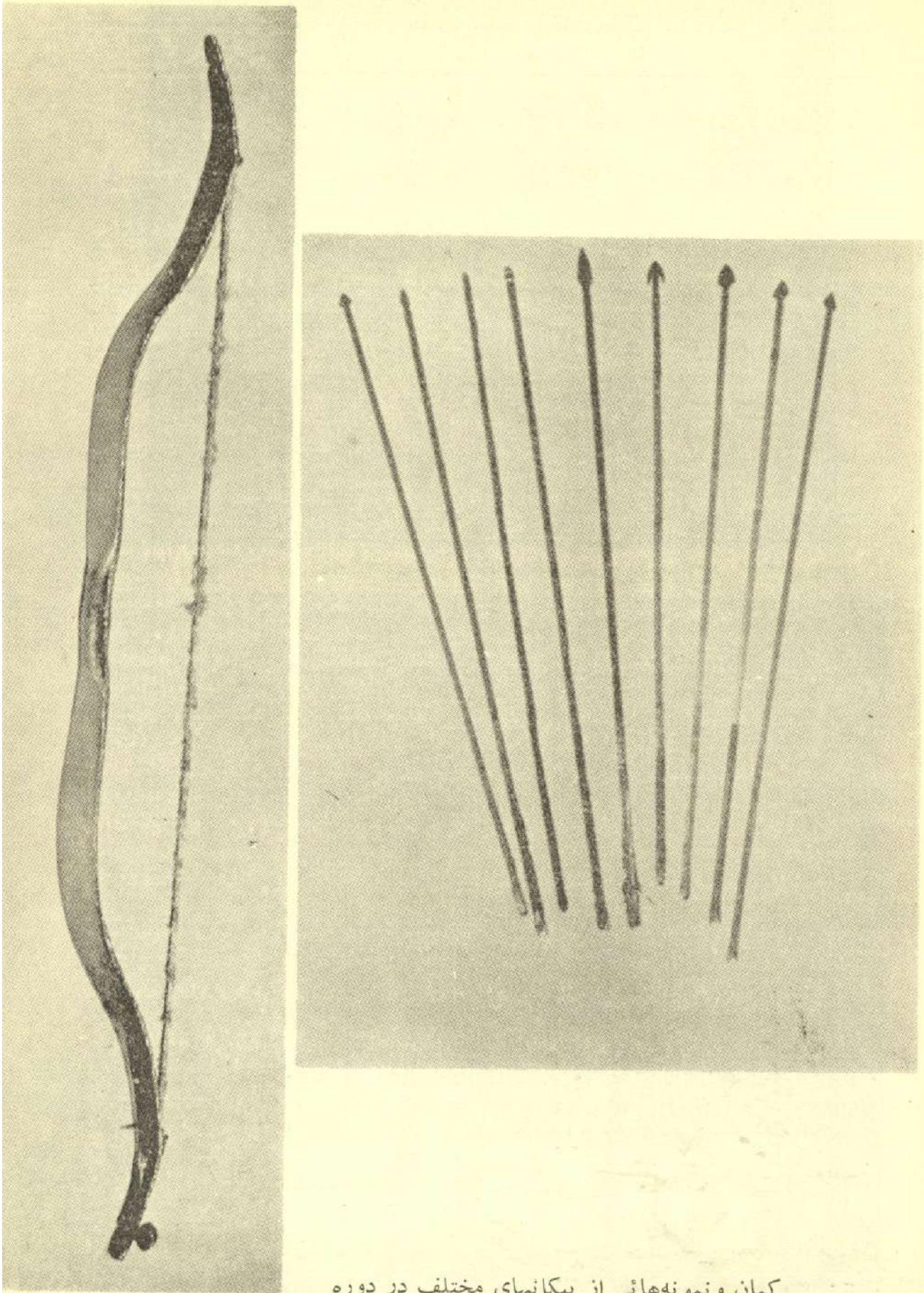
تصویری از پیاده نظام پارسی و مادی

گروهی از سربازان «سپاه جاویدان»

جوانان پارسی بود. داریوش برای افراد گارد جاویدان اسلحه یاکشکل و اسب و حقوق مکفى تعیین کرده و مقرر داشت که آنان جز بامور سپاهیگری و تمرینات نظامی مطلقاً به هیچ کاری دیگر دست نزنند و فرماندهی کلی آنرا نیز به رئیس یکی از هفت خانواده اصیل پارسی سپرد و بدین ترتیب نخستن ارتش منظم و حرفة‌ای ایران را با سازمانی دقیق و پیش‌بینی شده و هیأتی با شکوه بوجود آورد. افراد سپاه جاویدان که هسته اصلی سپاه هخامنشی را تشکیل میدادند همیشه در آرایش جنگی در قلب سپاه قرار میگرفتند و از آنجا که از زبده‌ترین جنگاوران دنیا قدمی بودند، قلب سپاه ایران را شکست. ناپذیر میساختند. آنان همگی کلاههای پشمی برسر داشتند و قباها بلنده آستین‌دار ورنگارنگ میپوشیدند، زرهی فلزی که بطرز بسیار زیبا و مستحکمی بافته شده بود و ساق بندهای فولادی و سپرهای بزرگ چوبی که بیازو میآویختند، وسائل دفاعی آنان را تشکیل میداد. اسلحه تهاجمی آنها را نیزهای بلنده کمان و ترکشی پر تیر و شمشیری کوتاه و پهن و سنگین و خنجر تشکیل میداد.

گذشته از سپاه جاویدان افواج بیشماری از کلیه ملل تابع شاهنشاهی رسته‌های دیگر ارتش را تشکیل میدادند که آرایش جنگی آنها متفاوت بود، در بعضی جنگها افواج را بایکدیگر مخلوط کرده و دودسته اصلی پیاده و سواره نظام را بوجود میآوردن، در این صورت پیاده نظام مسلح به تیر و نیزه و خنجر و کمان و فلاخن و کمند و سپرو شمشیر بود. افراد این دسته کلاه‌نمدی مدوری برسر میگذاشتند و پیراهن چرمی بلنده در بر میگردند که تازانوی آنها میرسید و آستین‌های بلنده داشت. شلوار ایشان نیز از چرم بود و چون

کمان و نمونه‌هایی از پیکانهای مختلف در دوره
ماد و هخامنشی - (تصویر از کتاب زین ابزار - استاد پوردادود)

به ساق پا میرسید تنگ میشد و بساقة کفش چرمی آنها هنله میگشت. »^{۲۰} سوار نظام خود بدو دسته سبک اسلحه و سنگین تقسیم میشد، سواران سبک اسلحه علاوه بر سلاح پیاده نظام، زو بین کوچکی رانیز حمل میکردند. مهارت و چابکی آنان در سرعت و تحرک و قیقاج رفتن و تیراندازی بود. بهمین دلیل جنگ در دشتها و میدانهای وسیع برای آنان آسانتر بنظر میآمد، وظیفه اساسی سواران سبک اسلحه حمله و تهاجم بوده.

سواره نظام سنگین اسلحه:

قسمت دیگر از سواران ارتض هیخامنشی را سواره نظام سنگین اسلحه تشکیل میداد، تقریباً سر اپای آنان غرق در آهن و پولاد بود و از دور مانندیک در جنگی هت حرکت بنظر میآمدند. زره سراسری و کلاه خود و ساق بندهای فولادین میپوشیدند و حتی اسبان خویش را نیز بوسیله زره مخصوصی (برگستوان) حفاظت میکردند اسلحه اصلی آنان نیزه بلند و شمشیر و خنجر و گرز بود. بدیهی است که این سواران بعلت داشتن سلاح سنگین قادر سرعت و تحرک کافی بودند، بهمین دلیل وظیفه اصلی آنان دفاع و پشتیبانی از پیاده نظام بود. معمولاً هنگامیکه فاصله بین نبردهای متفاوت کم میشد و کار بجنگ تن بن میکشید وارد صحنه نبرد میشدند و چون بعلت پوشش خوب از بیشتر ضربهها در امان بودند اکثر آنها کشته شدند. اما عیب بزرگ آنان این بود که بسبب نداشتن سرعت کافی بخصوص اگر پشتیبانی سواره نظام سبک اسلحه را از دست میدادند ارتباط آنها قطع شده و بمحاصره در میآمدند.

۲۰- تاریخ دوهزار و پانصد ساله ایران - تألیف عباس پرویز جلد ۱ ص ۱۲۳

گذشته از این نفرات، داریوش شاهنشاه بزرگ هخامنشی برای حفاظت سرزمینهای وسیعی که تصرف کرده بود تقریباً در تمام نقاط دور دست ایران ساخلوهائی نگهداری میکرد و در کلیه ساتراپها پادگانهای نظامی بوجود آورده بود. افراد این پادگانها مستقیماً تحت فرمان فرماندهی بودند که داریوش خود از پایتخت برگزیده و روانه ایالات میکرد. مثلاً در ساخلوی مصر بگفته هر دو قریب ۲۴۰ هزار سپاهی جنگجو وجود داشته است.

اقدامات دیگر داریوش

یکی از بزرگترین کارهای داریوش در زمینه تشکیلاب نظامی، ساختن جاده‌های بزرگ و طولانی و پرارزش برای حمل و نقل بوده او بخوبی به اهمیت حمل و نقل نیروهای خویش پی برده بود و میدانست که برای حفظ امنیت و آرامش چنان سرزمین وسیعی محتاج بوجود راههای عریض و مناسب است که بتواند در هر لحظه سپاه خویش را با سرعت عترين سرعت ممکن بمنطقه بروز خطر بررساند. وی برای حفظ ارتباط بین مراکز مختلف شاهنشاهی و پایتخت، شبکه‌ای از جاده‌های سراسری تشکیل داد که وسعت و اهمیت آن چندان بود که مدت‌ها در شاهنشاهی ایران پایدار ماند. این جاده‌ها که در درجه اول برای امور اداری بکار میرفت مرتبأ و دقیقاً بازرسی و مراقبت میشد. البته مهمترین ارزش این جاده‌ها از نظر موقعیت نظامی بود ولی با مرور زمان ارزش فروان اقتصادی و تجاری نیز یافتند بطور یکه بعد ها می‌شنید. البته شاهراههای اقتصادی جهان محسوب شدند.

با وجود گذشت قرنها باز هم می‌توان مسیر این جاده‌های بزرگ را تقریباً بطوردقيق رسم کرد یکی از مهمترین این راهها جاده معروف «شاهی» بود که از شوش شروع شده و از دجله عبور میکرد پس از گذشتن از آسیای صغیر و

حران در دامنه کوهستان زاکروس امتداد یافته به سارس (سارد) رسیده واز آن نیز می‌گذشت و تا افسوس امتداد می‌یافت. طول این راه عظیم بیش از دو هزار و شصصدو هشتاد کیلومتر بود و «... شامل صد و یازده ایستگاه یامنzel بود که هر یک با اسبهای تازه نفس ید کی برای پیکهای شاهی مجهز بود. بقول مورخان قدیم کاروانها نود روز، طول میکشید تا این جاده را از اول تا انته طی کنند در صورتیکه پیکهای شاهی این راه را در یک هفته می‌پیمودند»^{۲۱}

این گزارش بخوبی اهمیت دستگاه ارتباطی و خبرگیری داریوش را نشان میدهد زیرا به این ترتیب شاهنشاه هخامنشی در کوتاهترین مدت ممکن از اوضاع دور دست ترین مناطق کشور خویش باخبر می‌شد و این در نیای قدیم حائز اهمیت فراوان بود گذشته از این دستگاه منظم، بفرمان داریوش گروهی مشغله داران در بلندیها و قلعه‌ها در فواصل معین در جاده‌ها بودند که اخبار بسیار فوری و کوتاه‌را با علائمی شبیه (الفبای هرس) بوسیله شعله‌آتش و دود بیکدیگر مخابره کرده در زمانی بسیار کوتاه پیاخت میرسانیدند.

دیگر از جاده‌های مهمی که در آن روز گار ساخته شد یکی جاده بابل بود که از راه کر خمیش بمصر می‌پیوست و نیز راهی که از بابل و حلوان و بیستون گذشته به همدان می‌پیوست. علاوه بر این شاهراه‌های بزرگ واسامی تقریباً اکثر شهرهای بزرگ و مهم کشور بوسیله یک شبکه وسیع خطوط ارتباطی و جاده‌های درجه دوم بیکدیگر وصل می‌شد که از آن میان باید از جاده‌ای که شوش را به تخت جمشید متصل می‌ساخت نام برد که در حوالی بهبهان بعضی قطعات سنگ‌فرش شده‌آن کشف گردیده است.

۲۱- ایران از آغاز تا اسلام - نوشته پروفسور - گیرشمن ص ۱۵۸

خشاپارشا و ارتش.

خشاپارشا که وارث همه قدرت و شکوه حکومت هخامنشی شده و از تمام کوششها و زحمتهای کوروش و داریوش سود جسته بود میل شدیدی را که به جلال و عظمت پرستی داشت، در نظام تشکیلات ارتش خویش نیز اعمال کرد بدین ترتیب که در زمان او سپاه ایران به عظیمترین و بزرگترین نیروی نظامی که در سراسر دنیا آن زمان ناظیر نداشت تبدیل شد برای درک عظمت ارتش ایران و روش جنگی و نوع اسلحه و تجهیزات که قشون کشی خشاپارشا را بیونان متذکر میشود. شاهنشاه ایران که پس از تردید و مشورتهای فراوان بالاخره تصمیم حمله به یونان را گرفته بود تا نامرادی پدرش را جبران کند بخوبی میدانست که بدون داشتن نیروی دریائی مجهزو کشتی‌های جنگنده کاری از پیش نخواهد برد^{۲۲} بنابرین با کوشش و تلاش پی‌گیری توانست قویترین بحریه جهان آنروز گار را بوجود آورد.

لشکر عظیم خشاپارشار ای بهترین مهندسین نظامی و نقشه کشان آنروز گار بود که در جنگهای این پادشاه کارهای حیرت‌انگیزی از آنان سر زد. پلی را که این گروه مهندس از کشتی بر روی تنگه دارد اول ساخت بی‌تردیکی از بزرگترین شاهکارهای نظامی و مهندسی جهان بشمار می‌رود. آنان ۳۶۰ فروند

۲۲ - البته دلایلی در دست است که داریوش کبیر نیز به تشکیل نیروی دریائی توجه نماداشته است. مثلا هرودوت تعداد کشتی‌های داریوش را در لشکر کشی به یونان و جنگ ماراتن ۶۰۰ فروند نوشت و پیداست که این نیروی دریائی بس عظیم است ولی خشاپارشا جدأهم خود را مصروف تقویت نیروی دریائی ساخت زیرا میخواست بهر قیمت که شده آرزوی پدرش را که گوشمالی دادن یونانیها بود برآورد بهمین دلیل توانست عظیم ترین فاوگان جهان را بوجود آورد.

کشتی پنجاه پاروئی را در طرف دریای سیاه ۲۳ و ۳۱۴ کشتی دیگر را در دوسوی تنگه دارد اندل تنگه دارد اندل بكمک لنگرهای بزرگ وزین طوری ساکن نگه داشتند که در مقابل هجوم امواج و بادهای شدیدی که از جانب دریای سیاه می‌وزید مقاومت می‌کردند و این کشتی‌ها را باطناب بیکدیگر بستند «... طنابها را باماشینهای چوبی که درخشکی بود کشیدند و این دفعه طنابهای کتان را دو بدو و طنابهای را که از پوست درخت بیبلوس (Byblos) ساخته بودند، چهار بچهار تا بداده بودند طنابهای آخری ظریف و دارای یک پهنا بود، ولی طنابهای کتان خیلی ضخیم مینمود و یک آرش آن یک تالان وزن داشت (حدود ۲۷ کیلو گرم) همینکه پل حاضر شد، چوبهای بزرگی موافق عرض پل بریده یکی را پهلوی دیگری روی طنابها نهادند. بعد روی این چوبهای را با تخته بی‌آنکه درزی پیدا شود، فرش کردند و چون این کار هم انجام شد براین تخته‌ها خاک ریخته پل را صاف و همواره داشتند. بعد از

هر طرف پل، نرده‌های کشیدند، تا اسبها از دیدن دریا نترسند. »^{۲۴}

در جنگها برای برقراری نظم و یکنواختی معمولاً سربازانی که از همه ولایات و ساتراپیهای ایران آمده بودند در دو دسته عظیم سواره نظام و پیاده نظام تقسیم می‌شدند و این بمنظور یکنواخت ساختن ارتضان انجام می‌گرفت. ولی گهه‌گاه بفرمان شاهنشاه سپاهیانی که از سرزمینهای مختلف ایران گرد می‌آمدند هر یک خود مستقلاً در واحدهای مجزا و جداگانه قرار می‌گرفتند و جنگاوران هر سرزمین لباس خاص خود را می‌پوشیدند و باسلح ویژه خویش

۲۳ - ن. ک به ایران باستان پیرنیا - ذیل جنگ ایران و یونان.

۲۴ - همان کتاب - ص ۷۲۰

می جنگیدند. در این صورت ارتض عظیم ایران به مجموعه رنگارنگ وزیبائی تبدیل می شد که شکوه و جلال و هیبت خاصی داشت. یکی از عجیب ترین و بزرگترین اردو کشیهای جهان که با این تاکتیک صورت گرفت لشکر کشی خشایارشا به یونان بود. هنگامی که داریوش موققیتی آنچنان که میل داشت در جنگ ما را تن بدهست نیاورد تا دم هر گ بزرگترین آرزویش جبران این عدم پیروزی بود و پرسش خشایارشا پس از مدت‌ها تردید و دو دلی و مشورت عازم جنگ با یونان شد متأسفانه منابع فارسی در مورد این اردو کشی بی‌نظیر و عظیم‌همگی سکوت کرده‌اند و آنچه برای ما بجا مانده فقط نوشتۀ‌های یونانیان نظیر هرودوت و کتریاس و گزلفون و دیودور و ژوستن و کرنلیوس نپوس وغیره است و پیداست که بعلت احساسات ملی و وطن پرستی تویسندگان آن نمی‌توان به این منابع اعتماد کرد. تقریباً کلیه آنان این جنگ را بزرگترین واقعه تاریخ دانسته‌اند. البته واضح است که برای کشور کوچکی چون یونان این نبرد دارای اهمیت و ارزش بوده است ولی برای شاهنشاهی ایران حادثه‌ای بسیار معمولی بنظر می‌آمد با وجود آنکه، چنان‌که گذشت، به‌کثر گفته‌های این مورخین نمی‌توان اعتماد کرد^{۲۵} ولی نوشتۀ هرودوت بخصوص آنها که سپاهیان ایران را توصیف می‌کند برای نشان دادن نفرات و تجهیزات و سازمان‌بندی تشکیلات ارتض ایران در زمان خشایارشا بسیار قابل اهمیت و جالب توجه است. در این لشکر کشی سربازان ایران را اهالی ۴۷ ملیت مختلف که همگی تحت فرمان‌شاه ایران زندگی می‌کردند تشکیل می‌داد که هر یک با لباس و اسلحه و روش جنگی خاص زادگاه خویش در این

۲۵- مثلاً تمام مورخان بخصوص هرودوت بدلیل جانبداری از هموطنان خود در تعداد سپاهیان ایران در نبرد مارا تن وهم در جنگ خشایارشا بسیار غلو کرده‌اند

اردو کشی شرکت کرده بودند. از بسیاری نظرها این جنگ از پدیده‌های عجیب تاریخ دنیا کهن است اولاً از نظر تعداد نفرات شاید تا زمان خویش بزرگترین لشکر کشی تاریخ جهان باشد. عده سپاهیان خشایارشا را مورخین بصور تهای مختلف ذکر کرده‌اند. هرودوت تعداد آنها را چنین ذکرده است (پیادگان ۱۰۰۰۰۰ نفر سواران ۱۰۰۰۰۰ نفر، ملوانان و افراد نیروی دریائی ۵۱۰۰۰ نفر و جمع کل آنها ۲۷۳۱۰۰۰ تن) ^{۲۶}. بطور قطع این رقم سخت اغراق آمیز است و چنان‌که گذشت این مبالغه بیشتر بخاطر نشان دادن شجاعت و پایداری یونانیان و اهمیت جنگ آنان بوده است زیرا وقتی در نظر بگیریم که این افراد با اسباب خویش به چه مقدار نفرات و قوای امدادی و خدمه و مسئولین تهیه آذوقه وغیره احتیاج دارند رقم سپاهیان خشایارشا تقریباً به حدود پنج میلیون نفر هم‌رسود حرکت این عده در جاده‌های قدیم و بادر نظر گرفتن امکان دنیا کهن از نظر حمل و نقل و خوراک سربازان و علیق اسباب و حتی کنترل و اداره سربازان و حفظ ارتباط بین نیروهای اعملاً غیر ممکن می‌گردد.

ولی از آنجا که ایرانیان از عهد کورش به بعد به جلال و شکوه و تعداد نفرات ارتش خویش تندرست بود و با مقایسه کردن نوشته‌های سایر از همه اسلاف خویش تندرست بود و با مقایسه کردن نوشته‌های سایر مورخین میتوان گفت که نفرات این سپاه بطور قطع بیش از ۸۰۰۰۰۰ یا یک میلیون نفر نبوده است و اگر ملوانان و خدمتگذاران و مسئولین آذوقه وغیره را کسر کنیم در حدود چهارصد تا پانصد هزار نفر مرد جنگی باقی می‌ماند که در صفوف مختلف می‌جنگیدند و تدارک و تهیه و حرکت این تعداد نیرو

۲۶- «ایران در عهد باستان» - تألیف دکتر محمد جواد مشکود - ص ۲۱۷

نیز بی تردید بزرگترین لشکر کشی دنیای قدیم بوده است. بنا به نوشتۀ هرودوت ترتیب تقسیم‌بندی حرکت این جنگجویان بشرح زیر بوده است:

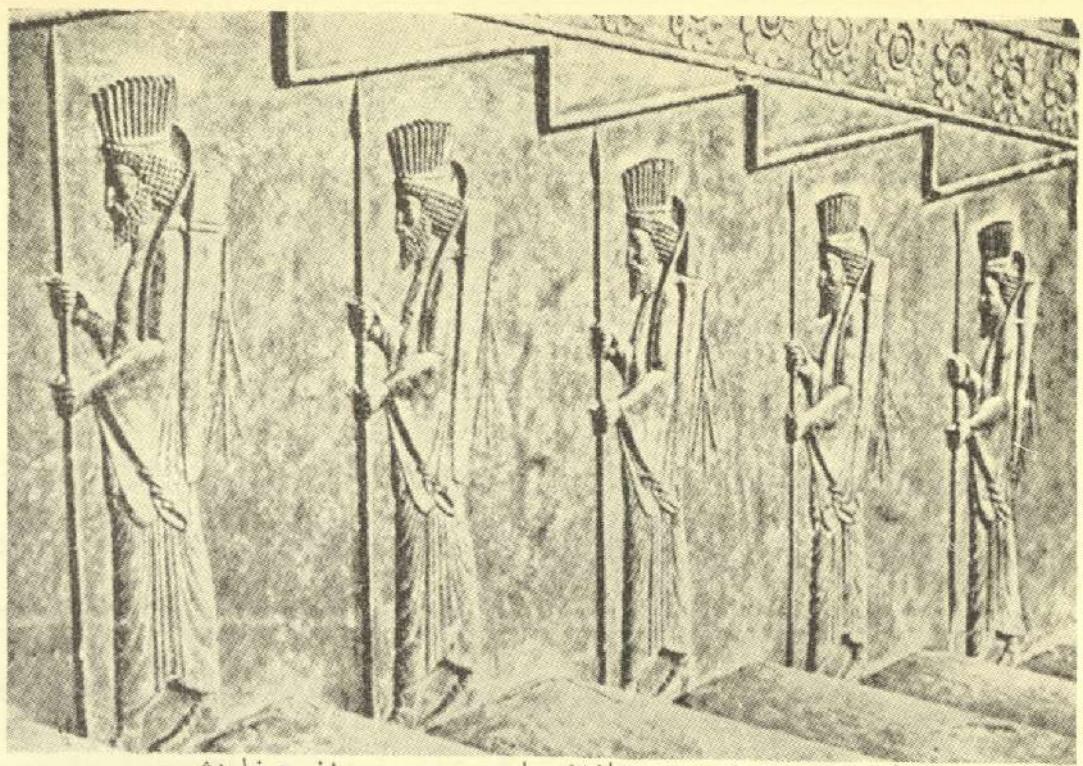
۱ - پارسی‌ها - که قلب سپاه را تشکیل میدادند زبده‌ترین و برگزیده‌ترین و شجاعترین افراد این ارتش را تشکیل میدادند بخصوص که وجود تعداد ده هزار نفری سپاه جاویدان به این گروه شکوهی فوق العاده‌هی بخشدید لباس آنان بدین ترتیب بود «کلاه‌نمدین که خوب مالیده و آنرا تیاله می-گفتند برسر، قبائی آستین‌دار رنگارنگ دربر، زرهی که حلقه‌های آهنین آن به فلس‌های ماهی شباهت داشت بر تن، شلواری از چرم که ساق‌هار امپوشیده در پا داشتند»

اسلحة آنان را سپری سبک که آنرا از ترکه‌های بید بافته بودند. ترکشی پر از تیرهایی که از نوعی نی مخصوص ساخته شده و نوک آنها به پولاد آبدیده و تیزی مسلح بود، کمان بلند و زوینهای کوتاهی که همواره آنرا در دست داشتندو قمه‌ای کوتاه که آنرا از سمت راست کمر بند خویش می‌آویختند، تشکیل میداد «سپاهیان پارسی را اتناس^{۲۷} همسر آمس تریس^{۲۸} زن خشایارشا فرمان میداد»

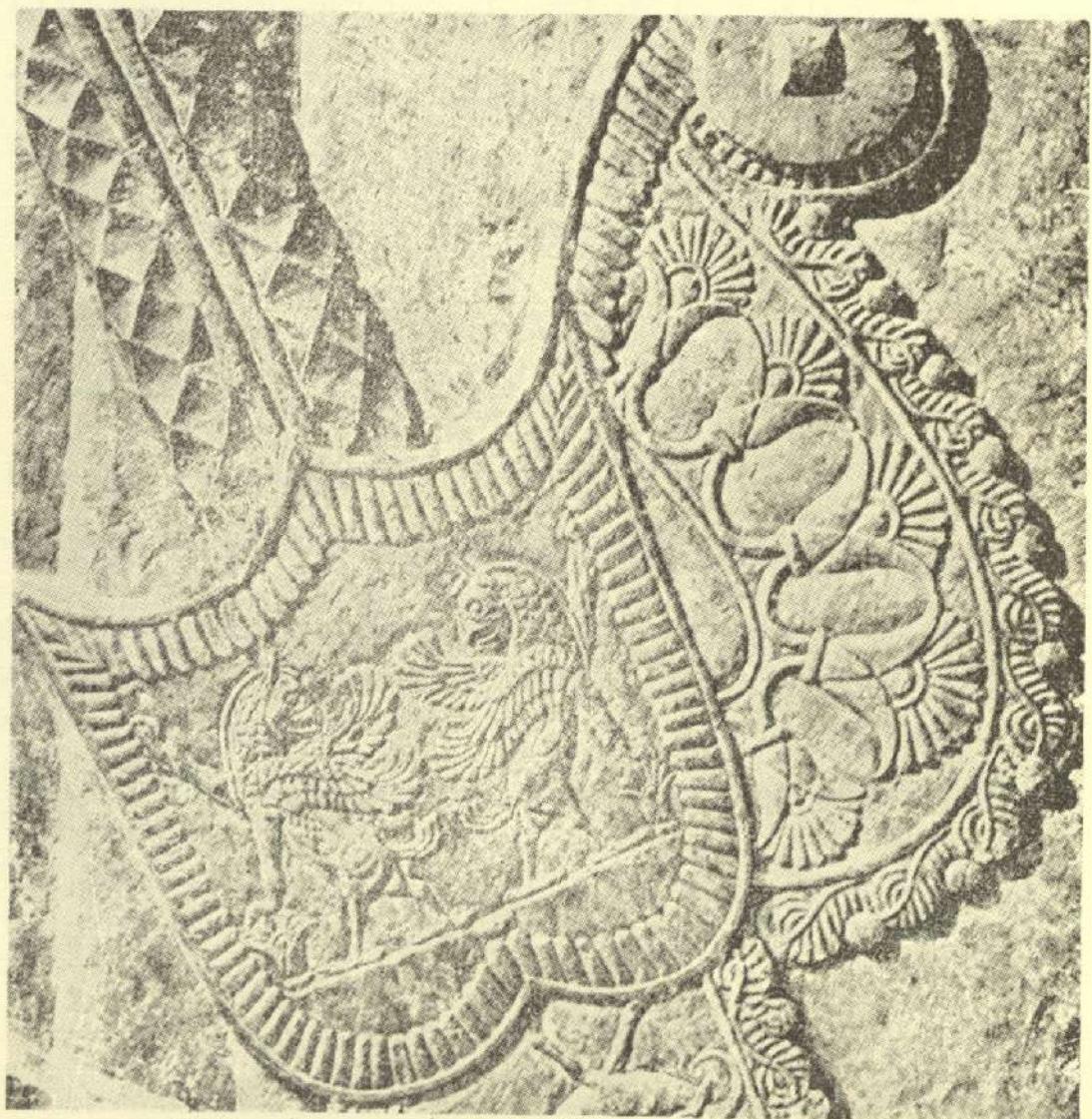
۲ - مادیها - از آنجا که اقوام ماد و پارس در اصل از یک ریشه و با یکدیگر برادر بودند آداب و رسوم و پوشش و سلیح آنان شبیه یکدیگر بود و در حقیقت اسلحه پارسیهای که وصف آن آمد اسلحه خاصی بوده است «فرمانده مادیها تیگران هخامنشی بود».

27 — Otaness

28 — Amestrus

لباس و اسلحه سربازان پارسی در دوران هخامنشی

نقوش بر جسته قبضه و غلاف شمشیر در دوران هخامنشی

۳ - کیسی ها که همان اقوام قدیمی و اصیل ساکن فلات ایران بودندو سلاح و لباس آنان نیز کاملاً شبیه به پارسی ها و مادیها بود باین تفاوت که بجای کلاه تیار مخصوص پارسی ها، کلاه بلند و نوک تیز مخصوصی به سر می گذاشتند که خود آنرا میتر^{۲۹} می نامیدند. فرماندهی آنان بعده «آمافس^{۳۰} فرزند اتانس^{۳۱} بود». هیرکانیها (ساکنان دشت گرگان و شمال خراسان) نیز با همان اسلحه و پوشش در این واحد آرایش داده شده بودند و فرماندهی آنان با مگاپان^{۳۲} بود.

۴ - آسوریها - خودی بسیار زیبا و مخصوص بخود داشتند که آنرا بطرز بسیار عجیب و زیبائی از سیم های مسین بافته بودند و مسلح به سپر، نیزه و قمه، علاوه بر آن، گرز خاصی داشتند که میخهای زیادی بر روی آن می کوبیدند. لباس آنان را نیز پیراهنی سراسری از کتان بافته تشکیل میداد که بر روی آن جوشنی می پوشیدند. کلدانیها نیز با همین هیئت در گروه آسوریها قرار داشتند و «فرمانده هر دو (دسته) او تاسپس^{۳۳} پسر آرتاچه^{۳۴} بود».

۵ - باختریها که به کلاه خودی شبیه به خود پارسیها و کمانی محکم و پیکانهای کوتاه مسلح بودند.

۶ - ساکها (سیکتها و یا سکاها) کلاههای بلند نمدین و نوک تیز بر سر می گذاشتند و شلواری رنگین پا می کردند. سلاح اصلی آنان را کمان

29 — Mitre

30 — Amaphes

31 — Otaness

32 — Megapan

33 — Otaspes

34 — Artache

مخصوص بومی و قمه‌های کوتاه و بسیار تیز و تبرزین برند و هولناکی بنام ساگاریس^{۳۵} تشکیل میداد فرمانده هردو گروه باختریها و سکاها «هیستاسپ^{۳۶} پسرداریوش از آتادختر کورش بود».

۷ - هندی‌ها که ملبس به لباسی از پنبه بودند و کمانی از نی و تیرهای نیز از همان جنس که نوک آنها با فولاد آبدیده مجهر بود و شمشیری بسیار محکم و برند و زیبا داشتند (اصولاً هندیها در فولادسازی بسیار متخصص بودند و تیغ هندی تا همین اوخر نیز معروف بود) «رئیس آنها قاپ نازاتر^{۳۷} پسر ارته بات^{۳۸} بود».

۸ - آریائیها (هر ایها) که کمانی پارسی داشتند و سایر سلحشور آنها شبیه به باختری‌ها بود و «رئیس آنان را سی‌ساهمن^{۳۹} پسر هی داپ نس^{۴۰} می - نامیدند. «البته پارتیها، خوارزمیها، سعدیها، گنداریها، ودادی‌کس‌ها نیز تقریباً با همان تجهیزات و پوششها در این گروه قرار داشتند.

۹ - کاسیهایها - که بر روی لباس خویش جلیقه‌ای زیبا از پوست بز می‌پوشیدند و بتیر و کمانی از نی و قمه‌ای کوتاه و پهن مسلح بودند. «رئیس آنها آریومرد^{۴۱} برادر آرتیفیوس^{۴۲} بود».

۱۰ - سرنگی‌ها (ساکنین زرنگ یا زرنج یا سیستان) که دارای لباس

35 — Sagaris

36 — Histaspes

37 — Phapnazatres

38 — Artabate

39 — Sisamnes

40 — Hidapnes

41 — Ariomarde

42 — Artepheuse

بسیار زیبا و رنگارنگ بودند و نیم چکمه‌ای از چرم گاو که تا به زانو میرسید در پای داشتند و کمان و تیر و زوبینی چون مادیها داشتند فرمانده آنان «فرن دات^{۴۳} پسر مگامبیز (بغابوش) بود».

۱۱ - پاکتیک‌ها لباسی به فرم بوهی از پوست بز دربر داشتند و به تیر و کمان و قمه مسلح بودند. «فرمانده اینها را آرتینت^{۴۴} پسر ایتماتر^{۴۵} می‌نامیدند».

۱۲ - او تیان و میسین و پاریکانین^{۴۶} که ساکنان نواحی جنوب غربی ایران (بلوچستان و پاکستان) بودند و آنان نیز هانند پاکتیک‌ها آرایش داشتند و فرمانده آنان آرسامنس^{۴۷} پسر داریوش بود،

۱۳ - اعراب که عبائی می‌پوشیدند و بر روی آن کمربندی چرمین می‌بستند، آنان کمانهای بسیار بلندی داشتند که آنرا از شانه راست خویش می‌آویختند و بعلت بلندی بطرف چپ کشیده می‌شد.

۱۴ - حبسی‌ها که ملبس به لباسهایی از پوست حیوانات و حشی بخصوص شیر و پلنگ بودند، کمانهای بسیار بلند از شاخه‌های نخل که طول آن در حدود چهار گز بود داشتند و تیرهایی بلند از نی می‌ساختند. نوک این تیرهارا بچای پولاد یا آهن از سنگ نوک تیزی مجهز می‌کردند، زوبینهایی بلند که نوک آنها به شاخ تیز شده غزال هنله می‌شد، داشتند و گرزی سنگین که آنرا میخ کوبی می‌کردند نیز حمل می‌کردند «ایمان وقتی که بجنگ می‌روند، قبل از جدال نیمی از تن خود را گچ هیمالند و نیم دیگر را ورمیلون^{۴۸} فرمانده اعراب و حبسیهای ساکن شمال مصر آرسمام پسرداریوش از آرتس تن دختر کورش بود».

43 — Phrendate

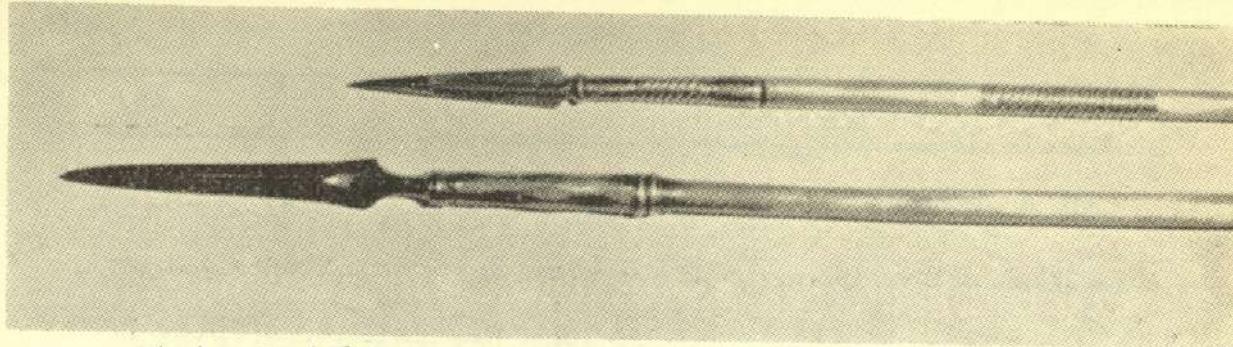
44 — Artynte

45 — Ithamatre

46 — Paricaniens-utiens-myciens

47 — Arsamenes

48— Vermillon (ترکیبی از گوگرد و جیوه)

نمونه ای از نیزه و زوبین در دوره هخامنشی (تصویر از کتاب زین ابزار - استاد پوردادود)

شمشیر و کنده کاری غلاف آن در دوره هخامنشی

۱۵- حبشهای شرقی که در صفوف هندیها قرار داشتند و اسلحه آنان نیز شبیه به هندیها بود فقط بجای خود کلاهی پوستی برسر می‌گذاشتند که از پیشانی اسب با گوشها و یال کنده شده بود. گوشهای اسب راست می‌ایستاد و یال اسب جای پرهای خود را می‌گرفت و به آنان هیبتی ترسناک می‌بخشدید. برای دفاع نیز سپرهایی از پوست درنا داشتند.

۱۶- لیبی‌ها که لباس از پوست حیوانات دربر کرده و نیزه‌هایی داشتند که انتهای آنرا می‌سوزاندند «رئیس آنها ماساگس^{۴۹} پسر آریز^۰ بود». چنانکه گذشت خشایارشا میدانست که بجنگ دولتی دریانورد می‌رود زیرا ساکنین اصلی یونان را بیشتر ساحل نشینان و جزیره نشینان مدیترانه تشکیل می‌دادند و از دیر باز بعل جفرافیائی بادریا و خوی و خصایص آن نیک آشنا بودند و از مدت‌های پیش، بعلت نیاز طبیعی، قایق‌های خویش را بسینه پهناور دریا می‌انداختند. گذشته از همه اینها جنگ ماراتن و سارم موقیت داریوش امپراتور نیرومند هیخامنشی برای خشایارشا سندی بس بزرگ و تجربه‌ای گرانها بود زیرا ضعف نیروی دریائی بزرگترین عامل شکست داریوش محسوب می‌شد. بهمین دلیل شاهنشاه ایران داشتن بحریه‌ای نیرومند را بزرگترین و قوی‌ترین ضامن پیروزی خویش بحساب می‌آورد و بخوبی آگاه بود که لشکر کشی به یونان بدون اتکاء به نیروی نیرومند دریائی بیهوده و غیرممکن است بهمین دلایل وی در آغاز حکومت، هم خویش را مصروف تهیه کشتی‌های جنگی و ملوانان آزموده نمود.

و سعی کشورهای تابع شاهنشاهی و تنوع آنها این امر را آسان نمی‌نمود زیرا گروهی از چابکترین وزبده‌ترین دریانوران دنیا ای آن روز گار چون فینیقی‌ها و مصری‌ها تحت تسلط ایران می‌بیستند و حاضر بودند که در این لشکر کشی سهمی قابل توجه داشته باشند.

اساسی ترین و مهمترین قسمت نیروی دریائی شاهنشاهی را مصربها تشکیل میدادند، آنان بادویست کشتی سه ردیفی که هر یک غول شناور و جنگنده‌ای را بخاطر می‌آورد در پیشاپیش خط حمله ایران قراردادسته و مانند لباس ملوانان مصری را «زرهی سراسری، شمشیری دراز، کلاه خودی بافته، سپر گودشده بالبه پهن، نیزه خاصی که فراخور جنگ دریائی ساخته شده بود و زوبین سیخ دار بزرگ تشکیل میداد»^۱

فنیقی‌ها، آناتولی‌ها و یونانیهای تابع ایران نیز با کشتیهای سه ردیفی تقریباً شبیه ناوهای مصری خود به ناو گان بزرگ پیوسته بودند که مجموعاً تعداد آنها به یک‌هزار و دویست کشتی بزرگ جنگی میرسید علاوه بر این تعداد کثیری کشتیهای نسبتاً کوچک و تندر و که در حدود سی تا پنجاه پارو زن داشتند و نیز گروه کثیری کشتیهای باربر، برای حمل سرباز و آذوقه و اسب که جمع آنها در حدود سه هزار فروند می‌شدند در این نیروی دریائی عظیم شرکت داشتند.

فرماندهی این نیروی بزرگ را خشایارشا به چهار دریا سالار مورد اعتماد خودش سپرده بود - «اکمنس برای مصربها، آریا بیگنس پسرداریوش و دختر گیریاس (گویریاس) برای یونان و پرساس پس فرزند آسپاتینس و مگاباز پرمگابات برای بقیه نیروی دریائی»^۲

این نیروی عظیم زمینی و دریائی با ترتیب و شکوه خاصی بسوی یونان حرکت کرد او مستد حرکت آنرا چنین توصیف می‌کند «... این سپاه بزرگ از میان کشورها آرام برای افتاد، نخست کاروان بار و بنه میرفت و در پی آن نیمی از تیپ‌های پیاده روانه می‌شدند. پس از فاصله‌ای هزار سوار بر گزیده و سپس هزار پیاده بر گزیده می‌آمدند که نیزه‌های سوپایینشان با زیورهای زرین

۵۱ - تاریخ شاهنشاهی هخامنشی - نوشته - ۱ - ت، او مستد - ترجمه دکتر محمد مقدم - ص ۳۳۰

۵۲ - تاریخ شاهنشاهی هخامنشی تألیف او مستند ص ۳۳۳ و نیز نگاه کشیده تاریخ هرودوت

ذیل قوای بحریه خشایارشا و نیز تاریخ ایران باستان مشیرالدوله ص ۷۴۲

انار مانند باز شناخته می‌شد. پشت سر آنها ده مادیان را که در دشت «نسا» در مادیار آمده بودند، می‌آوردند. هشت اسب سفید گردونه مقدس اهورامزدara می‌کشیدند. گردونه ران خود پیاده میرفت بعد گردونه خشاپارشا (نماینده اورمزد در زمین) با اسب‌های نسائی حر کت می‌کرد پس از آن یک هنگ‌دیگر مر کب از هزار پیاده بر گزیده و هزار سوار بر گزیده دیگر با نیزه‌های سر بالا که به زیورهای زرین انار مانند هزین بود، حر کت می‌کردند. سپس ده هزار نفر سپاهیان جاویدان با نیزه‌های زرین و سیمین و پس از آنها نیمه‌دیگر لشگر حر کت می‌کرد.

خشاپارشا با چنین قدرتی شهرهای یونان را یکی پس از دیگری فاتحانه می‌گشود و حتی بیشتر این پیروزیها، بدون برخورد نظامی بدست می‌آمد زیرا اهالی شهرهای یونان بادیدن چنان ارتق شگفت انگیزی از ترس سر اطاعت فرود می‌آوردند و تسلیم می‌شدند. اهالی آتن وحشت زده رسولانی بهرسو برای درخواست کمک فرستادند که سپاهی حتی المقدور کافی و جنگنده فراهم آورند. وجود اسیارت‌های مبارز در صفوف یونانیان وزنه سنگینی بحساب می‌آمدند.

تنگه ترمومپیل بامداد افعان اسیارتی خود بفرماندهی لئونیداس جنگجوی دلیر و بزرگ، بر گ برنده یونانیان بود. آنان امیدوار بودند که بعلت تنگی معبیر، خشاپارشاه نتوانند از کثرت نفرات خویش که بزرگترین برتری سپاه ایران بحساب می‌آمد، استفاده کنند و از آن گذشته قادر نباشد سواره نظام و پیاده نظام خویش را مشترکاً بکار برد جنگی که یونانیان آنرا بزرگترین حادثه تاریخ جهان به حساب آورده اند ولی از طرف مورخین ایرانی، بسیار معمولی و باسکوت بر گزار شده و در هر حال تأثیری عظیم در اوضاع اجتماعی دنیای کهن داشته است بدین ترتیب آغاز گشت. بررسی چگونگی این نبرد و نتایج آن خود به زمان کافی نیاز دارد و امید است در آینده این فر صحت بدست آید.

سِنْ دُوْمَ

فهرست مقالات

سال پنجم مجله برسیهای تاریخی

پیام‌های اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریامهر بزرگ ارتشتاران در کنگره ایران‌شناسی دانشگاه‌تهران و کنگره ابوالفضل بیهقی در دانشگاه مشهد

شماره سوم

فرمان اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریامهر بزرگ ارتشتاران بمناسبت روز تاریخی ارتش

شماره چهارم

پیام اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریامهر بزرگ ارتشتاران بمناسبت گشایش جلسات سخنرانی و بحث درباره زبان فارسی

شماره چهارم

الف

آ

استنادی درباره تاریخ مشروطه ایران

آئین نامه نظامی (کتاب مشق سرباز)

محمد گلبن

سرهنگ ۲ یحیی شمیدی

ش ۳

ش ۶

اعلان‌ها واعلاقویه‌های دوره قاجار
سرهنگ دکتر جهانگیر قائم مقامی

آب تخت جوشید در زمان هخامنشیان از کجا

ش ۲

تأمین میشده است.

اعلان‌ها واعلامیه‌های دوره قاجار
دکتر محمد اسماعیل رضوانی

مهندس علی حاکمی

ش ۲

ش ۲

ج

جغرافیای تاریخی و آثار باستانی تبریز
سروان مجید و هرام
ش ۴ و ۵ و ۶

ج

چند تلگراف تاریخی از عین الدوله به والی
فارس

سروان محمد کشمیری
ش ۶

چند سند از مجموعه استناد
میرزا ملکم خان نظام الدوله

سرهنگ دکتر جهانگیر قائم مقامی
ش ۱

چند فرمان تاریخی
سرتیپ محمود کی
ش ۵

چند فرمان تاریخی
محمد علی کریم زاده تبریزی
ش ۵ و ۶

چند نامه از حکیم الممالک
حسین محبوبی اردکانی
ش ۴

ح

حافظ ابرو
دکتر خانبابا بیانی
ش ۴

حصار و دروازه های قزوین
سرهنگ ۲ یحیی شهیدی
ش ۵

ب

بافتندگی و بافته های ایرانی از دوران کهن
علی سامی
ش ۳ و ۴

بررسی اوضاع اجتماعی ایران از خلال
جامع التواریخ رشیدی
دکتر شیرین بیانی
ش ۳

برگزیده های ازورزش نظامی در دوره صفویه
سرهنگ ستاد نصرت الله بختور تاش
ش ۵

پ

پهلوها یا پهلوانان
دکتر محمد جواد مشکور
ش ۳

پیشینه تاریخی شطرنج
مجید یکتائی
ش ۲ و ۳

ت

تأثیر حقوق ایرانی روزگار ساسانی در
گسترش حقوق اسلامی
محمدعلی امام شوشتری
ش ۴

تحقیقی درباره شغل و وظیفه منشی المقالکی
سرهنگ دکتر جهانگیر قائم مقامی
ش ۲

ترکان غز و مهاجرت ایشان با ایران
دکتر محمد جواد مشکور
ش ۴ و ۵

توقيع و طغرا و تطور آنها در تداول دیوانی
سرهنگ دکتر جهانگیر قائم مقامی
ش ۳

سیمای تاریخ و فرهنگ ایران در موزه های
تاریخ و باستانشناسی اتحاد جماهیر شوروی
دکتر پروین ورگاوند
ش ۶

ش

شاهنامه فردوسی و تاجنامه های ساسانی
دکتر محمد محمدی
ش ۲
شخصت و چهار سند درباره واقعه هرات
ایرج افشار
ش ۳ و ۲

ص

صفحه‌ای از تاریخ مشروطیت ایران
محسن فرزانه
ش ۴

ف

فرمانی از دوران ابوالمظفر جهانشاه قره‌قویونلو
رکن‌الدین همایونفرخ
ش ۳

ك

کمانداری و تیراندازی در ادبیات فارسی
ابوالقاسم جنتی عطائی
ش ۱

گ

گزارشی درباره ارتش ایران در دوره قاجار
دکتر احسان‌اله اشرافی
ش ۲
گزارشی در باره بنیادهای تاریخی ارتش
خشایارشاه
ش ۶

ل

لغت روزنامه و نخستین روزنامه چاپی در ایران
محمد گلبن
ش ۵

ر

روابط ایران با کشورچین پیش از اسلام
دکتر علاء الدین آذری

ش ۵

روابط ایران و عثمانی

دکتر نظام الدین مجید شیبانی
ش ۳

روابط ایران و هلنند در زمان صفویه
دکتر خانبابا بیانی

ش ۶

روابط ایلخانان مغول بادریار و اتیکان

دکتر علاء الدین آذری
ش ۲

ز

زیگورات چغاز نبیل
 محمود کردوانی
ش ۲

س

سخنی کوتاه پیرامون اوضاع اجتماعی و اقتصادی
ایران در روزگار ساسانیان
دکتر عنایت‌الله رضا
ش ۵

سکه شناسی
محمد مشیری
ش ۵

سنندی درباره تاریخ ایران
سرهنگ دکتر جهانگیر قائم مقامی
ش ۱

سه آرامگاه برجی از دوره سلجوقی
نوشته دیوید استروناخ و یانگ
ترجمه سروان مجید و هرام
ش ۱

ن

نامه هائی از میرزا آقاخان گرمانی
سروان محمد کشمیری
ش ۱ و ۲

نبرد های آق قلعه
سروان محمد کشمیری
ش ۴

نشانیهایی از گذشته دور گیلان و مازندران
جهانگیر سرتیپ پور
ش ۴

نقش بنز کوهی بر روی سفالهای پیش از
تاریخ ایران
غلامرضا معصومی
ش ۳ و ۴

و

واحد های جغرافیائی و نخستین کانون های
حکومتی ایران
دکتر کاظم و دیعی
ش ۱

وضع دادرسی و قضاوت در کشورهای باستانی
خاور زمین
علی سامی
ش ۶

م

معرفی چند سکه از دوران قاجار
محمد مشیری
ش ۲

معرفی نسخه اصلی و قفتابه رشید الدین
فضل الله
ایرج افشار
ش ۱

معرفی یک اثر مهم هنری و تاریخی (مدال
بهرام سوم ساسانی)
بانو ملکزاده بیانی
ش ۱

مفرغهای لرستان
نوشته پرسور واندنبرگ
ترجمه سرهنگ ۲ یحیی شهیدی
ش ۳

مهرها و نشانهای استوانهای ایران باستان
رکن الدین همایون فخر
ش ۱

هنر ائیسم و سوشیانس مهر
مجید یکتاوی
ش ۶

فهرست اسامی نویسنده‌گان مقالات

در سال پنجم مجله پرسیمهای تاریخی

ب

بختورتاش - سرتناک ستاد
برگزیده هائی ازورزش نظامی در دوره صفویه
ش ۵

بیانی - بانو دکتر شیرین
بررسی اوضاع اجتماعی ایران از خلال
جامع التواریخ رشیدی
ش ۳

بیانی - بانو ملکزاده
معرفی یک اثر مهم هنری و تاریخی (مدال
یهرام سوم ساسانی)
ش ۱

بیانی - دکتر خانبابا
حافظ ابرو
ش ۴

بیانی - دکتر خانبابا
روابط ایران و هلند در زمان صفویه
ش ۶

ج

جننتی عطائی - دکتر ابوالقاسم
کمانداری و تیراندازی در ادبیات فارسی
ش ۱

آ

آذری - دکتر علاء الدین
روابط ایران با کشورچین پیش از اسلام
ش ۵

آذری - دکتر علاء الدین
روابط ایلخانان مغول بادربار و ایلکان
ش ۲

الف

اشراقی - دکتر احسان الله
گزارشی درباره ارتش ایران در دوره قاجار
ش ۲

افشار - ایرج
معرفی نسخه اصلی و قفنه رشید الدین
فضل الله
ش ۱

افشار - ایرج
شصت و چهار سند درباره واقعه هرات
ش ۲ و ۳

امام شوشتری - محمد علی
تأثیر حقوق ایرانی روزگار ساسانی در
گسترش حقوق اسلامی
ش ۴

اشتری - محمد قلی
گزارشی درباره بنیاد های تاریخی
ارتش خشایارشا
ش ۶

ف

فرزانه - محسن
صفحه‌ای از تاریخ مشروطیت ایران
ش ۴

ق

قائم مقامی - سرهنگ دکتر جهانگیر
اعلان‌ها و اعلامیه‌های دوره قاجار
ش ۲

قائم مقامی - سرهنگ دکتر جهانگیر
تحقیقی درباره شغل و وظیفه متنشی‌الممالکی
ش ۲

قائم مقامی - سرهنگ دکتر جهانگیر
توقيع و طغرا و تطور آنها در تداول دیوانی
ش ۳

قائم مقامی - سرهنگ دکتر جهانگیر
چندستادازمجموعه استناد میرزا ملکم خان
ناظم الدوله
ش ۱

قائم مقامی - سرهنگ دکتر جهانگیر
سندي درباره تاریخ ایران
ش ۱

قائم مقامی - سرهنگ دکتر جهانگیر
سندي درباره سفارت ژنرال یارملوف به ایران
ش ۶

ک

کردوانی - محمود
زگورات چغاز نبیل
ش ۲

کریم زاده تبریزی - محمد علی
چند فرمان تاریخی
ش ۵ و ۶

کشمیری - سروان محمد
چند تلگراف تاریخی از عین الدوله به
والی فارس
ش ۶

ح

حاکمی - مهندس علی
آب تخت جمشید در زمان هخامنشیان
ش ۲

ر

رضا - دکتر عنایت‌الله
میخنی کوتاه پیرامون اوضاع اجتماعی و اقتصادی
ایران در روزگار ساسانیان
ش ۵

رضوانی - دکتر محمد اسماعیل
اعلان‌ها و اعلامیه‌های دوره قاجار
ش ۲

س

سامی - علی
با فندگی و بافتہ‌های ایرانی از دوران کهن
ش ۳ و ۴

سامی - علی
وضع دادرسی و قضاؤت در کشورهای باستانی
خاور زمین
ش ۶

سرتیپ پور - جهانگیر
نشانیهای از گذشته دورگیلان و هزاردران
ش ۴

ش

شمیدی - سرهنگ ۲ یحیی
آئین نامه نظامی (کتاب مشق سرباز)
ش ۶

شمیدی - سرهنگ ۲ یحیی
ترجمه مفرغهای لرستان بقلم پرسور
واندنبیرگ
ش ۳

شمیدی - سرهنگ ۲ یحیی
حصار و دروازه‌های قزوین
ش ۵

مشیری - محمد
سکه شناسی
ش ۵

کشمیری - سروان محمد
نامه هایی از میرزا آقاخان کرمانی
ش ۱ و ۲

مشیری - محمد
معرفی چند سلسله از دوران فاجار
ش ۲

کشمیری - سروان محمد
نبردهای آق قلعه
ش ۴

معصومی - غلامرضا
نقش بز گوهی بر روی سفالهای پیش از
تاریخ ایران
ش ۳ و ۴

کی - سرتیپ محمود
چند فرمان تاریخی
ش ۵

و

ودیعی - دکتر کاظم
واحدهای جغرافیائی و نخستین کانون های
حکومتی ایران
ش ۱

گلبن - محمد
اسنادی درباره تاریخ هشروطه ایران
ش ۳

ورجاوند - دکتر پروین
سیمای تاریخ و فرهنگ ایران درمهذه های
تاریخ و باستانشناسی اتحاد جماهیر شوروی
ش ۶

گلبن - محمد
لغت روزنامه و نخستین روزنامه چاپی در ایران
ش ۵

وهرام - سروان مجید
ترجمه سه آرامگاه برجی از دوره سلیوقی
نوشته دیوید استرونناخ ویانگ
ش ۱

مجیر شیبانی - دکتر نظام الدین
روابط ایران و عثمانی
ش ۳

وهرام - سروان مجید
جغرافیای تاریخی و آثار باستانی تبریز
ش ۴ و ۵ و ۶

محبوبی اردکانی - حسین
چند نامه از حکیم الممالک
ش ۴

محمدی - دکتر محمد
شاهنامه فردوسی و تاجنامه های ساسانی
ش ۲

همايونفرخ - رکن الدین
فرمانی از دوران ابوالمظفر جهانشاه قره قویونلو
ش ۳

مشکور - دکتر محمد جواد
پهلوانها یا پهلوانان
ش ۳

همايونفرخ - رکن الدین
مهرها و نشانهای استوانه‌ای ایران باستان
ش ۱

مشکور - دکتر محمد جواد
ترکان غز و مهاجرت ایشان با ایران
ش ۴ و ۵

ی

یکتائی - مجید
مینترائیسم و سووشیانس مهر
ش ۶

یکتائی - مجید
پیشینه تاریخی شطرنج
ش ۱ و ۲

مجله
بررسی های تاریخی

مدیر مسئول و سردبیر

سرپرست یکمی شدی

مدیر داخله : سروان محمدی و هرام

محله تاریخ و تحقیقات ایران شناسی - نشریه ستاد بزرگ ارتشتاران
بخش تحقیقات تاریخی

جای اداره : تهران - میدان ازک
نشانی پستی : « تهران ۲۰۰ »
تلفن ۲۲۴۲۲

برای نظامیان و دانشجویان ۳۰ ریال
برای غیر نظامیان ۶۰ ریال

بهای هر شماره مجله

برای نظامیان و دانشجویان ۱۸۰ ریال
برای غیر نظامیان ۳۶۰ ریال

بهای اشتراک سالانه ۶ شماره
در ایران

بهای اشتراک در خارج از کشور : ۶ دلار

برای اشتراک : وجه اشتراک را به حساب ۷۱۴ بانک مرکزی با ذکر جمله « بابت
اشتراک مجله بررسی های تاریخی » پرداخت و رسید را با نشانی کامل خود به دفتر
محله ارسال فرمائید .

محل تکفروشی: کتابفروشیهای ، طهوری - شعبات امیرکبیر - نیل
اقتباس بدون ذکر منع ممنوع است

Barrasihâ-ye Târikhi

REVUE D' ÉTUDES HISTORIQUES

PAR

ETAT — MAJOR DU COMMANDEMENT SUPRÈME

(SERVICE HISTORIQUE)

DIRECTEUR ET RÉDACTEUR EN CHEF

LÍ-COLONEL YAHYA CHAHIDI

ADRESSE:

IRAN

TÉHÉRAN - ARMÉE 200

ABONNEMENT: 6 DOLLARS POUR 6 NOS.

تاد بزرگ ارتش تاران

شیخ سیفیات تاریخی

۱۳۱۵

۱۴۹

Barrasihâ-ye Târikhi

Historical Studies of Iran

Published by

Supreme Commanders' Staff

Tehran - Iran

چاچیانه ارش شاهنشاهی